Card not found
21-12-70

ஹிந்து லா.

லா பப்ளிஷர்

ஆர். சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள்

இயற்றியது.

மதுகரவேணிவிலாசம் புஸ்தகசாலை,
வேபரிபோஸ்டு,
மதராஸ்.

1905

 [விலை ரூ. 1-4-0

லா ரிப்போர்ட்டுகளின் குறிப்புகள்.

இ. லா. ரி=இந்தியன் லா ரிப்போர்ட்.

இ. லா. ரி. 1 ம. 12=இந்தியன் லா ரிப்போர்ட் மதராஸ் சீரிஸ் 2-வது வாலம் 12-வது பக்கம்.

3 க. 17=கல்கத்தா சீரிஸ் 3-வது வாலம் 17-வது பக்கம்.

3 அ. 78=அலகாபாத் சீரிஸ் 3-வது வாலம் 78-வது பக்கம்.

8 பம் 11=பம்பாய் சீரிஸ் 8-வது வாலம் 11-வது பக்கம்,

2 க. ஐ, 16. கல்கத்தா ஐகோர்ட் ரிப்போர்ட் 2-வது வாலம் 16-பக்கம்

3 பம். ஐ. 78=பம்பாய் ஐகோர்ட் ரிப்போர்ட் 3-வது வாலம் 78-வது பக்கம்.

6 அ. ஐ. 32=அலகாபாத் ஐகோர்ட் ரிப்போர்ட் 6-வதுவாலம் 32-வது பக்கம்.

3 ம. ஐ. 16=மதராஸ் ஐகோர்ட் ரிப்போர்ட் 3வது வாலம் 16-வது பக்கம்.

ம. தீ=மதராஸ் தீர்ப்புகள்.

ம. ஸ. தீ=மதராஸ் ஸதர்கோர்ட் தீர்ப்புகள்.

பங். ஸ. தீ=பங்கால் ஸதர்கோர்ட் தீர்ப்புகள்.

பம். ஸ. தீ=பம்பாய் ஸதர்கோர்ட் தீர்ப்புகள்.

பாரோ=பாரோடேல் ரிப்போர்ட்.

மார்லி=மார்லி டைஜெஸ்டு.

டப்ளியூ மேக்=டப்ளியூமேக்னுடன் இந்து லா.

எப். மேக்=எப் மேக்னுடன் இந்து லா.

ஸ்ட்ரே=ஸ்ட்ரேஞ்சு இந்து லா.

ஸ=ஸதர்லாண்டு விக்கிலி ரிப்போர்ட்.

உ

ஹிந்துலா.

1-வது மூலாதாரங்கள்.

இந்துதேசமானது இங்கிலீஷ்க்காரர் கைவசமாகி அவர்களுடைய ஆளுகைக்கு வந்தபிறகு ஸிவில், கிரிமினல், ரிவினியூ விஷயங்களில் அவர்கள் அனேக சட்டங்களை ஏற்படுத்தினதுபோல, நமது மதாசாரவிஷயமாய் வரும் தாவாக்களைத் தீர்மானம் செய்வதற்காக அங்கங்கே கோர்ட்டுகளில் பண்டிதர்களை ஏற்படுத்தி, அந்தப் பண்டிதர்களின் அபிப்பிராயப்படி ஜட்ஜிகள் தீர்ப்புச்செய்து வந்தார்கள். பிறகு நமது மூலகிரந்தங்களை பரிசோதித்து இங்கிலீஷில் தர்ஜுமா செய்துவிட்டபடியால், ஜட்ஜிகளே அவைகளைப்பார்த்து, தீர்ப்புச் சொல்லும்படியாய், அப்பண்டிதர்களை 1859-ம் ஸ்த்தில் எடுத்துவிட்டார்கள். தற்காலத்தில் நமது சாஸ்திரிகளைக்காட்டிலும் வக்கீல்களும், ஜட்ஜிகளும் நமது மதவிஷயமாய் ஏற்பட்ட சந்தேகங்களைத் தீர்மானிக்க அனேக கிரந்த கர்த்தாக்களுடைய பிரமாணங்களை எடுத்துச்சொல்ல வல்லவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

நமக்கு மூலாதாரங்கள் வேதங்கள், சுருதிகள் என்பதாகவே நமது கிரந்தகர்த்தாக்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனல் விவகாரத்துக்கு வேண்டிய தக்க ஆதாரங்கள் சுருதிகளிலில்லாததால், அவைகள் அங்கங்கே அப்போதைக்கப்போது ஜனங்கள் நடந்துகொண்ட ஆசாரங்களை அனுசரித்தே தர்மசாஸ்திரங்களாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

பொதுவாய்த் தர்மசாஸ்திரங்கள் ஒன்றாயிருந்தபோதிலும் தேசத்துக்குத் தேசம் வழக்கங்கள் வித்தியாசப்பட்டிருப்பதால், அவ்வழக்கங்களுக்குத் தக்கபடி விதிகள் ஏற்படுத்தின கிரந்த கர்த்தாக்களையும் சாஸ்திரங்களையும் இதனடியில் காட்டியிருக்கிறோம்.

கிரந்தகர்த்தாக்களின் பெயர்.	எந்த தேசத்தில் வழங்குகிறது.	தர்மசாஸ்திரங்களின் பெயர்.
விக்ஞானேச்வரர் தேவாநந்தபட்டர் பிரதாபருத்திரதேவர் மாதவர் வரதராஜர் குபேரர் வித்தியாரண்ணியர்	1. மிதாக்ஷரம் 2. ஸ்மிருதிசந்திரிகை 3. ஸரஸ்வதிவிலாசம் 4. தாயவிபாகம் 5. விவகாரநிர்ணயம் 6. தத்தகசந்திரிகை 7. பராசரமாதவீயம்	தமிழ் முதலான தென்னிந்தியாவில்.
விக்ஞானேசுவரர் நீலகண்டர் நந்தபண்டிதர்	1. மிதாக்ஷரம் 2. விவகாரமயூகம் 3. தத்தகமீமாம்ஸை	மகாராஷ்டிரதேசம், வடகன்னடம், குஜராத்தி, பம்பாய் வடகொங்கணம், முதலிய மேலிந்தியாவில்.
விக்ஞானேசுவரர் மித்திரமிச்ரர் கமலாகரர் நந்தபண்டிதர்	1. மிதாக்ஷரம் 2. வீரமித்திரோதயம் 3. நிர்ணயஸிந்து 4. தத்தகமீமாம்ஸை	காசிராச்சியத்தில்.
விக்ஞானேச்வரர் வாசஸ்பதிமிச்ரர் லக்ஷ்மிதேவி சண்டேசுவரர் நந்தபண்டிதர்	1. மிதாக்ஷரம் 2. விவாதசிந்தாமணி 3. விவகாரசிந்தாமணி 4. விவாதசந்திரிகை 5. விவாதரத்னாகரம் 6. தத்தகமீமாம்ஸை	வடபேகார் மிதிலைதேசம்.
ஜீமூதவாகனர் ரகுநந்தர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதர்க்காலங்காரர் ஜகன்னாதர் குபேரர்	1. தாயபாகம் 2. தாயதத்துவம் 3. தாயக்கிரமஸங்கிரகம் 4. விவாதபங்கார்ணவம் 5. தத்தகசந்திரிகை	கவுடதேசமென்கிற பங்காளம்.

ஒருவன் தன் சுயதேசத்திலிருந்து வேறொரு தேசத்தில் போய் வசித்தால் அவனுடைய வழக்கம் மாறுபட்டு அவ்விடத்திய ஆசாரத்தைத் தழுவுவது நியாயமல்ல. (2 மூ. இ. அ. 132; 12 மூ. இ. அ. 91.) ஆனால் அவ்விடத்திய வழக்கப்படி சிரார்த்தம் முதலிய கர்மங்களை அனுசரித்தால் அந்தப் புது தேசத்திய சாஸ்திரமே அவனுக்குச் சொல்லும். (12 மூ. இ. அ. 96.)

ஹிந்துவாகப் பிறந்தவர்கள் கிறிஸ்து, மகம்மது முதலிய மதங்களில் சேர்ந்துவிட்டால் அவர்களுக்கு ஹிந்து தர்மசாஸ்திரம் செல்லமாட்டாது. (10 மூ. இ. அ. 537; 1865 வருஷத்திய 10-வது ஸக்ஸெஷன் ஆக்ட்.) ஆனால் அவர்கள் எந்தமதத்தை அனுஷ்டித்தார்களோ அந்தமதத்துக்குரிய சட்டமே செல்லும். ஆனால் அதுவரையில் உண்டாயிருந்த சொத்துபாத்தியம் போகமாட்டாது. (1850 வருஷத்திய 21-வது ஆக்ட்.) பம்பாய் இராச்சியத்திலுள்ள, கோஜா ஜாதியர்களும், கச்சிமேமனுஜாதியர்களும், மகம்மது மதத்தை யனுசரித்தாலும், ஹிந்து தர்மசாஸ்திரவழக்கத்தை யனுஷ்டிக்கிறார்கள். (1-பம். ஐ. 71, 73; 2-பம் ஐ 292; 12-பம் ஐ 294; இ. லா. ரி. 3-பம் 34; இ. லா. ரி. 6 பம் 452; இ. லா. ரி. 9 பம் 115; இ. லா. ரி 10 பம் 1.)

பவுத்தர், ஜைனர், ஸீக்ஜாதியார், பிரம்மசமாஜம் முதலான மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஹிந்துமத தர்மசாஸ்திர வழக்கமே செல்லுமென்று தீர்ப்புகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. (8 ஸ. 116; 10 பம் ஐ. 258; இ. லா. ரி. 1. அ 688.)

சிலதேசங்களிலும், சில குடும்பங்களிலும் தர்ம சாஸ்திரத்துக்கு விரோதமான ஆசாரங்களாவது, வாடிக்கைகளாவது, நடவடிக்கைகளாவது வெகுகாலமாக நடந்துவந்ததாக ருசுவானால், அவைகள் நியாயஸ்தலங்களில் செல்லத்தக்கவைகள். (12 மூ. இ. அ. 436; 3 ம. ஐ. 50.) ஆனால் அப்படிப்பட்ட வழக்கங்கள், ஆசாரங்கள் முதலியவைகள் நடுவில் விட்டுவிடப்பட்டால், பிறகு அப்படிப்பட்ட ஆசாரங்களை மறுபடி அனுஷ்டிக்க கோர்ட்டார் தீர்ப்புச்செய்யமாட்டார்கள்.

சிலவிடங்களில் ஏற்பட்ட துர்வழக்கங்கள் வெகுகாலமாக அனுஷ்டானத்திலிருந்தாலும் சட்டப்படி செல்லமாட்டாது. (3 ம.

ஐ. 75, 77; 14 மூ. இ. அ. 570, 585. இ. லா. ரி. 2 பம். 140.) அதாவது தாசிக்குப்பிறந்த பிள்ளைகள் பங்குகேட்பது, புருஷன் துஷ்டனாயிருக்கிறானென்று சில ஜாதியில் பெண்சாதி வேறொருவனை விவாகஞ்செய்துகொள்வது சட்டப்படி செல்லாது.

2-வது விவாகம்.

1. விவாகங்களின் விதங்கள்.—முன்காலங்களில் பிராம்ம, தைவ, ஆர்ஷ, பிராஜாபத்ய, காந்தர்வ, ராக்ஷஸ, ஆசுர, பைசாசமென்னும் 8-விதவிவாகங்கள் நடந்துவந்தன. அவைகளில் முதல்நான்கும் பிராம்மணர்களுக்குரித்தானவைகள். புருஷர்கள் மனமொப்பிச்சேருவது காந்தர்வவிவாகம். யுத்தத்தில் ஜயித்து அல்லது பலாத்காரமாகக்கொண்டு போயாவது செய்யும் விவாகம் ராக்ஷஸ விவாகம். காந்தர்வ ராக்ஷஸவிவாகங்கள் க்ஷத்திரியர்களுக் குரித்தானவைகள். பெண்ணைவிக்கிரயம் செய்வதாகிய ஆசுரவிவாகம் வைசியர், சூத்திரர் இவர்களுக்குரித்தானவைகள். தூக்கம், மயக்கம், பைத்தியம் இவைகளினால் மெய்மறந்திருக்கும்போது, ஸ்திரிகளுடன் சம்போகஞ்செய்வதும், மோசஞ்செய்தாவது, பலவந்தஞ் செய்தாவது சம்போகஞ்செய்வதும் பைசாசவிவாகம். இது எல்லா ஜாதிகளுக்கும் உரித்தான தல்ல.

தற்கால அனுஷ்டானம்.—தற்காலத்தில் பிராம்ம (கன்னியாதானம்) ஆசுர (கன்னியாவிக்கிரயம்) இவை இரண்டுந்தான் எல்லா ஜாதியாராலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பிராம்மண ஜாதியில் நடக்கிற ஆசுரவிவாகம் சாஸ்திர விரோதமாயிருந்தபோதிலும், வழக்கத்திலிருந்து வருவதால் அவைகளைக் கோர்ட்டார் நியாயமானதென்று அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். (இ. லா. ரி. 13 ம. 83.)

2. காந்தர்வ விவாகம்.—க்ஷத்திரியஜாதியில் காந்தர்வவிவாகஞ் செல்லுமென்று பங்காள ஹைகோர்ட்டார் தீர்மானஞ்செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அலஹாபாத் ஹைகோர்ட்டார் அந்த விவாகத்தை ஒப்புக்கொள்ளாமல், அப்படிப்பட்ட விவாகத்தில் வந்த ஸ்திரியானவள் தாசிக்குச் சமானமானவளென்றும் தீர்ப்புச்செய்திருக்கிறார்கள். (இ. லா. ரி. 3 அ. 738.) மதராஸ் ஹைகோர்ட்டார், ஹோமம் முதலிய விதிகளுடன் சரியாக நடந்த காந்தர்வ விவாகம் செல்

மென்று தீர்மானஞ் செய்திருக்கிறார்கள். (இ. லா. ரி. 12 ம. 72; 13 மூ. இ. அ. 506.) இக்காலங்களில் காந்தர்வ விவாகம் சிலவிடங்களிலுள்ள ஜமீன்தார்களும், இராஜாக்களும் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

3. பெண்ணை விவாகஞ்செய்விக்க அதிகாரம்.—பெண்ணுக்குத் தகுந்த வரனை சம்பாதித்து விவாகம் செய்விக்குமதிகாரம் முதல்முதலில் தகப்பனுக்கென்றும், அவனுக்குப்பிறகு வரிசையாய் பிதாமகன், தமயன், சிறிய தகப்பன், பெரிய தகப்பன், மாமன், தாயாதியிவர்களுக்கென்றும், இவர்களொருவரு மில்லாமற்போனால், பெண் தானே வரனை நிச்சயித்துக்கொண்டு விவாகம்செய்துகொள்ளலாமென்றும் மிதாட்சரம் முதலான தர்மசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

பெண்சாதி குழந்தைகளுடன் புருஷனைத் தள்ளிவிட்டிருந்தால், தாயாரே சுவதந்திரமாக பெண்ணுக்கு விவாகஞ்செய்யலாம். (இ. லா. ரி. 11 பம் 247.) ஆனால், வேறு எந்த நிலைமையிலும் தகப்பன் அனுமதியன்னியில் தாயாராவது வேறு யாராவது குமாரத்திக்கு விவாகஞ் செய்விப்பது செல்லமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 12 பம் 10.) தாயாரனுமதியன்றியில் தகப்பன் குமாரத்திக்கு விவாகஞ் செய்யலாம்.

குமாரத்திக்கு விவாகம் செய்யும்படியான பாத்தியம் புருஷர்களுக்கேயல்லாமல் தாயாருக்குண்டாகமாட்டாதென்று தர்மசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற எல்லா நியாயங்களும் அவிபக்த குடும்பத்துக்கேயொழிய, விபக்த குடும்பங்களில் பெரியதகப்பன் சிறிய தகப்பன்களைப்பார்க்கிலும் தாயாருக் கதிகபாத்தியமானதால், அவளுடைய அனுமதியன்றியில் அவர்களொருவரும் கன்னிகைக்கு விவாகம் செய்யக்கூடாதென்று மதராஸ் ஹைகோர்ட்டார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். (4 ம. ஐ. 339.)

ஸபத்தினி மாதாவைக்காட்டிலும், மாதா மகனுக்கு (தாயின் தகப்பன்) கன்னிகையை விவாகஞ் செய்துகொடுக்க அதிக பாத்தியமுண்டென்று, கல்கத்தா ஐகோர்ட்டார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். (7 கல. 321.)

4. விவாகத்தை நிறுத்த அதிகாரம்.—கன்னிகையை விவாகம் செய்துகொடுக்க அதிகாரம் யாருக்கென்று மேலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்கள் அனுமதிக்கு விரோதமாக கன்னிகையை விவாகம் செய்துகொடுக்க எத்தனிக்கும்பட்சத்தில் கோர்ட்டில் மனுக்கொடுத்து விவாகத்தை நிறுத்தலாம். (இலா. ரி. 11 பம் 253.) கன்னிகையை சம்ரட்சித்து வருபவர்கள், கெட்ட எண்ணத்தோடாவது, சுய பிரயோஜனத்தை உத்தேசித்தாவது, அக்கன்னிகையின் நன்மைக்கு விரோதமான சம்பந்தத்தைத் தீர்மானஞ்செய்து விவாகஞ்செய்ய எத்தனித்தால் கன்னிகையின் பந்துவாவது சினேகிதனுவது கோர்ட்டில் மனுக்கொடுத்து விவாகத்தை நிறுத்தலாம். ஆனுல், தகப்பனே அப்படி சம்பந்தம் ஏற்படுத்தி விவாகஞ்செய்ய எத்தனித்தால் அது எவ்வளவு அயோக்கியமாயிருந்தாலும் அதை நிறுத்த கோர்ட்டார் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். (இ. லா. ரி. 12 பம் 480.)

கோர்ட்டார் நிறுத்தும்படி செய்த உத்திரவை மீறி விவாகத்தை நடத்தினுல், அப்படி நடத்தியவர்களை உத்திரவை மீறி நடந்த குற்றத்திற்காக சிட்சிப்பார்களேயொழிய, விவாகத்தை ரத்துசெய்யமாட்டார்கள். (இ. லா. ரி. 11 பம் 247; இ. லா. ரி. 12 கல். 140; இ. லா. ரி. 14 ம 260.)

5. விவாகத்தை ரத்துசெய்தல்.—அனுமதி கொடுக்கவேண்டியவர்களுடைய அனுமதியில்லாமலும், கன்னிகையை முதலில் நிச்சியம்செய்திருந்தவனுக்குக் கொடுக்காமலும், ஸ்திரீ புருஷர்கள் வர நிர்ணய விஷயமாய் விரோதப்பட்டும், பெரியரோகம், பைத்தியம், நபும்ஸகம் முதலிய காரணங்களாலும் விவாகத்தை நிறுத்தவேண்டியிருந்தால், விவாகம் பூர்த்தியாக நடப்பதற்குமுந்தி அதை நிறுத்துவார்களேயொழிய முடிந்துபோனபிறகு கோர்ட்டார் அதை ரத்துசெய்யமாட்டார்கள். (இ. லா. ரி. 14 ம. 316.)

6. கன்னிகாதானம், சப்தபதி.—விவாகத்துக்கு கன்னியாதானம், சப்தபதி - இவ்விரண்டு காரியங்களும் அவசியம். (1) கன்னிகையைப் போஷித்துவருபவர்கள் கன்னிகையினுடைய க்ஷேமத்தை உத்தேசித்து நல்ல வரனைத்தேடிக் கன்னிகாதானம் செய்வது; (2) தம்பதிகள் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு ஹோமம்செய்த ...

ணிக்கு நேரே மந்திர பூர்வமாக ஏழடி நடப்பதற்கு சப்தபதி என்பது. இதன்பிறகு பேதிக்கமுடியாத விவாகபந்த மேற்படுகிறது. மேலே சொன்ன விரண்டும் கிரமமாக நடந்தபிறகு விவாகத்தை ரத்துசெய்யமுடியாது. ஆனல் மோசஞ்செய்தாவது, பலாத்காரமாகவாவது, கன்னிகையைக் கொண்டுபோய் விவாகம்செய்யும்பட்சத்தில் சப்தபதி மந்திரபூர்வமாய் நடந்தாலும் அந்த விவாகம் செல்லமாட்டாது. ஏனென்ருல் ஸம்ரக்ஷணகர்த்தரன்னியில் செய்யும் தானம் கன்னிகாதான மாகாததால் சப்தபதி கர்மம் பலிக்காமல் போய் விவாகபந்தம் ஏற்படமுடியாது. (இ. லா. ரி. 14 ம. 316.)

சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி சப்தபதி கர்மத்தில் ஏழாவது அடியின்பேரில் கால்வைக்கும்வரையில் விவாகம் முடியவில்லையென்றும், அதுவரையிலும் விவாகத்தை நிறுத்திவிடலாமென்று மேற்படுகிறது. மேற்சொன்னபடி ஏழடியும் பூர்த்தியாய் ஆகவில்லையென்று வாதிப்பவர்கள் அதை ருசுச்செய்யவேண்டும். (இ. லா. ரி. 12 க 140.)

ஆனல் சாஸ்திரத்தில் எப்படியிருந்தபோதிலும் தென்தேசங்களில் மங்கள சூத்திர தாரணமானவுடனே விவாகபந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டதாகப் பொதுவாய் நம்பப்பட்டுவருவதால் அந்த தேசாசாரமே செல்லும். சப்தபதியைத்தவிற வேறு கர்மங்களின் முடிவால் விவாகம் பூர்த்தியாவதாக தேசாசாரமிருந்தால் அது செல்லும். (இ. லா. ரி. 5. க. 6, 92, இ. லா. ரி. 10. க. 138.)

7. நிஷேகம்.—விவாஹபந்தம் பூர்த்தியாய் உண்டாவதற்கு நிஷேகமாக வேண்டியதவசியமில்லே. நிஷேகம் (திரட்சி) நடக்காமலேயிருந்தாலும் தாம்பத்தியம் விடமுடியாது. (இ, லா. ரி. 9 ம.466.)

8. பெற்ருேரிஷ்டமின்றி பேண் விவாகம்.—பலாத்காரமாகவாவது மோசடியாகவாவது பெண்ணைக் கொண்டுபோய்க் கல்யாணம் செய்தால், அந்தக்கல்யாணத்தை ரத்துசெய்து, மறுபடி அந்தப் பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் செய்யலாம். அப்படி அந்தப் பெண்ணை மோசடியாய்க்கொண்டுபோனவன் பினல்கோட் 363-வது பிரிவுப்படி தண்டனைக்குள்ளாகிருன். ஆனல் பெற்ருேரிஷ்டப்படி சிறியதகப்பன், பெரியதகப்பன், மாமன், பாட்டன் முதலிய பந்துக்களுடைய சம்ரக்ஷணையில் பெண்ணிருக்கும்போது அவர்கள் நல்ல

எண்ணத்தோடு சரியானபடி அந்தப் பெண்ணுக்குப் பெற்ருேர்கள் அனுமதியின்றி விவாகம் செய்யலாம். அதை சம்மதியாமல் பெற்ருேர்கள் மறுபடி விவாகஞ்செய்தால் பினல்கோட் 494-வது பிரிவுப்படி தண்டனைக்குள்ளாவார்கள். வேறு விவாகஞ்செய்ய இஷ்டமிருந்தால் முதலில் நடந்த விவாகம் நியாயமல்லவென்று கோர்ட்டில் தாவாசெய்து ரத்துசெய்தபிறகு மறுபடி விவாகஞ்செய்யலாம்.

9. பெற்ருேரிஷ்டமின்றிப் பிள்ளைக்கு விவாகம்.—பெற்ருேர்களிஷ்டமின்றிப் பிள்ளையைக் கொண்டுபோய் கன்னிகையுடைய பெற்ருேர்கள் பெண்ணைக்கொடுத்து பலவந்தமாக விவாகம் செய்துவிட்டால் அவர்கள் எவ்விதமான தண்டனைக்காவது, நஷ்டத்துக்காவது பாத்திரர்களாயினும், விவாகம் செல்லாமற் போகமாட்டாது.

10. விவாகம் வேதோக்தம்—மேலே சொல்லப்பட்ட காரணங்களினுல் ஹிந்துக்களுடைய விவாகம் மதசம்பந்தமான கருமமேயொழிய, கிறிஸ்துமதம் முதலானவைகளில் ஸ்திரீ புருஷர்கள் சம்மதித்துச் செய்துகொள்ளும் உடன்படிக்கைப்படி யல்லவென்று தெளிவாகிறது. அதினுல்தான் இளங்குழந்தைகளுக்கும், பித்தர்களுக்கும், நபும்ஸகர்களுக்கும் செய்கிற விவாகம் செல்லுகிறது. (இ. லா. ரி. 5 அ. 513; இ. லா. ரி. 1 அ. 549.) அப்படிப்பட்ட பித்தன் முதலானவர்களுக்கு வார்சு பாத்தியமில்லாமற்போனுலும் அவர்கள் குமாரர்களுக்கு வார்சு பாத்தியமுண்டு.

11. நிச்சயமான விவாகத்தை மாற்றுதல்.—விவாகத்தை நிச்சயித்து லக்கினப்பத்திரிகை முதலானவை பந்துக்களுக்கு அனுப்பின பிறகு விவாகத்தை மாற்றக்கூடாதென்று மனுஸ்மிருதியில் சொல்லியிருந்தபோதிலும், முதல் சம்பந்தத்தைக்காட்டிலும் இரண்டாவது சம்பந்தம் மேன்மையாயிருப்பதினுலாவது அல்லது கெட்ட வியாதி, நபும்ஸகத்தன்மை முதலிய காரணங்கள் தெரியவருவதினுலாவது விவாகத்தை மாற்றுவது தோஷமல்லவென்று யாக்கியவல்கியஸ்மிருதியில் செல்லியிருந்தபோதிலும், நிச்சயதார்த்தமானபிறகு காரணமில்லாமல் விவாகத்தை மாற்ற எண்ணங்கொண்டால், பலவந்தஞ்செய்து விவாகத்தை நடத்தலாமென்று நாரதஸ்மிருதியில் சொல்லியிருந்தபோதிலும், இக்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட விவாகத்தைப் பல

வந்தஞ்செய்து நடத்த கோர்ட்டாருக்கதிகாரமில்லை. (1877ஞூ்த்திய 1-வது ஆக்ட், 21-வது பிரிவு, 6-வது கிளாஸ்.)

ஆனல், தகுந்தகாரணமின்றி அக்கிரமமாக உடம்படிக்கையை மீறினவன்பேரில் நஷ்டமடைந்தவன் நஷ்டத்துக்காக தாவாசெய்து அதைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். (7 பம். ஐ. 122; இ. லா. ரி. 11 பம். 422.) விவாகவிஷயமாய் பெண்ணின் தகப்பனுக்குக் கொடுத்தபணத்தை வரப்பற்ற தாவாசெய்யலாம். (இ. லா. ரி. 1 க. 1054.)

12. வேறு ஜாதியில் விவாகம்.—தர்மசாஸ்திரத்தில் எந்தஜாதி புருஷனும் தன் சுயஜாதிப்பெண்ணையாவது, தாழ்ந்த ஜாதிப்பெண்ணையாவது விவாகஞ் செய்துகொள்ளலாமென்றிருப்பதால், முற்காலத்தில் அவ்வழக்கம் சாதாரணமாய் நடந்துகொண்டிருந்தபோதிலும், இக்காலத்தி லனுஷ்டானத்திலில்லாததால் அப்படிப்பட்ட விவாகம் செல்லமாட்டாது.

13. தம்பதிகளின் குலகோத்திரங்கள். — வதூவரர்களுக்குள் ஸபிண்ட பந்துத்வம் கூடாது. அதாவது பிள்ளையின் முன்னோர்கள் பெண்ணின் முன்னோர்கள் (பிள்ளையையாவது பெண்ணையாவது பிடித்துக்கொண்டு) தகப்பன் வர்க்கத்தில் 7 - தலைமுறைகளுக்குள்ளும், தாய் வர்க்கத்தில் 5-தலைமுறைகளுக்குள்ளும், ஒருவராகவேயானல் விவாகங்கூடாதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல் தென்னிந்தியா மேலிந்தியா தேசங்களில் இதற்கு விரோதமாக மாமன் பெண், அத்தையின் பெண், சகோதரிகளின்பெண் இவர்களை பிராமண ஜாதியார்கள்கூட கல்யாணஞ்செய்வது கோர்ட்டில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரேகோத்திரமுள்ள குலங்களில் நடந்த விவாகம், சூத்திரஜாதிகளைத்தவிர பிராமணஜாதிகளில் செல்லமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 5 க 708.)

14. செய்யக்கூடாத விவாகங்கள்.—அண்ணன் தம்பிகளின் குமாரத்தி, தங்கை, அத்தை, சிறியதாயார், சிற்றப்பன் பெரியப்பன் பெண்கள், சிறியதாயார் பெரியதாயார் பெண்கள், இவர்களைச் சூத்திரர்கள்கூடக் கல்யாணஞ்செய்யக்கூடாது. (இ. லா. ரி. 6 ம 43)

கல்யாண விஷயத்தில் சபத்னி மாதாவைச்சேர்ந்த பந்துக்கள், சொந்தத் தாயாரைச்சேர்ந்த பந்துக்களைப்போலவே எண்ணி நிஷேதஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸ்வீகாரமாகப்போன ஒருவன், ஜனன குடும்பத்திலும், தத்தாகப்போன குடும்பத்திலும் மேற்சொன்னவர்களை விவாகஞ்செய்து கொள்ளக்கூடாது. இது முக்கியமாய் பிராமணர்களுக்குரியது.

குரு சிஷியர் குமாரத்திகளையாவது, தன் தாயார்பேருள்ள பெண்ணையாவது, வரனைக்காட்டிலும் பெரிய வயதுள்ள பெண்ணையாவது, தமக்கை கல்யாணமாகாதிருக்க தங்கையையாவது விவாகஞ் செய்யக்கூடாதென்று ஸ்மிருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், இக்காலத்தில் மேலே சொல்லியபடி நடக்காமல் போன போதிலும், ஒருவேளை நடந்தால் செல்லாதென்று சொல்ல ஆதாரமில்லை.

தர்ம சாஸ்திரத்தில் கன்னிகையை ரஜஸ்வலை யாவதற்குமுந்தி விவாகஞ்செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இது பிராமண ஜாதியில்மட்டும் அனுஷ்டானத்திலிருக்கிறது.

15. வெவ்வேறு ஜாதிகளில் விவாகம்.—பிரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர் என்று நான்கு ஜாதிகள்தான் தர்ம சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இக்காலத்தில் ஒவ்வொரு ஜாதியிலும் அனேகம் உட்பிரிவுகளிருக்கின்றன. ஒரு ஸ்மார்த்த வடமப்பிராமணர், பிரஹசரணம், வாத்திமன், மாத்துவாள், வைஷ்ணவாள், நியோகிகள் முதலான ஜாதிகளில் பெண்ணைக் கல்யாணஞ்செய்தால் சாஸ்திர விரோதமில்லை. பாஷைகளில் வித்தியாசத்தைப்பற்றிக்கூட தர்மசாஸ்திரத்தில் சொல்லியிராததால், ஒரு பாஷையைப் பேசுகிறவன் மற்றொரு பாஷையைப் பேசுகிற தன் சுவஜாதி பிராமண க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரப்பெண்ணைக் கல்யாணஞ்செய்யலாம். ஆனால் வெவ்வேறு ஜாதியில் விவாகஞ்செய்ய தற்காலம் அனுஷ்டானம் முக்கியமென்று கல்கத்தா ஹைகோர்ட்டில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (9 ஸ 552 ; இ. லா. ரி. 1 க. 1.) மற்ற கோர்ட்டுகளில் வெவ்வேறு ஜாதியில் விவாகஞ்செய்ய அனுஷ்டான மவசியமில்லையென்கிறார்கள். (1 ம ஐ 478 ; 13 மூ. இ. அ 141 ; 14 மூ. இ. அ. 346, 352 ; இ. லா. ரி. 15 க 708.)

16. (1) ரஜஸ்வலையாகாத பெண்சாதியை யிரட்சிக்கும் பாத்தியம்—விவாக பந்தத்தால் ஸ்திரீபுமான்கள் இகபர கர்மங்களில் ஒன்றாய்

விடுகிறபடியால், விவாகமான சிறிய பெண்ணை அவள் புருஷனே சம்ரட்சிக்கவேண்டும்; புருஷன் மைனராயிருந்தால், அவனைப் போஷிக்கிறவர் பெண்ணையும் சம்ரட்சிக்க வேண்டுமென்று தர்ம சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பெண்கள் ரஜஸ்வலையாகிற வரையில் பிறந்த வீட்டிலேயே யிருப்பது தற்காலம் அனுஷ்டானத்திலிருப்பதால் அதற்கு முந்தியே பெண்சாதியை வீட்டுக்கு அனுப்பும்படி கட்டாயப்படுத்த புருஷனுக் கதிகாரமில்லை. (23 ஸ. 178.)

2. ரஜஸ்வலையான பிறகு பெண்களை யிரட்சிப்பது புருஷனுடைய கடமை. பெண்களின் பெற்றோர்கள் அல்லது போஷகர் பெண்ணை புருஷனிடத்துக் கனுப்பமாட்டேனென்பது சட்டவிரோதம்.

17. ருதுசாந்திக்கு வயது நிர்ணயம்.—பெண்கள் ருதுவானாலும் 12 வயது முடிவானபிறகுதான் ருதுசாந்தி செய்யவேண்டும். அதற்குள் எவனாவது செய்தால், பினல்கோட் 376 - வது பிரிவுப்படி "பலவந்தப் புணர்ச்சி" என்னுங் குற்றத்திற்காக தண்டனையடைவதுடன் அதற்கு உடந்தையாயிருந்தவர்களும் தண்டனையடைவார்கள்.

18. பெண்சாதி புருஷனுக் கடங்கியிருப்பது.—அன்னவஸ்திரங்கொடுத்துப் பெண்சாதியை இரட்சிப்பது புருஷன் கடமை. அவளும் புருஷன் கட்டளைக்குட்பட்டு அவனிஷ்டப்படி வீட்டு வேலைகளைச் செய்து அவனுடன் வாஞ்செய்து ஸம்ஸாரஞ் செய்ய வேண்டியது. (இ. லா. ரி 13 அல 126.) புருஷன் போகிற விடங்களுக்கெல்லாம் பெண்சாதி போகக் கடமைப்பட்டவள்.

19. பெண்சாதியைக் கட்டுப்படுத்துவது.—வயதுவந்த பெண்சாதி தானாகவாவது, பெற்றோர்கள் முதலிய பந்துக்களின் துர்போதனையினாலாவது, தன்புருஷனிடம் போகமாட்டேனென்றாலும், அல்லது அவனுடைய வீட்டைவிட்டு வெளியேபோனாலும், அவள்பேரிலும், அவளுடைய பந்துக்கள் பேரிலும் தாவாசெய்து அவளைப் புருஷன் வீட்டிலிருக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தலாம். (இ. லா. ரி. 5 க 500; இ. லா. ரி. 1 பம் 164.) ஆனால், அவள் கோர்ட்டார் உத்திரவை நிராகரித்தால், அவளை பலவந்தஞ்செய்து புருஷன் வீட்டுக்க [illegible] கட்டமில்லாமற் போனபோதிலும், சிவில் புரொசிஜர் கோட்

260வது பிரிவுப்படி கோர்ட்டாரவர்களுக்கு யுக்தமாகத் தோற்றி ஞல் அவனை 6 மீ வரையில் சிவில் ஜயிலில் வைக்கலாம். அவளுடைய ஸ்திரீ தனம்முதலிய சொத்துக்களை ஜப்திசெய்து, ஏலம் போட்டு புருஷனுக்குக் கொடுக்கலாம். (இ. லா. ரி. 5 க, 500; இ. லா. ரி. 13 அல 126; இ. லா ரி. 10 பம் 301)

20. பெண்சாதி புருஷனைவிட்டு நீங்குவது—புருஷன் மதப்பிரஷ்டனுகப் போனுலும், புருஷன் வீட்டில் மாமியார் நாத்தனுர் முதலியவர்கள் பெண்ணை அதிகமாக அடித்துத் தொந்திரவு செய்தாலும், புருஷன் கெட்ட வியாதியினுல் அவஸ்தைப்படும்போது பெண்சாதி சமீபத்திலிருந்தால் அந்த வியாதி அவளுக்கு ஒட்டி பிரணுபாயம் உண்டாகுமென்று தோன்றினுலும், பெண்சாதி புருஷனைவிட்டு நீங்கியிருக்கலாம். (11 மூ. இ. அ. 126; இ. லா. ரி 1 பம் 164; இ. லா. ரி 5 க 500; இ. லா. ரி 13 அ. 126.) திருப்திகரமான ருஜு கோர்ட்டார் அவர்களுக்குத் தெரிந்தாலொழிய, புருஷனைவிட்டு விலகியிருக்கப் பெண்ஜாதிகளுக்கு உத்திரவுகொடுக்க மாட்டார்கள். (இ. லா. ரி 4. அ. 374.) தகுந்த காரணமிருந்தால் அவளுக்கு ஜீவனும்சம் கிடைக்கும். புருஷன் தாசியை வீட்டிலேயே வைத்துக்கொண்டு அவளுடன் சம்சர்க்கஞ் செய்துகொண்டிருந்தாலும், பெண்சாதியை உபத்திரவஞ் செய்யாமலிருந்தால், அவனைவிட்டு நீங்கியிருக்க அந்தப் பெண்சாதிக் கதிகாரமில்லை. (1 ம. ஐ 375) மகம்மதிய, கிறிஸ்தவ முதலான அன்னிய மதஸ்திரீகளை வைத்திருப்பவன் ஜாதிப்பிரஷ்டனுகிறபடியால், அவனுடன் ஹிந்துமதப் பெண்சாதி சம்சாரஞ்செய்யமாட்டாள். (14 ஸ. 145) அப்படிப் பட்டவன் தன் ஹிந்துப் பெண்சாதியை தன் வசப்படுத்த தாவா செய்ய பாத்தியமில்லை. (5 ஸ. 235) ஆனுல், 1866ஞுஸ்திய 21-வது ஆக்ட்படி மதபிரஷ்டன்தன்னுடைய விவாகத்தை ரத்துசெய்ய கோர்ட்டில் தாவா செய்யலாம்.

21. பெண்சாதியை வசப்படுத்த தாவாவுக்குக் காலமும் கட்டணமும்.—தாம்பத்திய சம்பந்தமானது செத்தாலொழிய விடாததலால், பெண்சாதியை ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொள்ள கொண்டுவரப் படுகிற தாவாவுக்குக் கால நிர்ணயமில்லை. (இ. லா. ரி 13 அ 126) இந்த பிராதுக்கு கொர்ட்டு பீசு ஸ்டாம்பு ரூ. 5.

ஸ்திரீ புனர்விவாகஞ்செய்துகொள்ள அதிகாரமில்லை.—20 - வது பாராவில் சொல்லியபடி புருஷனுடைய துர் நடத்தையினால் பெண்சாதி விலகியிருப்பதாக ருஜுா ஏற்பட்டு புருஷன் செய்த தாவா தள்ளுபடியானாலும், அதைக்கொண்டு தாம்பத்தியபந்தம் போய் விட்டதாக எண்ணி பெண்சாதி இரண்டாந்தரம் கல்யாணஞ் செய்துகொள்ளக்கூடாது.

22. பெண்சாதிக்கு ஜீவனும்சம்.—தகுந்த காரணமில்லாமல் பெண்சாதி புருஷனைவிட்டு விலகியிருந்தாலும், வியபசாரியாயிருந்தாலும் அவளுக்குப் புருஷன் ஜீவனும்சம் கொடுக்கமாட்டான். (இ. லா. ரி 2 பம் 634) ஆனால், பிறகு நல்ல நடத்தையா யிருப்பவளுக்கு தயாதாட்சணியமாய் ஏதாவது கஞ்சிக்குக் கொடுக்கலாமென்று தர்மசாஸ்திரம் மூறையிடுகிறது. சம்சாரப் பொதுவிஷயமான செலவைத்தவிர வேறே சொந்தச் செலவுக்காகப் பெண்சாதி கடன் வாங்கினால் அதைப் புருஷன் கொடுக்கமாட்டான். (1 ம. ஐ 375; இ. லா. ரி 3 அ 122; இ. லா. ரி 1 பம் 121.)

23. பெண்சாதியை வைத்துக்கொள்ளப் புருஷனைக் கட்டுப்படுத்தல்.—நிஷ்காரணமாகத் தனது பெண்சாதியை துரத்திவிட்டால், அப்படித் தள்ளிவிடாமல் தன்னோடு வைத்துக்கொள்ளும்படி தாவா செய்யலாம். கோர்ட்டு டிகிரிக்குப் பிறகும் நல்ல நடத்தையாயிருக்க அவனிடம் ஷரத்துகள் வாங்கலாம். சில சமயங்களில் அவனை விட்டிருப்பதே நலமாகத் தோன்றினால் ஜீவனும்சத்துக்குமட்டும் தாவாசெய்து அதைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

புருஷன் பெண்சாதியை யிரட்சியாமல் நிஷ்காரணமாய்த் தள்ளிவிட்டால், மாஜிஸ்ட்ரேட்டாரிடம் மனுக்கொடுத்து அவள் ஜீவனும்சம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். விபசாரியின் தாவா செல்லாது.

24. புருஷன் இரண்டாந்தாரம் செய்துகொள்ளல்.—முதல்தாரம் பிள்ளையில்லாதிருத்தல், மலட்டுத்தனம், துர்வியாதி, துற்மார்க்கம், துற்குணம், இவைகளுள்ளவளாயிருந்தால் புருஷன் 2 - வது தாரம் விவாகம் செய்துகொள்ளலாமென்று தர்மசாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், இக்காரணங்களில்லாமலே புருஷன் தன்னிஷ்டப்படி எத்தனை தாரங்களையாவது விவாஹஞ்செய்யத் தடையில்லை. புனர்விவாகம் செய்துகொண்ட காரணத்தைப்பற்றி, முதல் பெண்

சாதி அவனைவிட்டு நீங்கக்கூடாது (1. ம. ஐ 375) அவன் தள்ளி விட்டால் அவளுக்கு ஜீவனும்ச பாத்தியமுண்டு.

25. (1) ஸ்திரீ புனர்விவாகம்.—ஈனஜாதிகளில், புருஷன் உயிரோடிருக்கும்போதும் பெண்களுக்குப் புனர்விவாகம் செய்வது சில தேசங்களில் வழக்கமாயிருக்கிறது (இ. லா. ரி, 4 பம். 330; இ. லா. ரி. 8 ம. 440) .அதைத்தவிர மற்ற ஜாதிகளில் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டாகிலும் புருஷன் உயிரோடிருக்கும்போது ஸ்திரீகளுக்குப் புனர்விவாகம் செய்வது செல்லாது.

(2) விதவா விவாகம்.—மனுஸ்மிருதியில் கர்ப்பாதானத்துக்கு முந்தி வைதவியம் அடைந்த பெண்ணுக்கு புனர்விவாகம் செய்யலாமென்றிருந்தாலும், அதற்குப்பின் எழுதப்பட்ட சில ஸ்மிருதிகளில் கூடாதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால்தான் உபய கட்சிக்காரர்களுக்கும் ஆதாரங்கள் தர்மசாஸ்திரங்களிலிருக்கின்றன, எப்படி யிருந்தாலும் தற்காலத்தில் சில தாழ்ந்த ஜாதிகளில் தவிர மற்ற ஜாதிகளில் விதவா விவாகம் அனுஷ்டானத்திலில்லை. ஆனல், 1856-ம் ளுத்து 15வது ஆக்டுப்படி விதவைகள் புனர்விவாகம் செய்துகொள்ளலாம். அப்படி விவாகஞ்செய்துகொள்ள முதல் புருஷனல் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலொழிய அவனுடைய சொத்தில் அவளுக்கு யாதொரு பாத்தியமும் கிடையாது. (ஷை ஆக்ட் 1, 2 பிரிவுகள்.)

26. கிறிஸ்து மதத்தில் சேருவது.—புருஷனுவது பெண்சாதியாவது மதப்பிரஷ்டர்களாய் கிறிஸ்து மதத்தைச் சேர்ந்தால், சேராதவர்கள் 6மீ° கார்த்திருந்து ரூ 2. ஸ்டாம்பு ஒட்டி டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டில் மனுக்கொடுத்து விவாகத்தை ரத்துசெய்தபிறகு அவர்கள் புனர்விவாகம் செய்துகொள்ளலாம். (1866ளுத்து 21 ஆக்ட்) மேலான ஜாதியான் சேர்ந்தால், அவன் பெண்சாதி புனர்விவாகம் செய்து கொள்ளமாட்டாளென்பது நிச்சயமா யிருந்தாலும், சட்டத்தில் செய்துகொண்டால் பாதகமில்லை யென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது.

3-வது புத்திரசுவீகாரம்.

(1) ஸ்வீகாரம் யார் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

27. புத்திரனின்பிரயோசனம்.—புத்திரனில்லாதவன் இறந்த பிறகு "புத்" என்னும் நரகத்தில் அவன் ஆத்துமா தள்ளப்படு மென்றும், அந்நரகத்திலிருந்து தப்புவதற்குப் பிள்ளை யவசியமென்றும், பிள்ளையைத் தவிர வேறொருவர் அந்த நரகத்திலிருந்து காப்பாற்றார்களென்றும், ஆகையால், புத்திரனில்லாதவன் தன் உத்தர கிரியை நடத்தவும், தன் வம்சோத்தாரணத்திற்கும், அவசியம் பிள்ளையை சுவீகாரம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

28. எவர்கள் ஸ்வீகாரம் எடுத்துக்கோள்ளலாம்.—புத்திரன், பவுத்திரன், பிரபவுத்திரன் இவர்களில் யாரிருந்தாலும் உத்தரகிரியை செய்ய பாத்தியப்பட்டவர்களாதலால், அவர்கள் உயிரோடிருக்கும் சமயத்தில் ஸ்வீகாரம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஸ்வீகாரப் பிள்ளையாவது, அவனுக்குப் பிறந்த பவுத்திரர், பிரபவுத்திரர்களில் யாராவதிருக்கும்போதும் ஸ்வீகாரங் கூடாது. ஆனால், மேலே சொல்லப்பட்டவர்களில்லாமல் பிரபவுத்திரன் பிள்ளையுயிரோடிருந்தாலும், அவன் 3 தலைமுறைக்கு மேல்பட்டவனாகி உத்தரகிரியை செய்ய பாத்தியப்பட்டவனல்லாதலால், வேறே பிள்ளையை ஸ்வீகாரம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அவ்வளவு காலம் வரையில் ஜீவித்தவர்களில்லை: தௌகித்திரன் (பெண்ணின் புத்திரன்) உயிரோடிருந்தால் ஸ்வீகாரம் செய்துகொள்வதில் தடையில்லை.

அவுரஸபுத்திரன் பவுத்திரன் பிரபவுத்திரன், தத்துப்புத்திரன் பவுத்திரன் பிரபவுத்திரன் இவர்களில் யாராவதிருக்கும்போதும், இவர்கள் அனுமதியின்பேரிலு மெடுத்துக்கொண்ட ஸ்வீகாரமும் செல்லமாட்டாது. (4 மூ. இ. அ. 1; 1855 ஞூத்து மதராஸ் தீர்ப்பு 20வது பேஜ்.)

29. ஜாதிப் பிரஷ்டனாகப்போன பிள்ளை யிருக்கையில் ஸ்வீகாரம்.—சொந்தப் பிள்ளையாவது, தத்துப்பிள்ளையாவது ஜாதிப் பிரஷ்டனாகப் போய்விட்டால் ஸ்வீகாரமெடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், ஜாதிப்பிரஷ்டனான பிள்ளைக்கு சொத்து பாத்தியதை போகாதென்று 1850 ஞூத்து 21-வது ஆக்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால், தகப்பன் சம்பாதித்த சுவயார்ஜித சொத்துமட்டும் கிடைக்கும். சுவயார்ஜித சொத்தை சுவயமாகவே தன்னிச்சையாய் செலவுசெய்யலாமென்றிருப்பதால், ஒருவன் ஜாதிப் பிரஷ்டனான தன் பிள்ளைக்குச் சொத்தைக் கொடுக்காமல் வேறுவித விநியோகம் செய்வானென்பது நிச்சயம். ஆகையால் ஸ்வீகாரம் எடுத்துக்கொண்டு அந்த ஸ்வீகாரப் பிள்ளைபேரில் தன் சொத்துக்களை உயில் எழுதி வைத்தால் செல்லும்.

30. 2 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சுவீகாரம்.—ஒரு சுவீகாரப் பிள்ளை யிருக்கும்போது, மற்றொருவனை ஸ்வீகாரமெடுக்கக்கூடாது. அவனிறந்து போகும்பட்சத்தில் மறுபடி ஸ்வீகாரம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். 2-வது பிள்ளையுமிறந்தால் 3-வது பிள்ளையையும் இவ்விதமாக எத்தனை பிள்ளைகளையாவது எடுத்துக்கொள்ளலாம். (4 மூ. இ. அ. 1). ஏககாலத்தில் 2, 3 சுவீகாரம் செல்லாது. (இ. லா. ரி. 12 க 406, 586) புருஷனால் அனுமதி கொடுக்கப்பட்ட அவனிரண்டு சபத்னிகள் ஒரே காலத்தில் தனித்தனியாய் பிள்ளைகளை ஸ்வீகாரமெடுத்தால் இரண்டும் செல்லாது. ஆனால் காலவித்தியாச மிருந்து மற்ற அம்சங்களில் நியாயமானதா யிருந்தால் முதலில் எடுத்த சுவீகாரம் செல்லும்.

31. புருஷர்கள் எல்லாரும் ஸ்வீகாரம் எடுத்துக்கொள்வது.—பிரம்மசாரி, பெண்டாட்டி இறந்தவர்கள், பிள்ளையுண்டாகும் ஸ்திதியில் சம்சாரஞ்செய்துகொண்டு வருகிறவர்கள், ஸ்வீகாரமெடுத்துக்கொள்வது, அனுசிதமென்று சிலர் சொன்னாலும், அப்படிப்பட்டவர்கள் ஸ்வீகாரமெடுத்துக் கொள்ளலாமென்று கோர்ட்டார் தீர்ப்புச்செய்திருக்கிறார்கள். (2 ம. ஐ. 367 ; 4 ம. ஐ. 270 ; இ. லா. ரி. 12 பம் 329 ; இ. லா. ரி. 12 அ. 352.)

32. பெண்சாதி கர்ப்பமாயிருக்கையில் ஸ்வீகாரஞ்செய்து கொள்வது.—பெண்சாதி கர்ப்பமாயிருக்கையில் ஸ்வீகாரம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாதென்று மதராஸ் ஹைகோர்ட்டார் 1860-ம் ளுத்தில் தீர்ப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். (1860 ளு மதராஸ் தீர்ப்பு 97 பக்கம்) ஆனால், தர்ம சாஸ்திரத்தில் அவுரஸ புத்திரன் பிறந்தால் ஸ்வீகாரப் பிள்ளைக்கு இன்ன பாகங் கொடுவென்று சொல்லியிருப்பதால் இதுகளை யோசித்து பெண்சாதி கர்ப்பிணியா யிருந்தாலும் ஸ்வீகா

ரமெடுத்துக் கொள்ளலாமென்று மதராஸ் ஹைகோர்ட்டிலேயே வேறொரு கேசில் தீர்ப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (இ. லா. ரி. 3 ம, 180.)

33. குஷ்டரோகிகள் முதலியவர்கள் ஸ்வீகாரமெடுத்துக்கோள்வது.—குஷ்டரோகிகள், அங்கவீனர்கள், நபும்ஸகர்கள், பித்தர்கள், பிறவிக்குருடு செவிடு ஊமை முதலியவர்கள்கூட ஸ்வீகாரம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அப்படி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட ஸ்வீகாரப் பிள்ளைக்கு பிதுரார்ஜித சொத்தில் யாதொரு பாத்தியமுமில்லை. ஆனால், அவர்களுக்குக் கிடைத்த ஜீவனும்சமும், அவர்கள் சுவயார்ஜித சொத்தும் அந்த ஸ்வீகாரப் பிள்ளைகளுக்குக் கிடைக்கும்.

34. மைனர்கள் சுவீகாரமெடுத்துக்கோள்வது.—இன்ன நன்மையை யடைவதற்கு ஸ்வீகாரம் எடுத்துக்கொள்வது என்றறியக் கூடிய ஞானமுள்ள மைனர்கள் சுவீகாரம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். தானிறந்தபிறகும் எடுத்துக்கொள்ளும்படியாய் தன் பெண்சாதிக்கும் உத்திரவு கொடுக்கலாம். (15. ஸ. 548; இ. லா. ரி. 15 பம் 505; இ. லா. ரி. 1 க 289; 19 ஸ. 127) ஆனால், சர்க்காரால் பாதுகாத்துவருகிற மைனர்கள் மேலே கண்ட காரியங்கள் செய்வதற்கு முந்தி, கோர்ட் ஆவ் வார்ட்ஸாரவர்களுடைய அனுமதி பெறவேண்டும். (இ. லா. ரி. 1 க. 289; 9 மூ. இ அ. 287; இ. லா. ரி. 2 பம் 529.)

35. ஸ்திரீகள் தானுகவே ஸ்வீகாரமெடுத்துக்கோள்வது.—மிதிலதேசத்து ஸ்திரீகள் தவிர மற்றவர்கள் புருஷன் உத்திரவின்றி புருஷனுக்காக ஸ்வீகாரம் எடுத்துக்கொண்டாலும், தனக்காக மட்டுமென்று ஸ்வீகாரமெடுத்துக்கொண்டாலும் செல்லாது. (12 மூ. இ, அ. 356.) பெண்சாதியனுமதியின்றி புருஷன் எடுத்துக்கொண்ட ஸ்வீகாரம் செல்லும். (4 மூ. இ. அ. 2.)

36. விதவைகள் ஸ்வீகாரமெடுத்துக்கோள்வது. — தேசத்துக்குத் தக்கபடி விதவைகள் எடுத்துக்கொள்ளும் ஸ்வீகாரம் நான்குவிதம். 1-வது திராவிட தேசமாகிய மதராஸ் இராஜதானியிலும், மைசூர் ராச்சியத்திலும் புருஷனுடைய அனுமதியின்பேரிலாவது, புருஷன் அனுமதி கொடுக்காமலிருந்தால் அவனுடைய ஸபிண்டர்கள் (தாயாதிகள்) அனுமதியின்பேரிலாவது, விதவைகள் சுவீகார

மெடுத்துக்கொள்ளலாம். 2 - வது - காசி, பங்காளா இராச்சியங்களில் புருஷனுடைய அனுமதியின்பேரில் மட்டுந்தான் விதவைகள் சுவீகாரம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். (இ. லா. ரி. 12 அ. 328.)

3. மகாராஷ்டிர தேசங்களில், சுவீகாரம் முக்கியமாய் புருஷனுடைய ஆத்துமாவின் நன்மைக்காகவே செய்வதால், சுவீகாரம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாமென்று புருஷன் உத்தரவு செய்திருந்தாலொழிய, அவன் அதை எடுத்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுத்ததாகவே அபிப்பிராயப்படுவதால், பம்பாய் ராச்சியங்களில் விதவைகள் யாருடைய அனுமதியில்லாமலே சுவயமாக சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்ளலாம்.

4. மிதிலதேசங்களில் சுவீகாரகாலத்தில் புருஷன் உயிருடனிருந்து அனுமதிகொடுத்தால்தான் பெண்சாதி சுவீகாரம் செய்துகொள்ளலாமென்று தர்ம சாஸ்திரத்திற்கு அர்த்தம் செய்தார்கள். ஆகையால், அவ்விடங்களில் விதவைகள் சுவீகாரம் செய்துகொள்ள அர்கர்களல்ல. ஆனல், கிருத்திரம சுவீகாரம் செய்துகொள்ளும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது; இது விஷயம் பின்னல் விவரிக்கப்படும்.

37. சுவீகார] அதிகாரம் கொடுப்பது மூன்றுவிதம்.—(1)-வது தகுந்த சாட்சிகள் முன்னிலேயில் வாயினல் பெண்சாதிக்கு அனுமதி கொடுப்பது. (7 மு. இ. அ. 54, 64) (2) - வது 10 ரூ. ஸ்டாம்பு ஒட்டிய பத்திரத்தில் எழுத்துமூலமாய் எழுதி ரெஜிஸ்டர் செய்து அதிகாரங்கொடுப்பது. ரெஜிஸ்டர்செய்யாதிருந்தால் பத்திரம் செல்லாது.

(3) - வது உயிலில் எழுத்துமூலமாய் எழுதி அதிகாரங்கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு ஸ்டாம்பும் ரெஜிஸ்திரேஷனும் அவசியமில்லே,

சுவீகாரப் பிள்ளே ஒருவேளே இறந்துபோவானுகில் இரண்டாந்தரமாவது அவனுமிறந்தால் அதேமாதிரி அனேகந்தடவைகளாவது சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்ளலாமென்று அனுமதி புருஷனல் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அந்த விதவை எத்தனே தடவை வேண்டுமென்றுலும் சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்ளலாம். (10 மு. இ. அ. 279; இ. லா. ரி. 1 க 289; இ. லா. ரி. 1ம. 174) ஆனல் பிள்ளேயபி

ருடனிருக்கும்போது வேறொருவனையாவது, ஒரேதடவையில் இரண்டுமூன்று பிள்ளைகளையாவது சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்ளலாமென்று பெண்சாதிக்கு அதிகாரங்கொடுக்க நியாயமில்லை. இந்தப் பிள்ளையிறந்த பிறகுகூட இந்த அதிகாரத்தைக்கொண்டு எடுத்துக்கொள்ளும் சுவீகாரஞ் செல்லாது. (19 ஸ. 12; 1849 ளு ந்து பங்கால் ஸதர்கோர்ட் தீர்ப்பு 41 - வது பக்கம்.) ஒருவன் தன் பெண்சாதி இருவரும் தனித்தனியே ஒரு சுவீகார மெடுத்துக்கொள்ளலாமென்று அதிகாரங் கொடுக்க நியாயமில்லை. இந்த அதிகாரத்தைக்கொண்டு ஒருவள்மட்டும் சுவீகாரமெடுத்துக்கொண்டாலும், ஆதியில் செல்லாத அதிகாரம் எப்போதும் செல்லாமல் ஸ்வீகாரம் ரத்தாய்விடும். (இ. லா. ரி. 19 க. 513.)

38. புருஷன் சொன்ன ஷரத்துப்படி சுவீகாரமேடுப்பது.—(1) புருஷன் ஸ்வீகார மெடுத்துக்கொள்ளென்று பொதுவாய்ச் சொல்லியிருந்தால் யாரையாவது எடுத்துக்கொள்ளலாம். (2) இன்ன பிள்ளையை சுவீகார மெடுத்துக்கொள்கிறதென்று குறித்துச் சொல்லியிருந்தால், அந்தப் பிள்ளையைத்தவிர வேறொரு பிள்ளையையும் சுவீகாரமாக எடுக்கக்கூடாது. அந்தப் பிள்ளை யிறந்துபோய்விட்டாலும் அவன் பெற்றோர் கொடுக்கமாட்டோமென்றாலும் சும்மாவிருப்பதைத் தவிர வேறொருவனை சுவீகாரம் செய்து கொள்ளக்கூடாது. (3) ஒருவனிறக்கும் சமயத்தில் பெண்சாதி கர்ப்பிணியாயிருந்தாள். பிறக்கும் பிள்ளை யிறந்துபோனல் சுவீகாராதிகாரம் கொடுத்தான். பிறகு பெண் பிறந்து சுகமாயிருந்தது. அதற்குமேல் சுவீகாரம் செய்யக்கூடாது. (1864 ளு கல். ஐ. கோர்ட் தீர்ப்புகள். காரிடன் 42-வது பக்கம்,) (4) இராமனுக்கு இரண்டாவது புத்திரன் பிறந்தால் சுவிகாரம் செய்துகொள்ளென்று புருஷன் அனுமதி கொடுத்தான். பெண்சாதி கொஞ்சநாள் சும்மாவிருந்து வேறொரு பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டாள். இது விஷயமாய் சிலர், சுவீகாரப் பிள்ளை இராமனுடைய இரண்டாவது பிள்ளையாயிருந்தால் நலம் என்று அபிப்பிராயப்பட்டுப் புருஷன் உத்திரவு கொடுத்தானென்று அபிப்பிராயப் பட்டார்கள். சிலர் இராமனுடைய 2-வது குமாரனைத்தவிர வேறொருவரையும் கூடாதென்று அபிப்பிராயப் பட்டார்கள். தற்கால அபிப்பிராயமும் வித்தியாசப்பட்டே யிருக்கிறது.

39. சுவீகாராதிகாரம் பெண்சாதிக்குமட்டுங் கொடுப்பது.—புருஷன் தனக்காக சுவீகாரஞ்செய்ய பெண்சாதிக்குமட்டும் உத்திரவு கொடுக்கலாம். மருமகள் விதவையாயிருந்தால் பிள்ளைக்கு சுவீகார மெடுத்துவைக்க அவளுக்கு உத்திரவு கொடுக்கலாம். (இ. லா, ரி. 12 பம் 185.)

40. சுவீகாராதிகாரம்பெற்ற பெண்சாதி சும்மாவிருக்கலாம்.—சுவீகார மெடுத்துக்கொள்ளென்று புருஷனால் அனுமதி கொடுக்கப்பட்ட பெண்சாதி சும்மாவிருந்தால், சுவீகாரம் எடுத்துக்கொள்ளென்று கட்டாயப்படுத்த நியாயமில்லை. (7 மூ. இ. அ 190;) அப்படி கட்டாயப்படுத்தியாவது, பலவந்தப்படுத்தியாவதுஎடுத்துக்கொண்ட சுவீகாரஞ்செல்லாது. (இ. லா. ரி. 13 ம. 214, 220.)

41. சுவீகாராதிகாரஞ்செல்லுங்காலம்.—சுவீகாராதிகாரம்பெற்றவிதவை எவ்வளவுகாலத்திற்குப் பிறகுகூட சுவீகாரம் செய்துகொள்ளலாம். இதற்கு காலவரையறை கிடையாது. (4 பம். ஐ. 191 ; இ. லா. ரி. 9 பம் 58). ஆனால், சுவீகாராதிகாரம் கொடுத்தவனுடைய ஆஸ்தி அவளுடைய கையிலிருந்துவேறொருவர்வசம் போனால், அதோடு சுவீகாராதிகாரம் போய்விடும். (10 மூ. இ. அ 279; இ. லா. ரி. 10 ம 205 ; இ. லா. ரி. 17 க. 122.)

உதாரணம் —பிள்ளை இறந்துபோனால் ஸ்வீகாரம் செய்துகொள்ள பெண்சாதிக்கு ஒருவன் உத்திரவு கொடுத்தான். அவ்விதமே அந்தப் பிள்ளை விவாகமான பிறகு இறந்துபோனான். பிறகு அவனுடைய ஆஸ்தி முழுவதும் மருமகளுக்குப் ப த்தியமானதால், மாமியாருக்கு மறுபடி ஸ்வீகாரஞ்செய்து கொள்ள பிராத்தியமில்லை. (10 மூ. இ. அ. 279 ; இ. லா. ரி. 10 ம 205 ; இ லா. ரி. 17 க. 122) மருமகளிறந்தபிறகு பிள்ளையிறந்துபோனால், மாமியார் மறுபடி ஸ்வீகார மெடுத்துக்கொள்ளலாம் (10மூ. இ. அ. 311 ; 22 ஸ. 121) ஒரு வேளை மகனிறந்த பிறகு, மருமகளிறந்து, அதற்குமேல் ஆஸ்திகளெல்லாம் மாமியாருக்குச் சேர்ந்தாலும் ஸ்வீகாரஞ் செய்துகொள்ளக்கூடாது. (10 மூ. இ. அ. 279 ; இ. லா. ரி. 10 ம. 205 ; இ. லா. ரி. 17 க. 122). பெண்சாதிக்கு ஸ்வீகாராதிகாரங் கொடுத்தபிறகு புருஷன்தானே ஸ்வீகாரமெடுத்துக்கொண்டால், பெண்சாதிக்குக் கொடுத்த அதிகாரம் ரத்தாய்விடும்.

42. மைனர் விதவைகள் சுவீகார மெடுக்கலாம்.—சுவீகாரம் புருஷனுடைய நன்மைக்காகச் செய்வதால் விதவைகள் மைனராயி

ருந்தாலும் சுவீகார மெடுத்துக்கொள்ளலாம். (இ. லா. ரி. 18 க. 69) பம்பாய் தேசத்துவிதவைகள் சுவதந்திரமாக சுவீகாரஞ்செய்துகொள்வதால் மேஜரானபிறகுதான் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

43. வியபசாரியான விதவை சுவீகாரஞ் செய்துகோள்ளக் கூடாது.—புருஷனல் அனுமதிபெற்றிருந்தாலும், வியபசாரியாயிருந்தால் வைதிக கர்மங்களைச் செய்ய யோக்கியதை போய்விடுவதால், அப்படிப்பட்ட விதவை தகுந்த பிராயச்சித்தங்களால் சுத்தியடைந்தாலொழிய ஸ்வீகார மெடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. வியபசாரத்தால் கர்ப்பந் தரித்தவளுக்கு பிராயச்சித்தமே கிடையாது. (5 க. ஐ. 362.; 13 க ஐ 39.)

44. தலைமயிர் வைத்திருந்த விதவை சுவீகாரம் எடுத்தல்.—விதவை தலைமயிர் வைத்திருந்தால் சுவீகாரம் செய்துகொள்ளக்கூடாது. ஆனல், அந்த தோஷத்தை பிராயச்சித்தங்களால் நிவாரணம் செய்தபிறகு சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்ளலாம். (இ. லா. ரி. 11 பம். 381, 392.)

45. 2, 3 விதவைகளிருந்தால் சுவீகார மேடுத்துக்கோள்வதேன்பது.—ஒருவனுக்கு 2, 3 விதவைகளிருந்தால், அவன் எவளுக்கு சுவீகாராதிகாரம் கொடுக்கிருனே அவள்மட்டும் சுவீகாரம் செய்துகொள்ளலாம், எல்லாருக்கும் தனித்தனியே சுவீகாராதிகாரம் கொடுத்திருந்து முதல் பெண்சாதி நிராகரித்தால் அவளனுமதியின்றி இரண்டவது பெண்சாதி சுவீகாரம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். (இ. லா. ரி. 18 க 69) பம்பாய் இராச்சியத்தில் முதல் பெண்சாதி சுவயமாகவும், இரண்டாவது பெண்சாதி முதல் பெண்சாதியின் அனுமதியின்பேரிலும் சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்ளலாம் ஆனல், விபசாரியான முதல் பெண்சாதியின் அனுமதி அனுவசியம்.

46. ஸபிண்டர்களின் அனுமதியால் விதவை சுவீகாரமேடுத்தல்.—புருஷனல் அனுமதி கொடுக்கப்படாதிருந்தாலும் ஸபிண்டர்களுடைய (தாயாதிகள்) அனுமதியால் சுவீகாரம் செய்துகொள்ளலாம். அப்படிப்பட்ட ஸபிண்டர்களில், முதலில் மாமனராயிருந்தால் அவரனுமதியே போதுமானது. அவரிறந்திருந்தால் புருஷனுடைய அவிபக்த சகோதரர்களுடைய அனுமதி அவசியம். குடும்

பம் பிரிந்திருந்தால் சில தாயாதிகளுடைய அனுமதியே போதுமானது. புருஷன் சுவீகாரம் வேண்டியதில்லையென்று சொல்லி இறந்துபோயிருந்தால், மேலே சொல்லப்பட்டவர்களுடைய அனுமதியிருந்தும் சுவீகாரம் செல்லாது. (12 மூ. இ. அ. 397 ; இ. லா, ரி. 1 ம. 69 ; இ. லா. ரி 1. ம 174.)

குறிப்பு,—தாயாதிகள் கொடுக்கும் அனுமதி, மோசக்கருத்தாகவாவது, திரவிய லாபத்தைப் பெற்றாவது சொடுத்ததாக ஏற்படக்கூடாது. (இ. லா. ரி. 2 ம. 270) விபக்த தாயாதிகளில் சிலர் சுவீகார மெடுத்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுத்தாலும் போதுமானது. (இ. லா. ரி. 2 ம. 202.)

மகாராஷ்டிர தேசமாகிய பம்பாய் இராச்சியத்தில், விபக்தனை புருஷனால் சுவீகாரஞ் செய்துகொள்ள அதிகாரஞ் கொடுக்கப்படாமற் போனபோதிலும், அவனிறந்துபோனதும் அவன் சொத்துக்கு வார்சாவதுபோல, அவன் ஆத்மா நல்ல கதியை யடைவதற்கு அவன் விதவை வேறு யாருடைய அனுமதியன்றியிலும் சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்ளலாம். (5 பம். ஐ 181 ; 10 பம், ஐ 257 ; இ. லா. ரி 6 பம் 498, 505 ; இ. லா. ரி 9 பம், 58) சுவீகாரங் கெட்ட எண்ணத்தினால் செய்யப்பட்டதாக வாதிக்கிறவர்கள் அதை ருசுப்படுத்தவேண்டும். (இ. லா. ரி. 15 பம். 565) ஆனால், அவிபக்த குடும்பத்தைச்சேர்ந்த விதவை ஜீவனாம்சத்துக்குமட்டும் பாத்தியமுள்ளவளாவதால், சொத்துக்கு பாத்தியமுள்ள அவள் மாமனாராவது, மைத்துனர்களாவது அனுமதிகொடாமற்போனால் ஸ்வீகாரஞ் செய்துகொள்ளக்கூடாது. (7 பம். ஐ. 153) புருஷன் சொத்து சட்டப்படி யாருக்குச் சேருகிறதோ அவர் அனுமதிபெற்றுத் தான் விதவை ஸ்வீகாரஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். (8 பம். ஐ. 114.)

புருஷன் வெளிப்படையாய் வாயினாலாவது, காரியத்தினாலாவது சுவீகாரம் வேண்டியதில்லையென்று சொல்லியிருந்தால் அவள் ஸ்வீகாரமெடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. (7 பம். ஐ. அபண்டிக்ஸ் 1)

புருஷன் மைனராகவிருந்து இறந்துபோனாலும் அவன் விதவை ஸ்வீகாரமெடுத்துக்கொள்ளலாம். (இ. லா. ரி. 15 பம். 565)

(2) ஸ்வீகாரங் கொடுக்கும் அதிகாரம் யாருடையது.

47. சுவீகாரங் கொடுக்க தாய்தகப்பனுக் கதிகாரம்.—தாயாரனுமதியின்றி தகப்பன் பிள்ளையை சுவீகாரம் கொடுக்கலாம். (11 பம்.

ஐ. 199) தாய்மட்டும் புருஷன் அனுமதியின்றி கொடுக்கக்கூடாது. ஆனால், புருஷனிறந்துபோயிருந்தாலும், வெகுகாலம் தேசாந்திரம் போயிருந்தாலும், ஜாதிப்பிரஷ்டனானாலும், சன்னியாசி யானாலும், நீங்காத பித்தனானாலும், இறந்தவனைப்போல் பாவிப்பதால், புருஷன் அனுமதியின்றி தாய் சுவீகாரம் கொடுக்கலாம். (இ. லா. ரி. 2 பம் 377) ஆனால், ஒரே குமாரனாயிருந்தால் புருஷன் உத்திரவு அவசியம் வேண்டும். (4 பங்காள சதர்கோர்ட்டு தீர்ப்பு 320 ; 12 பம் ஐ. 364 ; இ. லா. ரி. 6 பம். 524.)

புருஷன் பிள்ளையை சுவீகாரம் கொடுக்கவேண்டாமென்று சொல்லி யிறந்துபோயிருந்தால், தன் பிள்ளைகளில் எவரையும் விதவை சுவீகாரம் கொடுக்கக்கூடாது. (இ. லா. ரி. 11 ம. 115) புருஷன் அனுமதியின்றி சக்களத்தி பிள்ளையை எந்தவிதத்திலும் சுவீகாரமாக கொடுக்கக்கூடாது. (இ. லா. ரி. 16 ம 384.)

48. **தமயன் முதலானவர்கள் சுவீகாரங் கொடுப்பது.**—பிள்ளையை சுவீகாரங் கொடுப்பது பெற்றோர்களுடையதேதவிர, பாட்டன், தமயன், சித்தப்பன், பெரியப்பன் முதலிய பந்துக்களுக்குப் பாத்தியமில்லை. (3 பங்காள ஸதர் கோர்ட் தீர்ப்பு 337 ; 1852ளு மதராஸ் தீர்ப்பு 97 ; 10 பம். ஐ. 235) தாய் தகப்பன் இல்லாத பையன் சுவீகாரத்துக்கு யோக்கியமானவனல்ல. (10 பம். ஐ. 268 ; 2 ம. ஐ. 129 ; 6 பம். ஐ. 83) ஆனால், பெற்றோர்கள் இன்னாருக்குப் பிள்ளையை ஸ்வீகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்து, தானங்கொடுக்கும் சமயத்தில் வியாதி முதலிய காரணங்களால் சக்தியற்றவராயிருந்தால், அந்த தானத்தை மற்ற பந்துக்கள்மூலமாய் செய்துகொள்ளலாம். ஒருவேளை தத்து சமயத்தில் தாய் தகப்பன் இறந்தாலும் அவர்களால் தானங்கொடுக்க அதிகாரம் பெற்றவன் அப்படி நிச்சயமாயிருந்த சுவீகாரத்தை செய்துகொடுக்கலாம். (8 பம். ஐ. 244 ; இ. லா. ரி. 7 ம 549) மேலும், அவர்க ளிறந்துபோகுமுன் சுவீகார விஷயமாய் என்ன ஷரத்துகள் ஏற்படுத்தி யிருந்தார்களோ அவ்விதமாகவே தானஞ்செய்யவேண்டும். (இ. லா. ரி. 2 பம் 377.)

(3) எந்தப் பிள்ளையை ஸ்வீகாரமெடுத்துக்கொள்ளலாம்.

49. **ஸ்வீகாரப்பிள்ளையின் ஜாதியுங் கோத்திரமும்.**—வேறு ஜாதிகளில் ஸ்வீகாரஞ்செய்யலாமென்று ஸ்மிருதிகளிலிருந்தபோதிலும்

தற்கால சம்பிரதாயப்படி, தன் சுய ஜாதியிலேயே சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எந்த கோத்திரப் பிள்ளையையும் சுவீகாரமெடுக்கலாமென்று வழக்கத்தில் வந்துவிட்டது. ஆனால், தர்மசாஸ்திரத்தில் ஸகோத்திரத்தில் அண்ணன் தம்பிகளின் பிள்ளைகளையாவது அவர்களில்லாவிட்டால் சமீப தாயாதிகளின் பிள்ளைகளையாவது எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று முறையிட்டிருக்கிறது. (15 க. ஐ. 405; இ. லா. ரி. 3 க. 587; 6 பம் ஐ. 70; இ. லா. ரி. 10 பம் 80.

5 . சாஸ்திர விருத்தாசாரங்கள்.—சுவீகாரப்பிள்ளை சுவீகாரமெடுத்துக்கொண்ட தகப்பனுக்கு, ஔரஸ பிரதி பிம்பனாக அதாவது பெற்ற பிள்ளைக்குச் சமானமானவனாக விருக்கவேண்டுமென்று, சவுனகர் சொன்ன வாக்கியத்தை யனுசரித்து சுவீகாரப் பய்யனுடைய தாயார் கன்னிகையாயிருந்தால் சுவீகாரஞ் செய்துகொள்ளுகிற தகப்பன் அவளைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளத் தகுந்தவனாயிருக்கவேண்டும். (1 ம ஐ. 240; 2 ம. ஐ. 462; 7 ம. ஐ. 250; 9 மூ. இ. அ. 506; இ. லா. ரி. 3 பம். 273, 298; இ. லா. ரி 8 அ. 1; இ. லா. ரி. 12 அ 51; இ. லா. ரி. 11 ம. 4)

சுவீகார மெடுத்துக்கொள்பவன் தானே சுவீகாரம் போயிருந்தால் மேலே சொன்ன உறவை ஜனன குடும்பத்திலும் சுவீகார குடும்பத்திலும் பார்க்கவேண்டியது. மேலே சொன்ன நியமங்கள் சூத்திரஜாதிக்குமட்டும் கிடையாது. 1858 ளூ தீர்ப்பு மதராஸ் தீர்ப்பு 117 - வது பக்கம்.

தர்ம சாஸ்திரங்களில் சொல்லியிருக்கிற விஷயத்துக்கு விரோதமாக தமக்கை தங்கைகளின் பிள்ளை, சிறியதாயார் பெரியதாயார் பிள்ளைகள், பெண்களின் பிள்ளைகள், அத்தை மகன், தம்பி, சிறிய தகப்பன், அம்மான் இவர்களைக்கூட சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்கிற வழக்கத்தைத் தற்காலம் அனுஷ்டித்துவருகிறார்கள். (இ. லா. ரி 9 ம. 44; இ. லா. ரி. 7 ம. 3; இ. லா. ரி. 11 ம 55.)

51. எந்தப் பிள்ளைகளை சுவீகாரமெடுக்கக்கூடாதென்பது.—ஊமை, குருடு, செவிடு, அங்கஹீனம், குஷ்டரோகம் முதலிய வியாதிகளால் பீடிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளை சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. மேலும், ஒருதரம் சுவீகாரமாகப் போன பிள்ளையை மறுபடி வேறொருவர் சுவீகாரமெடுக்கக்கூடாது.

52. சுவீகாரப்பிள்ளையின் வயது.—(1) சுவீகாரப்பிள்ளை ஐந்து வயதுக்குட்பட்டும் ஜனனகுடும்பத்தில் சவுளகர்மம் (அதாவது குடுமிவைப்பது) நடத்தப்படாமலிருக்கவும் வேண்டுமென்று தத்தகமீமாம்சையில் சொல்லியிருக்கிறது. (2) பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய ஜாதிகளில் உபநயனத்திற்கு முந்தியும், சூத்திரஜாதியில் விவாகத்திற்கு முந்தியும் பிள்ளைகளை சுவீகாரஞ் செய்துகொள்ளலாமென்று தத்தக சந்திரிகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (3) எவ்வளவு வயதுள்ளவனாயிருந்தாலும், கல்யாணமாகி பிள்ளைகளைப் பெற்றவனாயிருந்தாலும், ஆனால் சுவீகாரப்பிள்ளை சுவீகார தகப்பனைக்காட்டிலும் பெரியவனாகமட்டு மில்லாதிருந்தால், அவனை சுவீகாரஞ்செய்துகொள்ளலாமென்று பம்பாய் இராச்சியத்தில் அனுஷ்டிக்கிறார்கள். (4 பம் ஐ 191; 8 பம். ஐ 67; 11 பம். ஐ 190; 12 பம் ஐ 364; இ. லா. ரி. 10. பம் 80)

தற்காலத்தில் கடைசியாகச்சொன்ன விஷயத்தை பம்பாய் ராச்சியத்தில்மட்டும் நடத்துகிறார்கள். மற்றவிடங்களில் இரண்டாந்தரஞ் சொன்னமாதிரியாக சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்வதுடன், சுவீகாரப்பிள்ளை சகோத்திரனாகவிருந்தால், பிரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசியர்களுக்குள் முக்கியமாயிருக்கிற தத்தஹோமம் அவன்விஷயத்தில் அனாவசியமாகையால்அப்படிப்பட்ட பிள்ளையை உபநயனத்துக்குப் பிந்திக்கூட சுவீகாரஞ் செய்யலாமென்று அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

53. ஏகபுத்திர, ஜேஷ்டபுத்திர சுவீகாரங்கள்.—ஏகபுத்திர ஜேஷ்டபுத்திர சுவீகாரங்கள் கொடுக்கிறவர்களுக்கும் வாங்குகிறவர்களுக்கும் மகாதோஷமுண்டாகுமென்று தர்மசாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருந்தபோதிலும், நடந்துபோனால் செல்லுமென்று முற்காலத்தில் எல்லா ஐகோர்ட்டார்களும் ஒப்புக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், கடைசியாக 1889ஞுத்தில் பம்பாய் ஐகோர்ட்டு புல்பெஞ்சில் ஏகபுத்திர சுவீகாரஞ் செல்லாதென்றே நிச்சயித்து தீர்ப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். (இ. லா. ரி. 14 பம் 249.)

54. துவியா முஷியாயணசுவீகாரம்.—ஏகபுத்திரனிருக்கையில் அவனை வேறொருவனுக்கு சுவீகாரமாகக் கொடுக்கும்போது ஜனன பிதாவுக்கும்,சுவீகாரப்பிதாவுக்கும் அவனே உத்தரகிரியைகளை நடத்தவேணுமென்று ஏற்பாடுசெய்துகொண்டு கொடுக்கும் சுவீகா

ரத்துக்கு துவியா முஷியாயணம், அதாவது இரண்டு தகப்பன்களுக்குப் பிள்ளையாயிருந்து கர்மம்செய்வதாம்.

புருஷர்கள் இருவர் சேர்ந்து வேறொருவனுடைய பிள்ளையை துவியாமுஷியாயண சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

புருஷன் அனுமதியில்லாமல் விதவை ஏகபுத்திரனை துவியா முஷியாயண சுவீகாரமாகக் கொடுக்கக்கூடாது. (4 பம். ஸ. 320; 12 பம் ஐ. 364; இ. லா. ரி. 6 பம் 524.)

(4) சுவீகார கர்மங்கள்.

55. சுவீகாரதானம், சுவீகார பரிக்கிரஹம்.—சுவீகாரத்துக்குச் செய்யவேண்டிய பிரதம கிரியைகளைச் சாஸ்திரோக்தமாய் முடித்த பிறகு சுவீகாரப்பிள்ளையின் பாத்தியஸ்தனால் கைமேலாக தானம் செய்யப்பட்டு, சுவீகாரம் வாங்கிக்கொள்ளுகிறவனால் பரிக்கிரகம் செய்யவேண்டியது. இப்போது சொல்லவேண்டிய மந்திரத்தின் தாத்பரியத்தை இங்கு விவரித்திருக்கிறது. தானம் வாங்குகிறவன் சுவீகாரம் கொடுக்கிறவனிடம் போய் பிள்ளையைத் தனக்கு சுவீகாரமாகக் கொடுக்கவேணுமென்று கேட்க, அவன் கொடுத்தேனென்று சொல்லி தானங்கொடுக்க, சுவீகாரபிதா பிள்ளையைப்பார்த்து "நான் உன்னை தானம்வாங்கிக் கொண்டேன், மதாசார சாஸ்திரப்படி கிரியைகள் செய்வதற்கும், வம்சவிருத்திக்காகவும் பெற்றுக்கொண்டேன்" என்று சுவீகரிக்கவேண்டியது. ஆனால், இது விஷயம் அங்கங்குள்ள வழக்கப்படி செய்தால் போதும். (இ. லா. ரி. 6 க. 381; இ. லா. ரி. 11 ம. 5; இ. லா. ரி. 13 ம 214.)

தானமில்லாமல் பரிக்கிரகம் செல்லமாட்டாது. தான பரிக்கிரஹ விஷயத்தில் அந்தந்த தேசத்தில் நடந்துவருகிற வழக்கமே பிரதானமென்று கோர்ட்டார் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.

சுவீகார மெடுத்துக்கொள்வதாக வெகுநாளாக பிள்ளையை வளர்த்துக் கடைசியாக தான பரிக்கிரஹமில்லாவிட்டால் சுவீகாரம் செல்லாது. (இ. லா. ரி. 6 க. 381; 2 க. ஐ. 279)

56. தத்தஹோமம்.—சுவீகாரம் நிறைவேறுவதற்கு தத்தஹோமம் முக்கியமானது. பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குமட்டும் தத்தஹோமம் அவசியமென்றும், சூத்திரர்கள் வைதிக கர்மங்களுக்குப் பாத்திரர் இல்லாததால் அவர்களுக்குத் தத்தஹோமம் அ னு

வசியமென்றும் சொல்லித் தீர்ப்புச்செய்திருக்கிறார்கள். (13 க. ஐ. 401; இ. லா. ரி. 5 க 770; இ. லா. ரி. 6 க 381; இ. லா. ரி. 5 ம 358.)

தேச வழக்கங்களின்படி சூத்திர ஜாதியில்கூட தத்தஹோமஞ் செய்து தானபரிக்கிரகம் வாங்குகிற வழக்கமிருந்தால், சாதாரண தானபரிக்கிரகம் செல்லமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 6 க 381; இ. லா. ரி. 11 ம. 5; இ. லா. ரி 13 ம 214) பிரம்மக்ஷத்திரிய வைசிய ஜாதியார்களில் சுவீகாரப் பிள்ளை ஸ்கோத்திரனுகவும், பெண்ணின் பிள்ளையாகவுமிருந்தாலொழிய சுவீகாரத்துக்கு தத்தஹோமம் அவசியமென்று எல்லா ஹைகோர்ட்டாராலும் தீர்மானஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. (இ. லா. ரி. 5 க. 770; 5 பம். ஸ. 356; 6 பம். ஸ 219; 16 ஸ 179, 2-வது பாரோ 75, 78; இ. லா. ரி. 11 பம் 381; இ. லா. ரி. 6 அ. 276; இ. லா. ரி. 13 ம 214) சில மதராஸ் தீர்ப்புகளில் பிராமணர்களுக்குமட்டும் தத்தஹோமம் அவசியமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

57. தீட்டில் சுவீகாரம்.—வேத மந்திரங்களைத் தீட்டில் சொல்லக்கூடாததால் அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் முதல் மூன்று ஜாதியார்கள் சுவீகாரமெடுக்கக்கூடாது. (9 மூ. இ. அ. 506; இ. லா. ரி. 13 ம. 222) சூத்திர ஜாதிகளில் சுவீகாரமெடுக்க வேதமந்திர மூலமான கிரியைகளில்லாததால் தீட்டில்கூட அவர்கள் சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்ளலாம்.

(5) தள்ளிவிடக்கூடிய சுவீகாரங்கள்.

58. செல்லாத சுவீகாரங்கள்.—சுவீகாரங்கொடுக்க பாத்தியமில்லாதவர்களால் கொடுத்த சுவீகாரமும், சுவீகாரம் வாங்க பாத்தியமில்லாதவர்களால் ஏற்றுக்கொண்ட சுவீகாரமும், சுவீகாரமாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாத பிள்ளைகளின் சுவீகாரங்களும், சாஸ்திர விருத்தமான சுவீகாரங்களும் செல்லமாட்டாது. ஆனால் அந்தந்த தேசாசாரப்படி சாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிற சில அம்சங்களைவிட்டிருந்தாலும் பாதகமில்லை. (12 பம். ஐ. 398; இ. லா. ரி. 10 பம். ஐ. 86; இ. லா. 1 ரி. 3 க 601) அன்னிய கோத்திரப் பிள்ளையையாவது ஐந்துவயதிற்குமேற்பட்ட பிள்ளையையாவது சுவீகாரமெடுத்தல் சாஸ்திர விரோதமானாலும் செல்லும். (இ. லா. ரி. 3 க. 587; இ. லா. ரி. 9. அ. 254).

59. சுவீகார சம்பந்தமான தாவாவுக்கு காலமும் பத்திரக் கிரயமும்.—சுவீகாரத்தை எடுத்த சங்கதி வாதிக்குத் தெரிந்ததுமுதல் 6-ளுடத்துக்குள்ளும், சுவீகாரத்தை உறுதிப்படுத்த இஷ்டமுள்ளவன், சுவீகாரப் பிள்ளையின் பாத்தியத்துக்குக் கெடுதியுண்டான நாள்முதல் 6-ளுடத்துக்குள்ளும் தாவாசெய்யவேண்டும். மேலே கண்ட தாவாக்களுக்கு பத்திரயக்கிரயம். ரூ. 10. (1877-ளுடத்து 15-வது லிமிடேஷன் ஆக்ட். 2-வது ஷிடியூல் 118, 119 ஆர்டிகல்கள்.)

60. சுவீகார விஷயமாய் தீர்ப்புகள்.—சுவீகாரத்தைக் கோர்ட்டார் ஒரு தாவாவில் உறுதிப்படுத்தினல், அந்த தாவாவில் சேராமலிருந்தவர்கள் மறுபடியும் தாவாசெய்து ருஜு மூலமாய் சுவீகாரத்தை ரத்துசெய்யலாம். (2 ம. ஐ. 276 ; 3 ம. ஐ. 217 ; 14 மூ. இ. அ 367 ; இ. லா. ரி. 1 க. 289.)

(6) ஸ்வீகாரத்தை உறுதிப்படுத்துவது.

61. சுவீகார விஷயத்தில் பந்துக்கள் சம்மந்தம்.—வெகுகாலத்துக்குமுன் நடந்திருந்த சுவீகாரத்தை பந்துக்கள் ஆட்சேபிக்காமலே விட்டுவிட்டு காலதாமதஞ்செய்தால், சுவீகாரத்தைக் கோர்ட்டார் உறுதிப்படுத்துவார்கள். (14 மூ இ. அ. 67 ; 7 பம். ஐ. அபெண்டிக்ஸ் 33) சொத்து பாத்தியமுள்ளவர்கள் ஒருவனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சுவீகாரத்தை ஒப்புக்கொண்டு அதற்கு உடந்தையாயுமிருந்தால் அந்த சுவீகாரம் செல்லும். ஆனல், மேலேகண்ட சுவீகாரங்கள் எல்லாராலும் சாஸ்திர விருத்தமானதென்று நம்பக்கூடியதாயிருந்தால், எந்த பந்துக்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாயிருந்தாலும் செல்லாது. 2 ம. ஐ. 114, 270, 428 ; 7 ம. ஐ. 250 ; 11 பம். ஐ. 190 ; இ. லா. ரி. 11 பம். 381, 396 ; இ. லா. ரி. 2 அ. 366, 14 மூ. இ. அ. 77 ; இ. லா. ரி. 7 ம. 3.)

62. சுவீகார ருசுபளு.—சுவீகாரம் செய்துகொண்டதாக யார் சொல்லுகிருர்களோ அவர்களே அதை ருசுப்படுத்தவேண்டும். (3 க. ஐ. 146) அனேகமாய் சுவிகாரமெடுத்துக்கொண்டவன் கிழவனையும், ரோகஸ்தனையும், தாயாதிகளிடத்தில் விரோதமுள்ளவனையும், மற்ற காரணங்களைக்கொண்டுதான் சுவீகாரம் நடந்திருக்குமென்று கோர்ட்டார் ஊகிக்கிருர்கள், ஸ்வீகாரபிதா திடகாத்திரமுள்ளவன்,

சந்தானமுண்டாகக்கூடிய நிலைமையிலிருந்தான் என்று ருசுஏற்பட்டால் சந்தேகத்திற் கிடமுண்டு. (4 மூ. இ. அ. 414; 7 மூ. இ. அ 64; இ. லா. ரி. 1 ம 69; 15. ஸ. 548; 2 பம். ஐ. 21; 1857ளூத்து மதராஸ் தீர்ப்புகள் 53) ஒருவருக்குந்தெரியாமல். இரகசிமாக வெடுத்துக்கொண்ட சுவீகாரஞ்செல்லாது.

(7) ஸ்வீகாரத்தால் ஏற்பட்ட பிரயோசனம்.

63. சுவீகாரப் பிள்ளைக்கு ஜனனகுடும்ப பாத்தியமில்லை.—ஒரு சுவீகாரப் பிள்ளை சுவீகார தகப்பனுக்கு சகல வைதிகசம்பந்தமான கிரியைகளைச் செய்து அவனுடைய சொத்தையும் அடைய வேண்டியது. சுவீகார தகப்பனும் சுவீகாரப் பிள்ளையைத் தன் வயிற்றிற்பிறந்த பிள்ளையைப்போல போஷித்து உபநயனமுதலிய கிரியைகளைச் செய்யவேண்டியது. ஆனால், சுவீகாரப் பிள்ளைக்கு ஜனன குடும்பத்தில் சகலவிதமான பாத்தியமும் போனபோதிலும், அந்தக்குடும்பத்தில் விவாக சம்பந்தம் முதலியது செய்யபாத்தியமில்லை. துவியா முஷியாயன ரூபமாக சுவீகாரம் செய்தால் அந்தப் புத்திரனுக்கு உபயகுடும்பத்திலும் சொத்து பாத்தியமுண்டு. இந்த வழக்கம், கெயாவுக்குச் சமீபமான தேசங்களிலும், மலையாளத்தில் நம்பூரி ஜாயிலும் நடந்துவருகிறது. மற்றவிடங்களில் கிடையாது. (1 ம. ஐ. 180; 1858ளூத்து மதிராஸ் தீர்ப்பு 117) இ. லா. ரி. 11. ம 167, 168)

64. ஏற்பட்ட சுவீகாரம் ரத்தாகமாட்டாது.—சாஸ்திரப்படி கிரமமாக நடந்த சுவீகாரம் எந்த விதத்திலும் தள்ளமுடியாது. சுவீகாரப்பிள்ளை சுவீகாரகுடும்பத்தின் பாத்தியதையைத் தானே தள்ளிவிடலாமென்றிருந்தாலும் அவனுக்குப் பிறகு ஜனன குடும்பத்தில் பாத்தியமுண்டாகமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 2 அ. 366; 2 பாரோ 666; 2 ம. ஐ. 114, 270, 428; சாட்சிசட்டம் 115 வது பிரிவு)

65. (1) சுவீகாரப் பிள்ளையின் வார்சுபாத்தியம்.—ஒரு குடும்பத்தில் அவுரஸ புத்திரன் (பெற்றபிள்ளை) என்ன வார்சு பாத்தியதைகளை அடைவானோ அந்த பாத்தியதைகள் சுவீகாரப்பிள்ளைக்கும் அவன் சந்ததியாருக்கு முண்டு. (இ. லா. ரி. 6 க 289; இ. லா. ரி. 5 க. 615; 1 பம் ஸ 209; 9 ஸ 423; 1859ளூ பம். ஸ. தீ.

1091 ; 3 ஸ. 49 ; இ. லா. ரி. 1 அ. 256 ; இ. லா. ரி. 6 க 256 ; இ. லா. ரி. 10 க. 232 ; இலா. ரி. 9 க. 70)

(2.) சுவீகாரத்துக்குப் பிறகு ஔரஸ புத்திரன் பிறந்தால் சுவீகாரப் பிள்ளையின் பாகம்.—சுவீகாரப் பிள்ளைக்கும் அவுரஸப் பிள்ளைக்கும் பாகம் கொடுப்பதைப்பற்றி அந்தந்த தேசங்களில் வெவ்வேறு விதமாய் சாஸ்திரங்களுக்கு அர்த்தமெழுதி அம்மாதிரியே வழக்கத்தில் ஆசரித்து வருகிறார்கள். பங்காளா தேசத்தில் சுவீகாரப்பிள்ளையைக் காட்டிலும் அவுரஸப் பிள்ளைகளுக்கு இரண்டு மடங்கும், காசிதேசததில் அவுரஸப் பிள்ளைகளுக்கு 3 மடங்கும், மதராஸ் பம்பாய் இராச்சியங்களில் அவுரஸப் பிள்ளைகளுக்கு 4 மடங்கும், சிலவிடங்களில் தகப்பனுக்குத் தோன்றியதையும் பாகித்துக்கொடுப்பது வழக்கமாயிருக்கிறது. (9 ஸ. 425 ; 1 ம. ஐ. 45 : இ. லா. ரி. 16 பம். 347 ; இ. லா. ரி. 7 ம. 253)

66. ஔரஸனிறந்தால் சுவீகாரப் பிள்ளையின் பாத்தியம்.—ஔரஸப்பிள்ளை சந்ததியின்றி யிறந்துபோனால், அவனுடைய சொத்துக்களெல்லாம் சுவீகார புத்திரனைச் சேர்ந்துவிடும். (1 ம. ஐ. 49) சொத்துப் பிரிவினையான பிறகு இறந்துபோன அவுரஸனுக்குப் பெண்ணிருக்கும் பட்சத்தில் அந்தப் பெண்ணுக்குச் சொத்துசேர்ந்துவிடும்.

67. துவியா முஷியாயணன், ஔரஸன்.—துவியா முஷியாயணவிதமாய் சுவீகாரஞ் செய்துகொள்ளபட்டவன் உபய தகப்பனுடைய சொத்துக்கும் பாத்தியஸ்தனாயிருக்கிறான். இவனுடைய ஜனன தகப்பனுக்கு வேறொரு பிள்ளை பிறந்தால் துவியாமுஷியாயணனுக்கு அப்படிப்பட்ட பிள்ளையின் பாகத்தில் பாதி கிடைக்கும். அதாவது சொத்தை 3 பாகமாகப் போட்டு துவியாமுஷியாயணனுக்கு ஒருபாகமும், இரண்டு பிள்ளைகள் பிறந்தால் சொத்தில் 5-ல் ஒருபாகமும் கிடைக்குமென்றும் தத்தகசந்திரிகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

துவியாமுஷியாயணனுடைய சுவீகார தகப்பனுக்கு ஔரஸப் பிள்ளை பிறந்தால் சுவீகாரப் பிள்ளைக்குச் சாதாரணமாய் என்ன பாகங்கிடைக்குமென்று 65 வது (2) பாராவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த பாகத்தில் பாதி துவியாமுஷியாயணனுக்குக் கிடைக்

கும். அதாவது:—ஒரு ஔரஸ் புத்திரனிருந்தால் பாங்காளா தேசத்தில் 6 - ல் ஒருபாகமும், காசிதேசத்தில் 8 - ல் ஒருபாகமும், மதராஸ், பம்பாய் தேசங்களில் 10 - ல் ஒருபாகமும் துவியாமுஷியாயணனுக்குச் சேருமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உபய குடும்பங்களில் ஔரஸ புத்திரனுண்டானால், துவியாமுஷியாயணனுக்கு ஜனன குடும்பத்தில் பாகமேகிடையாதென்றும், சுவீகாரகுடும்பத்தில் அந்தந்தப் பிரதேசத்தில் சாதாரணமாய் சுவீகாரபுத்திரனுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பாகம்கிடைக்குமென்றும் மயூககிரந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

68. சுவீகாரப்பிள்ளைக்குச் சோத்துபாத்தியம்.—சுவீகாராதிகாரம்பெற்ற விதவை எவ்வளவு நாள்கழிந்தபிறகுகூட சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்ளலாமென்று முன்சொல்லி யிருக்கிறோம். அவள் சுவீகாரஞ்செய்துகொள்ளுகிற வரையில் அவளுடைய புருஷன் சொத்து அவனிறந்த நிமிஷமே அவனுக்குச் பமீப வார்சு யாரோ அவருக்குச் சேர்ந்துவிடும். அவள் சுவீகாரஞ் செய்துகொண்டால் உடனே சொத்து சுவீகாரப் பிள்ளைக்குச் சேரும்; ஆனால், அப்படிப்பட்ட சொத்து இறந்துபோனவனுடைய வார்சுக்குச் சேர்ந்தபிறகு அவ்வார்சின் வார்சுக்குச் சேர்ந்துபோய் விட்டால், அதன்பிறகு சுவீகாரம் செய்துகொண்ட பிள்ளைக்கு சொத்துச்சேரமாட்டாது. (10 மூ. இ அ. 279 ; இ. லா. ரி. 10 ம. 205 ; இ. லா. ரி. 17 க. 122 ;)

(1) புருஷனிறந்தபிறகு வார்சு பாத்தியமாக சொத்தையடைந்த விதவை அல்லது விதவைகள் புருஷன் அனுமதிகொடுத்தபடி அனுமதிபெற்றவள் சுவீகாரமெடுத்துக்கொண்டால், சொத்து முழுவதும் சுவீகாரப்பிள்ளைக்குச் சேர்ந்து அந்த விதவை அல்லது விதவைகள் ஜீவனும்சத்துக்குமட்டும் பாத்தியமாகிறார்கள். (5 மூ. இ அ. 229 ; இ. லா. ரி. 1 ம. 174 ; இ, லா. ரி. 7 பம். 225 ; இ. லா. ரி. 11 பம். 381, 397 ; 5 பம். ஐ. 181, 192.)

உதாரணம்—1. "ஏ" "பி" என்ற இரண்டு அவிபக்த சகோதரர்களில் 'ஏ" என்பவன் தன் பெண்சாதிக்கு சுவீகாராதிகாரம் கொடுத்துவிட்டு இறந்துபோனான். உடனே அவன் சொத்துக்கு "பி" என்பவன் வார்சாகி, விதவைக்கு ஜீவனும்சம்மட்டும் கொடுப்பான். ஆனால், அவள் சுவீகாரம் செய்துகொண்டால் சுவீகார புத்திரன் "பி" என்பவனோடு எல்லாசொத்துக்குங் கூட்டுப்பங்காளியாகிறான்.

ஒருவேளை விதவை சுவீகார மெடுப்பதற்குள் "பீ" என்பவன் இறந்து போய் அவன் வார்சுக்கு சொத்து பாத்தியமானபிறகு அவள் சுவீகாரஞ்செய்துகொண்டால், அந்த சுவீகாரப் பிள்ளைக்குச் சொத்து இடைக்கமாட்டாது. (8 பம். ஐ. 114 ; இ. லா. ரி. 6 பம். 498, 505,; இ. லா. ரி. 15 பம். 565 இ. லா, ரி. 2 க. 295 ; இ. லா. ரி. 7 க. 298 ; இ. லா. 12 க. 18.)

சென்னபட்டண இராஜதானியில் பாகஞ்செய்யக்கூடாத ஒரு ஜமீனில் A. என்பவன் தன் பெண்சாதிக்கு ஸ்வீகாராதிகாரங் கொடுத்துவிட்டு இறந்துபோனான். உடனே சொத்து A. என்பவனுடைய அவிபக்த சகோதரன் B. என்பவனுக்குச் சேர்ந்தது. பிறகு A. என்பவனுடைய விதவை ஸ்வீகாரஞ்செய்து கொண்டாள். உடனே ஸ்வீகாரப்பிள்ளைக்கு ஜமீன்முழுவதும் சேர்ந்தது. (இ. லா. ரி. 1 ம. 69:)

உதாரணம்—2. "ஏ" என்ற ஒருவன் கல்யாணமில்லாமலே இறந்து போனான். அப்போது அவனுடைய சபத்நீக மாதா உயிருடனிருந்தாலும் அவளுக்கு நியாயப்படி சொத்துச்சேராமல் அவனுடைய தூர தாயாதிக்குச் சொத்துச் சேர்ந்துவிடும். அதன்பிறகு அவளால் எடுத்துக்கொண்ட சுவீகாரப் பிள்ளைக்கும் சொத்துச்சேராது. (8 ம. ஐ. 108 ; இ. லா. ரி. 12 க. 246 ; இ. லா. ரி. 9 பம் 94 : இ. லா. ரி. 1 பம் 463)

உதாரணம்—3. மேலே சொன்ன 2 - வது, உதாரணத்தில் "ஏ" என்பவனிறந்து போனபோது அவனைபெற்ற தாயார் உயிருடனிருந்து அவளுக்குச் சொத்துச் சேர்ந்தபிறகு அவள் சுவீகார மெடுத்துக்கொண்டால் அந்தப் பிள்ளைக்குச் சொத்து பாத்தியமாகிறது. (இ. லா. ரி. 1 ம. 174)

69. சுவீகாரத்துக்கு முந்திசோத்து பாத்தியம்.—சுவீகாரப்பிள்ளைக்குச் சேரவேண்டிய சொத்தின் பாத்தியம் அவன் சுவீகாரமாகப்போன நாள்முதலுண்டாகிறது. அதற்கு முன் அந்தச்சொத்தை வைத்திருந்தவர்கள் கிரமமான நடவடிக்கையில் சொத்தை நடத்தியிருந்தால் அந்த நடவடிக்கையை ரத்துசெய்ய சுவீகாரப்பிள்ளைக்கதிகாரமில்லை. ஆனால், அவருக்குள்ள பாத்தியதையைமீறிச் சொத்தைப்பற்றி நடத்தியிருந்தால் அவைகளை சுவீகாரப்பிள்ளை ரத்துசெய்யலாம். (1850ளுடத்து பம்பாய் தீர்ப்புகள் 533 ; 7 மூ. இ. அ 169, 178 ; இ. லா. ரி, 5 க. 251 ; இ. லா. ரி, 5 பம். 630 ; 3 பம். ஸ, 220, 367 ; 1856ளு பம். ஸ. 170 ; இ. லா. ரி. 4 ம. 160 ; 8 மூ. இ. அ. 443 ; இ. லா. ரி. 11 பம். 609, 614 ; 24 ஸ. 183 ; இ. லா. ரி. 2 க. 307 ; இ. லா. ரி. 16 க. 140,)

உதாரணம்—ஒரு மிட்டாதாரருடைய சொத்து ஸ்வீகாரப்பிள்ளை ஏற்படுவதற்குமுன் அவன் சிறியதகப்பன் சுவாதீனத்திலிருந்தது; அந்த சொத்தின் வரவுசெலவு கணக்குகளைக் காட்ட அந்தச்சிறியதகப்பன் கட்டுப்பட்டவனல்ல. ஆனால், சொத்தை விற்கவாவது வேறே துர்வினியோகமாவது செய்திருக்கக்கூடாது. (இ. லா. ரி. 1 ம. 69)

70 இறந்தவன் செய்யும் ஷரத்துகள்.—பெண்சாதிக்கு சுவீகாராதிகாரம் கொடுத்தபோது, அவள் ஜீவதசையில் சொத்தை முழுமையுமாவது, யாதொரு பாகத்தையாவது அனுபவித்து அதற்குப்பிறகு சுவீகாரபுத்திரனுக்குச் சேருவதென்று புருஷன் எழுதிவைத்துப் போயிருந்தால் அதன்படியே செல்லும். (1855ளு பம். ஸ. 139; 1859ளு பம் ஸ. 162; இ. லா. ரி. 5 க. 357)

சில சொத்துவிஷயமாய் ஒருவன் ஜனனபிதாவோடு வுடம்படிக்கை செய்துகொண்டு அவன் குமாரனை மீதிசொத்துக்குமட்டும் சுவீகாரம் எடுத்துக்கொண்டால் அந்த வுடம்படிக்கைப்படி ஸ்வீகாரதகப்பனால் வினியோகஞ்செய்த சிலசொத்து ஸ்வீகாரப்பிள்ளைக்குச் சேராது. (இ. லா. ரி. 12 ம. 490; இ. லா. ரி. 14 ம. 172; 6 பம். ஐ. 224.)

ஆனால், ஒருவனுக்கிருந்த சொத்தெல்லாம் இதராளுக்குச் சேரும்படி உயிலெழுதி வைத்துவிட்டுப் பிறகு சுவீகாரஞ் செய்துகொண்டால் அந்த உயில் ரத்தாய்விடும். (6 பம். ஐ. 230; 6 மூ. இ. அ. 320.)

சுவீகாரத் தாயார் தன்னுடைய வயதுவராத சுவீகாரப் பிள்ளையோடாவது அல்லது சுவீகாரத்துக்குமுன் ஜனனபிதா முதலிய பந்துக்களோடாவது சொத்து விஷயமாய்ச் செய்துகொள்ளும் உடன்படிக்கை செல்லாது. (இ. லா. ரி. 2 ம. 91; இ. லா. ரி. 16 ம 400; 3 பம் 387; 15 ஸ. 63.)

71. சுவீகார விஷயமாய்க் குடும்பத்தார் ஏற்பாடு.—ஒரு குடும்பத்தில் எவரும் தத்து செய்துகொள்ளக்கூடாதென்று ஒருவருக்கொருவர் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டால் அவ்வுடன்படிக்கை செல்லாது. அவ்வுடன்படிக்கைக்கு விரோதமாய் செய்யப்பட்ட சுவீகாரமும் ரத்தாகமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 9 ம. 499.)

72. சுவீகாரமில்லாமல் பாத்தியமில்லை.—இன்னாருடைய குமாரன் இன்னானை சுவீகாரமெடுத்துக்கொண்டு சொத்துக்களையெல்லாம் அவனுக்குக் கொடுவென்றும் புருஷன் சொல்லிப் போயிருந்தபடி செய்யாமல் அவன் விதவை சும்மாயிருந்தால், அப்படிக் குறித்துச்சொன்ன பிள்ளைக்கு எவ்வித பாத்தியமும் கிடையாது. (இ. லா. ரி 12 பம் 202; இ. லா. ரி. 16 ம. 555; இ. லா. ரி. 11 க. 463; இ. லா. ரி. 12 க. 688.)

73. சுவீகாரம் ரத்தானால் ஜனன குடும்பத்தில் சேரலாம்.—சுவீகாரம் தர்மசாஸ்திரப்படி செய்யாமல் ரத்தாய்விட்டால் அந்தப் பிள்ளை ஜனன குடும்பத்தில் சேரலாமென்று விதித்திருக்கிறது. ஆனால், தற்காலத்தில் தானபரிகிரகங்கள் சரியாய் நடந்திருந்து சுவீகாரம் ரத்தானால் அந்தப் பிள்ளைக்கு ஜனன குடும்பத்தில் பாத்தியம் உண்டாகமாட்டாதென்றும், தான பரிகிரகங்கள் சாஸ்திரப்படி நடக்காதிருந்தால் பிரம்ம, க்ஷத்திய, வைசியர்கள் உபநயனத்துக்கு முன்னும், சூத்திரர்கள் கல்யாணத்துக்கு முன்னும் ஜனன குடும்பத்தில் சேரலாமென்றும் தீர்ப்பு செய்திருக்கிறார்கள். (12 பம் ஐ. 397; கல். 1856, 59 ஹ ஸுப்ரீம் கோ. தீர்ப்பு 137; 13 க. ஐ. அபெண்டிக்ஸ் 42.)

74. சுவீகாரம் ரத்தானால் அவனுக்குக் கொடுத்த தானம் செல்லுமா?—தான சாசனத்தில் குறிக்கப்பட்டிருந்த பிள்ளை, சுவீகாரப் பிள்ளையாக அவன் பெயர் விவரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருந்தால் சுவீகாரம் ரத்தானாலும் தானம் செல்லும். ஆனால், அப்படிப் பட்ட தானம் சுவீகாரப்பிள்ளை என்கிற எண்ணத்தால் செய்யப்பட்டதென்கிற முழு நம்பிக்கையோடு செய்ததாயிருக்கவேண்டும்.

உதாரணம்.—(1) "கிருஷ்ணய்யருடைய ஸ்வீகாரப்பிள்ளையாகிய வாசுதேவனுக்கு இந்த ஒரு வேலி நிலத்தையும் தானங்கொடுத்தேன்" என்று ஒருவன் உயில் எழுதிவைத்தான். சுவிகாரம் ரத்தானாலும் தானம் செல்லும்.

2. "முத்துசாமியை நான் சுவீகாரஞ் செய்துகொண்டேன். என் பெண்சாதி ஷை முத்துசாமி உயிருடனிருக்கையில் வேறொருவனையும் ஸ்வீகாரஞ் செய்துகொள்ளக்கூடாதென்றும், அவனுக்கே என் சொத்தெல்லாம் சேரவேண்டியதென்றும், அவன் சுவீகாரத்துக்கு வேண்டிய காரியங்களை என் பெண்சாதியே செய்யவேண்டுமென்றும் ஒருவன் உயில் எழுதிவைத்தான். பிறகு அவன் பெண்சாதி சுவீகாரத்துக்கு வேண்டிய கர்மம் ஒன்

றும் நடத்தாமல்போனாலும் அந்தப் பிள்ளைக்குக் கொடுத்த தானம் செல்லும். (26. ஸ. 91.)

3. "குப்புசாமி" என்பவன் ஒரு பையனை குழந்தைமுதல் தன் அபிமான புத்திரனாக வளர்த்துக் கடைசியில் தன் சொத்தையெல்லாம் அவனுக்கு உயிலெழுதிவிட்டு இறந்துபோனான். இந்தப் பிள்ளை ஸ்வீகாரப் பிள்ளையாக இல்லாதபோதிலும் தானம் செல்லும். (1861 ஹூ மதராஸ் தீர்ப்பு 124; 1 ம. ஐ. 393.)

4. "எனக்கும் என் முன்னோர்களுக்கும் உத்தரகிரியை முதலானது செய்துவிட்டு நீ என்னுடைய சொத்துக்களை அடையவேண்டியது என்கிற உடன்படிக்கையின்பேரில் நான் உன்னை ஸ்வீகாரம் எடுத்துக்கொண்டேன்" என்று ஒருவன் ஒரு சம்மதி பத்திரம் எழுதினான். பிறகு ஸ்வீகாரம் செல்லாதென்று போய்விட்டது. இதில் ஸ்வீகாரத்தை உத்தேசித்தே தானம் செய்ததால் ஸ்வீகாரமில்லாவிட்டால் தானம் செல்லாது. (இ. லா. ரி. 11 க. 463; இ. லா. ரி 12 க. 686; இ. லா. ரி. 12 பம். 185, 202; இ. லா. ரி 15 பம் 573)

(8) கிருத்திரம ஸ்வீகாரம்.

75. கிருத்திரம ஸ்வீகாரம்.—இது திமிலதேசத்திலும், மலையாளத்தில் நம்பூதிரி ஜாதிகளிலும் தற்காலத்தில் வழக்கமாயிருக்கிறது. புருஷன் பெண்சாதிகளிருவரும் சேர்ந்தாவது தனித்தனியாகவாவது சுவீகாரமெடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் ஒருவர் பேருக்கு மற்றொருவர் எடுக்கக்கூடாது. (2 பம். ஸ. தீ. 173; இ. லா. ரி. 11 ம. 174.)

சுவீகாரம் செய்துகொள்ளப்பட்டவன் சுவஜாதியாயிருக்கவேண்டும்; வயதைப்பற்றி நிபந்தனை இல்லை. உபநயனம், விவாகம் ஜனன குடும்பத்தில் நடந்திருந்து பிள்ளைகளைப் பெற்றிருந்தாலும், தாய் தகப்பன் இல்லாவிட்டாலும் சுவீகாரம் செய்யலாம். (8 ஸ. 155; 6 பம். ஸ. தீ. 192; 3 பம். ஸ. தீ. 145; 3 பம். ஸ. தீ. 144) இந்த சுவீகாரத்துக்கு வைதிக கர்மங்களே கிடையாது. "நீ என் பிள்ளையாயிருக்கவேண்டுமென்று" சுவீகார பிதா கேட்டு, நான் உன் பிள்ளையாயினேன் என்று சுவீகாரப்பிள்ளை சொன்னாற் போதுமானது. கிருத்திரம சுவீகாரப்பிள்ளைக்கு அவன் ஜனன குடும்பத்திலுள்ள பாத்தியதை போகமாட்டாது. (1 பம். ஸ. தீ. 9; 6 பம். ஸ. தீ. 271.)

சுவீகார குடும்பத்தில் எவனால் சுவீகரிக்கப்பட்டானோ அவனுக்குமட்டும் உத்தரகிரியைசெய்து அவனுடைய சொத்துக்குமட்டுந்தான் அவன் வார்சுதாரனாகிறான். ஸ்வீகாரப்பிதாவினுடைய தகப்பன், பாட்டன், அண்ணன் தம்பி முதலானவர்களுக்கு உத்தரகிரியை செய்யவாவது அவர்களுடைய சொத்தை யடையவாவது அந்த ஸ்வீகாரபுத்திரனுக்கு பாத்தியமில்லை. (1 பம். ஸ. தீ. 15 ; 3 பம். ஸ. தீ. 307 ; 2 பம். ஸ. தீ. 23 ; 8 ஸ 155 ; 25. ஸ. 255) பெண்சாதியாவது புருஷனாவது தனக்கு மட்டுமென்று சுவீகாரமெடுத்துக்கொண்டால் அந்த ஸ்வீகாரப்பிள்ளை ஸ்வீகாரதாய் அல்லது தகப்பனுக்குமட்டும் உத்தரகிரியைசெய்து அவன் அல்லது அவள் சொத்தையடையலாம். (2 பம். ஸ, தீ. 23 ; 7 ஸ. 500; 8 ஸ. 155.)

76. மாப்பிள்ளை.—சிலவிடங்களில் சூத்திரர்கள் ரெட்டிகள் இவர்கள் வீட்டு மாப்பிள்ளையை வீட்டில் வளர்த்துப் பிள்ளையைப் போல் வைத்துக்கொண்டிருந்து பிறகு மாமனார் சொத்துக்கு அவன் பாத்தியனாகிறான். அந்த மாப்பிள்ளைக்கு ஜனன குடும்ப பாத்தியம் போகமாட்டாது. வீட்டுமாப்பிள்ளைக்கு தத்துபுத்திரனைப் போல் மாமனார்சொத்துபாத்தியமாகிறது. ஆனால், அது அவன் சுவயார்ஜிதசொத்தாக பாவிக்கப்படுகிறது. மாப்பிள்ளையை வீட்டில் வைத்துக்கொண்டபிறகுமாமனாருக்குப் புத்திரனுண்டானாலும் அந்தப் புத்திரனுடன் மாப்பிள்ளைக்கும் சமபாகமுண்டு. (இ. லா. ரி. 6 ம. 267 ; இ. லா. ரி. 4 ம. 272 ; இ. லா. ரி. 12. ம 442 ; 7 ம. ஐ. 25.)

யாழ்பாணம் முதலியவிடங்களிலுள்ள தமிழர்கள் கிருத்திரம ஸ்வீகாரம்போன்றதொன்றை எடுத்துக்கொள்வதுடன், ஒரு பெண்ணையும், பிள்ளையையும் ஸ்வீகாரஞ்செய்துகொண்டு அவர்களுக்கு விவாகஞ்செய்வித்து வீட்டில் வைத்துக்கொள்கிற வழக்கமுண்டு.

77. பெண் தத்து.—பெண் சுவீகாரம் தாசிகளைத்தவிர மற்ற ஜாதியார்கள் எடுக்கக்கூடாது. பெண் சுவீகாரத்துக்குத் தான பரிகிரஹ முதலான கர்மங்கள் கிடையாது. இன்ன ஜாதிப் பெண்ணைத் தான் சுவீகாரம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற நியமமும் கிடையாது. எந்தவிதமாகவாவது ஒரு பெண்ணை வாங்கி வளர்ப்பதே போதுமானது. (இ. லா. ரி 13 பம். 690 ; இ. லா. 11 ம.

393; இ. லா. ரி 13 ம. 133; 2 மார்லிஸ் டைஜஸ்டு 135; இ. லா. ரி. 4 பம் 545; இ. லா. ரி. 14 பம். 90.)

ஏக கன்னிகையைத் தான் சுவீகாரஞ் செய்துகொள்ளலாம். அதற்குமேல் எடுக்கலாமென்று தேசாசாரமிருந்தால் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கன்னிகைகளை சுவீகாரம் செய்துகொள்ளத் தடையில்லை. (இ. லா. ரி 11 ம 393; இ. லா. ரி. 12. ம 214.)

தாசிகள் வியபசாரத் தொழில் செய்வதற்காக சுவீகாரம் எடுக்கக்கூடாது. அவர்களுடைய சொத்துக்கு வார்சாக இருக்கவேண்டுமென்கிற உத்தேசத்தோடு எடுப்பதால்தான் சுவீகாரம் ஊர்ஜிதப்பட்டு வருகிறது. சுவீகாரப் புத்திரிகளை மைனர் நீங்குவதற்குள் (16 வயதிற்குள்) விபசாரத் தொழிலுக்குரிய கர்மங்கள் (சுவாமிக்கு பொட்டுக்கட்டுவது) சாந்தி முதலியது செய்தால் அப்படிச் செய்கிறவர்களும் அதற்குடந்தையாயிருப்பவர்களும் அந்தப் பெண்ணுடன் விபசாரஞ் செய்தவனும் தண்டனைக்குள்ளாவார்கள். தாசிகள் ஸ்வீகார மெடுத்துக்கொள்வது தென்னிந்தியாவிலும் மேலிந்தியாவிலும் வழக்கமாயிருக்கிறது.

4-வது மைனர்களின் சம்ரக்ஷணம்.

மைனர்களென்பது.—நமது புராதன தர்மசாஸ்திரங்களில் ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு 16 வயது முடிந்துவிட்டால் தக்க வயது வந்தவர்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், தற்கால இந்திய மெஜாரிடி ஆக்ட்டுப்படி 18 வயது முடிந்தபிறகுதான் தக்க வயதுவந்ததாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் பார்வையில் போஷித்துவருகிற மைனர்களுக்கு (கோர்ட் ஆப்வார்ட்ஸ் மைனர்கள்) மட்டும் 21 வயது கழிந்தபிறகுதான் தக்க வயது வந்ததாக எண்ணப்படுகிறது.

79. குழந்தைகள் சம்ரட்சணை.—தர்ம சாஸ்திரப்படி குழந்களை யிரட்சிப்பது முதலில் தகப்பன், பிறகு தாய், தாயில்லாவிட்டாலும் இரட்சிக்கத் தகுதியற்றவளாயிருந்தாலும், பிறகு அண்ணன், பெரிய தகப்பன், சிறிய தகப்பன் முதலிய பிதா வம்சஸ்தர்களும், அவர்களில்லாவிட்டால் தாய் வம்சஸ்தர்களுமிரட்சிக்கவேண்டி-

யது. (1852 ஸு மத. தீ. 105; 1854 ஸு பம். ஸ. தீ. 329) மிதில தேசத்தில் தகுந்த வயதுவராத குழந்தைகளைக் காப்பாற்றும் பாத்தியம் தகப்பனைக்காட்டிலுந் தாய்க்கே அதிகமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (இ. லா. ரி. 5 க 43.)

பிரிவினையாகாத குடும்பத்தில் குழந்தைக்குச் சேரவேண்டிய சொத்து எவர் வசத்திலிருந்தாலும் அக்குழந்தையின் சரீர சம்ரட்சணையைத் தாயே செய்யவேண்டியது. (3 ம. ஐ. 69; இ. லா. ரி. 5 க 219; 1847 ஸு பம். ஸ. தீ. 557.)

குழந்தைகளை சம்ரட்சிக்க சிறிய தகப்பன், பெரிய தகப்பன் இவர்களைக் காட்டிலும், ஸபத்நீக மாதாவுக்கு அதிக பாத்தியம் கிடையாது. (1 மார்லீஸ் டைஜஸ்ட் 275; 2 பாரோ, 144; 7 ஸ. 321.)

80. வைப்பாட்டி குழந்தைகளை இரட்சிப்பது.—சாஸ்திரப்படி வைப்பாட்டியின் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றுவது அவளுடையதே. ஆனால், தகப்பனாலாவது அல்லது அவனால் ஏற்படுத்தின வேறொருவராலாவது குழந்தைகள் சம்ரட்சிக்கப்பட்டால், அவளுடைய பாத்தியம் போய்விடும். விபசாரியாயிருக்கிற ஸ்திரி தன் குழந்தைகளைத் தன்னிடத்தில் விடவேண்டுமென்று செய்கிற தாவாவும் செல்லாது. (இ. லா. ரி 4 க. 374; இ. லா. ரி. 12 ம. 67.)

81. (1) விதவை மைனராயிருந்தால் இரட்சிக்குங் கடமை—தர்மசாஸ்திரப்படி மைனரான விதவைகளை அவள் புருஷனுடைய தாயாதிகளே காப்பாற்றவேண்டும். மற்ற எவரும் அவளைக் காப்பாற்றமாட்டார்கள் (இ. லா. ரி. 16 க. 584.)

(2) போஷகர் கெட்டவர்களானால், மைனரை யிரட்சிப்பிலிருந்து நீக்குவது.—தர்ம சாஸ்திரப்படி மைனர்களைப் போஷிக்கும் பாத்தியம் தகப்பன், தாய், தமையன் முதலிய பந்துக்களைச் சேர்ந்ததாயிருந்தாலும் அவர்கள் கெட்ட நடவடிக்கையுள்ளவர்களாயிருந்தாலும், அந்தக் குழந்தைகளுடைய க்ஷேமத்துக்கும் நன்மைக்குங் கெடுதியுண்டாகும்படியான காரியங்களைச் செய்தாலும், அப்படிப்பட்ட குழந்தைகளுக்குப் பந்துவாயினும், சிநேகிதனாயினும் கோர்ட்டில் மனுக்கொடுத்து அவர்களை சம்ரட்சணையிலிருந்து நீக்கி வேறொரு

வரை ஏற்பாடுசெய்யலாம். (3 ம. ஐ. 69; 14 மூ. இ. அ. 309; இ. லா. ரி. 1 அ 549, 598.)

82. சுவீகார மைனர் ரட்சணை.—பிள்ளையை சுவீகாரம் கொடுத்தபிறகு அவனைக் காப்பாற்றும் பாத்தியம் ஜனன பிதாவுக்கு இல்லாதுபோய், சுவீகாரப் பிதாவுடையதும், அவனைச் சேர்ந்தவர்களுடையதாயுமிருக்கிறது. ஆனால், சுவீகார தகப்பனாவது அவனைச் சேர்ந்தவர்களாவது சுவீகாரப்பிள்ளையைக் கெட்ட எண்ணத்தோடு வருத்தப்படுத்தினாலும், வேறு எவ்விதமாகவாவது அந்தப் பிள்ளையினுடைய க்ஷேமத்துக்குக் கெடுதியுண்டாகும்படி ஏதாவது செய்தாலும், ஜனனதகப்பன் முதலியவர்கள் அந்தப் பிள்ளையை யிரட்சிக்கலாம். (3 பம். ஐ. 1.)

83. புனர்விவாகம் செய்துகொண்ட தாயின் சம்ரட்சணையிலிருந்து மைனரை நீக்குவது.—புருஷனிறந்தபிறகு பெண்சாதி புனர்விவாகம் செய்துகொண்டால் முதல் புருஷனால் அவளுக்குண்டான குழந்தைகளை அவள்வசமிருந்து விலக்கி, கோர்ட்டார் மூலமாய் முதல் புருஷன் பந்துக்களிடத்தில் ஒப்புவித்து அவர்களிடத்தில் தக்க ஜாமீன் வாங்கலாம். (1856 ளுடத்து 15-வது ஆக்ட் 3-வது பிரிவு.)

84. மதப்பிரஷ்டையான தாயிடமிருந்து குழந்தைகளை நீக்குவது.—தர்ம சாஸ்திரப்படி பிதாவின் மதத்தையே பிள்ளை யனுசரிக்கவேண்டியது. ஆகையால், தாயார் குலப்பிரஷ்டையாகவாவது மதப்பிரஷ்டையாகவாவது போனால் அவளுடைய போஷணையிலிருக்கிற குழந்தைகளை சம்ரட்சிக்கும் பாத்தியம் அவளைவிட்டு நீங்கிவிடும். குழந்தைகள் நன்மை தீமை என்கிற வித்தியாசந் தெரியாத மைனராயிருக்கிற சமயத்தில், மதப்பிரஷ்டையான தாயாரிடத்திலிருந்து அவள் மதத்தையே தாங்களும் அனுஷ்டிப்பதாகச் சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் அவர்களை அவளிடமிருந்து நீக்கிவிடலாம். ஆனால், அவர்கள் தகுந்த வயது வந்தவர்களாயும், பகுத்தறிவு உள்ளவர்களாயுமிருந்து, அவர்களைத் தாயாரிடமிருந்து நீக்கினால் அவர்கள் நன்மைக்குப் பாதகமுண்டாகுமென்று தோன்றினால் அவளிடமிருந்து அவர்களை நீக்கக் கோர்ட்டார் உத்திரவு செய்யார்கள். (14 மூ. இ. அ. 309.)

புருஷனுடன் தகுந்த காரணமின்றி சண்டையிட்டோ அல்லது வேறு காரணத்தினலோ வேருகவிருக்கிற தாயிடம் பிள்ளைகளிருந்தால், கோர்ட்டில் தாவா செய்து குழந்தைகளைத் தன் சுவாதீனத்தில் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம். (இ. லா. ரி. 8 க. 369.)

86. தகப்பன் மதப்பிரஷ்டனுனல் மைனர் ரட்சணம்.—தகப்பன் மதப்பிரஷ்டனுய்விட்டால், அவனுடைய மைனர்குழந்தைகளுக்குக் கார்டியனுயிருக்கும் பாத்தியம் அவனுக்குப் போகமாட்டாது. ஆனல், மதப்பிரஷ்டனுனபிறகு துர்வழக்கங்களால் கெட்ட காரியங்களைச் செய்துகொண்டு குழந்தைகளுடைய நன்மைக்கு விரோதமான காரியத்தைச் செய்தால் அப்படிப்பட்ட தகப்பனிடமிருந்து குழந்தைகளை நீக்கிவிடலாம். (பேர்ரீதுறை ஓரியண்டல் கேஸ் 91.)

86. மைனர்களின் ஸ்வதந்திரம்.—18 வயது ஆகாத மைனர்கள் தங்கள் கார்டிய னுத்திரவில்லாதிருக்கையில் சுவயேச்சையாய் எதையும் செய்யக்கூடாது. பகுத்தறியும் அறிவு தங்களுக்கு வந்துவிட்டதால் தாங்கள் பிறமதங்களை அனுஷ்டிப்போமென்றும், அப்படிப்பட்ட வேறு மதகுருக்களால் பாதுகாக்கப்படுகிருேமென்றும் சொன்னுலும் அதைக் கோர்ட்டார் ஒப்புக்கொள்ளாமல் அந்த மைனர்களுடைய நியாயமான கார்டியனிடம் அவர்களை ஒப்புவைப்பார்கள். (இ. லா. ரி. 9 ம. 391; பெர் ஓரியண்டல் கேஸ் 103.)

மேலும் எவனுவது 14 வயதுக்குட்பட்ட ஆண்பிள்ளையையாவது 16 வயதுக்குட்பட்ட பெண்பிள்ளையையாவது அவர்களுடைய கார்டியனிடமிருந்து பிறமதங்களில் சேர்த்துக்கொள்கிற எண்ணத்துடன் கொண்டுபோனல் பினல்கோட் 363 - வது பிரிவுப்படி தண்டனைக்குள்ளாவார்கள்.

87. மைனர்கள் பொருப்பு.—மைனர்களால் எழுதியாவது, வாய்மொழியாகவாவது செய்துகொடுக்கும் உடன்படிக்கைகள், மைனருக்கு இலாபகரமாயிருந்தாலொழிய, செல்லாது. ஆனல், அப்படிச் செய்துகொடுத்தவன் தக்க வயது வந்தபிறகு அந்த உடன்படிக்கையை ஊர்ஜிதஞ்செய்தால் பிறகு அது செல்லும். (5 ஸ. 10; 13 ஸ. 166, 172. இந்தியன் காண்டிராக்ட் ஆ. 11. பிரிவு) மேலும் மைனருக்கு எவ்விதமான கடன் கொடுத்துப் பிராதுசெய்தா

அம் செல்லாது. (இ. லா. ரி. 12 பம். 50; இ. லா. ரி. 18 க. 259) ஆனால், அவசியமான ஆகாரத்துக்கு வேண்டிய வஸ்துக்களை தாவது கொடுத்திருந்தால் அவைகளை வாங்குவதற்காகச் செய்யும் பிராது செல்லும். (இந்தியன் காண்டிராக்ட் ஆக்ட் 68 - வது பிரிவு) மைனர்கள் கொடுத்த கடன்மட்டும் செல்லும்.

88. மைனர் கார்டியன் அதிகாரம்.—ஒரு மைனருக்கு கார்டியனாக ஏற்பட்டவன் அவனுடைய சொத்து விஷயமாய் அவன் செய்த காரியங்கள் மைனருக்கு இலாபத்தைக் கொடுக்கத்தகுந்ததும், அவனுக்குத் தக்கவயது வந்திருந்தால் தானே செய்பத்தகுந்த காரியங்களாயிருக்கவும்வேண்டும். மேலும் கார்டியன் கெட்ட எண்ணத்தோடு தன் சுவயப்பிரயோசனத்துக்காக அந்தக் காரியம் செய்ததாயிருக்கக்கூடாது. (2 ம. ஐ. 47; இ. லா. ரி. 12 பம். 686; இ. லா. ரி. 14 பம். 564; இ. லா. ரி. 4 க. 76; இ. லா. ரி. 5 க. 365; இ. லா. ரி. 3 அ 555; இ. லா. ரி. 9 பம் 565; 10 மூ. இ. அ. 454; 6 மூ. இ. அ. 393.) கார்டியன்செய்த நடவடிக்கைகளை மைனர் மேஜரானபிறகு அக்காரியத்தை உறுதிசெய்துவிட்டால்அவைகள் செல்லும் (8 மூ. இ. அ. 319.) சொத்தை விக்கிரயஞ்செய்தால், இலாபமாயும் நியாயமாயுமிருக்கும்பட்சத்தில் மைனர் கட்டுப்படுவான்; இல்லாவிடில் கார்டியன் செய்த விக்கிரயம் செல்லாது. (8 பம். ஐ. 81; 3 பம். ஐ. 234, 237; 7 அ. ஐ. 201.)

கார்டியனால் அக்கிரமமாகச் செய்யப்பட்ட உடன்படிக்கைகள் டிக்கிரிகள், இராஜி நாமாக்கள், விர்ப்பனைகள் முதலிய காரியங்கள் செல்லாது. மைனர் நீங்கிய பின்னர்தான் அப்படிப்பட்ட அக்கிரமமான காரியங்களைக் கோர்ட்டுமூலமாய் ரத்துசெய்யவேண்டும். யாதொரு கார்டியனால் நியாயமாய்ச் செய்யப்பட்ட எல்லா நடவடிக்கைகளுக்கும் மைனர் கட்டுப்பட்டவனே. (6 மூ. இ. அ. 393; இ. லா. ரி. 6 அ. 417; இ. லா. ரி. 3 பம் 234, 237; இ. லா. ரி. 6 அ 417; இ. லா. ரி. 3 ம. 105; இ. லா. ரி. 13 பம் 137; இ. லா. ரி. 11 ம. 309; இ. லா. ரி. 12 ம 483; 14 மூ. இ. அ. 393; இ. லா. ரி. 5 க. 450; இ. லா. ரி. 10 க. 357; 1859ளு பம் ஸ. தீ. 913; இ. லா. ரி. 6 க 687; இ. லா. ரி. 10 க. 357; இ. லா. ரி. 17 க. 361.)

யாதொரு கார்டியன் அக்கிரமமாயும், நஷ்டமுண்டாக்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்திருந்தால், மைனர் தகுந்த வயதுவந்த பிறகு தனக்கு நேரிட்ட நஷ்டத்தை வாங்க அந்த கார்டியன்பேரில் தாவாசெய்து பெறவேண்டும். (1867 ௵ பம். ஸ. தீ. 349.)

5-வது பொது ஐக்கிய குடும்பம்.

89. பொதுக் குடும்பம்.—ஹிந்து குடும்பங்களில் சாதாரணமாய்த் தகப்பன், பிள்ளை, பேரன்கள் முதலியவர்கள் சேர்ந்து ஒரே குடும்பமாய் ஜீவனம் செய்துகொண்டிருப்பது வழக்கம். இக்குடும்பங்களில் சிலராவது, எல்லோருமாவது, பொதுச்சொத்தை பாகம்செய்துகொண்டு தனியாய்ப் போய் சம்சாரம் செய்தாலும், அவர்களுக்கு சந்ததி யுண்டானவுடனே மறுபடியும் ஏககுடும்பம் ஏற்படுகின்றன. இந்த ஏககுடும்பத்தைபற்றியும், பொது சொத்தைப்பற்றியும் பின்னால் விவரமாய்ச்சொல்லப்படும்.

90. பொதுக்குடும்ப எஜமானன்.—பொதுக்குடும்பத்திலுள்ள ஸ்திரீகள் ஜீவனாம்சத்துக்குமட்டும் பாத்தியஸ்தர்கள். புருஷர்களில்கூட எல்லாரும் பொதுச்சொத்துக்கு பாத்தியஸ்கர்களல்ல. சாதாரணமாய் அந்தக்குடும்பத்தில் தகப்பன் எஜமானனாயிருந்து எல்லாக் காரியத்தையும் நடத்தவேண்டியது. தகப்பன் கிழத்தனம் முதலிய காரணங்களால் அசக்தனாயிருந்தாலும் அல்லது இறந்துபோனாலும் பிள்ளைகளில் மூத்தவனும், அவனும் அசக்தனாயிருந்தால் புத்தியுள்ள தம்பி குடும்ப காரியங்களை நடத்தவேண்டும்.

குடும்ப பொதுச்செலவுகள்.—குடும்பத்திலுள்ள குழந்தைகள், ஸ்திரீ புருஷர் இவர்களுடைய காலக்ஷேபத்துக்காகவும், வஸ்திரம் முதலிய ஆடைகளுக்காகவும், வித்தியாப்பியாசம், உபநயனம், கல்யாணம் முதலிய காரியங்களுக்காகவும், இன்னும் மற்ற வைதிக லவுகிக கர்மங்களுக்காகவும் குடும்ப சொத்திலிருந்து எஜமானன் தன்னிஷ்டப்படி செலவு செய்யலாம். செலவை குறுக்கவும், இவ்வளவுதான் செலவுசெய்ய வேணுமென்றும் கேட்க அந்தக் குடும்பத்திலுள்ள மற்றவர்களுக்கு அதிகாரமில்லை. வெகு செட்டாகவாவது உதாரியாகவாவது எஜமானன் சொத்தைச் செலவழிப்பது மற்றவர்களுக்கு ஏற்காதிருந்தால் அவரவர்களுக்கு வரவேண்டிய பாகத்

தைமட்டில் கேட்கலாமேயொழிய அவனைக் கண்டிக்க அதிகாரமில்லை. (3 ம. ஐ. 177 ; இ. லா. ரி. 10 பம். 528) குடும்ப சொத்தை எஜமானன் துர்விநியோகம் செய்தால் பாககாலத்தில் அதை அவன் பங்கில் குறைக்கலாம். ஆனால், குடும்ப இலாபத்துக்காக வர்த்தகம்செய்து நஷ்டமடைந்தால் அந்த நஷ்டத்தை எல்லாருமொத்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

91. ஒருபங்காளிக்கு அதிகச்செலவு.—பொதுக்குடும்பத்தில் ஒருவனுக்கு அதிக குழந்தைகளிருந்து, அவர்களுடைய சுபசோபனாதிகளுக்காவது, வேறு காரணங்களுக்காவது அதிகச்செலவு பிடித்தால், அதை எல்லாரும் ஒத்துக்கொடுக்க வேண்டும். (5 க. ஐ. 347, 349) சிலகுடும்பத்தில் அதிகச்சிலவு யாரால் நேர்ந்ததோ அவர்பாகத்தில் குறைப்பதும் வழக்கமுண்டு. (5 மூ. இ. அ. 540.)

92. பொதுக் கடன்கள்.—குடும்பப் பொதுச்செலவுக்காக அக்குடும்ப எஜமானனால் வாங்கப்பட்ட கடனை எல்லா பாகஸ்தனும் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் காலாவதி தப்பிப்போன யாதொரு பத்திரத்தை, எஜமானன் மற்ற பாகஸ்தர்களுடைய அனுமதியின்றி புதுப்பித்தால் அவன்மட்டும் அதற்குக் கட்டுப்படுவான். (இ. லா. ரி. 5 ம. 169 ; 17 பம் 512.)

குடும்பத்தில் பொதுவாக வியாபாரஞ்செய்து அது விஷயமாய் குடும்பத்தின் எஜமானன் வாங்கின கடனை எல்லாரும் கொடுக்கவேண்டும் (இ. லா. ரி. 6 க 815 ; இ. லா. ரி. 5 பம். 38) மேற்படி கடனுக்காக ஒருவன்பேரில் மட்டும தீர்ப்பு வாங்கினால் அதற்காக குடும்ப சொத்து முழுவதையும் ஜப்திசெய்யலாம். (இ. லா. ரி. 20 க. 453.)

93. வரவுசெலவைப் பரிசோதிப்பது.—யாதொரு பொதுக்குடும்பத்திலுள்ள எவராவது, குடும்ப வரவுசெலவு கணக்குகளைக்காட்டும்படி, சாதாரண காலத்திலாவது, பாககாலத்திலாவது குடும்ப எஜமானனைக் கேட்டால் அவன் தடையின்றிக் காட்டவேண்டும். (5 க. ஐ. 354) பாககாலத்தில் தவிர மற்ற காலத்தில் கணக்குக் கேட்கக்கூடாதென்று முன் தீர்மானமாயிருந்தது. (6 மூ. இ. அ. 540 ; 9 ஸ 483 ; 3 க ஐ. 1) ஆனால், இப்போது அது ரத்தாய்விட்டது.

94. பொது தாவா.—ஏக குடும்பத்தாருக்கு வரவேண்டிய கடனைப்பற்றி தாவாசெய்தால் எல்லாரும் சேர்ந்து வாதியாக தாவா செய்யவேண்டும். மேற்படி குடும்ப சொத்தைப்பற்றியாவது அவர்களால் கொடுக்கவேண்டிய கடனைப்பற்றியாவது தாவாசெய்தால் அந்தக் குடும்பத்தாரெல்லாரையும் பிரதிவாதிகளாகச் சேர்க்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தாவா செல்லாது. (இ. லா. ரி. 5 ம. 234; இ. லா. 11 க 338, 615; இ. லா. ரி 17 க 160; இ. லா. ரி. 1 க. 226; 11 பம். ஐ. 69; இ. லா. ரி. 6 ம 90; 12. பம். ஐ. 85; இ. லா. ரி 3 பம். 23; இ. லா. ரி 7 க. 470; 7 அ ஐ. 58; இ. லா. ரி. 8 க 353; 12 க. ஐ 291; இ. லா. ரி 4 க. 96; இ. லா. ரி 5 க. 941, இ. லா. ரி. 7 பம். 217.)

95. மிதாட்சரப்படி பாத்தியம்.—பொதுக் குடும்பத்திலுள்ள புருஷரெல்லாம் பொதுச்சொத்துக்கு பாகஸ்தர்களல்லவென்று மேலே சொல்லியிருக்கிறோம். அவனவன் தகப்பன் தேடிவைத்த சுவயார்ஜித சொத்துக்கு மட்டுந்தான் அவனவன் பாத்தியமுடையவன்; மிதாட்சரப்படி பிள்ளையாகப் பிறந்தவுடனே அந்தப் பிள்ளைக்குத் தன் தகப்பன் பிதுரார்ஜித சொத்தில் பாகங்கிடைக்கும். பிதுரார்ஜித சொத்துக்கு மூலபுருஷனாக ஏற்பட்டவனுக்குக் கீழ் பிண்டப்பிரதானம் உத்தரகிரியை முதலியது செய்யக்கூடிய பிள்ளை பேரன், கொள்பேரன் முதலிய மூன்று தலைமுறை வரையிலுள்ளவர்க்குத்தான் குடும்பசொத்தில் பாகங்கிடைக்கும். மற்றமூன்று தலைமுறை தாண்டிப்பிறந்தவர்களுக்கு பாத்தியம் கிடையாது. மேலே சொன்ன பிள்ளை, பேரன், கொள்பேரன் முதலிய பாத்தியஸ்தர்களைத்தான் பொதுச் சொத்துக்கு பாகஸ்தர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள். ஆனால், கொள்பேரனுக்குப் பிள்ளைபிறந்து அவன் பாகம் கேட்கும்வரையில் பிழைத்தவர் கிடையாது.

96. பொதுச்சோத்தின் தனிப்பாத்தியம்.—பொதுச்சொத்தை பாகஸ்தர்களெல்லாம் பொதுவாய் அனுபவிக்கலாமேயொழிய தனித்தனியாய் அவனவன்பாகத்தை யநுபவிக்க பாத்தியமில்லை. ஏனென்றால், பொதுச்சொத்துக்கு பாத்தியமுள்ளவர்களில் ஒருவனிறந்தால் அவன் சொத்து மற்றவர்களுக்குச் சேரும். அல்லது ஒருவன் பிறந்தால் பாகஸ்தர்கள் சொத்து குறையும். ஆகையால் குடும்பம் பிரிகிறவரையில் ஒவ்வொருவனுக்கு மிவ்வளவு பாகந்தான் கிடைக்குமென்று சொல்வதரிது.

(1) சேஷய்யர்

(மூலபுருஷன்)

மூலபுருஷன் பிள்ளைகள்.

(4) கிருஷ்ணய்யர். (3) இலட்சுமணய்யர். (2) நாராயணய்யர்.

மூலபுருஷன் பேரன்கள். (5) வேணுகோபாலய்யர்.
(மூலபுருஷன்பேரன்.)

(7) வரதய்யர். (6) ரெங்கய்யர்.

(மூலபுருஷன் கொள்பேரன்கள்.

(8) சுப்பய்யர்.

(9) இராமய்யர்.

(10) வேம்பய்யர்.
(கொள்பேரன் பிள்ளை)

மேலே விவரித்திருக்கிற வம்ச விருட்சத்தில் 1, 2, 3, பெயர்கள்மட்டுமிருந்தால் பிதுரார்ஜித சொத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் 3 - ல் ஒரு பாகம் கிடைக்கும்; 1, 2, 3, 4 பேர்களிருந்தால் 4 - ல் 1 பாகம் கிடைக்கும்; 1 - வது புருஷன் இறந்துபோனால் 2, 3, 4 இவர்களுக்கு 3 - ல் 1 பாகம் கிடைக்கும். 4 - வது புருஷனு மிறந்துபோய்விட்டால் 2, 3 புருஷர்களுக்குச் சொத்தில் பேர்பாதி கிடைக்கும். குடும்பம் ஏகோபித்திருந்து 1, 2, 3, 4 இவர்களிறந்தபிறகு 5 - 6, 7, இவர்கள் பாகம் செய்துகொண்டால் 5 - வது புருஷனுக்கு பேர்பாதி ஆஸ்தியும், 6, 7 பேர்களுக்கு ஒவ்வொருவனுக்கும் 4 - ல் 1 பங்கு ஆஸ்தியும் கிடைக்கும், 8, 9 பேர்வழிகளுக்கு 5-வது புருஷன் பாகத்தை தான் அவர்கள் சரியாக பாகம் செய்துகொள்ள வேண்டும். 10 - வது புருஷன் மூன்று தலைமுறைக்கு மேலாய் விட்டதால் அவனுக்கு பாகம் கிடைக்காது. எல்லோருக்கும் முந்தி மூலபுருஷனிறந்தால், 2, 3, 4 பேர்கள் மூலபுருஷர்களாகியபின்

10 - வது பேர்வழி 2 - வது மூலபுருஷனுடைய பாகத்தில் பாகம் கேட்கலாம் ; 1, 4, 8, 10 - வது புருஷர்கள்மட்டும் பாககாலத்தில் ஜீவித்திருந்தால், 1, 4, 8 பேர்கள்மட்டும் பிதுரார்ஜித சொத்துக்கு பாகஸ்தர்களேதவிர 3 தலைமுறை தாண்டின 10 - வது புருஷனுக்கு பாகம் கிடைக்காது.

97. மூலபுருஷனைவிட்டு 3 தலைமுறை எண்ணவேண்டுவது.— இதற்கு முந்தின பாராவில் சொல்லியபடி 3 தலைமுறைக் கணக்கு மூலபுருஷனைவிட்டுப் பிறகு எண்ணவேண்டும் ; மூலபுருஷனுக்குப் பிறகு 3 தலைமுறை தாண்டாமலிருந்தால் பிதுரார்ஜித சொத்தில் பாகங்கிடைக்கும். (10 பம். ஐ 449, 463 ; 6 ம. 94, 106.)

உதாரணம்.

(1) **ரெங்கய்யர்**
(மூலபுருஷன்)

(2) இராமய்யர்—ஷை யான்பிள்ளை.

(3) கிருஷ்ணய்யர்—ஷை மூலபுருஷன்பேரன்.

மூலபுருஷன் கொள்பேரன்கள்.

(4) வாசுவய்யர். (5) சந்திரமய்யர்.

கொள்பேரன் பிள்ளைகள்.

(6) ரெகுநாதய்யர். (7) சுப்பய்யர்.

(8) விசுவநாதய்யர்.
கொள்பேரன் பேரன்.

இந்த வம்சவிருட்சத்திலுள்ள 1, 2, 3, 4, 5 பேர்வழிகள்மட்டும் பிதுரார்ஜித சொத்துக்கு பாகஸ்தர்கள் ஆவார்கள். மூலபுருஷனிறந்தபிறகு 2 - வது பேர்வழி மூலபுருஷனாகையால், 6, 7 பேர்

வழிகள்கூட சொத்துக்கு பாகஸ்தர்களாகிறார்கள். 1 - வது புருஷன் உயிரோடிருந்து, 2, 3 பேர்வழிகள் இறந்துபோனால்கூட 1, 4, 5 பேர்வழிகள்மட்டுந்தான் பாகஸ்தர்களாகிறார்கள். பிறகு ஆதி மூலபுருஷனிறந்தால் 4 - வது புருஷனின் பாகத்தில் 6, 7, 8 பேர் வழிகளுக்கு பாகம் கிடைக்கும். 1 - வது புருஷன் உயிரோடிருக்கையில் 2, 3, 4 பேர்வழிகளிறந்தால் 6, 7, 8 பேர்வழிகளுக்குப் பாகமில்லாமல்போய், எல்லா சொத்தும் 1, 5 - வது பேர்களுக்குச் சேர்ந்துவிடும். பிறகு 1 - வது புருஷன் இறந்தால் அவன் சொத்தும் 5 - வது புருஷனுக்குச் சேர்ந்துவிடும். ஆகையால் மூலபுருஷன் முதல் 3 தலைமுறைகள் பின்னமாகாமல் சம்பூரணமாக விருந்தாலொழிய அதற்குக் கீழ்பட்டவர்களுக்கு பாகங் கிடைக்காதென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது.

98. தாயபாகத்தின்படி சோத்துப் பிரிவினை.—மேலே சொன்ன இரண்டு உதாரணத்திலும் மிதாட்சர பாகப்படி சொத்தைப் பிரிக்கும் வகையைச் சொன்னோம். தாயபாகப்பிரகாரம் தகப்பனுடைய பிதுரார்ஜித சொத்தில் பிள்ளை பாகமாவது, மிதமாய்ச் செலவுசெய்யும்படியாவது தகப்பனைக் கேட்கக்கூடாது. ஜீவனாம்சமட்டும் கிடைக்கும். ஆனால், தகப்பனுக்குப் பிறகு பிள்ளைகளுக்குச் சொத்து சேர்ந்தால் அவர்கள் அவிபக்தர்களாயிருந்தாலும் தனித்தனியாய் சொத்துக்கு பாத்தியமுள்ளவர்களாவார்கள். இவர்களில் ஒருவனிறந்தால் மிதாட்சரத்தைப்போல் அவன் சொத்து மற்ற பாகஸ்தர்களுக்குச் சேராமல் அவனுடைய பெண்சாதிக்காவது அல்லது அவனுடைய மற்ற வார்சுகளுக்காவது சொத்துச் சேரும். (6 மூ. இ. அ. 553.

99. ஸ்வயார்ஜித சோத்து.—பிதுரார்ஜித சொத்தையாவது, குடும்ப சொத்தையாவது தொடாமலே தன்னுடைய புத்தியாலும், வல்லமையினாலும் சம்பாதிக்கப்பட்ட சொத்தும், தாயார், பாட்டி (தாயின் தாய்) தாயின் தகப்பன், அண்ணன், தம்பி, பெரிய தகப்பன், சிறிய தகப்பன், இவர்களுடைய பிள்ளை முதலியவர்களிடமிருந்து கிடைத்த சொத்துக்கும் ஸ்வயார்ஜிதம் என்னப்படும். தகப்பன் அனுமதியில்லாமல் பிள்ளைக்கு இந்தச் சொத்து கிடைக்கமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 8 க. 151; இ. லா. ரி. 17 க. 38; இ. லா. ரி 12 பம். 33; இ. லா. ரி. 9 பம் 445.)

100. பிதுரார்ஜித சொத்து.—தகப்பன், பாட்டன், முப்பாட்டன் முதலியவர்களிடமிருந்து வார்சுபாத்தியமாகவாவது, உயில் மூலமாகவாவது, தானமாகவாவது கிடைத்த சொத்துக்கு பிதுரார்ஜித சொத்தென்று பெயர். இந்த சொத்தை மூன்று தலைமுறைவரையிலுள்ள பிள்ளைகள் பாகங் கேட்கலாம்.

101. தகப்பன் தேடின சொத்து பிள்ளைகளுக்கு பிதுரார்ஜிதம்.—தகப்பன் சுவயார்ஜிதமாய்ச் சம்பாதித்த சொத்து பிள்ளைகளுக்கு கிடைத்தவுடன் பிதுரார்ஜித சொத்தாகி இவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும் பாத்தியமுண்டாகிறது. ஆனால், அந்தச் சொத்து பிள்ளைகளுக்குச் சேருவதற்குமுன் அவர்களில் யாராவது ஒருவன் இறந்து போனால் அப்படி யிறந்தவனுடைய பெண்சாதிக்காவது பிள்ளைகளுக்காவது அப்படிப்பட்ட சொத்தில் பாத்தியம் கிடையாது. (இ. லா. ரி. 11 அ 194.)

102. தானமாய்க் கிடைத்த சொத்து.—தகப்பனுடைய சொத்து பிள்ளைகளுக்கு வார்சுபாத்தியமாய்க் கிடைக்காமல் தானமாகக் கிடைத்தாலும் அது பிதுரார்ஜித சொத்தாகவே எண்ணப்படும். அப்படிப்பட்ட சொத்தில் பிள்ளைகளுக்கு பாகமுண்டு. (6 வீ. 71, 73.)

இவ்விதமாகவே உயில்மூலமாய் தகப்பனிடமிருந்து கிடைத்த சொத்தும் பிதுரார்ஜிதமென்றே எண்ணவேண்டும். (3 ம. ஐ. 50. 55; இ. லா. ரி. 12 பம் 133) தகப்பனே உயில் செய்யும்போது சொத்தை பிள்ளை சுவயார்ஜிதமாகவே அனுபவிக்கவேணுமென்று பாத்தியத்தை எழுதிவைத்தாலொழிய, சொத்து ஸ்வயார்ஜிதமாகாது. (இ. லா. ரி. 12 பம். 528.)

103. அடமான சொத்தைத் திருப்புதல்.—அடமானத்திலிருந்த பிதுரார்ஜித சொத்தை ஒருவன் தான் சுவயார்ஜிதமாய் சம்பாதித்த பணத்தைக்கொடுத்துத் திருப்பினால் அப்படித் திருப்பப்பட்ட சொத்து பிதுரார்ஜிதமாகவே எண்ணப்பட்டு அவன் பிள்ளைகளுக்குப் பாத்தியமுண்டு. (5 ம. ஐ. 150.)

104. சொத்தின் விருத்தி.—பிதுரார்ஜித சொத்தின் வரும்படியைக் கொண்டு சொத்தை விருத்திசெய்தாலும், வியாபாரமுத

லியவற்றால் ஆதாயமடைந்தாலும் அப்படி விருத்திசெய்யப் பட்ட சொத்தும், ஆதாயமும் பிதுரார்ஜித சொத்தாகும். (8 ம. ஐ. 25; இ. லா. ரி. 8 க. 131; இ. லா. ரி. 11 ம. 246; இ. லா. ரி. 7 அ 402; இ. லா. ரி. 3 க. 508.)

105. பிரிக்கக்கூடாத சோத்தின் ஆதாயம்.—மிதாட்சரப்படி பிரிக்கக்கூடாத ஜமீன் சொத்து பொதுச்சொத்தா யிருப்பதால் அதைக் குடும்பத்தின் மூத்தவனே அடையவேண்டும். மற்றவர்களுக்கு ஜீவனாம்சமட்டும் கிடைக்கும். மூத்தவன் சந்ததியின்றி யிறந்துபோனால் தம்பிகளில் மூத்தவனுக்கு அந்த ஜமீன் கிடைக்கும். (9 மூ. இ. அ. 539, 589, 610; 13 மூ. இ. அ. 336,) ஆனால், மூத்தவன் இறப்பதற்கு முந்தி ஜமீன் சொத்தின் வரும்படியிலிருந்து ஏதாவது சொத்து சம்பாதித்திருந்தால் அது பொதுச் சொத்தாகாமல் சுவயார்ஜித சொத்தாகி அவன் பெண்சாதி முதலியஅவன்வார்சுக்குச்சேரும். (15 ம.ஐ. 31, 41; 12 மூ. இ. அ. 540) ஆனால், அப்படிச் சம்பாதித்த சொத்து பின்னால் வந்த ஜமீன்தாரைச் சேர்ந்தால் அது பொது சொத்தாய்விடும். ஒரு ஜமீன்தார் ஜமீன்வரும்படியைக் கொண்டு சிலசொத்து சம்பாதித்திருந்தான்; ஜமீனுக்கு அவன் வாங்கினகடனை அந்த சொத்திலிருந்து கொடுக்கக்கூடாதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஏனென்றால், அது சுவயார்ஜிதத்துக்குச்சமானம் (இ. லா. ரி. 3 ம. 145.)

106. சுவயார்ஜிதத்தை இஷ்டத்துடன் குடும்பத்தில் சேர்ப்பது.—ஒருவன் தான் சம்பாதித்த சுவயார்ஜிதசொத்தைப் பொதுக் குடும்பத்தில் இஷ்டப்பட்டு சேர்த்துவிட்டால் அது பொதுச் சொத்தாய் விடும். (இ. லா. ரி. 16 க. 397; 10 மூ. இ. அ. 506; இ. லா. ரி. 7 ம. 458; இ. லா. ரி. 10 க. 392, 398, 401; இ. லா. ரி. 15 பம். 509; இ. லா. ரி. 18 க. 341.)

107. படிப்பினால் சம்பாதித்த போருள்.—தகப்பன், அண்ணன் தம்பி முதலியவர்களுடைய உதவியில்லாமல் குடும்பத்தைவிட்டு நீங்கி தன்னுடைய முயற்சியினாலும் புத்தியினாலும் வித்தை கற்றுக் கொண்டு அதனால் சம்பாதித்த சொத்தானது பொதுச் சொத்தாக மாட்டாது. குடும்ப சொத்தால் சாதாரணமான வித்தை கற்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இன்னும் வேறே பெரிய படிப்புகளுக்கு அந்தக் குடும்பத்தாருடைய உதவியில்லாமல் கற்று அதனால் சம்பா

தித்த சொத்தும் பொதுச் சொத்தாகமாட்டாதென்று தற்காலத்தில் உறுதிப்பட்டிருக்கிறது. (2 ம. ஐ. 56; 7 ம. ஐ. 47; 11 க. ஐ. 201; இ. லா. ரி. 1 ம. 152; இ. லா. ரி. 4 ம. 530; இ. லா. ரி. 6 பம் 225; இ. லா. ரி. 15 பம். 32.)

108. குடும்ப சொத்தால் விருத்தியடைந்த சொத்து.—ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவன் தன்னுடைய வல்லமையினுல் குடும்பச் சொத்தின் ஒருபாகத்தைக்கொண்டு வேறே சொத்து சம்பாதித்தால் அந்தச் சொத்தில் அவனுக்கு இரண்டுபங்கு கிடைக்குமென்று சில ஸ்மிருதிகளில் சொல்லியிருக்கின்றது. மிதாட்சரப்படி எல்லாரும் சரிபாகந்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆனுல், பங்காள தேசத்தில் இரண்டு பாகம் எடுத்துக்கொள்கிற வழக்கமிருக்கிறது. (1 பங். ஸ. தீ. 6, 336; 3 பங். ஸ. தீ. 98; 5 பங். ஸ. தீ. 365.)

109. கைமாறிப்போன சொத்து.—பெரியவர்களால் இழக்கப்பட்டு பாத்தியம் இழந்துபோன பொதுச் சொத்தை குடும்பத்தார் அல்லது குடும்பத்தின் பொது திரவியத்தின் உதவியின்றி ஒருவன் தன் முயற்சியினுல் திருப்பினுல், அது அவனுடைய ஸ்வயார்ஜித சொத்தென்றே பாவிக்கவேண்டியதென்று மிதாட்சரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. (5 ம. ஐ. 150) ஆனுல், அப்படி திருப்பின சொத்து அசையாப் பொருளாயிருந்தால் திருப்பினவனுக்கு அந்த சொத்தில் 4 - ல் ஒரு பங்கு கொடுத்துவிட்டு மீதியைச் சரிபாகமாக எல்லாரும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதென்றும் அந்த மிதாட்சரத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

110. ஸர்க்காரால் இனும்.—கவர்ன்மென்டாரால் வெகுமதியாக கொடுக்கப்பட்ட நிலம் முதலிய சொத்துக்களும், ஒருவனுக்கு தண்டம் விதித்து அவனிடமிருந்து சொத்தைப் பிடுங்கி வேருெருவனுக்குக் கொடுத்த சொத்தும் சுவயார்ஜித சொத்தாகும். (9 மூ. இ. அ. 606 இ. லா. ரி. 8 க. 769; இ. லா. ரி. 3 பம். 186) ஆனுல், இப்படி பிடுங்கப்பட்ட சொத்து அப்பீலில் அல்லது பின்னுல் அனியாயமென்று சொத்தைத் திருப்பிக்கொடுத்தால் அது மறுபடி பொதுச் சொத்தாகும். (இ. லா. ரி. 12 க. 1) சர்க்கார் கிஸ்திக்காக ஒருவனுல் பொதுவாய் ஒரு நிலத்துக்காக பணம் கொடுக்கப்பட்டபோதிலும் அந்த நிலம் சுவயார்ஜித சொத்தாகாது. (இ. லா. ரி. 10. ம. 1)

111. ருஜுபாரம்.—குடும்பம் பிரிக்கப்பட்டதென்றாவது, பிரிவினையாகவில்லையென்றாவது, சுவயார்ஜிதமாய்ச் சம்பாதிக்கப்பட்டதென்றாவது, பிதுரார்ஜித சொத்தே இருந்ததில்லையென்றாவது, பொதுச் சொத்தை அக்கிரமமாய் பெண்சாதி முதலியவர்கள்பேரில் எழுதிவைத்திருக்கிறானென்றாவது வாதிப்பவர்களே அந்த அம்சங்களை ருஜுப்படுத்தவேண்டும்.

பொதுக் குடும்பங்களில் ஒருவன்பேரில்மட்டும் சொத்தின் ஸர்க்கார் கணக்குகள் ஏற்பட்டிருந்தால் அப்படிப்பட்ட சொத்து சுவயார்ஜித சொத்தாகமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 6 பம். 225; (இ. லா. ரி. 8 பம். 104; இ. லா. ரி. 8 க. 517; இ. லா. ரி. 2 ம. 19; 11 மூ. இ. அ. 639; இ. லா. ரி. 2 ம 214.)

6-வது கடன்கள்.

112. கடன் விஷயமாய் தர்மசாஸ்திரம்.—கடனைத் தீர்க்காமலிறந்தவன் மறுஜன்மத்தில் கடன்காரன் வீட்டில் ஊழியக்காரனாகவாவது, தொழில் செய்கிறவனாகவாவது, மிருகங்களாகவாவது பிறந்து உழைக்கவேண்டுமென்றும், சன்னியாசி கடனோடிறந்தால் அவன் புண்ணியமெல்லாம் கடன்காரர்களைச் சேருமென்றும், தகப்பன், பாட்டன் இவர்கள் பட்ட கடன்களை பிள்ளை பேரன்கள் தீர்க்கக் கடமைப்பட்டவர்களென்றும், அவர்களிடமிருந்து சொத்து கிடைக்கவேண்டுமென்கிற அவசியமில்லையென்றும் தர்ம சாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. தகப்பன்கடனை வட்டியுடன் பிள்ளையும், பாட்டன்கடனை வட்டியில்லாமல் பேரனும் கொடுக்கவேண்டுமென்று பிரகஸ்பதி சொல்லியிருக்கிறார். முற்காலத்தில் அதன்படியே தீர்ப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (2 பம். ஐ. 64.)

ஆனால், தற்காலத்தில் தகப்பன் பாட்டன்களிடத்திலிருந்து எவ்வளவு சொத்து பிள்ளை பேரன்களுக்குக் கிடைத்ததோ அவ்வளவு கடனைமட்டும் தீர்க்கக் கடமைப்பட்டவனென்றும், ஒருவேளை அப்படிக் கிடைத்த சொத்தைத் தோற்றுவிட்டாலும், விரயஞ்செய்தாலும் அவர்களுடைய கடனைக் கொடுக்கப் பாத்தியப்பட்டவர்களென்றும் தீர்ப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். (2 ம ஐ. 336; 4 ம. ஐ. 1; இ.

லா. ரி. 4 ம. 45; இ. லா. ரி. 6 பம் 309; 1866 ஹைக்து பம்பாய் 7 - வது ஆக்ட்.)

113. துர்வியாபாரக் கடன்கள்.—தாசிகமனம், சூது, குடி, துஷ்டகிருத்தியம் முதலிய அயோக்கியமான காரியங்களைச் செய்வதற்காகக்கடன்பட்டிருந்தால் அவைகளைத் தீர்க்கப் பிள்ளை கட்டுப்பட்டவனல்ல. பிரதிப்பிரயோஜனமின்றி தகப்பனுல் வாக்குத்தத்தஞ் செய்த பொருளையும், கன்யாசுல்கத்துக்காக அவன் கொடுக்கவேண்டிய பாக்கியையும் கொடுக்க புத்திரன் கட்டுப்பட்டவனல்லன். (2 பாரோ. 194.) தகப்பன் எவனுக்காவது ஜாமீனுக நின்றுலும் அதையும் பிள்ளை தீர்க்க பாத்தியப்படக்கூடாதென்று தர்மசாஸ்திரத்திலிருந்தபோதிலும், தற்காலத்தில் அதை தீர்க்கவேண்டுமென்றே தீர்ப்புச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. (இ. லா. ரி 11. ம. 86.) தகப்பன்பேரில் போடப்பட்ட அபராதமாவது, அபகரிக்கப்பட்ட பொருள் விஷயமாயேற்பட்ட டிகிரியாவது பிள்ளையை பாதிக்காது. (இ. லா. ரி. 6 அ. 234) தகப்பனிடமிருந்து எவ்வளவு பிதுரார்ஜித சொத்து பிள்ளைக்குக் கிடைத்திருந்தாலும், நியாயமில்லாத அக்கிரமமான கடன்களென்று ஏற்பட்டால் அவைகளைப் பிள்ளை கொஞ்சமேனும் தீர்க்கமாட்டான். ஸ்வயார்ஜித சொத்து அவனுக்கிருந்தால் அதிலிருந்து அவன் கடனைத் தீர்க்கலாம். அக்கிரமமாய் கடன்கள் வாங்கி துர்வினியோகம் செய்யப்பட்டதென்று வாதிப்பவர்களே அத்துர்வினியோகங்களைப் பூர்த்தியாய் ருஜூப்படுத்தவேண்டும். (இ. லா. ரி. 10 க. 717; இ. லா. ரி. 14 பம். 320.)

114. உதாரக் கடன்கள்.—துர்வினியோகமில்லாமல் அவசியமான செலவுக்காக பிதா கடன்பட்டிருந்தால் அவைகளைப் பிள்ளைகளே தீர்க்கவேண்டும். அக்கடனுல் பிதுரார்ஜித சொத்து முழுமையும் போகிறதாயிருந்தால்கூட பிள்ளைகள் தங்கள் பாகத்தையுஞ் சேர்த்து கடனைக் கொடுத்துவிடவேண்டும். (6 மூ. இ. அ. 421; இ. லா. ரி. 3 ம. 370; 14. க. ஐ. 187; இ. லா. ரி. 5 க. 148; இ. லா. ரி. 9 க. 389; இ. லா. ரி. 4 ம 1.)

115. தகப்பனிருக்கும்போது பிள்ளைபேரில் பிராது.—தகப்பன் உயிருடனிருந்து சன்னியாசியாகப் போனுலும், தேசாந்திரம் போய் 20 வருஷ காலமாய் விட்டாலும், தீராத வியாதியுள்ளவனு யிருந்தாலும் குடும்ப சொத்துப் பிள்ளைக்குச்சேர்ந்ததாக எண்ணப்படுவ

தால் அப்போது அவன் பட்ட கடனைக் கொடுக்கும்படி அவன் பிள்ளைபேரில் கோர்ட்டில் தாவாசெய்யலாம். சொத்துச் சேராம லிருந்தாலும், தகப்பன் உயிருடனிருந்தாலும் மேற்சொன்ன சந்தர்ப்பந்தவிற அவன் கடனுக்கு பிள்ளைகள் ஜவாப்தாரியல்ல. 1851ளு த்து ம. தீ. 33.)

116. போது சோத்தை விற்பது.—நியாயமான கடன்களுக்காகத் தகப்பன் பொது சொத்தை ஒத்தி பந்தக முதலிய பாத்தியங்களுக்கு உட்படுத்தவும் விற்கவும் கூடும். அக்கிரமமான கடன்களுக்கு சுவயார்ஜித சொத்தையும், தனக்கு வரவேண்டிய பிதுரார்ஜித சொத்தின் பாகத்தைமட்டும் விற்கலாம், அல்லது பாத்தியப்படுத்தலாம். பிள்ளைகள் பாகத்தை விற்கவும் மற்றப்படி செய்யவும் பாத்தியமில்லை. (14 க. ஐ. 187 ; 15 க. ஐ. 264 ; இ. லா. ரி. 3 க. 1 ; இ. லா. ரி. 4 ம. 1, 73 ; இ. லா. ரி. 1 பம் 262 ; இ. லா. ரி. 2 பம் 498 ; இ. லா. ரி. 5 பம். 622 ; இ. லா. ரி. 3 அ. 625, 125 ; இ. லா. ரி. 6 பம். 520 ; இ. லா. ரி. 8 க. 517 ; இ. லா. ரி. 5 ம. 61 ; இ. லா. ரி. 7 பம். 438 ; இ. லா. ரி. 8 பம். 481 ; இ. லா. ரி 9 ம. 343; இ. லா. ரி. 11 க 396.) மேலே சொல்லியபடி தகப்பன் கடனுக்காகச் சொத்தை ஒத்தி முதலிய பந்தகம் வைக்கும்போது பிள்ளைகள் மைனராயிருந்தால் செல்லும். இல்லாவிடில் அவர்கள் அனுமதி அவசியம்.

117. போதுசோத்தின்பேரில் டிகிரியை நிறைவேற்றுதல்—தகப்பன்பட்ட நியாயமான கடனுக்காக குடும்பப் பொதுசொத்தை பாத்தியப்படுத்தியிருந்தால், கடன்காரன் தகப்பன்பேரில்மட்டும் அடைந்த தீர்ப்பைக்கொண்டு பொதுசொத்து முழுவதையும் ஜப்திசெய்து ஏலம்போடலாம். (இ. லா. ரி. 3. க. 148 ; இ. லா. ரி. 4 ம. 1 ; இ. லா. ரி. 9 ம. 343 ; இ. லா. ரி. 5 ம. 251 ; இ. லா. ரி. 8 க. 517. இ. லா. ரி. 8 ம. 388 ; இ. லா. ரி. 6 பம். 520 ; இ. லா. ரி. 10 க. 626 ; இ. லா. ரி. 8 அ. 2[illegible]5; இ. லா. ரி. 4 ம. 111.) ஆனல், பிள்ளைகள் அந்த பாத்தியத்தைத் தீர்க்க முன்வந்தால அவர்களுக்கிடம் கொடுக்கவேண்டும். (இ லா. ரி. 4 ம. 1,69 ; இ. லா. ரி. 8 க. 525 ; இ. லா. ரி. 8 பம். 481)

தாவாவில் பிள்ளைகளைச் சேர்க்காமல் டிகிரியை தகப்பன்பேரில் பெற்றபோதிலும் ஏல நடவடிக்கைகளில் பிள்ளைகளை கட்சிக்

காரர்களாகச் சேர்க்காமல் குடும்ப பொது சொத்தை ஏலம்போட்டால் அந்த ஏலத்தால் பிள்ளைகள் கட்டுப்படமாட்டார்கள். (இ. லா. ரி. 5. க. 148; இ. லா. ரி. 15 க. 717; 14 க. ஐ. 187; இ. லா. ரி. 12 ம. 142;) தகப்பன் கடனுக்காக "சகல சொத்தும் ஏலம் போடப்படும்" என்று கோர்ட்டார் பிறப்பிக்கிற இஸ்தியாரினால் தகப்பனுக்குண்டான பாத்தியமட்டும் ஏலம்போடப்படுமென்று அர்த்தஞ் செய்யக்கூடாது. தகப்பன்பட்டகடனுக்கு குடும்பசொத்தை எவ்வளவு விநியோகஞ்செய்ய பாத்தியமிருக்கிறதோ அவ்வளவென்று எண்ணவேண்டும். (இ. லா. ரி. 13 க. 21) பிராதிலாவது, நிறைவேற்றுகிற மனுவிலாவது, ஏலசர்ட்டிபிகேட்டிலாவது, ஏலம் போட்டுவந்ததுகையாவது தகப்பனுடைய பாத்தியமட்டில் நடவடிக்கையில் கொண்டுவரப்பட்டதாக நிச்சயமாய்த் தெரியவந்தால், அந்த ஸ்திதியில் பாக்கிக்கடனுக்குப் பிள்ளைகளின் பாகம் கட்டுப்படாது. (இ. லா. ரி. 14 க 572; இ. லா. ரி. 11 பம். 42; இ. லா. ரி. 10 ம. 241; இ. லா. ரி. 3 க. 198; இ. லா. ரி. 10 க. 698.) குடும்பத்தாருடைய பாத்தியங்களெல்லாம் மேற்கண்ட நடவடிக்கைகளில் சேர்க்கப்பட்டு ஏலம் போடப்பட்டிருந்தால், அதில் ஏதாவது கொஞ்சம் தவறுதல் ஏற்பட்டிருந்தாலும், ஏலத்தை ரத்துசெய்யமுடியாது. (14 மூ. இ. அ. 605; இ. லா. ரி. 10 க 985; இ. லா. ரி, 11 பம். 361; இ. லா. ரி. 14 க 401; இ. லா. ரி. 16 க. 40.)

118. பிள்ளைகள் ஏலத்தைப்பற்றிய விவாதம்—அயோக்கியமான கடன்களுக்காக குடும்ப பொதுசொத்து முழுவதும் ஏலம் போடப்பட்டு கடன்காரனே அந்த சொத்துக்களை யேலமெடுத்திருந்தால், பிள்ளைகள் அவன்பேரில் பிராதுசெய்து கடன் அயோக்கியமானதென்கிற அம்சத்தை ருசுப்படுத்தித் தங்கள் பாகத்தைத் திருப்பிக்கொள்ளலாம். (இ. லா, 5 க. 855; இ. லா. ரி. 8 க. 522) கடன்காரனைத் தவிர வேறே யாராவது ஏலமெடுத்திருந்தால் அப்படி ஏலமெடுத்தவருக்கு கடன்கள் அயோக்கியமானவையென்று ஏலத்திற்குமுந்தியே தெரிந்திருந்தும் சொத்தை ஏலமெடுத்திருக்கிறானென்கிற அம்சத்தையும்ருஜுப்படுத்தவேண்டும். அப்படி ருஜூச் செய்யாவிட்டால் பிள்ளைகள் தங்கள் பாகத்தையடைய முடியாதென்று பிரிவிகவுன்சிலார் தீர்ப்புச்செய்திருக்கிறார்கள். (14 க. ஐ. 187; 22 ஸ. 56; இ. லா. ரி. 5 க 148; இ. லா. ரி. 12 பம். 625;

இ லா. ரி. 8 பம். 481) பிராது மனுவிலேயே கடன் துர்வினியோ கங்களுக்கு வாங்கப்பட்டதாக ஏற்பட்டு, சொத்து ஏலம் போடப் பட்டிருந்தால், அந்த சங்கதி தெரிந்தே ஏலமெடுத்தவன் ஏலத்திலெ டுத்திருப்பதாக எண்ணப்படுவதால், பிள்ளைகள் வேறு ருஜூச் செய் யாமலே தங்கள் பாத்தியதையை அடையலாம். (இ. லா. ரி. 6 அ. 234) வேறு சில கேசுகளில் கடன் அயோக்கியமென்று கொஞ்சங் கூடஅறியாமலே ஏலத்தில் எடுத்திருந்தாலும், பிள்ளைகள் ஏலதார ன்பேரில் தாவாசெய்து தங்கள் பாகத்தைத் திருப்பியடையலாமெ ன்று ஏற்பட்டிருக்கின்றன. (இ. லா. ரி. 13 க. 21; இ. லா. ரி. 15 க. 717; இ. லா. ரி. 12 ம. 142; இ. லா. ரி. 17 க. 584.)

119. தகப்பன்பேரில் ஏற்பட்ட டிகிரியை பிள்ளைபேரில் நிறை வேற்றக் கூடாதென்பது.—கடனுக்காக தகப்பன்பேரில் பெற்ற டிகி ரியை நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கைகள்நடத்தி ஜப்திசெய்வ தற்குமுன் அவனிறந்தால் அந்த டிகிரியை பிள்ளைகளிடஞ்சேர்ந்த தகப்பன் சுவயார்ஜித சொத்துத்தவிர பிதுரார்ஜித சொத்தின்பேரில் நிறைவேற்றக்கூடாது. பிதுரார்ஜித சொத்தைக் கட்டுப்படுத்த இஷ்டமிருந்தால் தகப்பனிறந்த 6-ளுஷத்துக்குள் பிள்ளைகள் பேரில் தாவாசெய்யவேண்டும். (இ. லா. ரி. 13 ம. 265; இ. லா. ரி. 3 ம. 42, இ. லா. ரி. 5 ம. 232) மேற்சொன்ன கடன் அயோக்கியமான வை யென்று ஏற்பட்டால், பிள்ளைக்குக் கிடைத்த பிதுரார்ஜித தக ப்பன் பாகங்கூடக் கட்டுப்படமாட்டாது. தகப்பனுயிருடனிருக் கும்போது பிள்ளை பாகத்தை ஜப்திசெய்திருந்தால் செல்லும். (இ. லா. ரி. 5 க. 148.)

120. சொத்தையும் கடனையும் பாகஞ்செய்துகொள்வது.—தக ப்பனிறந்தபிறகு பிள்ளைகள் கடன்காரர்களுக்குக் கொடுக்கவேண் டிய கடன்களைத் தீர்க்காமல், சொத்தையும் கடன்களையும் அவர்க ளெல்லாரும் பிரித்துக்கொண்டால் அந்த பாகத்துக்குக் கடன்கா ரன் சம்மதித்தாலொழிய அவர்களுடைய பாகங்களையெல்லாம் கட ன்காரன் கட்டுப்படுத்தலாம். தகப்பன்பட்ட கடனுக்கு ஏற்பாடுசெ ய்யாமல் சொத்தை பிள்ளைகள் பிரித்துக்கொள்ளக்கூடாது. (3 ம. ஐ. 177, 181.)

121. பிள்ளைகளுடன் பாகஞ்செய்து கொண்டபிறகு தகப்பன் கடன்கள்.—தகப்பனும் பிள்ளைகளும் சொத்துக்களைப் பிரிந்துக்

கொண்டபிறகு தகப்பன் கடன் வாங்கினால் அதை அவன் பாகத்தி லிருக்கும் சொத்தைக்கொண்டே தீர்க்கவேண்டியதேயொழிய பிள் ளைகளுடைய சொத்தை பாத்தியப்படுத்தமாட்டாது. பாகத்துக்குப் பிறகு தகப்பனுக்கு வேறு பிள்ளைபிறந்தால் அந்தப் பிள்ளையின் பாகமட்டும் அதற்குக்கட்டுப்படும்.

122. கடனுக்குப் பேரன் கொள்பேரன் கட்டுப்படுவது.—இது வரையில் தகப்பன் வாங்கின கடன்களைப் பிள்ளைகள் தீர்ப்பதைப் பற்றிச் சொன்னோம். பாட்டன், முப்பாட்டன் பட்டகடன்களை யும் பேரன் கொள்பேரன்கள் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார் கள். தகப்பன், பாட்டன், முப்பாட்டன் இவர்களைத்தவிர, பொது க்குடும்பத்திலுள்ள மற்றவர்கள் வாங்குகிற கடன்களுக்குப் பிள்ளை கட்டுப்படமாட்டான்.

123. பொது குடும்பத்தில் பாகஸ்தர்களுடைய கடன்கள்.— பொது குடும்பத்தில் தகப்பனைத் தவிர வேறு பிள்ளைகள், அண் ணன், தம்பி, முதலியவர்கள் கடன்வாங்கி அந்தக்கடனுக்காக தங் கள் பாகத்தை விற்கலாம் அல்லது வேறேவிதமாய் பாத்தியப்படுத் தலாம். அதை வாங்கினவன் அல்லது பாத்தியதாரன் அந்த பாகஸ்தன் உயிரோடிருக்கையிலேயே சொத்தைச் சுவாதீனப்படுத்த தாவாசெய்து அதை ஜப்திசெய்து அமுல் நடத்தியிருக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் அவன் பாகம் மற்ற பாகஸ்தர்களுக்குச் சேர்ந்துவி டும். சுவயார்ஜித சொத்திருந்தால் தாவாசெய்து தீர்ப்புப் பெற லாம். (11 அம். ஐ. 76; இ. லா. ரி. 2 பம். 479; இ. லா. ரி. 8 அ. 495; இ. லா. ரி. 11 அ. 302; 3 க. ஐ. 343, 37; இ. லா. ரி. 7 க. 52, 54; 1 ம. லா. ரி. 63; 4 அ. ஐ. 127; இ. லா. ரி. 3 க. 198; இ. லா. ரி. 5 க. 148; இ. லா. ரி. 7 அ. 731; இ. லா. ரி. 4 ம. 302.)

124. சொத்தை யடைந்தவன் கடனுக்கு ஜவாப்தாரி.—ஒரு வன் பட்டகடனைத் தீர்க்க அவனுடைய பிள்ளை, பேரன் கொள்பே ரன் இவர்களைத்தவிர, அவனுடைய பெண்சாதி, தகப்பன், அண் ணன், தம்பி, சிறிய தகப்பன், பெரிய தகப்பன் முதலியவர்கள் கட் டுப்பட்டவர்களல்ல. (இ. லா. ரி. 10 ம. 316; 1855ஞு ம. தீ. 183) ஆனால், இவர்களுக்கு அவனுடைய ஆஸ்தி வாரிசுபாத்தியமா

கச் சேர்ந்தால், அந்த ஆஸ்தி எவ்வளவு பெறுமோ அவ்வளவு கடனைமட்டும் இவர்கள் தீர்க்கவேண்டும். (இ. லா. ரி. 3 ம. 559 ; 7 ம. 586)

இறந்துபோனவன் சொத்தொன்றையும் வைக்காமல் கடனைமட்டும் வைத்துப்போனால், அவனுடைய வார்சுகள் அவன் பட்டகடனைத் தீர்க்கவேண்டியதில்லை. இறந்தவன் சொத்து அவன் வார்சுக்குக்கிடைக்காமல் அயலார் கொண்டுபோய்விட்டாலும், கடன்காரன் இறந்தவன் சொத்தின்பேரில் தாவாசெய்யவேண்டுமேயொழிய அவன் வார்சின்பேரில் தாவாசெய்ய நியாயமில்லை. (2 டப்ளியூ மேக்னாடன் 286.)

இறந்தவனுடைய வார்சில்லாத ஒருவன் அவன்சொத்தை அக்கிரமமாய் அடைந்து அவன் கடனுக்குத் தான் வார்சில்லையென்று வாதாடினாலும் கடன்கொடுத்தவர்கள் அப்படி அக்கிரமமாய் அடைந்த சொத்தின்பேரில் தாவாசெய்யலாம். இறந்தவனுடைய உத்தரகிரியை சிரார்த்த முதலியவைகளுக்கு சொத்தை விரயஞ்செய்ததாக ருஜுச்செய்தால் செல்லும்.

125. கடன்காரனை மோசஞ்செய்வது. — கடன்காரனுக்குச் சொத்து சேராமல் செய்யவேணுமென்கிற கெட்ட எண்ணத்தோடு எவனாவது தன்னுடைய சொத்தை ஒன்றுசேர்த்து மோசமாய் மிகவும் குறைந்த பிரதி பிரயோசனத்துக்காவது, அல்லது பிரதி பிரயோசன மில்லாமலாவது வினியோகஞ் செய்தால அந்த வினியோகம் செல்லமாட்டாது. கடன்காரர்கள் அந்த வினியோக சொத்தின் பேரில் தீர்ப்பை நிறைவேற்றலாம். கெட்ட எண்ணமில்லாமலே தகுந்த பிரதிப்பிரயோஜனத்துக்காகவாவது தானமூலமாகவாவது உயில்மூலமாகவாவது சொத்தை வினியோகம் செய்தால் செல்லும். (4 ம, ஐ. 84 ; இ. லா. ரி. 6 அ. 560 ; 21 ஸ. 1.55)

ஒருவார்சு நல்ல எண்ணத்தோடு தகுந்த பிரதிப் பிரயோசனத்துக்கு இறந்தவன் சொத்தைப் பராதீனம் செய்தால், இறந்தவனுடைய கடன்காரன் அந்த சொத்தின்பேரில் தன்கடனுக்காக தாவா செய்யக்கூடாது. ஆனால், அதை விற்ற வார்சு அதன் மதிப்புக்குச் சரியான தொகை வரையில் கடனை தீர்க்க பாத்தியப்பட்டவனாவான்.

126. சொத்தை யடையாதவர்கள் கடனைத் தீர்ப்பது.—இதுவரையில் ஒருவன் பட்ட கடனை அவன் சொத்தை யடைகிறவன்

கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னோம். இனிச்சொத்துக்குப் பாத்தியமில்லாதவர்கள் கடனைத் தீர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்களென்பதை அடியில் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது. (1) குடும்பத்தின் நியாயமான பொதுச்செலவுக்காக வாங்கின கடன் குடும்பத்திலுள்ள எவனால் வாங்கப்பட்டாலும் எல்லா பாகஸ்தர்களும் கொடுக்கவேண்டியது. (2) அவசியமான வீட்டுச் செலவுக்காக பெண்சாதி, வேலைக்காரன், சிஷன் முதலியவர்களால் பட்ட கடன்களையும், அதிகாரத்தை மீறாமல் ஏஜண்டுகள் செய்த நியாயமான கடன்களையும் எஜமானன் தீர்க்கக் கடமைப்பட்டவன். (3) பொது குடும்பத்தில் கூட்டாகச்செய்த வியாபாரத்துக்காக அவர்களில் ஒருவன்மட்டும் கடன்வாங்கியிருந்தால் அதைக் குடும்பத்தார் எல்லாரும் தீர்க்கவேண்டும். (இ. லா. ரி. 1 க. 475) மேலேகண்ட வியாபார விஷயமாய் வாங்கின கடனுக்காக ஒருவன்பேரில் மட்டும் தீர்ப்புப்பெற்றாலும் அந்தத் தீர்ப்பை நிறைவேற்ற குடும்பச் சொத்து முழுவதையும் ஏலம் போட்டால், மற்றபாகஸ்தர்கள் ஆட்சேபிக்க நியாயமில்லை. (இ. லா. ரி. 15 க. 70.)

குடும்பத்தலைவன் சொத்தை பாத்தியப் படுத்தாமல் ரொக்கக் கடன் வாங்கினதற்காக டிக்கிரி பெற்றிருந்தால், அந்தக்கடன் குடும்பச் சிலவுக்கு வாங்கப்பட்டிருந்தாலும், டிக்கிரி பெற்றவன் அந்தக் குடும்பத்தலைவனுடைய பாகத்தைமட்டும் ஜப்திசெய்து விற்கலாமே யொழிய மற்றவர்கள் பாகத்தை ஜப்திசெய்யக்கூடாதென்று பம்பாய் ஹைகோர்ட்டார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள் (இ. லா. ரி. 6 பம். 564 ; இ. லா. ரி. 11 பம். 700.)

7-வது சொத்து வினியோகம்.

(1) மிதாட்சரப்படி சொத்து வினியோகம்.

127. புத்திர சந்ததியற்றவர்களால் வினியோகம்.—புத்திரசந்ததி அதாவது பிள்ளை பேரன் கொள்ளுபேரன் முதலியவர்கள் இல்லாத ஒருவன், அண்ணன் தம்பி முதலியவர்களுக்குப் பொதுவாயில்லாமல் தன்வசமிருக்கிற சுவயார்ஜித பிதுரார்ஜிதமான ஸ்தாவர ஜங்கம சொத்துக்கள் முழுவதையும் அவனிஷ்டப்படி பராதீனம்

முதலிய வினியோகம்செய்யலாம். (2 மூ. இ. அ. 54 ; 6 மூ. இ. அ. 309 ; 3 பம் ஐ. 6 ; 4 அ. ஐ. 31 ; 1 ம. ஐ. 51.)

128. புத்திரசந்ததியுள்ளவர்களால் வினியோகம்.—புத்திரசந்ததியுள்ள ஒருவன் தன்வசத்திலிருக்கிற சுவயார்ஜிதமான ஸ்தாவர ஜங்கமசொத்துக்களைமட்டும் தன்னிஷ்டப்படி வினியோகஞ் செய்யலாம். (12 க. ஐ. 430 ; 10 ஸ. 287 ; 9 மூ. இ. அ. 96, 121 ; 3 பம். ஐ. 318 ; இ. லா. ரி. 1 அ. 394 ; இ. லா. ரி. 10 ம. 251 ; இ. லா. ரி. 10 பம் 528 ; 6 மூ. இ. அ. 77 ; 4 மூ. இ. அ. 103 ; 6. ஸ. 71. 77 ; 7 ஸ. 57 ; 8. ஸ. 15 ; 11 ஸ. 436.)

129. பிதுரார்ஜிதமான தன் பாகத்தைமட்டும் வினியோகம்செய்வது.—தகப்பனும் பிள்ளையும் பாகஞ்செய்துகொண்டபிறகு, தகப்பன் தன் பாகசொத்தையும், அதன்பிறகு சம்பாதித்தசொத்தையும் இஷ்டப்படி அவன் வினியோகஞ்செய்யலாம். (1862 ஞு ம தீ 1.)

130. பிதுரார்ஜித பொதுச்சோத்தின்பேரில் தகப்பனுக்குப்பாத்தியம்.—பிதுரார்ஜிதமான ஸ்தாவர ஜங்கம சொத்துக்களைக்கூட பிள்ளைகளிஷ்டமின்றி தகப்பன் வினியோகஞ்செய்யக் கூடாது. ஆனல், குடும்பத்தில் சாஸ்திரப்படி தானம் முதலிய சத்கர்மங்களுக்காக தன் சக்திக்குத் தக்கபடி ஜங்கம சொத்துக்களைத் தகப்பன் வினியோகஞ்செய்யலாம். வேறேவிதமாய் வினியோகஞ் செய்யவாவது பிள்ளைகளுக்கு தன்னிஷ்டப்படி பிரித்துக் கொடுக்கவாவது அதிகாரமில்லை. (இ. லா. ரி. 1 பம். 561 ; இ. லா. ரி. 10 பம். 545 ; இ. லா ரி. 7. ம 357.)

131. பிதுரார்ஜிதசொத்தில் பிள்ளைகளுக்கும் தகப்பனுக்கும் சமமானபாத்தியம்.—பிதுரார்ஜிதமான சொத்து விஷயமாய் பிள்ளைகளைக்காட்டிலும் தகப்பனுக்கு அதிகபாத்தியமில்லாமல் சமமாயிருக்கிறது. ஆனல், தகப்பன் மானேஜராக இருந்து கிரமமாய் சொத்துக்களைப் பாதுகாத்து வரவேண்டியது. அனுவசியமாய் சொத்தை வினியோகஞ் செய்தால் செல்லாது. (2 ம. ஐ. 417 ; 4 ம. ஐ. 61 ; 6 ஸ. 256 ; 7 அ. ஐ. 279 ; 1 அ. 77 ; இ. லா. ரி. 5 ம. 337 ; இ. லா. ரி. 8 ம 75 ; இ. லா. ரி. 13. ம. 51 ; 2 பம். ஸ. தீ 75 ; 6 பம். ஸ. தீ. 71 ; 8 ஸ. 15 ; இ. லா. ரி. 2 அ. 635 ; 3 க. ஐ. 21 ; 11 ஸ. 343 ; 1860 ஞு ம. தீ. 227.)

132. தகப்பன்செய்த வினியோகங்களைப் பிள்ளைகள் ஆட்சேபிப்பது அல்லது சம்மதிப்பது.—அனியாயமாக தகப்பன்செய்த பிதுரார்ஜித சொத்து வினியோகங்களைப் பராதீனகாலத்திற் பிறந்தபிள்ளையும், கர்ப்பத்திலிருக்கிற பிள்ளையும் ஆட்சேபித்து ரத்துசெய்யலாம். அப்படிப்பட்ட வினியோகத்தைப் பிறந்திருக்கிற பிள்ளை சம்மதித்திருந்தால் அதை அதற்குப்பிறகு பிறக்கிறபிள்ளை ரத்துசெய்யமுடியாது. (5 அ. ஐ. 113 ; 8 ஸ. 16, 21 ; 15 க. ஐ. 187 ; 22 ஸ. 5) வினியோகத்துக்குப்பிறகு கர்ப்பந்தரித்துப் பிள்ளைபிறந்தால் அந்தப்பிள்ளை வினியோகத்தை ரத்துசெய்யமுடியாது. (இ. லா ரி. 4 ம, 307; இ. லா. ரி. 8 ம. 89) வினியோக காலத்தில் பிறந்திருந்த பிள்ளை அதை ரத்துசெய்ய முயலாவிட்டாலும் கர்ப்பத்திலிருந்து பிறந்தபிள்ளை அவனுக்குமுன் தாவாசெய்து வினியோகத்தை ரத்துசெய்யலாம். (11 ஸ. 480)

தகப்பனால் செய்யப்பட்ட பிதுரார்ஜிதசொத்தின் வினியோக விஷயமாய்ப் பிள்ளைகளுக்கு எவ்வளவு பாத்தியங்களுண்டோ அவ்வளவு பாத்தியங்கள் பிள்ளைகள் பேரன்களில்லாதபோது, பேரன்களுக்கும் கொள்பேரன்களுக்கும் முறையே உண்டு.

133. சுவீகாரப்பிள்ளையின் பாத்தியம்.—தகப்பன் செய்த பிதுரார்ஜித சொத்தின் துர்வினியோகவிஷயமாய்ப் பெற்றபிள்ளைக்கு ஆட்சேபித்து ரத்துசெய்ய எவ்வளவுபாத்தியமிருக்கிறதோ அவ்வளவு பாத்தியம் சுவீகாரப்பிள்ளைக்கு முண்டு. ஆனால், சுவீகாரம் எடுப்பதற்கு முந்திசெய்யப்பட்ட துர்வினியோகங்களை ஆட்சேபிக்க சுவீகாரப்பிள்ளைக்கு அதிகாரமில்லை. (11 ஸ. 436 ; இ. லா. ரி. 5 பம். 630.)

134. வினியோகத்தைச் சம்மதித்தல்.—தகப்பன் செய்த பிதுரார்ஜித சொத்தின் வினியோகங்களை யுடனேயாவது, பிறகாவது பிள்ளைகள் ஒப்புக்கொண்டால் அந்த வினியோகம் செல்லும். (1860 ளு ம. தீ. 258 ; 1861ளு ம. தீ. 3 , 146 ; இ. லா. ரி. 12 க. 389) பிதுரார்ஜிதசொத்தை விற்று, பிதா விற்றபணத்தைக்கொண்டு வேறு சொத்துவாங்கி பிள்ளைகள் சுவாதீனத்தில்விட்டால் அந்த விற்பனையைப் பிள்ளைகள் ஒப்புக்கொண்டதாகவே எண்ணப்படும். (2 பம், ஐ. 318 ; 9 ஸ. 511). சொத்தை வினியோகஞ்செய்ய சில

பாகஸ்தர்கள்மட்டும் அனுமதிகொடுத்து சிலர் கொடாமலிருந்தால், கொடாதவர்கள்பாகங் கட்டுப்படமாட்டாது. பிதுரார்ஜிதசொத்தை விநியோகஞ்செய்ய தகப்பனுக்குப் பிள்ளைகள் அனுமதிதந்த காலத்தில் பேரன்களாவது கொள்பேரன்களாவதிருந்தால் அவர்கள் பாகம் கட்டுப்படாது. (9 ஸ 367) விநியோகத்துக்குப்பிறகு பேரன் கொள்பேரன்கள் பிறந்தால் அவன் செய்த விநியோகத்தை அவர்கள் ஆட்சேபிக்கக்கூடாது. குடும்ப எஜமானன் பிதுரார்ஜித சொத்தை வியாபார விஷயத்தில் பராதீனஞ்செய்ய அதிகாரமில்லாமற்போனாலும், மற்ற பாகஸ்தர்கள் அதற்குச் சம்மதித்திருந்ததாகவே எண்ணப்படும். (இ. லா. ரி. 5 க. 792; இ. லா. ரி. 5 பம். 38; இ. லா. ரி. 14 பம். 194.) பிள்ளைகள் மைனராயிருந்து தக்க வயது வராதவர்களாயிருந்தால்மட்டும் அவர்களனுமதியின்றி பிதுரார்ஜித சொத்தை மானேஜராயிருக்கிற தகப்பன் அவசியமான குடும்பக் காரியங்களுக்குப் பராதீனஞ் செய்யலாமென்றும், பிள்ளைகள் மேஜராயிருந்தால் அவர்களனுமதி யவசியமென்றும் மிதாட்சர கிரந்தத்தின் அபிப்பிராயப்படி கல்கத்தா ஹைகோர்ட்டில் ஒரு கேஸ் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (13 ஸ. 30) ஆனால், குடும்ப எஜமானன் மேஜரான மற்ற பாகஸ்தர்களுடைய அனுமதியின்பேரில் தான் குடும்பப் பொதுக் காரியங்களுக்கு சொத்தைப் பராதீனஞ் செய்வதாக நம்பப்படுவதால், அவர்கள் அனுமதி கொடுக்காமலிருந்தாலும், மானேஜர் அவர்கள் அனுமதியைக் கேட்காமல் தானே பராதீனஞ் செய்தாலும் செல்லும். (14 ஸ. 80; 1 ஸ. 96; இ. லா. ரி. 4 ம 18; 6 மூ. இ. அ. 393; 1859 ஞு பம். ஸ. தீ. 1643; 1 ம ஐ. 398; 21 ஸ. 196; இ. லா. ரி. 11 பம். 605.)

155. குடும்ப எஜமானன் அதிகாரம்.—பொதுக் குடும்பத்தில் அவசியமான காரியங்களைச் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட கடன்களைத் தீர்க்க குடும்ப எஜமானன் மற்ற பாகஸ்தர்களைக் கேட்காமலே சொத்துக்களைப் பாத்தியப்படுத்தவும், விற்கவும் அதிகாரமுண்டு. (6 மூ. இ. அ. 393; 3 க. ஐ 423; 12 ஸ. 397; 12 ஸ. 30; 18 க. 311) ஆனால், அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் தக்க யோசனைசெய்து காரியங்களை நடத்தவேண்டும். சொத்தைவிற்றுத்தான் கடனைத் தீர்க்கவேணுமென்று அத்தியாவசியமாயிருந்தாலொழிய விற்கக்கூடாது. (1 ஸ. 96; 6 ம. ஐ. 371; இ. லா. ரி 2 பம் 666; 14 ஸ 72) கார

ணமின்றி அனுவசியமாய்ச் சொத்தின் விநியோகஞ் செல்லமாட்டாது. (1858 ளு பம். ஸ தீ. 802.)

136. கடன் கொடுப்பவன் விசாரிக்கவேண்டிய சங்கதிகள்.—பிதுரார்ஜித சொத்தின்பேரில் கடன் கொடுக்கிறவனும், டிகிரியின் பேரில் ஜப்திசெய்த சொத்தை ஏலமெடுக்கிறவனும், கடன் என்ன அவசியமான குடும்பப் பொதுச் செலவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதென்றும், குடும்ப லாபத்துக்காகக் கொடுக்கப்பட்டதா, அந்தச் செலவை மற்ற பாகஸ்தர்கள் தடைசெய்யாமல் ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கதாவென்றும், எவ்விதமான மோசமில்லாமல் தாவாசெய்து ஏலத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா, அல்லது நியாயமான கடன்களுக்காக டிகிரி பெறப்பட்டதா, அல்லது அந்த டிகிரியை ரத்துசெய்யக்கூடிய பாகஸ்தர்கள் ஏற்பட்டு ஏதாவது ஏலவிஷயம் செல்லாதென்று நோடீசு முதலானது கொடுத்திருக்கிறார்களாவென்றும் யோசித்து கடன்கொடுக்கவாவது சொத்தை ஏலமெடுக்கவாவது வேண்டும். (6 ஸ 193; 1859ளு பம். ஸ. தீ. 1643; 16 ஸ. 221; 8 க ஐ. 38; 14 ஸ 72; 14 க ஐ. 187; இ. லா. ரி. 15 க 317; 5 அ. ஐ. 89; 23 ஸ 260; 24 ஸ. 231, 281; 25 ஸ. 148, 185, 311; இ. லா. ரி. 2 க. 213; இ. லா. ரி. 4 ம 96.) தகுந்த கவனத்துடன் விசாரித்து நியாயமானதென்று நம்பி, நல்ல எண்ணத்தோடு துகைகொடுத்து சொத்தை சுவாதீனஞ்செய்துகொண்டவன், அந்தத் துகை சரியானபடி செலவிடப்படுகிறதாவென்று பார்க்கவேண்டியதில்லை. (இ. லா. ரி. 2 ம. 339; 1861 ளு ம தீ. 1.)

137. ருஜூப்பண்ணுவது.—பிதுரார்ஜித சொத்துக்களை விநியோகஞ்செய்த விஷயமாய் தாவா ஏற்பட்டால் சமயத்துக்குத் தக்கபடி இரு கட்சிக்காரரும் விநியோகம் நியாயமல்லது அநியாயமென்பதை ருசுச்செய்யவேண்டும். (7 மூ. இ. அ. 418, 420; 1 ம. ஐ. 398; இ. லா. ரி 2 ம. 371; 10 மூ. இ. அ. 454; 3 அ. ஐ. 8; 18 ஸ. 77; இ. லா. ரி 5 க. 363; இ. லா. ரி. 6 அ. 417; இ. லா. ரி. 8 அ. 279; இ. லா. ரி. 5 ம. 337; இ. லா. ரி. 8 ம. 75; 1882ளுத்து 4-வது டிரான்ஸ்பர் ஆவ்பிராபர்டி ஆக்ட் 38 பிரிவு) முக்கியமாய் தகப்பனுவது மற்ற பாகஸ்தர்களாவது பிதுரார்ஜித சொத்தை அவர்கள் வாங்கின கடனுக்காகப் பராதீனம் முதலிய விநியோகஞ்செய்தால், அந்த விநியோகம் நியாயமானதென்றும்

கடன் குடும்பத்தின் அவசியமான சிலவை உத்தேசித்தே வாங்கப்பட்டதென்றும் ருசுச்செய்யவேண்டிய பாரம் சொத்தை வாங்கினவனைப் பொறுத்தது. (இ. லா. ரி. 16 ம. 76; 6 ம. ஐ. 371; 8 ம. ஐ. 157; 2 அ. ஐ. 50; இ. லா. ரி. 1 ம. 354, 358; இ. லா. ரி. 5 க. 144; 4 ம. 73.)

138. குடும்பத்தில் எல்லாரையும் தாவாவில் சேர்ப்பது.—தகப்பன் அல்லது குடும்பத்துக்கு ஏஜெண்டாயிருக்கிற மானேஜர் இவர்கள்தவிர மற்ற பாகஸ்தர்களில் எவராவது வாங்கின கடன் குடும்பத்துக்காக வாங்கப்பட்டதென்கிற காரணத்தைக்கொண்டு, குடும்பப் பொதுச் சொத்து முழுவதையும் பாத்தியப்படுத்த எண்ணங்கொண்டால் எல்லா பாகஸ்தர்களையும் பிராதில் பிரதிவாதியாகச் சேர்க்கவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் ஒருவன்பேரில்மட்டும் தாவாசெய்தால் மற்றவர்கள் கட்டுப்படமாட்டார்கள். (இ. லா. ரி. 3 க. 198; இ. லா. ரி. 5 ம. 12, 125; இ. லா. ரி. 7 ம. 136; இ. லா. ரி. 8 ம. 208; இ. லா. ரி. 10 ம. 316: இ. லா. ரி. 11 க. 293; இ. லா. ரி. 6 பம். 564; இ. லா. ரி. 7 பம். 91;) இ. லா. ரி. 10 க. 996,1001; இ. லா. ரி. 5 ம. 201,205.)

பொதுவாய் தகப்பன் அயோக்கியமான காரியங்களுக்காக வாங்கின கடன்கள்தவிற, மற்ற உதாரிச் சிலவுக்காகவும், சக்திக்கு மிஞ்சின சிலவுக்காகவும் வாங்கின கடன்களை பிள்ளைகள் பிதுரார்ஜித சொத்திலிருந்தே கொடுக்கவேண்டும். தகப்பன் தன்னிஷ்டப்படி உதாரிச்சிலவுக்காகக் கடன்வாங்கி, அதைத் தீர்ப்பதற்காக பிதுரார்ஜித சொத்து முழுவதையும் பராதீனம் செய்யலாம்.

139. குடும்பத்தில் மற்ற பாகஸ்தர்கள் பாத்தியம்—தகப்பனைப்போல மற்றபாகஸ்தர்களும் பொதுச்சொத்தில் தங்களுடைய பாகங்களைமட்டும் தடையன்னியில் பிரதிபிரயோசனத்துக்காக விற்கவும் பாத்தியப்படுத்தவும் கூடும். ஆனால், தானமாகவாவது, உயில்மூலமாகவாவது பராதீனம் செய்யக்கூடாது. கடன்கொடுத்திருந்தால் அவன் பாத்தியதையை கடன்காரன் அவனுயிருடனிருக்கும்போதே ஜப்திசெய்து விற்றிருந்தால் செல்லும். (1 ம. ஐ. 471; 2 ம. ஐ. 270, 416; 4 ம. ஐ. 60; இ. லா. ரி 11 ம. 406; 5 ம. ஐ 166; 10 பம் ஐ. 139, 162; 8 ம ஐ. 6; இ. லா. ரி. 7 ம 357; இ. லா. ரி. 9 ம. 273; இ. லா. ரி. 11 ம 246; 3 பம். ஐ. 66; 6 பம். ஐ. 249; 11 பம். ஐ 229; இ. லா. ரி. 5 பம். 48.)

140. சொத்தைவாங்கினவனுக்குள்ள பாத்தியம்.—பொதுக்குடும்பத்திலுள்ள யாதொரு பாகஸ்தனுக்கு எவ்வளவு பாத்தியமுண்டோ அவ்வளவு பாத்தியமும், அவன் பாகத்தைக் கோர்ட்டு ஏலத்தில் எடுத்தவனுக்கும், அவனிடமிருந்து டிரான்ஸ்பர் அல்லது விலைக்குவாங்கினவனுக்கும் உண்டு. (1 ம. ஐ. 471) கிரயதாரனாவது டிரான்சுபர்தாரனாவது எல்லாசொத்தைப்பிரிக்கும்படி கேட்கலாம். (2 ம. ஐ. 417) ஆனல், தாவாசெய்தால் குடும்பத்தார் எல்லாரையும் சேர்த்துச் செய்யவேண்டும். (11 பம். ஐ. 72, 76; 22 ஸ. 116; இ. லா. ரி. 4 க. 723; இ. லா. ரி. 6 பம். 564; இ. லா. ரி. 13 ம. 275) இன்ன பாகந்தான் தனக்கு வேண்டுமென்று கிரயதாரனாவது, டிரான்ஸ்பர்தாரனாவது பொது சொத்தில் கேட்கக்கூடாது. (22 ஸ. 214; இ. லா. ரி 2 பம். 476; 14 மூ. இ. அ. 50; 5 ம. ஐ 166; 10 பம். ஐ 156) சில சொத்துக்கள்மட்டும் தனியாய் ஒரு பாகஸ்தன் வசமிருந்து அது டிரான்ஸ்பர் அல்லது ஏலம் போடப்பட்டால் அந்த சொத்துக்களைமட்டும் ஏலதாரன் அல்லது டிரான்ஸ்பர்தாரன் அனுபவிக்கலாம். ஏலம் அல்லது டிரான்ஸ்பர் பெற்றவன் அப்படி அனுபவிப்பது மற்ற பாகஸ்தர்களுக்கு இஷ்டமில்லாதிருந்தால் எல்லா சொத்தையும் சேர்த்து பாகஞ் செய்து கொள்ள தாவாசெய்யலாம். (12 பம் ஐ 158; இ லா ரி 1 பம் 95; இ லா ரி 2 பம் 676; இ லா ரி 10 பம் 673 (1882 ஞூத்து டிரான்ஸ்பர் ஆவ்பிராபர்டி ஆக்ட், 44 - வது பிரிவுப்படி பொதுவீட்டிலுள்ள ஒருவனுடைய பாத்தியதையை டிரான்ஸ்பர் பெற்றவன் அந்த வீட்டை மற்ற பாகஸ்தர்களோடுகூட அனுபவிக்க பாத்தியமில்லை.

பொதுக்குடும்பத்திலுள்ள ஒரு பாகஸ்தனுடைய பாத்தியதையை டிரான்ஸ்பர் பெற்றவன், அவனுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பாகம் டிரான்ஸ்பரான தேதியிலிருந்தபடியல்ல; ஆனல், வியாச்சியம் செய்கிறகாலத்தில் குடும்பம் எத்த நிலைமையிலிருக்கிறதோ அவ்விதமே கணக்கிட்டு பாகம் கொடுக்கவேண்டும். அதாவது:—ஒருகுடும்பத்தில் தகப்பனும் இரண்டுபிள்ளைகளுமிருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருபிள்ளை தன் பாத்தியத்தைவிற்றன், டிரான்ஸ்பர்தாரன் பிராது செய்தபோது இரண்டுபிள்ளைகள் அதிகமாகப் பிறந்து பிறகு தகப்பனிறந்தான். தற்காலநிலமைப்படி 4 ல் ஒருபாகந்தான் டிரான்ஸ்பர்தாரனுக்குக் கிடைக்கும். (இ. லா. ரி. 14 ப. 408)

மிதாட்சர சம்பிரதாயத்தை யநுஷ்டிக்கிறவர்களுக்கு, கல்கத்தா ஹைகோர்ட்டாரும் அலகாபாத் ஹைகோர்ட்டாரும். மதராஸ் பம்பாய் தீர்ப்புகளுக்கு விரோதமாகத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அதன்படி பொதுக்குடும்பத்தில் ஒருபாகஸ்தன் தன் சுவயப் பிரயோசனத்துக்காக தன் பாகத்தை பிரதிபிரயோசனத்துக்கு சாசனம், ஒத்தி. பந்தகம் முதலியவைகளாகவாவது, தானம், உயில்மூலமாகவாவது பராதினஞ்செய்ய பாத்தியமில்லை. அந்தப் பராதீனங்களை மற்ற பாகஸ்தர் தாவாசெய்து ரத்துசெய்யலாம். (3 பம். ஸ. தீ. 252 ; 6 பம். ஸ. தீ. 176 ; 7 பம். ஸ. தீ.105 ; 5 பம். ஸ. தீ. 163 ; 4 பம். ஸ. தீ. 158 ; 5 ஸ. 210 ; 7 அ. ஐ. 277 ; இ. லா. ரி. 2 அ. 267 ; இ. லா. ரி. 5 அ. 584 ; 3 க. ஐ. 31 ; 4 க. ஐ. 15 ; 8 க. ஐ. 358 ; இ. லா. ரி. 1 க. 226 ; 22 ஸ. 552 ; இ லா ரி. 16 க. 137 ; இ. லா. ரி. 18 க. 157) ஷை பாகஸ்தன் உயிரோடிருக்கும்போதே தாவாசெய்தால் இவனுக்குச் சேரவேண்டிய பாகபாத்தியதையை டிரான்ஸ்பர் பெற்றவனுக்குச் சேரும்படி கோர்ட்டார் தீர்ப்புசெய்வார்கள். (12 க. ஐ. 90 ; இ. லா. ரி. 3 க. 198 ; இ. லா. ரி. 18 க. 157.)

141. **வினியோகசொத்தின் பிரதி பிரயோஜனத்தைக் குடும்பத்துக்கு உபயோகித்தல்.**—யாதொருபாகஸ்களுல் தூர்வினியோகம் செய்த சொத்தின் பிரதிபலனின் சில பாகத்தைக்கொண்டு அவசியமான குடும்பச் சிலவில் உபயோகப்படுத்தியிருந்தால், டிரான்ஸ்பர் ரத்தானாலும், அந்த டிரான்ஸ்பர் விஷயமாய் கிடைத்ததுகையால் குடும்பத்துக்கு உபயோகப்படுத்தின பணத்தையும், டிரான்ஸ்பர் ரத்தாவதற்கு முந்தி டிரான்ஸ்பர்தாரனுல் மராமத்துச்செய்த தொகையையும் குடும்பத்தார் கொடுக்கவேண்டும். ஆனுல், டிரான்ஸ்பர் அக்கிரமமென்று தெரிந்திருந்தும் மராமத்துச்செய்தால் அந்தப்பணம் கிடைக்கமாட்டாது. (க. ஐ. ஸப்ளிமெண்டல் வாலியம் 1018 ; 8 க. ஐ. 358 ; இ. லா. ரி. 6 அ. 417 ; 2 பம். ஐ. 318 4 க. ஐ. 118, 125 ; 15 க. ஐ. 350 ; 2 பம். ஐ. 318 ; 4 க. ஐ. 15 ; 11 க. ஐ. அபெண்டிக்ஸ் 29 ; இ. லா. ரி. 5 பம். 450.)

142. **பிரிக்கக்கூடாத ஜமீன் அதிகாரம்.**—சாதாரணமாய் ஜமீன்களில் அங்கங்கே எந்த ஆசாரத்தை அனுஷ்டிக்கிறார்களோ அதன்படியே பாத்தியங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஜமீன்சொத்து

பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் பாத்தியமில்லாமல் ஜேஷ்ட புத்திரனுக்குமட்டும் சேரும்பட்சத்தில், மற்றப்பிள்ளைகள் பாகங்கேட்க அதிகாரம் எப்போது ஏற்படவில்லையோ அப்போதே அவர்கள் தகப்பன் சொத்தை வினியோகம் செய்தால் அதைக்கேட்க பிள்ளைகளுக்கு அதிகாரமில்லை. ஆகையால் பிரிக்கக்கூடாத ஜமீனில் தகப்பன் தானினைத்தபடி சொத்தை வினியோகம் செய்யலாம். பிரிக்கக்கூடிய ஜமீனாயிருந்தால் மிதாட்சர நியாயத்தை அனுசரித்து நடக்கவேண்டியது.

(2) தாயபாகப்படி சொத்துவினியோகம்.

143. தாயபாகசம்பிரதாயம்.—தாயபாகப்படி, பங்காளதேசங்களில் பொதுக்குடும்பத்தில் தகப்பன் தன்னுடைய ஸ்தாவர, ஜங்கம, சுவயார்ஜித, பிதுரார்ஜித, சொத்துக்களை யெல்லாம் தன்னிஷ்டப்படி விற்கவாவது, ஒத்தி பந்தகமாவது, தானமாயாவது உயில் மூலமாயாவது வினியோகஞ்செய்ய அதிகாரமுண்டென்றும், தன்னுடைய சொத்துக்களையெல்லாம், பெரியபிள்ளைக்காவது மற்றவேறொரு பிள்ளைக்காவது கொடுக்கலாமென்றும் தீர்மானங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. (1 பம். ஸ தீ 2; 2 பம் ஸ. தீ. 42; 4 பம். ஸ. தீ. 322; 6 பம். ஸ. தீ. 73; இ. லா. ரி. 5 க. 113; இ. லா. ரி. 7 க. 461; இ. லா ரி 17 க. 886; 3 பம். ஸ. தீ. 234, 397) ஆனால், எல்லாப்பிள்ளைகளுக்கும் பாகஞ்செய்து கொடுத்தால் அதில் மட்டும் ஏற்றத்தாழ்ச்சியின்றி சமமாக பாகஞ்செய்து கொடுக்கவேண்டும். (2 பம். ஸ. தீ. 202; எப். மெக்னடன் 283, 284.)

144. பிள்ளைகளால் வினியோகம்.—பங்காளதேசத்தில் தகப்பன்ஜீவித்திருக்கையில் பிள்ளைகளுக்கு யாதொரு பாத்தியமுமில்லை. பிள்ளைகள் செய்யும் வினியோகங்கள் செல்லமாட்டாது. தகப்பனுக்குப் பிற்காலத்தில் பிள்ளைகளுக்குச் சொத்துபாத்தியம் உண்டானபிறகுகூட பிள்ளைகள் முந்திச்செய்த வினியோகங்களை ரத்து செய்து சொத்தை மறுபடி யடையலாம். ஆனால், சொத்தை வினியோகம் செய்தபோது பணம்பெற்றிருந்தால் அதைமட்டும் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டும். (2 மூர். வீ. டைஜஸ்ட் 152)

145. சேர்ந்திருக்கிற சகோதரர்களின் அதிகாரம்.—தகப்பனிறந்தபிறகு பிள்ளைகள் ஒரேகுடும்பமாயிருந்தாலும் அவர்கள் ஒவ்வொ

ருவரும் சொத்துக்கு தனிபாத்தியமுள்ளவர்களாகி தங்கள் தங்கள் பாகங்களைமட்டும் விநியோகஞ்செய்ய பாத்தியமுள்ளவர்களாயிருக்கிருர்கள். (1 பம். ஸ. தீ. 44, 45, 115; 3 பம். ஸ. தீ. 196; 5 பம். ஸ. தீ. 388; 2 டப்ளியூமெக்னுடன் 291, 294, 296, 306, 313; 17 ஸ. 420; 21 ஸ. 17)

146. விநியோகவிஷயமாய் பாகஸ்தர்களுடைய உடன்படிக்கை.—சேர்ந்த குடும்பத்தின் பாகஸ்தர்களில் ஒருவன் தன் பாகத்தை வேறு பாகஸ்தனைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு விநியோகம் செய்வதில்லை யென்று உடன்படிக்கை செய்திருந்தால், அந்த உடன்படிக்கையின்படியே வேறெவனுக்காவது சொத்தை விநியோகஞ் செய்தால் செல்லாது. (இ. லா. ரி. 1 அ. 618; இ. லா. ரி. 2 அ. 826) ஆனல், மேற்படி உடன்படிக்கையின் சங்கதி தெரியாமல் பணங்கொடுத்து சொத்தை வாங்கியிருந்தால் அந்த விநியோகம் செல்லும். (இ. லா. ரி. 8 ம. 381; இ. லா. ரி. 4 அ. 518)

(3) தானம் முதலியவைகள்.

147. தானங்கள்.—ஒருவன் தன் சொத்தைத் தானஞ்செய்யும்போது தானம் வாங்கினவன் தன்னை சம்ரட்சிக்க வேண்டுமென்ருவது, தனக்குப் பிறகு தன்னுடைய உத்தரகிரியைகளைச் செய்யவேண்டுமென்ருவது, தான் ஒருவேளை வியாதியிலிருந்து பிழைத்துக்கொண்டால் அந்தச் சொத்து மறுபடி தன்னைச் சேரவேண்டுமென்ருவது தான் கொடுக்கவேண்டிய பாக்கியைத் தள்ளவேண்டுமென்ருவது, இன்னும் தனக்கு இஷ்டமான ஷரத்துகளையாவது ஏற்படுத்தி தானஞ்செய்யலாம். (6 ம. ஐ. 270; 3 பம். ஸ. தீ. 377; 1853ளு பம். ஸ. தீ. 103; இ. லா. ரி. 14 க. 292; 9 மூ. இ. அ. 123, 135; 4 க. ஐ 192.) அந்த ஷரத்துகளின்படி நடத்தத் தவறினல் தானஞ் செல்லாது. தானத்திற்கு முந்தியே ஷரத்துகள் ஏற்படவேண்டுமே யொழிய அதற்குப்பிறகு ஏற்படுத்தக்கூடாது. தானம் வாங்கினவனுக்கு சொத்து விஷயமாய் சகல பாத்தியமும் (தான விக்கிரயம் முதலானபாத்தியம்) கொடாமல் தானஞ்செய்தால் தானம் ரத்தாய்விடும். (இ. லா. ரி. 6 அ. 313; டிரான்ஸ்பர் ஆப் பிராபர்டி ஆக்ட் 18, 25 பிரிவுகள்.)

148. தான மடைந்தவன் பிறந்தாவது கர்ப்பத்திலாவது இருக்கவேண்டுமென்பது.—ஒருவன் தன் சொத்தை உயில்மூலமாகவாவது

வேறு எவ்விதமாகவாவது தானஞ் செய்தால் அந்தக்காலத்தில் அந்ததானத்தைப் பெற்றவன் பிறந்தாவது கெர்ப்பத்திலாவ திருக்கவேண்டும். தானத்திற்குப் பிறகு கர்ப்பமுண்டாகி அதில் உண்டானவனுக்குச்செய்த தானஞ் செல்லாது. (9 க. ஐ. 399 ; இ. லா. ரி. 2 க. 265 ; இ. லா. ரி. 4 க. 455; இ. லா. ரி. 15 பம். 443.) ஆனால், சுவீகாரப்பிள்ளை தானத்திற்குப் பிறகு கர்ப்பத்திலுண்டாகிப் பிறந்திருந்தாலும் அவன் விஷயமாய் செய்த தானஞ் செல்லும். அதாவது ஒருவன் தன் ஆஸ்தியெல்லாம் சுவீகாரப்பிள்ளையைச் சேரவேண்டியதென்றும், தன் பெண்சாதி தக்க பிள்ளையை சுவீகாரஞ் செய்துகொள்ளவேண்டியதென்றும் உயில் எழுதி வைத்து இறந்துபோனான். பிறகு வெகுகாலங்கழித்துப் பிறந்த பிள்ளையை சுவீகார மெடுத்தாலும் அந்தப் பிள்ளைக்குச்செய்த தானஞ் செல்லும். (4 க. ஐ. 103 ; 9 க. ஐ. 377, 397, 400, 404)

149. போதுதானம்.—ஒரு சொத்தைப் பொதுவாகப் பலருக்கு தானஞ்செய்தால், அவர்களில் சிலர்மட்டும் தானகாலத்திலிருந்து மற்றவர் தானஞ்செய்தவ னிறப்பதற்குள் பிறக்காமலிருந்தால், அவர்கள் விஷயத்தில் தானஞ்செல்லாமற்போனபோதிலும், தானகாலத்திலிருந்தவர்களுக்குச் சொத்து முழுவதுஞ் சேர்ந்துவிடும். (இ. லா. ரி. 6 அ. 573. இ. லா. ரி. 12 க. 663 ; இ. லா. ரி. 12 ம. 393 ; இ. லா. ரி. 15 பம். 562.)

தானம் வாங்குகிறவன் நேரில் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. அவன் எங்கே யிருந்தாலும் அவனுக்குக் கொடுத்த தானஞ் செல்லும். (4 க. ஐ. 291)

150. தான சோத்தை வசப்படுத்துவது.—தான சொத்து அசையும் பொருளாயிருந்தால தானம் வாங்கினவுடன் அதைத் தன் வசப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அசையாப் பொருளாயிருந்தால் அதையும் உடனே தன் சுவாதீனப்படுத்தி தன் அனுபோகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மற்றவர்களால் குத்தகை வாடகை முதலான விஷயத்துக்கு வாங்கப்பட்டிருந்தால் அந்தக் குத்தகை அல்லது வாடகைப் பத்திரத்தை தன்பேரிலெழுதிக்கொண்டால் சொத்தை சுவாதீனப்படுத்திக் கொண்டதாகவே எண்ணப்படும். (5 பம். ஐ. 83 ; 6 ம. ஐ. 194 ; 4 பம். ஐ. 31 ; இ. லா. ரி. 12 அ.

40; இ. லா. ரி. 9 ம. 267; இ. லா. ரி. 7 ம. 23; இ. லா. ரி. 12 பம். 523; இ. லா. ரி. 7 பம். 452, 22; 4 ம. ஐ. 460) மைனர்களுக்காவது, பித்தர்களுக்காவது கொடுத்த தானத்தை தானங்கொடுத்தவன் தன் வசத்திலேயே வைத்துக்கொள்ளலாம். தானஞ்செய்த அசையாப்பொருளை தானங்கொடுத்தவன் தன் சுவாதீனத்தில் வைத்துக்கொண்டு தானம்வாங்கினவனுக்கு அதற்காக குத்தகை அல்லது வாடகைச்சீட்டெழுதிக் கொடுத்தால் அது சுவாதீனஞ்செய்யப்பட்டதாக பாவிக்கப்படும். (3 பம். ஸ. தீ. 234) தானம்வாங்கினவனுக்கு தானசொத்தைச் சேரவிடாமல் அயலார் யாராவது அதை சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டால், அவர்கள்பேரில் தானம்பெற்றவன் தாவாசெய்து தன்வசப்படுத்த பாத்தியமுண்டு. (இ. லா. ரி. 11 க. 721)

தனக்கு முந்தி அகப்படாத அல்லது சம்பாதிக்கப்படாத சொத்தை தானஞ்செய்தால் அந்த தானஞ் செல்லமாட்டாது. (டிரான்ஸ்பர் ஆவ் பிராபர்டி ஆக்ட்)

151. மோசமான தானங்கள்.—ஒருவன் கடன்காரர்களையாவது, வார்சுகளையாவது மோசஞ்செய்யவேணுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு தானஞ்செய்தால் அந்த தானஞ் சொல்லாமல் சொத்தை கடன்காரர் ஜப்திசெய்து ஏலம்போட்டுவிடுவார்கள். (1858ளு ம. தீ. 61; 1 ம. ஐ. 393; 4 ம. ஐ. 84; இ. லா. ரி. 2 அ. 891; இ. லா. ரி. 6 அ. 560;) தானம் கொடுப்பவனை மோசஞ்செய்து தானம் வாங்கினாலும் செல்லமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 15 பம். 549) பிரதிப்பிரயோஜனத்துக்காக சொத்தை டிரான்ஸ்பர் செய்கிறவிஷயத்தில் அதை ஸ்வாதீனஞ்செய்வது அனாவசியமென்றும், ஸ்வாதீனப்படுத்தாத டிரான்ஸ்பரை பிந்தி வேறொருவனுக்கு ஸ்வாதீனத்துடன் சொத்தை டிரான்ஸ்பர்செய்தால் முதல் டிரான்ஸ்பருக்குக் கெடுதியில்லையென்றும், அவன் இரண்டாவது டிரான்ஸ்பர்தாரனை நீக்க தாவாசெய்யலாமென்றும், சொத்தின் சொந்தக்காரன் அதைத் தன்வசத்தில் வைத்துக்கொள்ளாமலிருந்தாலும் அதை டிரான்ஸ்பர் செய்யலாமென்றும், கல்கத்தா மதாராஸ் ஹைகோர்ட்டுகளிலும், பிரிவிகவுன்சிலர்களாலும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (இ. லா. ரி. 15. க. 297; 14 க. ஐ. 307; இ. லா. ரி. 5. ம. 6; இ. லா. ரி. 6 ம. 404; 9 மூ. இ. அ. 303) பம்பாய்ஹைகோர்ட்டார் எந்த டிரான்ஸ்பரிலும்

சொத்து ஸ்வாதீனஞ்செய்யப்படாவிட்டால் அது தெரியாமல் அதை பிந்தி கிரயம், ஒத்தி, பந்தகம் முதலியவைகளுக்கு வாங்கினவனை முதல் டிரான்ஸ்பர் பாதிக்காதென்று தீர்மானஞ்செய்திருக்கிறார்கள். (7 பம். ஐ. 4; 10 பம். ஐ. 491; இ. லா. ரி. 2 பம். 299; இ. லா. ரி. 6 பம். 490) ஆனால், சொத்து ஸ்வாதீனமில்லாத முதல் டிரான்ஸ்பர் சங்கதி தெரிந்திருந்தும் இரண்டாவது டிரான்ஸ்பர்பெற்றாலும், முதல் டிரான்ஸ்பர் ரெஜிஸ்டராயிருந்தபோது இரண்டாவது டிரான்ஸ்பர் சாதாரணமாகவாவது, கோர்ட்டு ஏலத்திலாவது பெறாலும் செல்லாது. (இ. லா. ரி. 6 பம் 168, 515; இ. லா. ரி. 9 பம். 427; 7 பம். ஐ. 69; 8 பம். ஐ. 50; 11 பம். ஐ. 37) இரண்டாவது டிரான்ஸ்பர் கோர்ட்டு ஏலத்தில் கிடைத்திருந்தால் பிரதிவாதியின் பாத்தியமட்டும் அந்த ஏலத்தில் விற்கப்பட்டதேயொழிய, அவனால் ஸ்வாதீனஞ்செய்யாமல் டிரான்ஸ்பர் மட்டும் செய்த விஷயத்தில் இந்த ஏலம்பாதிக்காது. (5 பம். ஐ. 304; இ. லா. ரி. 6 பம். 95) சொத்து ஸ்வாதீனமாகவில்லையென்கிறகாரணத்தால் டிரான்ஸ்பர் சொல்லாமற்போகாது. (7 பம். ஐ. 45; இ. லா. ரி. 6 பம். 168) கோர்ட்டு ஏலத்தில் எடுத்த சொத்தை ஸ்வாதீனஞ்செய்யாமலே விற்றால்செல்லும்.

152. பத்திரங்களை ரெஜிஸ்டர் செய்வது.—சில தஸ்தாவேஜுகளை ரெஜிஸ்டர் செய்யவேண்டாமென்றிருந்த போதிலும் ஒரு சொத்து விஷயமாய் முதலில் தஸ்தாவேஜு ஏற்பட்டு ரெஜிஸ்டர் செய்யாமலிருந்து, பிறகு அதே சொத்தின்பேரில் வேறு தஸ்தாவேஜு ஏற்பட்டு ரெஜிஸ்டரா யிருந்தால் ரெஜிஸ்டரான தஸ்தாவேஜே செல்லும் (ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட் 50-வது பிரிவு) ஆனால், முதலில் ஏற்பட்ட பத்திரத்துக்கே யாதொரு சொத்துங் கிடைக்கவில்லையென்று தெரிந்திருந்தும் அந்த சொத்து விஷயமாய் வேறு பத்திரம் எழுதி பின்னால் ரெஜிஸ்டர் செய்தாலும் சொத்துக் கிடைக்கமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 8 அ. 540; இ. லா. ரி. 13 க. 70; இ. லா. ரி. 12 பம். 569; இ. லா. ரி. 16 ம. 149; இ. லா. ரி. 16 க. 22)

153. ரெஜிஸ்டர் அவசியம்.—ஹிந்து தர்ம சாஸ்திரங்களின்படி தானம், விக்கிரயம், ஒத்தி பந்தக முதலியவைகளுக்கு தஸ்தாவேஜுங் கிடையாது ரெஜிஸ்டருங் கிடையாது. தற்காலத்தில்

டிரான்ஸ்பர் ஆவ்பிராபர்டி ஆக்ட்படி ரெஜிஸ்டர் முதலியது நடத்த வேண்டியதா யிருக்கிறது. அதாவது:—யாதொரு அசையாப் பொருளை விற்கும் போது அதன் மதிப்பாவது கிரயமாவது, ஒத்தி பந்தகத்தின் தொகையாவது 100 ரூபாய் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டதாயிருந்தால், ரெஜிஸ்டர்செய்த பத்திரமூலமாகவே அந்தக்கிரயம் முதலானதைச் செய்யவேண்டும். மேலேசொன்ன விஷயங்களின் தொகை 100 ரூபாய்க்கு உட்பட்டிருந்தால் ரெஜிஸ்டர் வேண்டியதில்லை (டிரான்ஸ்பர் ஆப்பிராபர்டி ஆக்ட், 54, 59 பிரிவுகள்.) ஸ்தாவர சொத்தை குத்தகைவிடுகிற விஷயத்தில் ஒருவருஷ கெடுவுக்கு மேற்பட்டாவது, அல்லது வருஷம் ஒன்றுக்கு இவ்வளவு தொகைகொடுக்க வேண்டுமென்று கரார்செய்து கொண்டு விட்டால் அந்தக் குத்தகை எழுத்து மூலியமாயும் ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டு மிருக்கவேண்டும். மற்ற விஷயங்களில் சாதாரணப் பத்திரங்களினாலாவது, வாய்மொழியாகவாவது குத்தகை விடலாம்.

154. தானங் கோடுப்பது—தானங் கொடுத்த சொத்து அசையும் பொருளாயிருந்தால் தானம் வாங்குகிறவனுக்கு உடனேயாவது ரிஜிஸ்டர்செய்த தஸ்தாவேஜு மூலியமாயாவது கொடுக்கவேண்டும். ஸ்தாவர சொத்தாயிருந்தால் தஸ்தாவேஜு யேற்படுத்தி ரெஜிஸ்டர் அவசியம் செய்யவேண்டும். தஸ்தாவேஜுகள் மேலேகண்ட சங்கதிகளுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டால் சொத்தை சுவாதீனஞ் செய்ததாகவே எண்ணப்படும். (இ: லா. ரி. 14 க. 446)

8-வது உயில்கள்.

155. உயிலேன்பது—ஒருவன் தானிறந்தபிறகு தன்னுடைய சொத்துக்களை இன்னின்னார் இன்னவிதமாய் அனுபவிக்கவேணுமென்றும் தானினைத்தபடி தன்னிஷ்டத்தைக் காட்டுகிற தஸ்தாவேஜுக்கு உயில் என்று பெயர். இந்த ஏற்பாடு முற்காலத்திலில்லாதிருந்த போதிலும் இக்காலத்தில் அனேகர் உயில்மூலமாகவே தங்களுடைய சொத்துக்களைத் தன் வார்சுகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்.

156. மிதாட்சரப்படி உயில்கள்—மிதாட்சர வழக்கப்படி ஒருவன் தன் சுவயார்ஜித சொத்தையாவது, குடும்பத்தில் சேராத தன்

னுடைய சொத்தையாவது, குடும்பப் பொதுசொத்தில் தானஞ் செய்ய தனக்கு எவ்வளவு பாத்தியமுண்டோ அந்த சொத்தையாவது தன்னிஷ்டப்படி உயில்மூலமாய் விநியோகஞ் செய்யலாம். மேலும் புத்திரன் பேரன், கொள்பேரன் முதலிய சந்ததியில்லாத காலத்திலும் தனக்கு வேறே தம்பி தமயன்முதலிய பாகஸ்தர்களில்லாதபோதும் பிதுரார்ஜித சொத்துக்களெல்லாவற்றையும் தன்னிஷ்டப்படி விநியோகஞ் செய்ய உயில் எழுதிவைக்கலாம். (1 ம. ஐ. 326, 339; 6 மூ. இ. அ. 309, 324; 10 மூ. இ. அ. 308; 12 மூ. இ. அ. 33 ; 5 பம். ஐ. ; இ. லா. ரி. 12 ம. 126) ஆனால், பொதுக்குடும்பத்தில் சேர்ந்திருக்கிற ஒருவன் தன் பாகத்தை தானஞ்செய்ய பாத்தியமுள்ளவனு யிருந்தபோதிலும் தானிறந்துபோகும்போது உயில்மூலமாய் விநியோகஞ்செய்ய பாத்தியமில்லை. ஏனென்றால், அவனிறந்தபிறகு அவனுடைய சொத்தை மற்ற பாகஸ்தர்கள் அடைந்து அவர்கள் பாத்தியம் உயிலைக்காட்டிலும் மேலாகிவிடுகிறது. (8 ம. ஐ. 6,13 ; 3 பம். ஐ. 6, 66 ; 11 பம். ஐ. 66 ; இ. லா. ரி. 5 பம். 48 ; இ. லா. ரி. 12. பம். 105.)

(2) தாயபாகப்படி உயில்கள்—தாயபாகப்படி பொது குடும்பத்தின் தகப்பன் தன்னுடைய சுவயார்ஜித, பிதுரார்ஜித ஸ்தாவர ஜங்கம சொத்துக்களை தன்னிஷ்டப்படி செலவு செய்யலாமென்று முன்னமே சொல்லி யிருக்கிறோம். சேர்ந்த குடும்பத்திலுள்ள பாகஸ்தன் எல்லாரும் குடும்ப சொத்தில் தனித்தனி பாத்தியமுள்ளவர்களாயிருப்பதால் அவர்கள் தங்கள் பாகங்களை உயில்மூலமாய் கொடுக்கலாம். (6 மூ. இ. அ. 344 ; 4 க. ஐ. 159 ; 9 க. ஐ. 396)

157. ஸ்திரீகள், மைனர்கள் உயிலெழுவது.—ஸ்திரீதனமாகவந்த சொத்தைமட்டும் ஸ்திரீகள் உயில்மூலமாய் விநியோகஞ் செய்யலாம். (இ. லா. ரி. 2 ம. 333) வார்சு பாத்தியமாகக் கிடைத்த சொத்தையாவது, இரண்டல்லது பலபேர் விதவைகளுடன் கூட்டாய்க் கிடைத்த சொத்தையாவது உயில்செய்யக்கூடாது. (இ லா.ரி. 10 பம். 372 ; 3 ஸ. 49 ; 1 பாரோ 55, 67) மைனர்கள் உயில்செய்ய அர்கர்களல்ல.

158. உயில் சொத்தை யடைவது.—உயில் செய்தவன் இறந்த பிறகுதான் அவனால் கொடுக்கப்பட்ட சொத்து அவரவர்களுக்குக்

கிடைக்கும். மைனர்கள் பித்தர்கள் மகாகோரமான ரோகிகள் முத லானவர்களுக்கு உயிலால் கொடுத்த சொத்து கிடைக்கத் தடையி ல்லே.

159. உயில் செய்தவன் கடன்கள்—ஒருவன்தான் கொடுக்க வேண்டிய ஜீவனும்சம், கடன்கள் முதலியவைகளைக் கொடாமல் சொத்தைமட்டும் உயில்மூலமாய் வேறொருவருக்கு வினியோகஞ் செய்தால் அவருக்கு, ஜீவனும்சம் கடன்காரர் இவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியது போக பாக்கி சொத்துத்தான் கிடைக்கும். (3 ம. லாஜர்னல். 174) ஒருவன் தன் கடனுக்காவது, ஜீவனும்சக்கார னுக்காவது கொடுக்கவேண்டிய கடன், ஜீவனும்சம் இவைகளைக் கொடாமல் அவர்களுக்குத் தன் சொத்தில் கொஞ்சம் உயில்மூல மாய்க்கொடுத்தால் அவர்கள் அந்த சொத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு சும்மாவிருக்கவெண்டியது. இல்லாவிடில் உயில்மூலமாய் கிடைத்த சொத்தை தள்ளிவிட்டு, தங்கள் கடன்களையும் ஜீவனும்சத்தையும் அவன் முழுசொத்திலிருந்தும் வரப்பற்றவெண்டும் (இ. லா. ரி. 14 பம். 438)

160. உயிலின் ஏற்பாடுகள்.—சொத்தை ஒருவர் பின்னொரு வர் அனுபவிக்கவேண்டுமென்று உயில் செய்தால் முதலில் சொத் தையடைந்து யனுபவிப்பவன் அதை விற்பனை தானம் முதலிய பரா தீனஞ்செய்யக்கூடாது. செய்தால் சட்டப்படி செல்லாது. ஆனால், உயில் செய்தவனிறந்த பிறகு கர்ப்பமுண்டாகிப் பிறந்தவனு க்கு அந்த உயிலால் கொடுத்த சொத்து பிரயோசன மில்லே. ஆனால், சுவீகாரப் பிள்ளை அவனிறந்தபிறகு பிறந்தாலும் அவன் விஷயத்தில் மட்டும் உயில் செல்லும். (4 க. ஐ. 103, 166; 9 க. ஐ. 377, 397 405.)

உதாரணம் (1) ஒருவன் தன் குமாரத்தி மீனுட்சியும், அவளுடைய பிள்ளைகளும் சொத்தையடைகிறதென்று உயில் செய்தான். உயில் செய்த வன் இறக்கும்போது மீனுட்சிக்கு பிள்ளைகளிருந்தால் சொத்தை வினி யோகஞ்செய்ய அவளுக்கதிகாரமில்லே. ஆனால், அவனிறந்தபிறகு கர்ப்பந் தரித்து பிள்ளைகள் பிறந்திருந்தால் அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு உயில்படி சொத் துக் கிடைக்கவேண்டியதா யிருந்தாலும் மீனுட்சியம்மாள் செய்த வினி யோகத்தை ரத்துசெய்ய பாத்தியமில்லே.

(2) சுவீகாராதிகாரம் பெற்றவிதவை வெகுகாலத்திற்குப் பிறகு பிறந்த பிள்ளையை சுவீகாரஞ்செய்தாலும் உயில்படி புருஷன் கொடுத்த சொத்தெல்லாம் சுவீகாரப் பிள்ளையைச் சேரத்தடையில்லை.

161. உயில் செல்லாவிட்டால் சொத்துயாருக்குச் சேருமேன்பது.—சட்டத்துக்கு விரோதமான ஷரத்துகளை ஏற்படுத்தியாவது சரியானவிதமாய் அர்த்தமாகாமலும், மேல்நடத்த வழியில்லாதிருக்கும் விதமாயாவது உயில் எழுதினால் அந்த உயில் ரத்தாகி சொத்துஉயில்செய்தவன் வார்சுகளுக்குச்சேரும். உயில் செய்பவன் இறப்பதற்குள் உயிலின்படி சொத்தை யடையவேண்டியவன் முன்னாடி இறந்துபோனால் உயில் ரத்தாகிச் சொத்து உயில் செய்தவனையே சேர்ந்துவிடும். உயில் வாய்மொழியாகவாவது, எழுத்துமூலமாகவாவதிருக்கலாம். எழுத்துமூலமாயிருந்தால் இலகுவாக ருசுச்செய்யலாம். (12 மூ. இ. அ. 2; இ. லா. ரி. 11 பம். 89) எழுத்துமூலமான உயிலுக்கு ஸ்டாம்பு, ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் அனாவசியம். ஆனால், இவைகளிருந்தால் ருசுச்செய்ய சாதகமாயிருக்கும். ஒருவன் வாய்மொழியாக தன் ஆஸ்திகளை இன்னவிதஞ் செய்கிறதென்று சொன்னாலும் செல்லும். எழுத்து மூலமாய் எழுதி கையெழுத்திடுவதற்குள்ளிறந்து போனாலும் அந்த உயில் செல்லும். (3 ஸ. 138 ; இ. லா. ரி. 3 பம். 7) ஒருவன் தன்னாஸ்திகளை இன்னவிதஞ் செய்கிறதென்கிற மார்க்கங்களை சர்க்காருக்கு மனுமூலமாய்த் தெரிவித்துப் பிறகிறந்தாலும் அந்த மனுவே உயிலாக பாவிக்கப்படும். (14 க. ஐ. 226 ; 26 ஸ. 55 ; இ. லா. ரி. 7 அ. 163 ; இ. லா. ரி. 18 க. 1)

ஒருவன் தான்செய்த உயிலின் சங்கதி ஒருவருக்குந் தெரியக்கூடாதென்று எண்ணினால் அதை ஒரு உரைக்குள் போட்டு முத்திரைசெய்து ரெஜிஸ்ட்ராராபீசில் கொடுத்தால், அவர் அந்த உரையை ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட் 40 வது பிரிவுப்படி பந்தோபஸ்தாக காப்பாற்றிவைத்து, உயில் செய்தவ னிறந்தபிறகு அதையாபீஸ் புஸ்தகத்தில் பதிந்துகொண்டு கேட்பவர்களுக்கு நகல் கொடுப்பார். இஷ்டப்பட்டால் உயில் செய்தவனே அந்த லக்கோடாவை தானே திருப்பி வாங்கிக்கொள்ளலாம். (ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட் 44 - வது பிரிவு.)

ஒருவன் இரண்டுமூன்று உயில் செய்திருந்தால் அவைகளுக்குள் வித்தியாசமேற்படும்பட்சத்தில் கடைசி உயில் அமுலுக்குக்

கொண்டுவரப்படும். உயில் எழுதியவன் தன்னிஷ்டப்படி உயிலை மாற்றலாம், ரத்துசெய்யலாம். (இ. லா. ரி. 3 க. 426) எழுதி ரெஜிஸ்டர்செய்த உயிலைக்கூட வாய்மொழியாய் ரத்துசெய்யலாம். ஆனால், அதற்கு ருசுவிருக்கவேண்டும்.

உயில் ரத்தாய்விட்டது என்பதற்கு தஸ்தாவேஜு ஏற்படவேண்டியதில்லை. சங்கதிக்குத் தக்கபடி வாய்மொழியாகக்கூட ரத்துசெய்யலாம். அதாவது ஒருவன் தன் சொத்தெல்லாம் வேறொருவனுக்குச் சேரவேண்டுமென்று உயிலெழுதி சொல்பகாலத்திற்குப்பின் சுவீகாரஞ் செய்துகொண்டான். இந்த ஸ்திதியில் உயில் ரத்தாய்விட்டதென்று எண்ணவேண்டியது.

162. உயிலைத் திருத்துவது.—உயிலை தன் பத்திரத்தில் வைத்திருப்பவன் அதில் ஏதாவது தித்துபாடுசெய்து மாற்றினாலும் புதிதாய்ச் சங்கதியைச் சேர்த்தாலும் உயில் ரத்தாகாது. ஆனால், தித்துபாடுசெய்த புது சங்கதிகள்மட்டும் செல்லாது. செய்தவன் போர்ஜரி குற்றத்துக்குள்ளாவான். (இந்தியன் ஜூரிஸ்ட் 190)

9-வது தர்ம வினியோகம்.

163. ஸத்வினியோகங்கள்.—தேவாலயங்களுக்கும், சத்திரங்களுக்கும் இன்னும் அனேகவிதமான தர்மங்களுக்காக ஒருவன் தன்னுடைய பிதுரார்ஜித சொத்துக்களைக்கூடக் கொடுத்தாலும் செல்லுமென்று முற்காலத்திலும் இக்காலத்திலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தானஞ் செய்தபோதே சொத்தை விடவேண்டுமென்கிற அவசியமில்லை. அவன் வார்சுகள் சொத்தைவிட கட்டுப்பட்டவர்கள். (5 பம் ஸ. தீ. 24; இ. லா. ரி. 8 அ. 76; 3 பாரோ. 314; 1 பாரோ. 394, 505) உயில்மூலமாக தர்ம காரியங்களுக்கு சொத்தை விடுவது மங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (2 மூ. இ. அ. 390; 8 மூ. இ. அ. 66; 14 மூ. இ. அ. 289)

164. நிரந்தரமாய் சொத்தை விடுவது.—தர்ம காரியங்களுக்கு சர்சுவதமாக சொத்தைக் கொடுத்தால் செல்லும். (4 க. ஐ. 103; 9 க. ஐ. 377; 15 க. ஐ. 176) தர்ம காரியங்களுக்காக சொத்தை விட்டாலும் தகுந்த காரிய நிர்வாக ஏற்பாடு செய்யாமல் அந்தச்

சொத்தை தாங்களே வார்சு பாத்தியமாக அனுபவித்துவந்தால் அந்த சொத்து வார்சுதாரர்களுக்கே பாத்தியமாய்விடும். (இ. லா. ரி. 4 ம. 200)

165. தர்ம பரிபாலர்களை ஏற்படுத்துவது.—தர்ம காரியங்களைப் பார்த்து வருவதற்காக தர்மகர்த்தாக்களை நேமித்து காரியத்தை நடத்தலாம். அல்லது தானங்கொடுத்தவன் தானே நேரில் தர்ம காரியங்களை நடத்தலாம். ஒருவேளை தர்மஞ்செய்தவனே தர்மத்தை நிறுத்திவிட்டால் அவனைக் கட்டாயப்படுத்தி நடத்தும்படி செய்ய சட்டமில்லை. (15 க. ஐ. 176, 167; இ. லா. ரி. 3 க. 324; இ. லா. ரி. 11 அ. 22, 37) ஆனால், தர்ம காரியங்களுக்காக சில சொத்தை பிரத்தியேகமாய் ஏற்படுத்தி, அவைகளைக் கிரமமாய் நடத்த தர்மகர்த்தாக்களை ஏற்படுத்தாமல் தானாவது தன் வார்சுகளாவது பார்த்துவந்தால், அப்படிப்பட்ட தர்ம காரியத்தை நிறுத்த வழியில்லை. (இ. லா. ரி. 4 க 56; இ. லா. ரி. 12 ம. 391; 5 பம். ஸ. தீ. 268; 15 க. ஐ. 178; 10 ஸ. 299; 13 ஸ. 200; 8 மூ. இ. அ. 66; இ. லா. ரி. 17 க. 498)

தர்மகர்த்தாக்களின் அதிகாரம்.—தேவஸ்தான முதலிய தர்மங்களை நடத்துவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒருவன் தன் சுய நன்மைக்காக சொத்துக்களைத் தொடாமல் தர்ம விஷயமாய் எவ்வளவு அதிகாரங்களையும் செலுத்தலாம். வீண்செலவுகளாவது, துர்வினியோகமாவது செய்யக்கூடாது. மைனர்களின் சொத்து விஷயத்தில் கார்டியனுக்கு எவ்வளவு பாத்தியமோ தர்மகர்த்தாக்களுக்கு தர்ம சொத்தில் அவ்வளவு பாத்தியந்தானுண்டு. (14 க. ஐ. 450; இ. லா. ரி. 2 க. 341; இ. லா. ரி. 15 க. 339; இ. லா. ரி. 15 பம். 625; 13 மூ. இ. அ. 270; 20 ஸ. 471; 21 ஸ. 41; இ. லா. ரி. 13 ம. 402)

166. புது தர்ம பரிபாலனர்.—சாதாரணமாய் மடாதிபதிகள் தாங்களாவது அல்லது மடத்துக்குச் சேர்ந்த எல்லோருமாவது புது மடாதிபதியை நேமிக்கிறார்கள். தேவஸ்தானம் முதலிய தர்ம சொத்து விஷயமாய், அந்த தர்ம சொத்தை விட்டவனுடைய ஷரத்துப்படி தன் வார்சுதாரரே பரம்பரையாய் தர்மபரிபாலனஞ்செய்துவரலாம். அல்லது அங்கங்குள்ள வழக்கப்படி எந்த தர்மத்

துக்கு சொத்து விடப்பட்டதோ அந்த தேவஸ்தானம் முதலியவை களைப் பார்த்துவர ஒருவருக்குப்பின்னொரு புது தர்மகர்த்தாக்களை நேமித்து தர்மத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்வது வழக்கம்.

167. தர்ம பரிபாலனர்மீது தாவா.—1863 ஞூத்து 23 - வது ஆக்டாகிய தேவஸ்தானம் ஆக்ட் 23 - வது பிரிவுப்படி யாதொரு தர்மகர்த்தா கெட்ட நடவடிக்கையுள்ளவனுயிருந்தாலும் அயோக்கியமான காரியங்களைச் செய்கிறவனுயிருந்தாலும் அவனைத் தள்ளிவிட தாவாசெய்யலாம். (இ. லா. ரி. 6 க. 11) தேவஸ்தான முதலிய தர்ம காரியங்களுக்கு விடப்பட்ட சொத்தை துர்வினியோகஞ் செய்து தர்ம காரியங்களைச் சரிவர நடத்தாமல் அக்கிரமஞ் செய்தாலும் அப்படிப்பட்ட தர்மகர்த்தாவை நீக்கக் கோர்ட்டில் அந்த தேவஸ்தான முதலிய தர்ம விஷயமாய் சம்பந்தப்பட்டவர் பிராது செய்யலாம். (26 ஸ. 1, 4 மூ. இ. அ. 190; இ. லா. ரி. 8 க. 788; இ. லா. ரி. 3 பம். 27; இ. லா. ரி. 6 பம். 122; ஸிவில் புரோசிடர் கோட் 539 பிரிவு)

10-வது ஜீவனும்சம்.

168. ஜீவனும்சமேன்பது.—பொதுக் குடும்பத்தில் சாஸ்திரப்படி பாகங் கிடைக்காதவர்களாயிருக்கிறவர்களுக்கு ஜீவனும்சம் அதாவது போஜனம், வஸ்திரம், கல்யாணம், சடங்கு முதலியவைகளுக்கு வேண்டிய திரவியங் கிடைக்கும்.

169. சேர்ந்த குடும்பத்தில் ஜீவனும்சத்துக்கு யோக்கியமுள்ளவர்கள்.—பொதுக் குடும்பங்களில் குடும்பத்தின் எஜமானன் மற்ற பாகஸ்தர்களுக்கும், அவர்களின் பெண்சாதி குழந்தைகளுக்கும் அன்ன பானுதி வஸ்திரம் கல்யாணம் முதலானவைகளுக்காக வேண்டிய சிலவுகளைக் கொடுக்கவேண்டும். மேலும் குஷ்டரோகி, பிறவிக் குருடு செவிடு பைத்தியம் ஊமை முதலான வியாதியுள்ளவர்களுக்கும், பாகஸ்தர்களா யில்லாத விதவைகள், குழந்தைகள் முதலானவர்களுக்கும் ஜிவனும்ச பாத்தியமுண்டு.

170. விதவைகளுக்கு ஜீவனும்சம்—பொதுக் குடும்பத்தில் ஒருவனிறந்தால் அவன் பெண்சாதி மைனராயிருந்தாலும் பெரிய

வளா யிருந்தாலும் அவளுக்குக் குடும்பத்தலைவன் ஜீவனாம்சம் கொடுக்கவேண்டும். ஜீவனாம்சம் வாங்கிக்கொண்ட விதவை தனியாகவிருக்கலாம். (12 க. ஐ. 238 ; 5 ம. ஐ. 150 ; இ. லா. ரி. 3 பம். 372 ; இ. லா. ரி. 6 ம. 85 ; இ. லா. ரி. 14 பம். 490) ஆனால், பொதுசொத்தின் வரும்படி மிகச்சொல்பமாய் பிரித்துக்கொடுக்கக் கூடாத ஸதிதியிலிருந்தாலும், புருஷன் இறந்துபோகும்போது ஜீவனாம்சத்துக்காகச் சொத்து ஏற்படுத்திப் பொதுக்குடும்பத்திலேயே வசிக்கவேண்டு மென்று உயில்செய்துவிட்டுப் போயிருந்தாலும், அப்படிப்பட்ட ஸ்திதியில் விதவை குடும்பத்தைவிட்டுத் தனியாகப் போயிருந்தால் ஜீவனாம்சங்கிடைக்காது. (இ. லா. ரி. 5 பம். 44 ; இ. லா. ரி. 4 பம். 261 ; 1869ளு ம. தீ. 59 ; 1859ளு பம். தீ. 457 ; எப். மெக. 62 ; 12 க. ஐ. 247 ; இ. லா. ரி. 13 பம். 218 ; இ. லா. ரி. 15 பம் 236). அவளுக்காகபொதுக் குடும்பத்தில் ஏற்படுத்திவிட்ட இடத்தில் வாசஞ்செய்ய வேண்டியதே தவிர இன்ன இடம் அல்லது இன்னவீடுதான் வேண்டுமென்று கேட்க விதவைக்கு பாத்தியமில்லை (4. அ. ஐ. 103)

விதவைகள் விபசாரியாயிருந்தாலும் ஜீவனாம்சங்கிடையாது. 1 ம. ஐ. 373 ; 2 ம. ஐ. 337 ; 5 ம. ஐ. 160 ; 4 ம. ஐ. 185 ; 13 க. ஐ. 72 ; 9 பம். ஐ. 108.) கோர்ட்டுமூலியமாய் ஜீவனாம்சம் கிடைத்தபிறகு விபசாரியாயிருந்தாலும் அந்த ஜீவனாம்சத் தீர்ப்பை ரத்துசெய்யலாம், நிறைவேற்றாமல் ஆட்சேபனைசெய்யலாம். (இ. லா. ரி. 9 பம். 108) ஆனால், மகா அல்பமான ஜீவனாம்சத்தைக் கோர்ட்டார் ரத்துசெய்யமாட்டார்கள். (இ. லா. ரி. 1 பம். 559 ; இ. லா. ரி. 17 க. 674)

பிதுரார்ஜித சொத்தாவது, சுவயார்ஜித சொத்தாவது கொஞ்சஞ்கூட இல்லாமலிருந்தால் இறந்துபோனவனுடைய விதவைக்கும் பிரித்துக்கொண்டு தனியாயிருந்தவனுடைய விதவைக்கும் ஜீவனாம்சங்கொடுக்க மைத்துனன் மாமனார் முதலியவர்கள் கட்டுப்பட்டவர்களல்ல. (இ. லா. ரி. 11 ம. 191 ; 9 பம். ஐ. 283 ; 24 ஸ. 274 ; இ. லா. ரி. 6 க. 36 ; இ. லா. ரி. 2 பம். 573, 632 ; இ. லா. ரி. 7 பம். 127 ; இ. லா. ரி. 8 பம். 15 ; இ. லா. ரி. 11 பம். 199)

ஆனால், அவளுடைய மாமனார் சுவயார்ஜித சொத்திலிருந்து அவருயிரோடிருக்கும்போது விதவைக்கு ஜீவனாம்சங்கேட்க பாத்

தியமில்லாமற் போனபோதிலும், அவரிறந்தபிறகு அவருடைய மற்றப் பிள்ளைகள் அவர் சொத்தை பாகஞ்செய்துகொள்வதுபோல இவளும் ஜீவனும்சங்கேட்க பாத்தியமுண்டு. (இ. லா. ரி. 11 அ. 294; இ. லா. ரி. 17 க. 373; ஆனல், இ. லா. ரி. 11 ம. 91 ஐ. கவனிக்கவும்.)

171. பெற்றோர்கள் குழந்தைகள் இவர்களைப் பாதுகாப்பது.—சொத்திருந்தாலுமில்லாவிட்டாலும் விருத்தாப்பியமான பெற்றோர்களையும், பெண்சாதியையும், குழந்தைகளான பெண்களையும் பிள்ளைகளையும் காப்பாற்ற ஒவ்வொருவனுங் கடமைப்பட்டிருக்கிறான். 2 க. ஐ. 15; 1855 ஞு ம. தீ. 238; இ. லா. ரி. ம. 91; இ. லா. ரி. 2 பம். 597) தக்க வயதுவந்த பிள்ளைகளைத் தகப்பன் இரட்சிக்கக்கூடாது. ஆனல், பிதுரார்ஜித சொத்தில் அவர்களுக்கு பாத்தியமிருப்பதால் பிள்ளைகளுடைய அவசியமான சிலவுகளைக் குடும்பத்தின் சக்திக்குத் தக்கபடி கொடுக்கவேண்டும். விவாகம்வரையில் பெண்களைத் தகப்பனும், அதற்குப் பிறகு புருஷனுமிரட்சிக்கவேண்டும். ஆனல், ரஜஸ்வலையாகும்வரையில் தாய்வீட்டிலிருப்பது சில விடங்களில் வழக்கமாயிருப்பதால் அந்த வழக்கப்படி பெற்றோர்வீட்டிலிருக்கிற பெண்சாதிக்கு புருஷன் ஜீவனும்சங் கொடுக்கவேண்டும். (1858 ஞு ம. தீ. 154.) பிரிக்கக்கூடாத ஜமீன்களில் குடும்ப எஜமானனைத்தவிற மற்றவர்களுக்கு ஜீவனும்ச பாத்தியமட்டுமுண்டு. (12 பம். ஐ. 94; இ. லா. ரி. 2 பம். 346; 12 மூ. இ. அ. 203, 495.)

172. சகோதரிகளை யிரட்சிப்பது.—பெண்களைக் காப்பாற்றவும் விவாகஞ்செய்து கொடுக்கவும், பிறகு புருஷன் வீட்டில் ஜீவனத்துக்கு வழியில்லாமலிருந்தால் காப்பாற்றவும் வேண்டியது சகோதரனுடைய கடமையென்று தர்ம சாஸ்திரங்களிலிருந்தபோதிலும், பிதுரார்ஜித சொத்து யாதொன்றுமில்லாதிருந்தால் அப்படிப்பட்டவன் சகோதரிகளைக் காப்பாற்றக் கடமைப்பட்டவனென்று யாரும் சொல்லார்கள். (2 டப்ளியூ. மெக். 118; வெ. பூ. 245, 447)

173. ஸபத்னீ மாதாவை யிரட்சிப்பது.—பிதுரார்ஜித சொத்தில்லாதவன் ஸபத்னீ மாதாவையும் அவளுடைய குழந்தைகளையுமிரட்சிக்கக் கடமைப்பட்டவனல்ல. (இ. லா. ரி. 9 பம். 279) தர்ம

சாஸ்திரத்தில் ஸபத்னீ மாதாவையும், மாமியாரையும் சொந்தத் தாயாருக்குச் சமானமாகக் காப்பாற்றச் சொல்லியிருக்கிறது. (2 டப்ளியூ. மெக். 113, 118; வெ, பு. 234, 255, 437,)

174. வைப்பாட்டிக்கு ஜீவனும்சம். — வியபசாரியாயில்லாத ஒருவளை வெகுகாலமாக ஒருவனே வைப்பாக வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அவனும், அவனுக்குப்பிறகு அவனுடைய வார்சுதாரும் அவளுக்கும், அவள் சந்ததிகளுக்கும் ஜீவனும்சங் கொடுக்கவேண்டியவர்களாவார்கள். ஆனால், விபசாரத்தொழிலை அவனிடம் வந்தபிறகும், அவனிறந்தபிறகும் ஒழித்துவிட்டவளா யிருக்கவேண்டும். (12 பம். ஐ. 229; 8 ம. ஐ. 144; 2 ம. ஐ. 293; 12 மூ. இ. அ. 203; 2 க. ஐ. 15; 7 மூ. இ. அ. 18; இ. லா. ரி. 1 பம். 97; இ. லா. ரி. 8 ம 325; இ. லா. ரி. 6 அ. 329; இ. லா. ரி. 12 பம். 26.)

175. பெண்சாதியை யிரட்சிப்பது.—விவாகத்துக்குப் பிறகு பெண்டாட்டியை யிரட்சிப்பது புருஷன் கடமை. அவள் பெரியவளாகிறவரையில் தகப்பன்வீட்டிலிருந்தாலும் அவளுக்குப் புருஷன் ஜீவனும்சங் கொடுக்கவேண்டும். (1858 ளு ம. தீ. 154) ருதுவானபின் அவள் புருஷனுடன் சேர்ந்து ஸம்சாரஞ் செய்யவேண்டும். தகுந்த காரணமில்லாமல் புருஷன் வீட்டைவிட்டு நீங்கியிருந்தாலும், புருஷன் வைதானென்றாவது, அடித்தானென்றாவது, புனர்விவாகஞ் செய்துகொண்டானென்றாவது, தாஸியை வைத்துக்கொண்டானென்றாவது, வேறு மற்ற காரணங்களினாலாவது பெண்சாதி புருஷன் அனுமதியின்றி தனியாய் வீட்டைவிட்டிருந்தால் ஜீவனும்சம் கிடைக்காது. (இ. லா. ரி. 2 பம். 634; இ. லா. ரி. 4 அ. 374; 1 ம. ஐ. 375.) விபசாரியாயிருந்தாலும் ஜீவனும்சங் கொடுக்கப்படமாட்டாது. (1 ம. ஐ. 372) ஆனால், பிறகு விபசாரத்தொழிலை விட்டவளுக்குப் புருஷன் ஏதாவது சொல்பம் கஞ்சிக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று தர்ம சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. (7 பம். ஸ. தீ. 144; 2 ம. ஐ. 337; 1 பம். ஐ. 560; இ. லா. ரி. 7 பம். 84; இ. லா. ரி. 17 க. 679.)

176. ஜீவனும்சப்பிராது.—பெண்சாதிகளையும், குழந்தைகளையும் காப்பாற்றாமல் விட்டிருந்தால் அப்படி யிருப்பவன்பேரில்

முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டார் அவர்களிடம் மனுக்கொடுத்து அவரவர்கள் ஸ்திதிக்குத் தகுந்தபடி மாசம் 1-க்கு ரூபா 50-க்கு மேற்படாமல் ஜீவனும்சம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால், புருஷனிடம் காரணமின்னியில் இருக்கமாட்டேனென்ற பெண்சாதிக்கு ஜீவனும்சங்கிடைக்காது. மாஜிஸ்ட்ரேட்டர் உத்திரவு என்னமாயிருந்தபோதிலும் சிவில் கோர்ட்டில் தாவாசெய்து ஜீவனும்சத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். மேலேகண்ட தாவாவுக்குப் பிறகு வியபசாரியா யிருப்பவளுடைய ஜீவனும்சத்தை ரத்து செய்யலாம். (கிரிமினல் புரோசிஜர் கோட் 488, 499 பிரிவுகள்.)

வெகுநாளாக வைப்பாக வைத்திருந்த தாஸிகள் கூட மாஜிஸ்ட்ரேட்டாரிடம் மனுக்கொடுத்து ஜீவனும்சம் அடையலாம். ஆனால், அவள் விபசாரியாயிருக்கக்கூடாது.

177. சொத்தை ஜீவனும்சத்துக்கு வைக்காமல் தானஞ்செய்வது.—புருஷன் பெண்சாதிக்கு ஜீவனும்சத்துக்குக்கூட வழியில்லாமல் எல்லா சொத்தையும் தானஞ் செய்தாலும், உயில்செய்தாலும் வேறே விதமாய் பராதீனஞ் செய்தாலும் அவளுடைய ஜீவனும்ச பாத்தியத்துக்கு உட்பட்டே அந்த சொத்துப் பராதீனமாகும். (8. க. ஐ. 225; 8 மூ. இ அ. 66; இ. லா. ரி. 8 பம். 98; இ. லா. ரி. 12 ம. 267; இ. லா. ரி. 10 க. 633; எப். மேக், 92.)

178. குடும்ப சொத்துவிஷயமாய் ஜீவனும்சம்.—ஜீவனும்சம் குடும்ப சொத்தைப் பொருத்ததா யிருந்தாலும் உடம்படிக்கை, தீர்ப்பு இதுகளினால் அந்த பாத்தியம் குடும்ப சொத்தின் பேரில் ஏற்படுத்தாவிட்டால், அதைக் கிரயம் ஒத்தி முதலிய மாதிரியாக விநியோகஞ்செய்தாலும் அப்படிப்பட்ட சொத்தைப்பெற்றவர்கள் ஜீவனும்சங்கொடுக்க பாத்தியப் பட்டவர்களல்ல. (8. க. ஐ. 225; இ. லா. ரி. 1 க. 365; 12 பம். ஐ. 69; இ. லா. ரி. 2 பம். 494; 524; இ. லா. ரி. 12 ம. 285; இ. லா. ரி. 11 க. 102; இ. லா. ரி. 4 அ. 296) மேலே சொன்னபடி உடம்படிக்கை தீர்ப்பு முதலியவைகளால் குடும்பசொத்தின் பேரில் ஜீவனும்ச பாத்தியம் ஏற்பட்டிருந்தால் அந்த சொத்து ஜீவனும்சத்துக்குக் கட்டுப் பட்டதாயிருக்கும். (6 ஸ. 253; இ. லா. ரி. 2 அ. 162; 4 பம். ஐ. 73.)

ஜீவனும்சத்துக்கு முந்தி குடும்பக்கடன்களைத் தீர்ப்பது அவசியமாதலால் அவைகளுக்காக விற்கப்பட்டக் குடும்ப சொத்து ஜீவ

ஞம்சத்துக்குக் கட்டுப்படமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 4 அ. 296; இ. லா. ரி. 5 அ. 367.)

179. ஜீவனும்சத்தை மோசஞ்செய்ய ஏற்பாடுசெய்வது.—ஜீவனும்சத்தைக் கொடுக்காமல் மோசஞ்செய்ய நினைத்து குடும்ப சொத்தை விற்றாலும் தானமாகக் கொடுத்தாலும் அது தெரிந்திருந்து அந்த சொத்தைவாங்குகிறவன் ஜீவனும்சத்தைக் கொடுக்கும்படியாகும். தெரியாமல் விற்பனையில் வாங்கினால் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. (இ. லா. ரி. 2 பம். 494; இ. லா. ரி. 3 ம. 184; இ. லா. ரி 6 ம. 85; 8 க. ஐ. 298; 1882 ளுத்து 4-வது டிரான்ஸ்பர் ஆப் பிராபர்டி ஆக்ட் 39-வது பிரிவு.

180. ஜீவனும்ச விதவைக்கு இடங்கொடுப்பது.—இறந்து போன பாகஸ்தனுடைய விதவைக்கு ஜீவனும்சம் கொடுப்பதுபோலவே குடியிருக்க இடமுங் கொடுக்கவேண்டியது. குடும்பப் பொதுக் கடனுக்கல்லாமல் வேறு கடன்களுக்கு வீடுவிற்கப் பட்டால் அதை வாங்கினவன் அதில் குடியிருக்கும் விதவையை வெளியே போகச்சொல்ல அதிகாரமில்லை. (இ. லா. ரி. 12 பம். 101; இ. லா. ரி. 1 அ. 268; இ. லா. ரி. 3 அ. 353; இ. லா. ரி. 6 ம. 130; இ. லா. ரி. 12 ம. 260.)

181. ஜீவனும்சதாவா.—ஜீவனும்சம் கொடாதவர்கள் பேரில் காலாவதியால் பாதிக்கப்படாத ஜீவனும்ச பாக்கித் தொகையைக் கூடச் சேர்த்து தாவாசெய்து தீர்ப்புப்பெறலாம். (1 பம். ஐ. 194; 2 ம. ஐ. 36; 12 க. ஐ. 238; இ. லா. ரி. 5 பம். 99; இ. லா. ரி. 3 பம். 41) அவனுடைய சுவாதீனத்திலிருக்கிற எல்லா அசையாப் பொருளையும் ஜீவனும்ச பாத்தியத்திற்கு உட்படுத்தலாம். தீர்ப்பின் பிறகு அந்த சொத்துக்கள் விற்கப்பட்டாலும் அவைகளின் பேரிலுள்ள ஜீவனும்ச பாத்தியம் போகமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 2 பம். 524; இ. லா. ரி. 1 க. 365; இ. லா. ரி. 12 ம. 285; இ. லா. ரி. 10 ம. 283.)

மாதம் அல்லது வருஷம் 1-க்கு இவ்வளவு தொகை கொடுக்கவேண்டுமென்று ஜீவனும்சத்துக்கு தாவாசெய்து தீர்ப்புப்பெற்றால், பிறகு அசையாப்பொருளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகக் கொடுக்கும் தாவா செல்லாது. (இ. லா. ரி. 10 ம. 347.)

விதவை ஜீவனாம்சத்திற்கு பிராது செய்யும்போது குழந்தைகளுடைய ஜீவனத்திற்கும் அவர்களுடைய கல்யாணங்களுக்கும் வேண்டிய தொகைகளுக்குஞ் சேர்த்து தாவா செய்யலாம். (இ. லா. ரி. 6 அ. 243.)

தீர்ப்புப்பெற்றபிறகு ஜீவனாம்சத்தொகை அப்போதைக் கப்போது பாக்கி நின்றால் கோர்ட்டுமூலமாய் வசூல் செய்யலாம்.

182. ஜீவனாம்சங் கொடுக்கவேண்டிய சொத்து.—ஜீவனாம்சம் சமயத்துக்குத் தக்கபடி கிடைக்கிறது. அதாவது:—ஒருவனிறந்து போகும்போது அவனுடைய இரண்டு பெண்சாதிகளும் ஆளுக்கொரு பிள்ளையைப் பெற்றிருந்தார்கள்; பிறகு பிள்ளைகள் பாகஞ் செய்துகொண்டார்கள். இந்தஸ்திதியில் அவர்களின் தாய்களுக்கு அவளவளுடைய பிள்ளையின் ஆஸ்திக்குத் தக்கபடி ஜீவனாம்சம் கிடைக்குமேயொழிய புருஷன் சொத்தின்பேரில் ஜீவனாம்சம் கணக்கிடக்கூடாது. (இ. லா. ரி. 16 க. 758.)

183. சுவயார்ஜித சொத்தில் ஜீவனாம்சம்.—மிதாட்சராப்படி ஒருவன் வைத்துவிட்டுப்போன சுவயார்ஜித சொத்து அவன் விதவையின் ஜீவனாம்சத்துக்குப் போதுமானதாயிருந்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு பிதுரார்ஜித சொத்தில் ஜீவனாம்சங் கேட்டால் செல்லாது. (4 அ. ஐ. 63.)

184. ஜீவனாம்சத்தொகையை நிஷ்கரிஷைசெய்வது.—ஜீவனாம்சத்துக்கு இவ்வளவு தொகைகொடுப்பதென்று நிச்சயிக்க, அவரவர் யோக்கியதை சொத்தின்வரும்படி, குடும்பத்தின் சிலவு இன்னும் மற்ற விஷயங்கள் இவைகளையெல்லாம் யோசிக்கவேண்டும். காரணமின்றி தள்ளப்பட்ட குற்றமற்ற பெண்சாதிக்கு புருஷன்சொத்தில் மூன்றிலொருபாகமும், அதுவும் போதாதபட்சத்தில் அதிகமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று விவகாரமயூகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (1 பாரோ. 63; 9 பம். ஐ. 283) எவ்விதத்திலும் குடும்பத்தில் அவள் புருஷனுயிரோடிருந்தால் அவனுக்கு சொத்தில் என்ன ஆதாயம் கிடைக்கக்கூடியதோ அதற்கு மேற்படக்கூடாது. (இ. லா. ரி. 2 பம். 639; இ. லா. ரி. 11 பம். 199.)

வரும்படியைக் கொடுக்காத ஆடையாபரணம் ஸ்திரீதனம் முதலியவைகளை கவனிக்கக்கூடாது; வரும்படி வரக்கூடிய நிலம் முதலிய ஸ்திரீதன சொத்துக்களிருந்தால் அந்தநிலங்களின் வரும்

படியைக் கழித்துத்தான் ஜீவனும்சம் கிடைக்கும். (4 அ. ஐ. 63; 2 பம். ஐ. 341; இ. லா. ரி. 2 பம். 584; இ. லா. ரி. 14 பம். 490) ஜீவனத்துக்கு வேண்டிய பென்ஷன் சர்க்காரால் ஒருவிதவைக்குக் கிடைத்தால் அவள் ஜீவனும்சம் கேட்கபாத்தியமில்லை. (1857 ஞ மட தீ. 69) ஜீவனும்சத்துகை ஏற்படுத்தினபிறகு சொத்தின்வரும்படி அதிகமானலும் சொந்தக் காரனுடைய பிசகினலல்லாமல் குறைந்தாலும் கோர்ட்டில் மனுக்கொடுத்து ஜீவனும்சத்தை சமயத்துக்குத்தக்கபடி அதிகப்படுத்தலாம் அல்லது குறைக்கலாம். (இ. லா. ரி. 1 அ. 594; இ. லா. ரி. 8 ம. 94.)

185. ஒரேதடவையில் மோத்தமாய் ஜீவனும்சம் பேறுதல்.—பிரதிவருஷமும் ஜீவனும்சங் கொடுப்பதற்குப்பதிலாக மொத்தமாய் கொஞ்சம் துகையைக்கொடுத்து அதற்குமேல் ஜீவனும்சங் கேட்காதிருக்கும்படியாய் ஜீவனும்சக்காரியிடம் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளலாம். (இ. லா. ரி. 2 பம் 573) அல்லது ஜீவனும்சத்துக்கு வரும்படியை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளும்படி யாதொருசொத்தை விட்டால், அவளுக்குப்பிறகந்த சொத்து விட்டவனையே சேரும். (22 ஸ. 225; இ. லா. ரி. 4 ம. 193; இ. லா. ரி. 5 க. 113; இ. லா. ரி. 10 அ. 462; 1850 ஞ ம. தீ. 160; 10 மூ. இ. அ. 490) ஆனல், சகலபாத்தியதையுடன் யாதொருசொத்தை ஜீவனும்சத்துக்காகவிட்டால் அதை அந்த ஜீவனும்சக்காரி சுவயேச்சையாய் விற்கவும் மற்றப்படி வினியோகஞ் செய்யவும் பாத்தியமுண்டு. (9 மூ. இ. அ. 55; இ. லா. ரி. 4 ம. 371.)

186. ஜீவனும்ச தாவாவுக்குக் காலமும், ஸ்டாம்பும்.—ஜீவனும்சத்துக்குப் பிராது அந்த ஜீவனும்சங் கொடுக்கவேண்டியவன் மறுத்துவிட்டநாள்முதல் 12 ஞுத்துக்குள் கொண்டுவரவேண்டும். (1877 ஞுத்து காலநிர்ணய சட்டம்முதல் ஷிடியூல் 129-வது ஆர்டிகள்.)

ஜீவனும்சத்துக்குப் பிராதுசெய்தால் 12 ஞுத்துக் குட்பட்ட காலத்தில் கிடைக்கவேண்டிய ஜீவனும்சத் துகையைமட்டும் சேர்க்கலாம். (ஷை ஆக்டின் ஷிடியூல் 128-வது ஆர்டிகள்) ஜீவனும்ச விஷயமாய்ச் செய்யும் தாவாவுக்குப்பத்திரம், 10 ஞுத்து ஜீவனும்ச

த்துகையின்பேரில் கட்டவேண்டியது. (கோர்ட்டுக் கட்டணச் சட்டம், 72-வது பிரிவு.)

187. ஜீவனும்ச பாத்தியத்தை விநியோகிக்கக்கூடாது.—ஜீவனும்சம் சரீரசம்ரட்சணூர்த்தம் ஏற்பட்டபடியால் அதை விற்பனை, ஒத்திபந்தகமுதலிய பாத்தியங்களுக்கு விடக்கூடாது. மேலும் தீர்ப்புப்பெற்று நிறைவேறும் சமயத்தில் ஜீவனும்ச பாத்தியத்தை ஜப்தி செய்யக்கூடாது. (5 ஸ. 111 ; 8 ஸ. 41) கோர்ட்டுமூலமாய் ஜீவனும்சத்துக்காக கிடைக்கத்தக்க சொத்தை கடன்காரன் ஜப்திசெய்யக்கூடாது. (சீவில் புரோசிடர் கோட் 266-வது பிரிவு) ஆனல், பாக்கியாய் நின்றிருக்கும் ஜீவனும்சத்துகையை ஜப்திசெய்யலாம். (3 வைமஸ், ரிப்போர்ட்டுகள் 207.)

11-வது பாகம்.

188. பாகத்திற்கு யோக்கியமான சோத்துக்கள்—தகப்பன் பாட்டன் முப்பாட்டன் இவர்களிடமிருந்து வார்சுபாத்தியத்தாலாவது, உயில்மூலமாயாவது, தானமாகவாவது கிடைத்தசொத்தும், பொதுக்குடும்பத்தில் எல்லா பாகஸ்தர்களுக்கும் சமமாய் பாத்தியப்பட்ட மற்றசொத்துக்களும் பிரிக்கத்தக்கவைகள்.

189. பாகிக்கக்கூடாத சோத்துக்கள்—தானே சுவயமாய் சம்பாதித்த சொத்தும், பிதுரார்ஜித சொத்தில்லாமல் தாயார், தாயின் தாய், தாயின் தகப்பன், அண்ணந்தம்பிகள், சிற்றப்பன், பெரியப்பன், இவர்கள் பிள்ளைகள் முதலியவர்களிடமிருந்து கிடைத்த சொத்துக்களும் பிரிக்கக்கூடாதவைகள். ஜமீன்கள் பிரிக்கப்படாமல் குடும்பத்தின் மூத்தபிள்ளையைச் சேறும். ஆனல், ஜமீன் ஆதாயத்தைக்கொண்டு ஜமீன்தார் சேர்த்துவைத்த சொத்து அவனுக்குப்பிறகு அவனுடைய வார்சுகள் பிதுரார்ஜித சொத்துப்போலப் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டியது, (5 ம. ஐ. 31 ; 7 மூ. இ. அ. 476.)

சர்க்காரால், கர்ணம் முதலிய கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உத்தியோக விஷயமான மானியம் முதலியவைகள் பிரிக்கக்கூடாதவைகள். (6 பம். ஸ. தீ. 139 ; 6 மூ. இ. அ. 125 ; 2 ம. தீ. 85 ; இ லா. ரி. 7 ம. 236) ஆனல், பம்பாயிராச்சி

யத்தில் பாடில், தசமுக், தேசபாண்டிய முதலிய கிராம உத்தியோகஸ்தருக்கு சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்ட மாணியங்கள் பிரிக்கத்தக்கவையென்று தீர்ப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (10 பம். ஐ. 228; இ. லா. ரி. 4 பம். 494; இ. லா. ரி. 10 பம். 327, 598.)

சர்க்கார் அல்லது இராஜாக்களால் சம்மானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட பிருதுகள் முதலியவைகளைப் பிரிக்கக்கூடாது. (6 மு. இ. அ, 426; இ. லா. ரி. 7 ம, 191.)

190. பாகஸ்தர்கள் பாகங்கேட்க பாத்தியம்—தகப்பனுடைய சுவயார்ஜிதசொத்தைப் பாகங்கேட்க பிள்ளைகளுக்குப் பாத்தியமில்லாமற் போனபோதிலும், பிதுரார்ஜித சொத்தைப் பிரித்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று பிள்ளைகள் கேட்டால் தகப்பன் உடனே பிரித்துக்கொடுக்கவேண்டும். பிள்ளைகளில்லாவிட்டால் பேரன்களும், பேரனுமில்லாவிட்டால் கொள்பேரன்களும் பிதுரார்ஜித சொத்தில் பாகம் கேட்கலாம். (1 ம. ஐ. 77; 12 க. ஐ. 373; இ. லா. ரி. 1 அ. 159; இ. லா. ரி. 5 அ. 430; வெ. பூ. 365, 370, 373; 10 பம் ஐ. 463; இ. லா. ரி. 10 பம். 529, 578; இ. லா. ரி. 12 பம். 280, 294.)

பிதுரார்ஜித சொத்தைபாகஞ்செய்கிற விஷயத்தில் பிள்ளைகளுக்கிஷ்டமிருந்தாலு மில்லாவிட்டாலும் சொத்தை பாகஞ்செய்யத் தகப்பன் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தலாம், அல்லது பாகஞ்செய்து வைக்கலாம். (இ. லா. ரி. 2 ம. 317, 321.)

பாகபாத்தியம் பிள்ளை பேரன், கொள்பேரன் இவர்கள் வரையில் மட்டும் செல்லும். மூன்றுதலைமுறை தாண்டின கொள்பேரன் மகனுக்கு அந்தப்பாத்தியமில்லை. மேலும் பிள்ளைஜீவித்திருக்கையில் பேரனாவது, பேரன் ஜீவித்திருக்கையில் கொள்பேரனாவது அவன் தகப்பனிஷ்டத்திற்கு விரோதமாக பாகங்கேட்க அல்லது அவனை பாகவிஷயமாய் பலவந்தப் படுத்த பாத்தியமில்லை. (இ. லா. ரி. 6 அ. 574; இ. லா. ரி. 16 பம். 29; இ. லா. ரி. 5 அ. 430.)

தாயபாகப்படி பங்காளாதேசத்தில் தகப்பன் உயிரோடிருக்கையில் அவனுடைய சுவயார்ஜித பிதுரார்ஜித சொத்துவிஷயமாய் பாகங்கேட்கப் பிள்ளைகளுக்கு எவ்வளவும் பாத்தியமில்லை. ஆனால்,

தகப்பனிறந்தபிறகு பிள்ளைகள் சிற்றப்பன் பெரியப்பன் இவர்களை பாகங் கேட்கலாம்.

191. தாசிமகன்களின் பாத்தியம்.—பிராமண, க்ஷத்திரிய வைசியஜாதிகளில் வைப்பாட்டிக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளுக்கு பாகபாத்தியமே கிடையாது. (7 மூ. இ, அ. 18; 2 ம. ஐ. 369; 13 மூ. இ. அ. 47) ஆனால், சூத்திரஜாதிகளில் வைப்பாட்டி மகன் தன் தகப்பனையாவது, சிறியதகப்பன், பெரியதகப்பன் அவர்கள் பிள்ளைகள் இவர்களையாவது பாகங்கேட்க அதிகாரமில்லை. ஔரஸசகோதரனை மட்டும் பாகங்கேட்கலாம். (இ. லா. ரி. 4 பம் 44, 45; இ. லா. ரி. 11 க. 714; இ. லா. ரி. 12 ம. 401; இ. லா. ரி. 7 ம. 407; இ. லா. ரி. 8 ம. 557) தகப்பன் சம்மதித்து பாகஞ் செய்துகொடுத்தால் வைப்பாட்டி பிள்ளைக்கு தன்னிஷ்டம் வந்தபடி பாகங்கொடுக்கலாம். ஆனால், அந்தபாகம் ஔரஸபுத்திரன் பாகத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருக்கக்கூடாது.

தகப்பனிறந்தபிறகு வைப்பாட்டி பிள்ளைக்கு ஔரஸபுத்திரன் பாகத்தில் பாதியும், ஔரஸனில்லாவிட்டால் சரியானபாகமும் கிடைக்குமென்று தர்மசாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

192. ஜாதிபிரஷ்டனுக்கு பாகம்.—ஜாதிப்பிரஷ்டனாகப் போனவன் இறந்தவனுக்குச் சமானமானதால் அவனுக்கு பாகங்கிடையாதென்று தர்மசாஸ்திரம் முறையிடுகிறது. ஆனால், 1850 ளூ 21-வது ஆக்ட்படி மதப்பிரஷ்டனுக்கு சொத்து பாத்தியமிருப்பதால் அவன் பாகங் கேட்கலாம்.

193. பாகமானபிறகு பிள்ளைபிறந்தால் அவன் பாகம்.—தகப்பனும் பிள்ளைகளும் பாகஞ்செய்யுங்காலத்தில் தாய் கர்ப்பமாயிருந்தால் அவள் பிரசவிக்கிறவரையில் பாகஞ்செய்யக்கூடாது. கர்ப்பமாயிருப்பது தெரியாமலிருந்து பாகஞ்செய்துகொண்ட பிறகு ஆண் பிள்ளைபிறந்தால் மறுபடியும் புதிதாய் பாகஞ்செய்து கொள்ளவேண்டும். (4 ம. ஐ. 307; 2 க. ஐ. 118, 121) தகப்பனும் பிள்ளைகளும் பாகஞ்செய்துகொண்ட பிறகு கர்ப்பமுண்டாகி பிள்ளைபிறந்தால், அந்தப்பிள்ளை தகப்பன் பாகத்தை யடையவேண்டும். (இ. லா. ரி. 4 அ. 427) தகப்பன் பாகம் வைத்துக்கொள்ளாமல் சொத்

தெல்லாவற்றையும் பிள்ளைகளுக்கே கொடுத்திருந்தால் அவர்களெல்லாரும் தங்கள் பாகத்தில் கொஞ்சங் கொஞ்சம் கொடுத்து அந்தப் பிள்ளைக்கு பாகம் ஏற்படுத்தவேண்டும். (1. W. மேக். 47.)

194. மைனர்கள் பாகங்கேட்பது.—யாதொரு மைனராவது, மைனருக்காக வேறொருவராவது பாகங்கேட்கநியாயமில்லை. ஆனால், மைனருக்கு பொதுசொத்தில் கிடைக்கவேண்டிய பாகத்துக்குக் கெடுதிநேரிடக் கூடியதாயிருந்தால், அந்தமைனருக்குக் கார்டியனாக இருப்பவர்கள் பாகங்கேட்கலாம். (1 ம. ஐ. 105; 3 ம. ஐ. 69, 94; 5 ம. ஐ. 193; இ. லா. ரி. 8 க. 537; இ. லா. ரி. 12 ம. 401) யாதொரு குடும்பத்தில் மைனர் இருக்கும்போது, மற்றவர்கள் சரியான மைனர்பாகத்தை ஒதுக்கிவிட்டு மற்றதை பாகஞ்செய்து கொள்ளத் தடையில்லை. (2 ம. ஐ. 182) ஆனால், பாகஞ்செய்யும் போது மோசமாயாவது, அநியாயமாகவாவது பாகஞ்செய்தாலும், அதைப்பற்றிய கணக்குகள் யாதொன்று மில்லாவிட்டாலும், மைனர் மெஜாரிடியானவுடன் பாகத்தை ரத்துசெய்து மறுபடி பாகஞ்செய்துகொள்ளலாம். (2 ம. ஐ. 182; 4 பம். ஐ. 159; 8 க. ஐ. 363; 23 ஸ 68.)

195. தேசாந்திரம் போனவன் பாகம்—சேர்ந்தகுடும்பத்தில் ஒருவன் தேசாந்திரம் போய்விட்டால் அவனுடைய பாத்தியம் அவனுடைய சந்ததிகளில் ஏழுதலைமுறைவரையில் செல்லுமென்று தர்மசாஸ்திரங்களி லிருக்கின்றன. ஆனால், லிமிடேஷன் ஆக்ட்படி பாகஞ்செய்த 12 வருஷத்துக்குள் தேசாந்திரம் போனவன் வராவிட்டால் அவனுக்காக வைத்திருந்த அவன்பாகத்தை மற்றவர்கள் சரியாகபாகஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். பாகஞ்செய்த 12 வருஷத்துக்குள் தேசாந்திரம் போனவன் பிராதுசெய்யவேண்டும். (இ. லா. ரி. 3 க. 228; லிமிடேஷன் ஆக்ட் 2-வது ஷிடியூல் 123, 127, 144. ஆர்டிகல்கள்.)

196. ரோகிகளுக்கு பாகம்.—குஷ்டரோகி, நபும்ஸகர்கள், பித்தர்கள், பிறவிக்குருடு, செவிடு, ஊமைகள், அங்கவீனர்கள், இகலோக வியாபாரத்தைவிட்ட சன்னியாசிகள் இவர்களுக்கு பாகமே கிடையாது. ஆனால், ஜீவனாம்ச பாத்தியமட்டும் உண்டு. (இ. லா. ரி. 8 க. 149 மேலே சொன்ன வியாதிஸ்தர்களுக்கு பிள்ளை பேரன், கொள்பேரன்க ளிருந்தால் அந்தப் பிள்ளைகளுக்கும், பேரன்களுக்

கும், கொள்பேரன்களுக்கும் பாக பாத்தியமுண்டு. (13 மூ. இ. அ. 519; 2 க. ஐ. 115) ஆனால், அப்படிப்பட்ட வியாதியஸ்தர்கள் பிள்ளை யில்லாமல் தத்தெடுத்துக்கொண்டால் அந்த தத்துப்பிள்ளைக்கு தகப்பனுக்குக் கிடைத்த ஜீவனும்சமட்டும் கிடைக்குமேயொழிய ஔரஸ புத்திரனைப்போல் பாகங்கிடைக்காது. (1857ளு ம. தீ. 270,) கவீகாரமெடுத்துக் கொண்டபிறகு தகப்பன் குஷ்டரோகியானால் அவன் பாகத்துக்குக் கெடுதியுண்டாகமாட்டாது. (1857ளு ம. தீ. 210)

197. பாகத்துக்குப்பிறகு வியாதி நீங்கினவனுக்கு பாகம்.—பாகஞ் செய்துகொண்டபிறகு வியாதியாயிருப்பவன் அதிலிருந்து சொஸ்தப்பட்டால் இதனடியில் கண்டவிதமாக சொத்தையடையவேண்டும்.

(1) தகப்பன் பிள்ளைகள் பாகஞ்செய்து கொண்டபோது வியாதியாயிருந்தவனை நீக்கியிருந்தார்கள். பிறகு அவனுக்கு வியாதிநீங்கினால் தகப்பன் பாகத்தை அவன் அடையவேண்டும்.

(2) வியாதியாயிருந்தவனுக்குப் பாகங்கொடாமல் மற்ற சகோதரர்கள் பாகஞ்செய்து கொண்டார்கள். பிறகு அவனுக்கு வியாதி நீங்கினால் முன்செய்த பாகம் ரத்தாகி மறுபடி ரோகம் நீங்கினவனையுஞ் சேர்த்து எல்லாரும் பாகஞ்செய்து கொள்ளவேண்டும்.

(3) பிள்ளைகளும் தகப்பனும் பாகஞ்செய்துகொண்டபோது வியாதியாயிருந்த பிள்ளைக்கு பாகங் கொடுக்கவில்லை. பிறகு அவனுக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் அந்தப் பிள்ளைக்கு பாட்டன் பாகங் கிடைக்கும்.

(4) அண்ணன் தம்பிகள் பாகஞ்செய்துகொள்ளும்போது வியாதியாயிருந்த சகோதரனுக்கு பாகங்கொடுக்கவில்லை. பிறகு அவனுக்குப் பிள்ளை பிறந்தது. அந்தப்பிள்ளைக்கு பாகங்கிடைக்காது. (2 க. ஐ. 118, 121; இ. லா. ரி. 9 ம, 64)

198. பாகங்களை அன்னியர் கேட்பது.—சேர்ந்த குடும்பத்தின் பாகஸ்தரொருவரால் அவன் பாகத்தை சாசனம் அடமானம் முதலியவைகளாலாவது கோர்ட்டு ஏலத்திலாவது டிரான்ஸ்பர் பெற்

றவன் பாகத்தைக் கேட்கலாம், அல்லது அதற்கு தாவாசெய்யலாம். ஆனால், அந்த தாவா குடும்பசொத்து முழுவதையும் பிரித்துத் தனக்கு வரத்தகுந்த பாகத்தைக் கொடுக்கும்படி செய்யலாமே யொழிய, தனக்கு வரக்கூடிய பாகத்தைமட்டில் பிரித்துக் கொடுக்கும்படி தாவா செய்யக்கூடாது. (6 மூ. இ. அ. 539; இ. லா. ரி 3 க. 198; 3 க. ஐ. 14; 18. ஸ. 25; 21. ஸ. 190; 22. ஸ. 116. 294; இ. லா. ரி. 7 ம. 588; இ. லா. ரி. 9 க. 580; இ. லா. ரி, 10 க. 244; இ. லா. ரி. 12 க. 209)

பொதுக்குடும்பத்திலுள்ள ஒரு பாகஸ்தனுடைய பாத்தியதையை உயில்மூலமாகவாது, அல்லது இனமாகவாவது பெற்றுக்கொண்டால் அப்படிப் பெற்றுக்கொண்டவன் பாகத்துக்காகக் கொண்டு வரும் தாவா செல்லாது.

199. ஸ்திரீகளுக்கு பாகம். — மிதாட்சர சம்பிரதாயப்படி ஸ்திரீகளுக்கு ஜீவனும்ச பாத்தியமே யொழிய பாகபாத்தியம் என்னிலமையிலுங் கிடையாது. தகப்பனிறந்த பிறகு பிள்ளைகள் பாகஞ்செய்துகொண்ட காலத்தில் கல்யாணமாகாத பெண்களிருந்தால் அவர்களுக்கு ஜீவனும்சங் கொடுப்பதோடு கல்யாணச் சிலவுக்காக வேண்டிய பணமும் வைக்கவேண்டும்.

தாயபாக சம்பிரதாயப்படி பிள்ளைகள் பிரித்துக்கொள்ளும் போது தாயின் ஜீவனும்சத்திற்காக ஒருபாகங் கொடுக்கவேண்டியதென்றும், பேரன்கள் பிரித்துக்கொள்ளுகிறதா யிருந்தால் தகப்பனைப்பெற்ற பாட்டிக்குத் தங்களைப்போல ஒருபாகங்கொடுக்க வேண்டுமென்று மேற்பட்டிருக்கிறது,

பங்காளாதேசத்தில் சேர்ந்த குடும்பத்தின் பாகஸ்தன் பிள்ளையில்லாமலிறந்தால் அவன் விதவை அவனுடைய பாகத்துக்கு பாத்தியமுள்ளவளாகி அவள் பாகங் கேட்கலாம். மேலும் அவளால் அந்த பாகத்தை டிரான்சுபர் பெற்றவனும் பாகங்கேட்கலாம்.

200. பாகிக்கக்கூடாதென்று ஏற்பாடு செய்வது.—பிள்ளைகள் எப்போதுமாவது கொஞ்சகாலத்திற்காவது பாகஞ்செய்து கொள்ளக்கூடாதென்று தகப்பன் உயில் முதலியவைகளால் ஏற்பாடுசெய்துபோனல் அதற்குப் பிள்ளைகள் கட்டுப்பட்டவர்களல்ல. (இ. லா. ரி. 1 க. 104; 23. ஸ. 297. டிரான்ஸ்பர் ஆப்பிராபர்டி ஆக்ட்

10, 11 பிரிவுகள்) சேர்ந்த குடும்பத்தின் பாகஸ்தர்கள் தங்களுக்குள் அப்படிப்பட்ட யேற்பாடு செய்துகொண்டால் அந்த ஏற்பாடுசெல்லும். ஆனால், அவர்கள் செய்துகொண்ட ஏற்பாட்டுக்கு அவர்களுடைய வார்சுதாரர்கள் கட்டுப்பட்டவர்களல்ல. (4 ம. ஐ. 345)

201. பிதுரார்ஜித சோத்தை சமமாக பங்கிடுவேது.—தகப்பன் பிள்ளைகள் பிதுரார்ஜித சொத்தை பாகஞ் செய்துகொண்டால் சமமாக பாகித்துக்கொள்ளவேண்டும். (1 பம். ஸ. தீ. 28, 58; 3 பம். ஸ. தீ. 301; இ. லா. ரி. 1 பம் 561) தர்மசாஸ்திரங்களில் தகப்பனுக்கும், மூத்தகுமாரனுக்கும் அதிக பாகங்கொடுக்கும்படியாய் ஏற்பட்டிருந்தாலும் இக்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட வழக்கம் அனுஷ்டானத்திலிருக்கிற விடங்களில்மட்டும் அந்த ஏற்பாடு செல்லும். (2 பம். ஸ. தீ. 266) அப்படிப்பட்ட ஏற்பாட்டில்கூட பாகத்திற்கு முந்தி ஜேஷ்டகுமாரனிறந்தால் அவன் சந்ததியாருக்கு அதிக பாகங் கிடைக்காது.

தகப்பனுக்கு இரண்டு அல்லது அதற்குமேற்பட்ட பெண்சாதிகளிருக்கும்போதுகூட அவர்களின் பிள்ளைகள் எல்லாரும் சமமாக பாகஞ்செய்து கொள்ளவேண்டுமேயொழிய தாயைக் கணக்கிட்டு பாகஞ்செய்து கொள்ளக்கூடாது. ஆனால், அயோத்திநாட்டில் தாரத்தின் கணக்கின்பேரில் பாகம் ஏற்படுகிறது. அந்த பாகத்தை அவளவள் பிள்ளைகள் பாகித்துக்கொள்ளவேண்டியது. (2 பம். ஸ. தீ. 116)

202. மிதாட்சரப்படி ஸ்வயார்ஜித சொத்தை பாகித்தல்.—தகப்பன் சுவயார்ஜிதமாக சம்பாதித்த சொத்தை தன்னிஷ்டப்படி பிள்ளைகளுக்காவது மற்றவருக்காவது இனாமாகக் கொடுக்கலாம். ஆனால், இனாங்கொடுக்கும் விஷயத்தில் சொத்தை சுவாதீனஞ் செய்யவேண்டும். ஆனால், பாகஞ்செய்துகொடுத்தால் சுவாதீனப்படுத்த வேண்டியதில்லை. இனாம்விஷயத்தில் தகப்பனுக்கு ஸ்வயார்ஜித சொத்தில் ஸகல அதிகாரமிருந்தபோதிலும், பாகவிஷயத்தில் தனனிஷ்டப்படி செய்ய அதிகாரமில்லை. ஒரு மதராஸ் கேசில் ஒருவன் தன் ஸ்வயார்ஜித சொத்தை 10-பாகம் போட்டு ஒரு பாகத்தைப் பிள்ளைக்கும் மற்றப் பாகங்களைப் பெண்சாதிக்கும் பெண்ணுக்கும் சேரும்படியாய் ஏற்பாடுசெய்தான். அப்படிப்பட்ட பாகம் ஜங்கம

சொத்துவிஷயமாய் செல்லுமாகிலும் ஸ்தாவர சொத்து விஷயத்தில் செல்லாதென்று ஸதர்கோர்ட்டு முன்காலத்துப் பண்டிதர்கள் ஜட்ஜிகளுக்குத் தெரிவித்தார்கள். (1853ளு ம. தீ. 61.)

203. பங்காளத்தில் அதிக பாகம்.—பங்காளதேசத்தில் தகப்பனுக்கு ஸ்வயார்ஜித பிதுரார்ஜித சொத்துக்களை இஷ்டம் வந்தபடி விநியோகஞ் செய்ய பாத்தியமிருந்தாலும் பாகவிஷயத்தில் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்றத்தாழ்ச்சியாய் பாகஞ் செய்துகொடுக்க அதிகாரமில்லை. ஜேஷ்டகுமாரனென்றும், வித்வானென்றும், நற்குணனென்றும், குடும்பியென்றும், குழந்தையென்றும் இப்படிப்பட்ட சாஸ்திரோக்தமான காரணங்களிருந்தாலொழிய பிள்ளைகளில் எவனுக்காவது அதிக பாகங் கொடுக்கக்கூடாது. ஜேஷ்டகுமாரனுக்கு பிதுரார்ஜித ஜங்கம சொத்திலும் சுவயார்ஜித சொத்திலும் அதிக பாகங் கொடுக்கலாமே யொழிய மற்ற சொத்துக்களில் கொடுக்கக் கூடாதென்று தாயக்கிரக சங்கிரகத்தில் தெரிவித்திருக்கிறது. (2 பர். ஸ. தீ. 202; 2 W. மேக். 2, 16)

204. பாகஞ் செய்துகோள்கிறவிதம்.—பாகஞ் செய்துகொள்ள வேண்டியவர்களையும், பாகத்துக்காக இன்னின்ன பொது சொத்துக்களிருக்கின்றன வென்பதையும் முதலில் கணக்கிடவேண்டியது. ஜீவனும்சக்காரர்களுக்கும், கடன்காரர்களுக்கும், மற்ற வர்களுக்கும், குழந்தைகளின் கல்யாணங்களுக்கும் வேண்டிய தொகையைக் கழித்துவிடவேண்டியது. (இ. லா. ரி. 10 பம். 529; இ. லா. ரி. 7 பம். 272) பிறகு நியாயமில்லாமல் எவனவன் அதிகச் சிலவு செய்திருக்கிறானோ அதை அவனவன் பாகத்தில் கழித்துவிடவேண்டியது. (இ. லா. ரி. 1 பம். 561; இ. லா. ரி. 5 பம். 589; இ. லா. ரி. 11 ம, 248) குடும்பத்துக்கு எவனெவனுடைய சுவயார்ஜித சொத்து சிலவிடப்பட்டிருக்கிறதோ அதை குடும்ப சொத்திலிருந்து அவனுக்குத் திரும்பக் கொடுக்கவேண்டும் (1 ம. ஐ. 309) இன்னும மற்ற விஷயங்களையும் யோசித்துச் சேர்க்கவேண்டியதைச் சேர்த்தும் கழிக்கவேண்டியதைக் கழித்தபின் பாக்கியை எல்லாப் பிள்ளைகளும் சமமாக பாகித்துக் கொள்ளவேண்டியது. ஆனால், ஒருவனுக்கு அதிகக் குழந்தைகளிருந்த நிமித்தம் அதிகச்சிலவானால் அதை யவன் பாகத்தில் கழிக்கக்கூடாது.

205. பிரிக்கக்கூடாததைப் பிரிப்பது.—விக்கிரகங்கள், கிணறு வீடு முதலியவைகளை எல்லோரும் சம்மதித்து ஒருவருக்குக்கொடுக்கலாம். அதற்கு விலை ஏற்படுத்தி அதை யார் வைத்துக்கொள்கிருனே அவனிடம் கிரயத்தை வாங்கி பங்கிட்டுக்கொள்ளலாம். (இ. லா. ரி. 10 க. 675 ; இ. லா. ரி. 3 க. 51.)

யாதொரு பொது குடும்பத்தில் சிலர் சேர்ந்தேயிருந்தாலும் சிலர் தனியாகப்போக இஷ்டமிருந்தால் தடையில்லை. சில சொத்துக்களைமட்டும் பாகஞ்செய்து, மற்றவைகளை பாகஞ்செய்யாமல் பொதுவாய் அனுபவிக்கலாம். அப்படி பொதுவாக அனுபவித்ததாக தாவாநடந்தால் அதைக் கோர்ட்டில் ருசுப்படுத்துவது மேலேகண்ட சங்கதிகளை வாதிப்பவனுடையதாகும். (7 பம். ஐ 153.

206. பாகஸ்தன் பாகத்தை விட்டுவிடுவது.—பொதுக் குடும்பத்தில் ஒருவன் தன் பாகத்தை விட்டுவிடலாம். அதற்கு அவன் வார்சுகளும் கட்டுப்பட்டவர்களாவார்கள். (இ. லா. ரி. 3 பம். 54 ; இ. லா. ரி. 1 ம. 312) சேர்ந்த குடும்பத்தில் ஒரு பாகஸ்தன் தன்னுடைய பாகத்தை விட்டுவிடுவதாக மற்றபாகஸ்தர்களுடன் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டால், பிரதிபிரயோசனமில்லாமல் அந்த உடன்படிக்கை செய்தால் ரத்தாய்விடும். (இ. லா. ரி. 6 ம. 71.

207. பாகத்தை ரத்துசெய்வது.—பாககாலத்தில் மோசடியாகவாவது சட்டத்துக்கு விரோதமாகவாவது ஒருவனுக்கு நஷ்டம் உண்டாகும்படியாய் பாகஞ் செய்திருந்தால் நஷ்டமடைந்த பாகஸ்தன் கோர்ட்டில் மனுக்கொடுத்து பாகத்தை ரத்துசெய்து மறுபடியும் பாகஞ்செய்துகொள்ளலாம். (1859 ளு ம. தீ. 84 ; 10 பம். ஐ. 444.) ஆனல், சில சொத்துக்கள் மட்டும் பாககாலத்தில் விட்டுப்போயிருந்தாலும் அல்லது மோசடியாய் மறைத்துவைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட சொத்தைமட்டும் பாகஞ் செய்துகொள்ளவேண்டியது. (இ. லா. ரி. 1 அ. 543.)

208. சொத்தில்லாத பாகம்.—பாகஞ்செய்துகொள்ள சொத்தில்லாதிருந்தபோதிலும் அவரவர்கள் சுவயாஜித சொத்துக்கு மற்றவர்கள் பாகங்கேட்கக்கூடாதென்று பேருக்குமட்டும் பாகஞ் செய்துகொள்வதுண்டு. (13 மூ. இ. அ. 113.)

209. பாகவிஷயமான ருசு.—பாகத்துக்கு பாகபத்திரம் முதலான தஸ்தாவேஜுகள் வேண்டியதில்லை. (4 மூ. இ. அ. 168) பாகஸ்தர்கள் தனித்தனியாகப் போகவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் பொது சொத்தை பாகித்துக்கொண்டு தனித்தனியாக அநுபோகித்துக்கொண்டுவந்தாலதுவே போதுமானது. (14 ஸ. 31; 8 க. ஐ. 396) பாகங்களை வெவ்வேறாக அளந்து கட்டி அடையாளஞ் செய்யவேண்டியதும் அவசியமில்லை. இஷ்டப்பட்டபோது அந்த அடையாளத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம். (11 மூ. இ. அ. 75; 13 மூ. இ. அ. 113; 3 ம. ஐ. 40. 287; இ. லா. ரி. 4 பம். 157; இ. லா. ரி. 12 க. 96; இ. லா. ரி. 5 அ. 532; இ. லா. ரி. 13 பம். 25) பிரிவினைக்குப்பிறகும் நிலத்துக்கு அடையாளம் ஏற்படுத்துவதற்கு முந்தி ஒரு பாகஸ்தனிறந்தால் அவன் பாகம் அவன் விதவைக்குச் சேருமேயொழிய மற்றபாகஸ்தர்களுக்குச் சேரமாட்டாது. (13 மூ. இ. அ. 497, 14 ஸ. 33.)

பிரிவினை எண்ணமில்லாமலே குடும்பத்தின் பாகஸ்தர்கள் தூரதேசங்களில் வியாபாரம், உத்தியோகம் முதலியவை செய்தாலும், தனியாக வாசஞ்செய்து கொண்டுவந்தாலும், தனித்தனியாக சில சொத்துக்களை அநுபவித்துவந்தாலும், ஒருவருக்கொருவர் லேவாதேவி செய்து கொண்டுவந்தாலும், பாகஞ் செய்துகொண்டவர்களாக எண்ணப்படமாட்டார்கள். (4 மூ. இ. அ. 158; 12 மூ. இ. அ. 540; 14 மூ. இ. அ. 412; 3 பம். ஐ. 87; 1857 ஞு ம. தீ. 230; 1861 ஞு ம. தீ. 101; 8 ம. ஐ. 25; 8 மூ. இ. அ. 66; இ. லா. ரி. 1 அ. 437; 23 ஸ. 412.)

சாதாரணமாய் இந்துகுடும்பங்கள் ஐக்கியமானவைகளென்று நம்பப்படுவதால். குடும்பம் பிரிந்ததென்று வாதாடுகிறவர்கள் அவ்விஷயத்தை ருஜுச்செய்யவேண்டும். (9 மூ. இ. அ. 66; 12. மூ. இ. அ. 523) சேர்ந்த குடும்பத்தில் ஒருவன்மட்டும் பாகம் பிரித்துக்கொண்டுபோன காரணத்தைக்கொண்டு மற்றவர்களும் பாகஞ்செய்து கொண்டதாக எண்ணக்கூடாது. (இ. லா. ரி. 9 க. 817) சேர்ந்த குடும்பத்தில் சர்க்கார் கணக்குகள் ஒருவன் பேரில் மட்டும் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதைக் கொண்டாவது குடும்பம் பிரிவினையாய் விட்டதென்று நினைக்க நியாயமில்லை. (இ. லா. ரி. 1 அ. 347.)

210. விபாகதஸ்தாவேஜு—பாகத்துக்குப் பத்திரம் அவசியமில்லாமற் போனபோதிலும், பத்திரம் எழுதினல் மறுபடி தகரார் ஏற்படாதபடி நிதானித்தெழுதவேண்டும். பாகபத்திரம் பாகிக்கவேண்டிய சொத்தின் மொத்தக்கிரயத்துக்கு ஏற்படும் ஸ்டாம்பில் எழுதவேண்டும். (ஸ்டாம்பாக்ட் 1-வது ஷிடியூல் 45. கிளாஸ்) 100ரூபா அல்லது அதற்குமேற்பட்ட விலையுள்ள ஸ்தாவர சொத்து விஷயமாய் ஏற்படும் பொகபத்திரத்தை அவசியம் ரெஜிஸ்டர்செய்யவேண்டும். (ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட் 17 பிரிவு) ரிஜிஸ்டர் செய்யாவிட்டால் அதை சாட்சியமாகக் கோர்ட்டில் தாக்கல்செய்யக்கூடாது. (இ. லா. ரி. 5 பம். 252) பஞ்சாயத்தார்களால் பாகஞ் செய்விக்கப்பட்டால், அதை எல்லா பாகஸ்தர்களும் ஒப்புக்கொண்டு அவர்கள் தீர்ப்பில் கையெழுத்துச்செய்தால் அதேபாகபத்திரமாக எண்ணப்படும். (இ. லா. ரி. 9 பம். 50)

211. பாக விஷயமானதாவா—பொதுக்குடும்பத்தில் பாகஸ்தர்கள் பாகவிஷயத்தில் ஒத்துமைப்படாமலிருந்தால் தாவாசெய்யவேண்டும். தாவாகொண்டுவருகிறவர்கள் மற்றபாகஸ்தர்களை பிரதிவாதியாகச் சேர்க்கவேண்டும். (இ. லா. ரி. 2 க. 149)பாக வியாச்சியத்தில் எல்லாப் பொதுச்சொத்தையும் சேர்க்கவேண்டும். (1861ஸு ம. தீ. 86 ; 22 ஸ. 333 ; 7 பம். ஐ. 46; 11 பம். ஐ. 71 ; இ. லா. ரி. 12 க. 566 ; இ. லா. ரி. ரி. 14 க. 122) சொத்துக்கள் வெவ்வேறு கோர்ட்டுகளின் அதிகார எல்லைக்குள்ளிருந்தால் வெவ்வேறு பிராதுசெய்யவேண்டும். (3 ம. ஐ. 376 ; இ. லா. ரி. 4 பம். 482 ; இ. லா. ரி. 5 க. 474 ; இ. லா. ரி. 14 க. 835) பொது சொத்தின் சில பாகத்தை ஒரு பாகஸ்தன்மட்டும் பராதீனஞ்செய்திருந்தால், மற்றபாகஸ்தர்கள் அந்தப் பராதீனமான சொத்தில் தங்களுக்கு வரவேண்டிய பாகத்துக்குமட்டும் தாவாசெய்யலாமென்று மதராஸ் ஹைகோர்ட்டாரும், குடும்பசொத்து முழுவதையும் சேர்த்து தாவாசெய்யவேண்டுமென்று கல்கத்தா ஹைகோர்ட்டாருந் தீர்மானித்திருக்கிருர்கள். (இ. லா. ரி. 5 ம. 196 ; இ. லா. ரி. 11 க. 396)

சிலசொத்துகள் பாத்தியம் அல்லது குத்தகை இவைகளுக்குட்பட்டு மற்றவர்களனுபோகத்திலிருந்து அதைப் பிரிவினைசெய்வது அசாத்தியமாயிருந்தால் அதைப்பிராதில் சேர்க்கவேண்டியதி

ல்லை. (5 ம. ஐ. 419; 12 பம். ஐ. 148) ஒருபாகஸ்தன் தன் பாகத்துக்காக தாவாசெய்யும்போது தன் சுவாதீனத்திலிருக்கும் எல்லாப் பொதுசொத்துக்களையும், தன் பிராதில் சேர்க்கவேண்டியது. அவைகள் வேறுகோர்ட்டின் எல்லைக்குட்பட்டிருந்தாலுந் தாவாவில் சேர்ப்பது அவசியம். (15 ஸ. 111; 25 ஸ. 353; இ. லா. ரி. 7 பம். 272)

பாகவிஷயத்துக்கு காலாவதியே கிடையாது. ஆனால், ஒருபாகஸ்தனை மற்றவர்கள் பொதுசொத்தில் அவனுக்கு பாத்தியமில்லையென்று அவனை அனுபோகத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டால் அப்படி நீக்கின காலமுதல் 12வருஷத்திற்குள் தாவாசெய்யவேண்டும். (காலநிர்ணயச்சட்டம் 1 ஷிடியூல் 127 ஆர்டிகள்)

212. முன் வரும்படி.—பாகவிஷயத்தில் முந்தின வரும்படியைக்கேட்க நியாயமில்லை. ஆனால், பாகஸ்தன் பொதுசொத்தின் அனுபோகத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டாலும். பிரிக்கக்கூடாதென்று வியாச்சியத்தால் பொதுசொத்தை ஒருவனே அனுபவித்துக்கொண்டுவந்தாலும் அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் பாகத்தோடு முந்தியவரும்படியையும் பாகித்துக்கொடுக்க தீர்மானிப்பார்கள். (இ. லா. ரி. 5 பம். 595; இ. லா. ரி. 2 ம. 128; இ. லா. ரி. 5 ம. 236; இ. லா. ரி. 16 க. 397).

213. பாகடிகிரி.—பாகவியாச்சியத் தீர்ப்பு செய்வதற்குமுன் பாகஸ்தர்களில் எவராயினும் இறந்தால் அவன் குடும்பம் பிரியாத நிலைமையில் இறந்ததுபோல எண்ணப்படுவான். தீர்ப்புச்சொன்ன நிமிஷ முதல் குடும்பம் பிரிக்கப்பட்டதாகவே எண்ணப்படும். (இ. லா. ரி. 4 க. 431, இ. லா. ரி. 2 ம. 85). ஆனால், அசல் தீர்ப்பின்பேரில் தாவா அப்பீலில் இருந்தால் அந்த அப்பீல் தீர்ப்புவரையில் குடும்பம் பிரிபடாததாகவே எண்ணப்படும். (இ. லா. ரி. 6 பம். 113) பாகத்தீர்ப்பு ஆனவுடன் வாதிகளாவது, பிரதிவாதிகளாவது நிறைவேற்ற நடவடிக்கை நடத்தி அவரவர்கள் பாகங்களைப் பிரித்துக்கொள்ளலாம். (இ. லா. ரி. 3 க. 551; இ. லா. ரி. 9 க. 568).

213. சம்சிருஷ்டி குடும்பம்.—சேர்ந்த குடும்பத்தின் பாகஸ்தர்கள் பிரிவினைசெய்துகொண்டபிறகு அவர்கள் எல்லோருமாவது,

சில பாகஸ்தர்களாவது மறுபடி சேர்ந்துகொள்வது "சம்சிருஷ்டி" என்று பிருகஸ்பதி வாக்கியத்தில் ஆதாரமிருக்கிறது. அதெப்படியெனில் பாகஞ் செய்துகொண்ட தகப்பன், பிள்ளை, சகோதரர்கள், பெரியப்பன், சிற்றப்பன் முதலியவர்கள் யாராவது பிரியத்தால் மறுபடி சேர்ந்து ஒரே குடும்பமாய் வசித்தால் அவனுக்கு சம்சிருஷ்டன் என்று பெயர்.

214. சம்சிருஷ்டியை ருசுச்செய்வது.—ஒருதரம் பாகம் செய்துகொண்டபிறகு சம்சிருஷ்டி நடந்ததென்று யார்வாதிக்கிறார்களோ அவர்களே அதை ருசுச்செய்யவேண்டும். பாகத்திற்குப்பிறகு ஒருவீட்டிலேயே எல்லாருஞ் சேர்ந்திருப்பது, போசனஞ்செய்வது, சேர்ந்து வியாபாரஞ்செய்வது, பொதுவாய் சொத்தை அனுபவிப்பது முதலிய காரணங்களால் சம்சிருஷ்டி ஏற்பட்டதாக எண்ண முடியாது. (2 ம. ஐ. 235) சம்சிருஷ்டியாக யிருக்கவேணுமென்கிற எண்ணத்தோடு சேர்ந்திருந்ததாக ருசு ஏற்படவேண்டும். (11 மூ இ. அ. 403; 7 ஸ. 35; 7 க. ஐ. 526.)

215. சம்சிருஷ்டியின் பயன்.—நியாயமான சம்சிருஷ்டி ஏற்பட்டால் அவ்விதஞ் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அவர்களுடைய வார்சுகளுக்கும் பாகமாகாத பொதுக்குடும்பத்தில் வசிப்பதுபோலவே எண்ணப்படுவார்கள். ஆனால், சரியான பொது குடும்பத்துக்கும், சம்சிருஷ்டி குடும்பத்துக்கும் பாகவிஷயமாய் சில வித்தியாசமிருக்கிறது. அதைப்பின்னால் வார்சுபாத்தியத்தில் விவரிப்போம்.

12-வது ஸ்திரீதனம்.

216. ஸ்திரீதனமேன்பது.—வார்சு பாத்தியமாகவாவது, உயில்மூலமாகவாவது, தானமாகவாவது கிடைக்காமல் வேறேவிதமாய் ஸ்திரீகளுக்குக்கிடைத்த சொத்துக்களுக்கு ஸ்திரீதனமென்று பெயர். அந்த சொத்தை அவர்கள் தங்களிஷ்டப்படி பராதினஞ்செய்யலாம். (14 க. ஐ. 226; இ. லா. ரி. 11 பம். 69, 573; இ. லா. ரி. 11 அ. 296; இ. லா. ரி. 14 ம. 274) அவைகளாவன:—

(1) சுல்கம்—சுல்கம் ஆசுரவிவாகத்தினாலுண்டானது. தகப்பன் கன்னிகைக்காக ஏதாவது பணம்வாங்கிக்கொள்வது மிகவும்

கிந்திக்கப்படத்தக்கதால் அதைமாற்றி பிராம்ஹவிவாகமாகத் தொடங்கி, பெண்ணுக்குவேண்டியநகை வீட்டுப்பாத்திரம் முதலிய சாமான்களுக்காக வரனிடத்திலிருந்து பணம் நிச்சயஞ்செய்துவாங்கி அந்தப்பணத்தைக்கொண்டு நகைமுதலியவைசெய்து பெண்ணுக்குப்போடுவதும், விவாகச்சிலவைசெய்வதும்.

(2) அத்தியக்னிகம்.—வரனாலாவது, வரன் அல்லது கன்னிகை இவர்களுடைய பந்துக்களாலாவது, சிநேகிதர்களாலாவது, மற்ற எவர்களாலாவது விவாகதினத்தில் அக்னி சன்னிதானத்தில் பெண்ணுக்குக் கொடுக்கும் நகை பணம்முதலியவைகள் அத்தியக்னிகமென்னப்படும். (16. ஸ. 115)

(3) அத்தியாவாஹ்நிகம்.—தகப்பன் வீட்டிலிருந்து புருஷன்வீட்டுக்குப்போகும்போது பெண்ணுக்குப் பெற்றோரால் இனாமாகக் கொடுக்கப்படும் நகை, பணம்முதலிய சொத்துக்கு அத்தியாவாஹநிகமென்றுபெயர்.

(4) அன்வாதேயகம்.—கல்யாணத்துக்குப் பிறகு பிறந்த வீட்டுபந்துக்களாலாவது, புக்ககத்து வீட்டுபந்துக்களாலாவது, பெண்ணுக்குக்கொடுக்கும்சொத்து அன்வாதேயகமென்னப்படும்.

(5) பிரீதிதத்தம்.—புருஷன் பிரீதியாய் பெண்சாதிக்குக் கொடுத்த சொத்துக்கு பிரீதிதத்தம் என்றுபெயர்.

(6) அதிவேதனிகம்.—வேறொரு பெண்ணை விவாகஞ் செய்வதற்காக முதல்பெண்சாதிக்கு திருப்தியுண்டாகும்படி புருஷன்கொடுக்கும் சொத்துக்கு அதிவேதனிகம் என்று பெயர்.

மேலே சொல்லப்பட்ட ஆறுவிதமும் இரண்டுபாகமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன (1) ஒருபெண்ணுக்கு அவளுடைய புருஷனாலாவது, பிறந்தவீடு புக்ககம்வழி பந்துக்களாலாவது, சிநேகிதர் மைத்துனர் முதலியவர்களாலாவது விவாககாலத்தில் இனாமாகக் கொடுக்கும் சொத்துக்கு யௌதகம் என்றும் (2) மற்றப்படி அவளுக்குக் கிடைத்தசொத்துக்களுக்கெல்லாம் அயௌதகமென்றும் பெயர்.

விவாகத்திற்கு முந்தியாவது, விவாககாலத்திலாவது, விவாகத்திற்குப் பிந்தியாவது ஒருபெண்ணுக்கு அவள் தகப்பன், தாய், புருஷன், சகோதரர்கள், பந்துக்கள் முதலியவர்களால் கொடுக்க

ஆடையாபரணங்கள் நிலம் வகைராமுதலியவைகளுக்கு "சௌதாயகம்" என்றுபெயர். (6 பம். ஸ. தீ. 77; 5, ம. ஐ. 111; 1 அ. ஐ. 66; 16 ஸ. 139; 6 அ. ஐ. 279; இ. லா. ரி. 1 க. 275; 3 ம ஐ. 272) மேலேகண்ட சொத்துக்கள் உயில்மூலமாய்க் கிடைத்தாலும் ஸ்திரீதனமென்றே பாவிக்கப்படும். (11 க. ஐ. 295; 2 மார்லி. 65) விசேஷகாலங்களில்மட்டும் தரித்துக்கொள்வதற்காகப் புருஷன்கொடுக்கிற ஆடையாபரணங்கள் ஸ்திரீதனமாகமாட்டாது.

217. ஜீவனும்சம்.—தானவிக்கிரயம் முதலிய சகலபாத்தியத்தோடு ஜீவனும்சத்துக்காக ஒரு ஸ்திரீக்குக் கிடைத்தசொத்தும் அல்லது கிடைக்கவேண்டிய சொத்தும் ஸ்திரீதனமாகவே எண்ணப்படும். (இ. லா. ரி. 1 ம. 166; 24 ஸ. 168; 3 க. ஐ. 121) ஜீவனும்சத்திற்காகக் கிடைக்கவேண்டிய பாக்கிப்பணமும் ஸ்திரீதனமாக பாவிக்கப்படும். (16. ஸ. 76)

ஸ்திரீ தனத்தைக்கொண்டு விருத்திசெய்யப்பட்ட சொத்தும் அதிலிருந்துவரப்பட்ட வரும்படியும் ஸ்திரீதனமாக எண்ணப்படும். (இ. லா. ரி. 1 அ. 72; இ. லா. ரி. 1 ம. 281; 19 ஸ. 292) அசல் ஸ்திரீதனத்தைப்போல அதன் ஆதாயத்தையும் பராதீனஞ்செய்யவும், வார்சுபாத்தியமாய் அடையவும் பாத்தியமுண்டு.

விவாககாலத்தில் தவிற மற்றகாலங்களில் பந்துக்கள் முதலியவர்களால் ஸ்திரீகளுக்குக் கிடைத்தசொத்தும் வேலைசெய்து அவர்கள் சம்பாதித்த சொத்துக்களும் வார்சுபாத்தியமாகக் கிடைத்த சொத்தும் ஸ்திரீதனமாகமாட்டாது.

218. ஸ்திரீகளுக்கு ஸ்திரீதனபாத்தியம்.—ஸ்திரீதனங்களிலெல்லாம் ஸ்திரீகளுக்கு ஒரேவிதமான பாத்தியமில்லை. சில சொத்தில் சகலபாத்தியமும், சிலசொத்தில் புருஷனுடைய அதிகாரத்துக்குட்பட்டு சகலபாத்தியமும், சிலசொத்தில் சாகிறவரையில் அனுபோகபாத்தியமட்டும், இவ்விதமாக பாத்தியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

புருஷனிடமிருந்து கிடைத்த ஜங்கமசொத்திலும், மற்ற பந்துக்களிடமிருந்து கிடைத்த ஸ்தாவரஜங்கம சொத்துக்களிலும், மேற்சொன்ன சொத்துக்களை விருத்திசெய்து அதினால் அடைந்த சொத்துக்களிலும் ஸ்திரீகளுக்கு சகலபாத்தியமுமுண்டு. அவைகளை அவர்கள் தங்களிஷ்டப்படி உயில், தானவிக்கிரயம்முதலிய விளியோ

கஞ்செய்யலாம். (1 ம. ஐ. 85; 19 ஸ, 292; இ. லா. ரி. 7 பம். 155; இ. லா. ரி. 5 அ. 310; இ. லா. ரி. 2 ம. 333.) புருஷன் அந்த சொத்துக்களை உபயோகிக்கக்கூடாது. உபயோகித்தால் வட்டியுடன் அவனிடம் வசூல்செய்யலாம். புருஷன் பஞ்சம், வியாதி, அதிகக்கடன் இவைகளால் ரொம்பகஷ்டதிசையிலிருந்தால் சௌதாயக ஸ்திரீ தனத்தை உபயோகிக்கலாம். ஆனால், அவன் பிறகு நல்லஸ்திதியிலிருந்தால் அதைத் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று தர்மசாஸ்திரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. புருஷன்பட்ட கடனுக்காக ஸ்திரீதன சொத்துக்களை ஜப்திசெய்ய கடன்காரர்களுக்கு அதிகாரமில்லை. (8 பம். ஐ. 129; 6 அ. ஐ. 279)

புருஷனால் கொடுக்கப்பட்ட ஸ்தாவரசொத்தின்பேரில், புருஷனுயிரோடிருந்தாலு மில்லாவிட்டாலும் பெண்சாதிக்கு உயிருள்ளவரையில் அனுபவிக்கலாமே யொழிய வேறே விதமாய் வினியோகஞ்செய்ய அதிகாரமில்லை. புருஷனிடமிருந்து வார்சுபாத்தியமாய்க்கிடைத்த சொத்துவிஷயமாய் என்ன நடவடிக்கைசெய்ய பாத்தியமிருக்கிறதோ அதைமட்டும் இந்த ஸ்திரீதனத்தில் செய்யலாம். (இ. லா. ரி. 7 ம. 387; இ. லா, ரி. 1 அ. 734; 11 பம். ஐ 403; 5 ம ஐ. 111) புருஷனால் சர்வபாத்தியமும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் மட்டும் அதை அவளிஷ்டம்வந்தபடி சிலவுசெய்யவும் வினியோகஞ்செய்யவும் கூடும்.

ஸ்திரீகள் திரேக சிரமப்பட்டாவது, சாமார்த்தியத்தாலாவது சம்பாதிக்கப்பட்ட சொத்தும், பந்துக்கள் முதலியவர்களால் அவர்களுக்குக்கொடுக்கப்பட்ட சொத்தும் முதலில் புருஷனுக்கே சேரும். அவைகளைப் புருஷன் தன்னிஷ்டப்படி சிலவுசெய்யலாம். ஆனால், புருஷன் அனுமதியின்றி அந்த சொத்துக்களைப் பெண்சாதி சிலவு செய்யக் கூடாது. புருஷனுக்குமுன் பெண்சாதியிறந்தால் சொத்து முதலில் புருஷனுக்கும் பிறகு அவன் வார்சுகளுக்குஞ்சேரும். புருஷன்முதலிலிறந்தால் அந்தசொத்தைப் பெண்சாதி சர்வபாத்தியத்துடனடைந்து, பிறகு அவளுடைய வார்சுகளுக்குச் சேர்ந்துவிடும் (இ. லா. ரி. 1 ம. 307). ஆனால், இவ்விதமான சொத்து ஆண் வார்சுகளுக்குத்தான் சேருமென்று மயூகக்கிரந்தத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. (இ. லா. ரி. 12 பம். 505.)

ஸ்திரீகள் புருஷன்சொத்தை வார்சுபாத்தியத்தால் அடைந்து அந்த சொத்துவிஷயமாய் என்ன நிர்ப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகளே, ஒருஸ்திரீயிடமிருந்து மற்றொருத்தி வார்சுபாத்தியமாய் அடைகிற சொத்துவிஷயமாய் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாந்தரம் சொத்தையடைந்தவள் இறந்தபிறகு அந்த சொத்து முதல் ஸ்திரீயின் வார்சுக்குப்போய்ச் சேருகிறது. (223-வது பாராவைபார்க்கவும். (இ. லா. ரி. 17 க. 917; இ. லா. ரி. 5 க. 222).

219. கன்னியாதானத்தின் வார்சு.—கல்யாணமாகாத பெண் இறந்தால் அவளுடைய தகப்பன், தாய், பந்துக்கள் முதலியவர்களால் கொடுத்த சொத்துக்கள் சாதாரணமாய் முதலில் பெண்ணின் அண்ணன்தம்பிகள், பிறகு தாய் தகப்பன், சமீபபந்துக்கள் இவ்விதவரிசையாகச் சேரும்.

220. சுல்கத்துக்குவார்சு.—நிச்சியதார்த்தமாகி விவாகத்திற்கு முந்தி கன்னிகை யிறந்தால், விவாகநிமித்தம் வரனால் கொடுக்கப்பட்ட சுல்கத்தில் சிலவுபோக மீதியைத் திரும்ப வரனுக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று தர்மசாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவாகத்திற்குப் பின்னாலிறந்தால் அந்த சுல்கம் அவளுடைய பெண்முதலானவர்களுக்குச் சேராமல் முதலில் அவள் அண்ணன் தம்பி, தாய், இவர்களுக்கு வரிசைக்கிரமமாகச் சேருமென்று மிதாட்சரம், மயூகம், வீரமித்திரோதயம், ஸ்மிருதி சந்திரிகை முதலிய காசிதேச தர்மசாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன.

221. யௌதக அயௌதக ஸ்திரீ தனங்களுக்கு வார்சுபாத்தியம்—மிதாட்சரப்படி இறந்துபோன ஸ்திரீயினுடைய யௌதக அயௌதக சொத்தை இதனடியில் கண்ட வரிசைக் கிரமமாக அவள் வார்சுகள் அனுபவிக்கவேண்டியது. அவர்களாவன:—

(1) பெண்கள்.—இவர்களில் முதலில் கல்யாணமாகாதபெண்கள், பிறகு விவாகமான ஏழைப்பெண், அதன்பிறகு விவாகமான பணக்காரப்பெண்.

(2) பெண்களின் பெண்கள்.—இவர்கள் அவளவள் தாயார் பாகத்தைச் சரியாகப் பங்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டியது. மூலஸ்திரீயின் பெண் உயிரோடிருந்தால் அவளுக்குச் சொத்துமுழுவதும் சேருமேயொழிய பெண்ணின் பெண்களுக்குச் சேரமாட்டாது.

(3) பெண்களின் பிள்ளைகள்.—இவர்களும் அவனவன் தாய்களின் பாகத்தைமட்டும் சேர்ந்தசகோதரர்களுக்குள் சரியாக பங்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டியது.

(4) பிள்ளைகள்.

(5) பிள்ளைகளின் பிள்ளைகள்.—இவர்களுக்கு தகப்பன் பாகத்தை அனுசரித்தே பாகங் கிடைக்கும். மூலஸ்திரீக்கு முந்தி அவள் பிள்ளைகளில் ஒருவனிறந்தால் அவனுடைய பிள்ளைக்கு பாகங்கிடைக்கமாட்டாது.

மேலே சொல்லப்பட்ட 5 வரிசைக்கிரமமான வார்சுகளில்லாதபட்சத்தில் இதனடியில்கண்ட வரிசைப்படிக்குள்ளவர்களுக்குக் கிரமமாக சொத்துச் சேருமென்று நிர்ணயசிந்து என்கிற கிரந்தத்தில் விவரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது :—

(a) கன்னிகாதான விவாகமாயிருந்தால்		(b) கன்னியாவிக்கிரய விவாகமாயிருந்தால்	
6	புருஷன்.	6	தாய்.
7	ஸபத்நீ பிள்ளைகள். (இ. லா. ரி. 15 ம. 348)	7	தகப்பன்.
8	ஸபத்நீ பிள்ளைகளின் பிள்ளைகள்.	8	அண்ணன்தம்பிகள்.
9	ஸபத்நீ.	9	அண்ணன்தம்பிபிள்ளைகள்.
10	ஸபத்நீபெண்.	10	தங்கை தமக்கைகள்.
11	ஸபத்நீபெண்ணின்பிள்ளைகள்.	11	தங்கை தமக்கைபிள்ளைகள்.
12	புருஷன் தாயார்.	12	தகப்பனின் தாயார்.
13	புருஷன் தகப்பன்.	13	தகப்பனின் தகப்பன்.
14	புருஷன் அண்ணன் தம்பிகள்.	14	சிறியதகப்பன் பெரியதகப்பன்
15	புருஷன் அண்ணன் தம்பிகளின் பிள்ளைகள்.	15	சிறியதகப்பன் பெரியதகப்பன் பிள்ளைகள்.
16	மாமனாரின் தாய்.	16	தகப்பன்வழியில் ஒருவருமில்லாவிட்டால் புருஷனும் அவனுடைய சபிண்டர்களும் வார்சுதாரர்
17	மாமனாரின் தகப்பன்.		
18	சிறியமாமனார் பெரியமாமனார்.		

19 சிறியமாமனார் பெரியமாமனார் பிள்ளைகள். களாவார்கள்.

222. மயூக கிரந்தப்படி வார்சுபாத்தியம்.—அன்வாதேயகம் பிரீதிதத்தம் இந்த இரண்டுவிதமான ஸ்திரீதனங்களுக்கு வார்சுபாத்தியஸ்தர்களை வரிசையாக இதனடியில் காட்டியிருக்கின்றன. எப்படியெனில் :—

(1) யாதொரு ஸ்தரீயின் பிள்ளைகளும், விவாகமாகாத பெண்களும் சேர்ந்து முதலில் சரிபாகத்துக்கு வார்சாகிறார்கள். பிள்ளையில்லாவிட்டால் விவாகமாகாத பெண்ணுக்கே சொத்தெல்லாம் சேர்ந்துவிடும். விவாகமான பெண்ணுக்கும், பெண்ணின் பெண்ணுக்கும் மரியாதையாக ஏதாவது கொஞ்சம் கொடுக்கவேண்டும். விதவைகளாயிருக்கும் பெண்களுக்குச் சொத்து கொஞ்சமேனும் கிடைக்கமாட்டாது.

(2) விவாகமாகாத பெண்களில்லாவிட்டால், விவாகமாகி சுமங்கிலியாயிருக்கிற பெண்களும், பிள்ளைகளும் சேர்ந்து சமமாக பாகித்துக் கொள்ளவேண்டும். (இ. லா. ரி. 9பம். 115) பிள்ளைகளில்லாவிட்டால் பெண்களுக்கும், பெண்களில்லாவிட்டால் பிள்ளைகளுக்கும் சொத்து முழுவதும் சேர்ந்துவிடும்.

(3) மேலே சொன்ன வார்சுகளில்லாவிட்டால் பெண்களின் பெண்களும், பெண்களின் பிள்ளைகளும் வார்சாகிறார்கள். இவர்களின் பாகம் தாயாரின் பாகத்தை யனுசரித்ததேயொழிய எல்லாருக்கும் சமபாகமல்ல.

(4) அதற்குமேல் பிள்ளையின் பிள்ளைகளுக்கு வார்சுபாத்தியம் ஏற்படுகிறது. இவர்களுக்கும் அவனவன் தகப்பனுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பாகத்தை தங்கள் சகோதரர்களுக்குள் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டுமேயொழிய எல்லாருக்கும் சமபாகமல்ல.

(5) பிறகு இறந்துபோன ஸ்திரீயின் விவாகம் கன்னிகாதானமாயிருந்தால் அவள் புருஷனும் அவன் வார்சும் சொத்தை யடைகிறார்கள். கன்னியா விக்கிரயமானால் அவள் தாயும் தகப்பனும் அவனுடைய வார்சும் வார்சாகிறார்கள்.

மேலே சொன்ன ஸ்திரீதனங்களல்லாமல் மற்ற அத்யக்னிகம் அத்தியாவாகனிக முதலிய ஸ்திரிதனங்களுக்கு மயூககிரந்தத்தில் தெரிவித்திருக்கிறபடி வார்சு யாரென்றால் :—

(1) விவாகமாகாத பெண்கள்.
(2) விவாகமானவர்களில் ஏழைப்பெண்கள்.
(3) விவாகமானவர்களில் பணக்காரப் பெண்கள்.
(4) பெண்ணின் பெண்கள், பெண்ணின் பிள்ளைகள்.
(5) பிள்ளைகள்.
(6) பிள்ளையின் பிள்ளைகள்.
(7) அதன்பிறகு, கன்னியாதானமாயிருந்தால் புருஷனும் அவனுடைய வார்சுகளும், கன்னியா விக்கிரயமாயிருந்தால் தாய் தகப்பனும் அவனுடைய வார்சுகளும்.

மேற்சொன்ன வார்சுகளில்லாவிட்டால், இன்னார் அவளுடைய ஸ்திரீதனத்துக்கு வார்சாவார்களென்று மயூககிரந்தத்தில் விவரமாகக் காணப்படவில்லை. ஆனால், அதில் வரையப்பட்டிருக்கிற பிருஹஸ்பதி வாக்கியத்தின் ஆதாரத்தினால், யாதொரு ஸ்திரீ எவர்களுக்கு தாய்க்குச் சமானமாயிருக்கிறாளோ அவர்கள் அவளுடைய ஸ்திரீதனத்துக்கு வார்சாகிறார்கள். அவர்கள் யாரென்றால் :—(1) அக்கா தங்கைகளின் பிள்ளைகள், (2) புருஷனுடைய அக்கா தங்கைகளின் பிள்ளைகள், (3) புருஷனுடைய அண்ணன் தம்பிகளின் பிள்ளைகள், (4) தன் சொந்த அண்ணன் தம்பிகளின் பிள்ளைகள், (5) மாப்பிள்ளை, (6) புருஷனுடைய தம்பி, மேற்சொன்னவர்களில், புருஷனுக்குப் பிறகு புருஷன் வழிபந்துக்களும், தகப்பனுக்குப் பிறகு தகப்பன் வழிபந்துக்களும் முதலில் வார்சாவதாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

223.—தாயபாகப்படி யௌதக, அயௌதக ஸ்திரீதனங்களுக்கு வார்சு கிரமங்கள்.—(*a*) தாயக்கிரமம் தாயபாகம் முதலிய தர்ம சாஸ்திரங்களில் சொல்லியபடி யௌதக சொத்துக்கு வார்சுக்கிரமம் எப்படியென்றால் :—(1) நிச்சியதார்த்தமாகாத பெண்கள், (2) நிச்சியதார்த்தமாய் விவாகமாகாத பெண்கள், (3) விவாகமான பெண்களில் புத்திர சந்ததியுள்ள அல்லது பெறத்தக்க பெண்கள், (4) மலடியாயிருக்கிற பெண்கள் அல்லது விதவையான பெண்கள், (5) பிள்ளைகள், (6) பெண்ணினுடைய பிள்ளைகள், (7) பிள்ளையுடைய பிள்ளைகள், (8) பிள்ளையுடைய பேரன்கள், (9) சக்களத்தி பிள்ளைகள், (10) சக்களத்தி பேரன்கள், (11) சக்களத்தி கொள்பேரன்கள், இதற்குமேல் அந்த ஸ்திரீயின் விவாகத்தை அனுசரித்ததாயிருக்கிறது.

கன்னிகாதானமாயிருந்தால்.	கன்னியாவிக்கிரயமாயிருந்தால்.
(12) புருஷன்	(12) தாய்.
(13) அண்ணன் தம்பிகள்.	(13) தகப்பன்.
(14) தாய்.	(14) அண்ணன் தம்பிகள்.
(15) தகப்பன்.	(15) புருஷன்.

பிறகு எட்டின வார்சுகள்.—(16) புருஷனுடைய தம்பிகள், (17) புருஷனுடைய அண்ணன் தம்பிகளின் பிள்ளைகள், (18) ஸ்தரீயின் அக்கா தங்கைகளின் பிள்ளைகள், (19) புருஷனுடைய அக்கா தங்கைகளின் பிள்ளைகள், (20) ஸ்தரீயின் அண்ணன் தம்பிகளின் பிள்ளைகள், (21) மாப்பிள்ளை, (22) மாமனர், (23) புருஷனுடைய தமயன், (24) சகுல்யர்கள், (25) சமானோதகர்கள். சகுல்யர்கள், சமானோதகர்கள் இவைகளை மேலே 228-வது பாராவில் விவரிக்கப் படும்.

(*b*) அயௌதக சோத்துக்கு வார்சுபாத்தியம்.—(1) பிள்ளைகளும் நிச்சியதார்த்தமாகாத பெண்களும் சேர்ந்து சமவார்சாகிறார்கள். (2 க. ஐ. 144) பிள்ளைகள் பெண்களில் யாராவதொருவர் மட்டுமிருந்தால் அவர்களுக்கே சொத்துமுழுவதும் சேர்ந்துவிடும். (2) நிச்சியதார்த்தமாய் விவாகமாகாத பெண். (3) புத்திரசந்ததியுள்ள அல்லது பெறத்தக்க விவாகமான பெண். (4) பிள்ளைகளின் பிள்ளைகள். (5) பெண்களின் பிள்ளைகள். (6) கொள்பேரன்கள். (7) சக்களத்தி பிள்ளைகள், (8) சக்களத்தி பேரன்கள். (9) சக்களத்தி கொள்பேரன்கள். (10) விதவை அல்லது மலடிப் பெண்கள்.

அதன்மேல் விவாக விஷயத்தை யனுசரிக்காமல், அயௌதக சொத்துக்கு தாயபாகப்படி வார்சுகள் யாரென்றால் (11) ஸ்தரீயின் அண்ணன் தம்பிகள், (12) தாயார், (13) தகப்பன், (14) புருஷன், (15) மேற்சொல்லிய வரிசையில் புருஷனுடைய தம்பி வகையராப் பேர்கள் தூரவார்சுக ளாவார்கள். (11 க. ஐ. 286 ; இ. லா. ரி. 1 க. 275) ஆனல், தாயாக்கிரமசங்கிரகம் விவாகத்தின்படி வார்சேர்ப்படவேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருந்த போதிலும், தற்காலத்தில் கோர்ட்டுகளில் அது ஒப்புக் கொள்ளப் படவில்லை.

(*c*) தாயபாகப்படி பித்ருதத்தத்துக்கு வார்சு.—தகப்பனல் பெண்ணுக்குக் கொடுத்த "பித்ருதத்தம்" என்கிற ஸ்தரீதனத்துக்கு வார்சுகளை விவரமாய் அடியில் காட்டியிருக்கிறோம். 1 முதல் 11 வரையில் மேலே சொல்லப்பட்ட யௌதக ஸ்தரீதனத்துக்கு ஏற்ப

ட்டதுபோலவே வார்சு பாத்தியம் ஏற்படும். அதன்பிறகு அயௌதக ஸ்தரீதனம்போல (12) ஸ்தரீயின் சகோதரர்கள், (13) தாய், (14) தகப்பன், (15) புருஷன், (16) புருஷனுடைய தம்பி வகையரா ப்பேர்களான தூரவார்சுகள். இந்த தாயபாக கிரந்தந்தான் கோர்ட்டில் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. (11 க. ஐ. 286, 300.)

224. வார்சுக் கிரமம் தப்பினல் மறுபடி வார்சு.—ஒரு ஸ்திரீ தனக்கு பாத்தியமாயுள்ள ஸ்திரீதனத்தை மற்றொருவளுக்கு தானமாகவாவது, உயில்மூலமாகவாவது கொடுத்தால் அந்தசொத்து அதைப்பெற்றுக் கொண்டவளுடைய ஸ்தரீதனமாகவே எண்ணப் பட்டு அவளுடைய வார்சுகளுக்குச் சேரும். (11 க. ஐ. 295) ஆனல், வார்சாக சொத்தையடைந்த ஒரு ஸ்திரீ வார்சில்லாமல் இறந்தால் மூல ஸ்திரீயின் வார்சுக்கே அந்த சொத்து சேர்ந்துவிடும். (இ. லா. ரி. 5 க. 222 ; இ. லா. ரி. 17 க. 911, 917.) ஒருஸ்திரீயினிடமிருந்து மற்றொருஸ்திரீக்கு தானமாகவாவது, உயில்மூலமாகவாவதில்லாமல் வார்சு பாத்தியமாக சொத்துக்கிடைத்தால் அது ஸ்திரீதனமாகமாட்டாது. (2 க. ஐ. 144 ; 3 ம. ஐ. 314 ; 6 பம். ஐ. 18 ; 14 க. ஐ. 237 ; இ. லா. ரி. 5 க. 225) ஸ்திரீ தனம் ஒருதரம் ஆண் வார்சுகளுக்குச் சேர்ந்துவிட்டால் பிறகு மறுபடி மூல ஸ்திரீயின் வார்சுகளுக்குச் சேரமாட்டாது.

உதாரணம்.—ஒருவளுக்கு "ஏ" "பீ" என்கிற இரண்டு பெண்களில் "ஏ" கல்யாணமானவள். "பீ" விவாகமாகாத பெண்ணுகையால் தாயாரின் ஸ்திரீதனம் அவளுக்குச் சேர்ந்தது. பிறகு "பி" கன்னிகாதானமாக கல்யாணம் செய்யப்பட்டு சந்ததியின்றி யிறந்துபோனுள். "பி" க்கு வார்சுபாத்தியமாகக் கிடைத்த சொத்து அவள் புருஷனுக்குச் சேராமல் "ஏ" யின் வார்சாகிய 'ஸி' க்குபோய்ச் சேர்ந்துவிடும். ஸ்திரீதனமாயிருந்தால் புருஷனுக்குச்சேரும்.

உதாரணம் 'க' என்கிற தாயிடமிருந்து 'த' என்கிற பெண் வார்சுபாத்தியமாக சில சொத்தையடைந்து 'ச' என்கிற பெண்ணேயும், 'ந' என்கிற தாயின் சகோதரனேயும் விட்டிறந்தாள். அவளுக்குத் தாயிடமிருந்து வார்சு பாத்தியத்தால் கிடைத்த சொத்துக்கு, 'ச' என்கிற பெண்ணேக்காட்டிலும் மாமனே சமீப வார்சாவான். (1 பம். ஸ. தீ. 3 ; இ. லா. ரி. 17 க. 611.)

225. துஷ்கிருத்தியங்களால் ஸ்திரீதன சொத்துப் போகாது.—ஸ்திரீதன சொத்துக்கு வார்சாக ஏற்பட்டவள் வியபசாரியா யிருந்தாலும், ஜாதி பிரஷ்டையானுலும் அவளுடைய பாத்தியத்திற்கு

பாதகமுண்டாகமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 1 அ. 46.) புனர்விவாகஞ் செய்து கொண்டாற்கூட அவளுக்கு வேறொரு ஸ்திரீயினுடைய ஸ்திரீதன சொத்திலுள்ள வார்சு பாத்தியம் போகமாட்டாது. (1856 ௵ 15வது ஆக்ட்.)

அனேகர் தங்களுடைய முதல்தார மிறந்து போனவுடன் அவளுடைய ஆடையாபரணங்களைப் பெண்கள் முதலான வார்சுகளுக்குக் கொடாமல் தங்களுடைய இரண்டாவது தாரத்துக்குப்போட்டு அழகு பார்க்கிறார்கள். இது சட்டப்படி அனியாயமானது. அந்த நகைகளுக்கு வார்சாயுள்ள பெண்கள் தாயாரிறந்த 3 வருஷங்களுக்குள் தகப்பன்பேரிலும், அந்த நகைகளைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற சிறிய தாயார்பேரிலும் தாவாசெய்து நகைகளையாவது அல்லது அவைகளின் கிரயத்தை யாவது வாங்கலாம். பெண்கள் மைனராயிருந்தால் மைனரிடி நீங்கினது முதல் 3 வருஷத்திற்குள் தாவா செய்யவேண்டும்.

13-வது வார்சுபாத்தியம்.

(a) வார்சுபாத்தியத்தின் மாதிரி.

226. அனுமத்தாக சோத்து நிற்காது.—யாதொரு சொத்தின் சுவான்தாரன் மரணமடைந்தால் அவனுடைய சமீப வார்சுக்கு அந்தக்ஷணமே சொத்துச் சேர்ந்துவிடும். பிறகு அவனைப்பார்க்க சமீப வார்சு உண்டாகலாம் என்கிற காரணத்தால் அந்த சொத்து அவனைச் சேராமல் அனுமத்தாய் நிற்கமாட்டாது. அவ்விதம் சகல பாத்தியமுள்ள ஆண்வார்சுக்குச் சொத்துச் சேர்ந்தபிறகு அவனைப்பார்க்கச் சமீபவார்சுகள் பிறந்தாலும் அவர்களுக்கு அந்தசொத்தில் எவ்விதமான பாத்தியமும் உண்டாகமாட்டாது. (2 க. ஐ. 103 ; 6 பம், ஸ். தி. 224 ; 1 ஸ. 353 ; இ. லா. ரி. 9 ம. 64.) ஆனால், கர்ப்பத்திலிருக்கிற சிசு விஷயத்திலும் இந்த ஏற்பாடு செல்லாது. எப்படியென்றால்:—

(1) ஒரு சுவான்தாரனிறந்தபோது அவனுக்கு ஒரு பிறவிக் குருடனான பிள்ளையும், பிரித்துக்கொண்டுபோன சகோதரன் பிள்ளையும் தவிர மற்ற பேரன், கொள்பேரன், பெண்சாதி, பெண், தௌஹித்திரன் முதலிய வார்சுதாரர்கள் ஒருவருமில்லாதிருந்தால், பிறவிக் குருடனுக்கு சொத்துச் சேராமல் பிரிந்துபோன

சகோதரன் பிள்ளைக்குச் சொத்தெல்லாம் சேர்ந்துவிடும். குருடனுக்குப்பிள்ளை பிறப்பானென்று சொத்து அனுமத்தாய் நிற்காது. பிறகு அந்தக் குருடனுக்குப் பிள்ளை பிறந்தாலும் அந்தப் பிள்ளைக்குப் பாட்டன் சொத்தையடைய பாத்தியமில்லை. சுவான்தாரனிறக்குஞ்சமயத்தில் குருடன் பெண்சாதி கர்ப்பமாயிருந்து பிள்ளையைப் பெற்றிருந்தால் அந்தப் பிள்ளைக்குச் சொத்துச்சேரும். (9 க. ஐ. 397 ; 5 பம். ஸ. தீ. 315)

(2) சுவான்தாரன் இறந்தபிறகு அவனுடைய விதவையால் எடுத்துக்கொண்ட சுவீகாரப்பிள்ளைக்குச் சொத்துசேரும் என்கிற விஷய முன்னமேயே தெரிவித்திருக்கிறோம்.

(b) வார்சுகளின் சம்பந்தம்.

227. வார்சுகள் மூன்றுவிதம்.—ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் ஸபிண்டர்கள், சமானோதகர்கள், பந்துக்களென்று மூன்றுவித வார்சுகளிருக்கிறார்கள். இந்த வார்சுகள் மிதாட்சரப்படி நெருங்கிய ரக்த சம்பந்தத்தைப் பற்றியும், தாயபாகப்படி பிண்டப் பிரதானம் முதலிய கர்மங்களைச் செய்வதைப்பற்றியும் ஏற்படுகிறார்கள். (இ. லா. ரி. 7 க. 119 ; இ. லா. ரி. 9 க. 318 ; 2 க. ஐ. 33 ; இ. லா. ரி. 2 பம். 425 ; இ. லா. ரி. 5 பம். 110.)

228. சபிண்டர்கள் சமானோதகர்கள்—ஒவ்வொருவனும் (1) தகப்பன், (2) பாட்டன், (3) கொள்பாட்டன், இவர்களுக்குப் பிண்டப்பிரதானம் செய்யவும் (4) கொள்பாட்டன்தகப்பன், (5) கொள்பாட்டன்பாட்டன், (6) கொள்பாட்டன்கொள்பாட்டன் இவர்களுக்கு லேபப் பிரதானம் செய்யவும், கொள்பாட்டன் கொள்பாட்டனுக்கு மேல் 7 தலைமுறைவரையிலுள்ளவர்களுக்கு உதகதானஞ் செய்யவும் கட்டுப்பட்டவனென்று தர்மசாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. இதனால் ஒவ்வொரு மனிதனும் (1) பிள்ளை (2) பேரன், (3) கொள்பேரன் இவர்களால் பிண்டப்பிரதானம் பெற்றுக்கொள்ளவும், (4) கொள்பேரன்மகன் (5) கொள்பேரன்பேரன் (6) கொள்பேரன்கொள்பேரன் இவர்களால் லேபப்பிரதானம் பெற்றுக்கொள்ளவும், கொள்பேரன்கொள்பேரனுக்குக் கீழ் ஏழுதலைமுறை வரையிலுள்ளவர்களால் உதகதான மட்டும் பெற்றுக்கொள்ளவும் அதிகாரமுள்ளவனென்று ஏற்படுகிறது. மேற்சொல்லப்பட்ட தானபரிக்கிரகங்களே சபிண்டசமானோதக சம்பந்தங்களுக்குக் காரணங்களாயிருக்கின்றன. எப்படியெனில்.—பிண்டப்பிரதானங்

கொடுக்கிறவர்கள் பெற்றுக்கொள்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் நெருங்கிய சபிண்டர்களென்றும், லேபப்பிரதானங் கொடுக்கிற ஒவ்வொருவரும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு விலகியசபிண்டர்களென்றும் சொல்லப்படுவார்கள். இவர்களுக்கு சகுல்யர்களென்றும் பெயர். மட்டுங் கொடுப்பவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளுகிற ஒவ்வொருவருக்கும் சமானோதகர்கள் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

இப்படிப்பட்ட பிண்டப் பிரதானங் கொடுக்கிறது பெற்றுக் கொள்ளுகிறது இதனல் மட்டுமில்லாமல், ஒரேபெரியவருக்கு இருவர் பிண்டப்பிரதானஞ் செய்யவேண்டியதாக வேற்பட்டால் இவ்விருவர்களுக்குஞ் சபிண்ட சம்பந்தமுண்டாகிறது.(2 க. ஐ. 34 ; 5 க. ஐ. 59.)

228. சபிண்டர்களின் வம்சவிருக்ஷம்—இதனடியில் விவரித்திருக்கும் வம்சவிருட்சத்தில் ஒரு கிருஹஸ்னுக்கு நெருங்கிய சபிண்டர்களேக் காட்டியிருக்கிறது. அவர்களாவன.—

பிள்ளை, பேரன், கொள்பேரன், இம்மூன்று பேர்களும் கிருகஸ்தனுக்கு பிண்டப்பிரதானஞ் செய்வதாலும், தகப்பன், பாட்டன், கொள்பாட்டன், இம்மூவருங் கிருகஸ்தனல் பிண்டப்பிரதானம் பெற்றுக்கொள்வதாலும், இவ்வாறுபேர்களும் கிருஹஸ்தனுக்கு நெருங்கிய சபிண்டர்களாகிறூர்கள்.

ஆஸ்திதாரன் பிண்டப் பிரதானஞ் செய்யவேண்டிய தகப்பன், பாட்டன். கொள்பாட்டன், இவர்களில் மூன்றுபேர்களுக்காவது, இருவர்களுக்காவது, ஒருவருக்காவது, அண்ணன், தம்பி, சிறியதகப்பன், பெரியதகப்பன், சிறியபாட்டன், பெரியபாட்டன், இவர்களின் பிள்ளை பேரன் இவர்கள்கூட பிண்டப்பிரதானஞ் செய்வதால் இவர்களெல்லோருங் கிருகஸ்தர்னுக்குசமீப சபிண்டர்களாகிறூர்கள்.

கொள்பேரனுக்குக் கீழ்மூன்றுதலைமுறை வரையிலுள்ளவர்களும், கொள்பாட்டனுக்குமேல் மூன்றுதலைமுறைவரையிலுள்ளவர்களும், அண்ணன் தம்பிகளின் பேரனுக்குக்கீழ் 3 தலைமுறைவரையிலுள்ளவர்களும், சிறியதகப்பன் பெரியதகப்பனுக்குக் கீழ் 3 தலைமுறைவரையிலுள்ளவர்களும், சிறியபாட்டன் பெரியபாட்டனின் பேரனுக்குக்கீழ் 3 தலைமுறைவரையிலுள்ளவர்களும், இவர்களுக்கும் கிருஹஸ்தனுக்கும் லேபப்பிரதானம்மட்டுங் கொடுக்கவும்

வாங்கவும் சம்பந்தமிருப்பதால் இவர்களெல்லோரும் கிருஹஸ்தனுக்கு விலகின சபிண்டர்கள் அதாவது சகுல்யர்கள் ஆகிருர்கள்.

சபிண்டர்களின் வம்சாவளி.

கொள்பாட்டன்.

பெரியபாட்டன். பாட்டன். சிறியபாட்டன்.

பிள்ளை பிள்ளை

பேரன் பேரன்

தகப்பன்

பெரியப்பன் சிற்றப்பன்

பிள்ளை பிள்ளை

பேரன் பேரன்

கிருஹஸ்தன்.

அண்ணன் தம்பி

பிள்ளை பிள்ளை பிள்ளை

பேரன் பேரன் பேரன்

கொள்பேரன்

229. ஸ்திரீசபிண்டர்கள்.—தகப்பன், பாட்டன், கொள்பாட்டன் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பிண்டங்களை இவர்கள்பெண்சாதிகள்கூட அடைவதால் ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் தாய், பாட்டனுடைய பெண்சாதி, கொள்பாட்டனுடைய பெண்சாதி இவர்கள்கூட சபிண்டர்களாகிருர்கள். (இ. லா. ரி. 2 பம்.420, 440, 445) மேலும் புருஷன் தேகத்தில் பாதி பாகமாக யெண்ணப்படுகிற காரணத்தைக்கொண்டும், பிள்ளையன்றியிலிறந்துபோன புருஷனுக்குக் கர்மத்தை நடத்தும் காரணத்தைக்கொண்டும் பெண்சாதி புருஷனுக்கு சபிண்டையாகிருள்.

கொள்பாட்டன்தகப்பன், கொள்பாட்டன்பாட்டன், கொள் பாட்டன்கொள்பாட்டன் இவர்களுடைய பெண்சாதிகள் மிதாக்ஷ ரத்தின்படி விலகின சபிண்டர்களாகிருர்கள்.

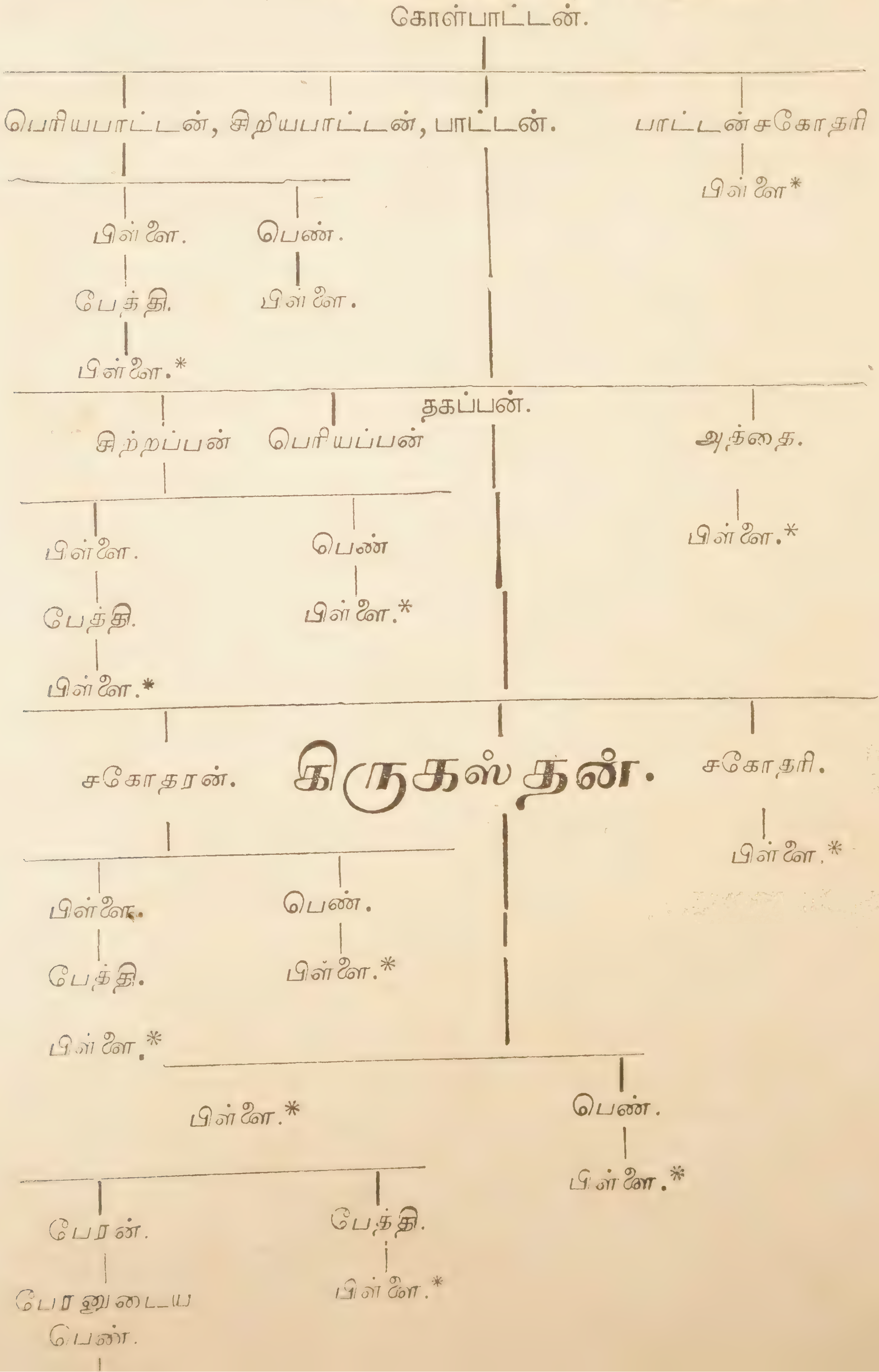
பம்பாய் ராச்சியங்களில் வழக்கமாய் அனுஷ்டிக்கப்படுகிற மயூ கக்கிரந்தப்படி பெண், தமக்கை, தங்கை, அண்ணன் தம்பிகளின் பெண்சாதிகள் இவர்கள்கூட சகோதரசபிண்டர்களாக எண்ணப் படுகிருர்கள்.

230. பந்துக்களின் விவரம்.—சபிண்டர்கள், சமானோதகர்கள் பந்துக்கள் இம்மூன்று வகுப்பினரும் தாயபாகப்படி பிண்டப்பிர தானம் முதலியகர்மங்களைச் செய்வதினுலும், மிதாட்சரப்படி ரக்த சம்பந்தத்தினுலும் கிருஹஸ்தனுக்கு பந்துக்களாகிருர்கள். அதில் முதல் 3 தலைமுறைவரையிலுள்ளவர்களுக்கு சமீபசபிண்டர்களெ ன்றும், 4, 5, 6, தலைமுறைவரையில் தூரசபிண்டர்கள் அல்லது சகுல்யர்களென்றும், அதற்கு ஏழு தலைமுறைவரையிலுள்ளவர் கள் சமானோதகர்களென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிருர்கள்.

231. தாயபாக அனுஷ்டானப்படி பந்துக்களின் வம்சாவளி.— யாதொரு கிருகஸ்தனுக்கு சபிண்டர்கள் சமானோதகர்கள் சகோத் திரர்களாயிருக்கிருர்கள். வேறு கோத்திரத்திலிருப்பவர்கள்கூட சபி ண்டர்களாக விருப்பதுண்டு. இவர்களுடைய சபிண்ட சம்பந்தம், பார்வண சிரார்த்தகாலத்தில் தகப்பன் பாட்டன் கொள்பாட்டன் இவர்களுக்குப் பிண்டங்கொடுப்பதுபோல, தாயின் தகப்பன், தாயின் பாட்டன் தாயின் கொள்பாட்டன் இவர்களுக்கும் பிண்டங் கொடுப்பதால் கிருஹஸ்தனுக்கு பந்துத்வமுண்டாகிறது. வெவ்வேறு கோத்திரத்திற் பிறந்தவர்கள் ஒரே பெரியவருக்குப் பிண்டப்பிரதா னஞ் செய்தால் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சபிண்டர்களாகிருர் கள்.

வேறுகோத்திர சபிண்டர்களுக்கு பந்துகளென்று பெயர். அவ ர்கள் இரண்டுவிதம். அதாவது (1) தகப்பன்வழி பந்துக்கள் (2) தாய்வழி பந்துக்கள். இதனடியில் காட்டியிருக்கிற வம்சவிருட்சங்க ளில் மேலே சொன்ன தகப்பன்வழி, தாய்வழிபந்துக்களை விவரமா யத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

(1) தகப்பனைச்சேர்ந்த பந்துக்கள்.

112-வது பக்கத்திற்கண்ட வம்சவிருட்சத்தில் நக்ஷத்திர அடையாளம்போடப்பட்டவர்களெல்லாரும் கிருகஸ்தனுக்கு வேறு கோத்திர சபிண்டரான தகப்பனைச்சேர்ந்த பந்துக்களாகிறார்கள். இவர்கள் கிருகஸ்தனுக்காகவது, கிருகஸ்தனுடைய தகப்பன், பாட்டன், கொள்பாட்டன் இவர்களில் யாருக்காவது பிண்டங்கொடுக்கத் தக்கவர்கள்.

(2) தாயைச்சேர்ந்த பந்துக்கள்.

தாயின் கோள்பாட்டன். * *

தாயின் பெரியபாட்டன். — பிள்ளை. * — பேரன். *

தாயின்பாட்டன். * *

தாயின்பாட்டனின்சகோதரிகள். — பிள்ளை*

தாயின் பெரிய தகப்பன். — பிள்ளை. * — பேரன். *

தாயின் தகப்பன் * *

தாயின் அத்தை. — பிள்ளை. *

மாமன்.* — மாமன் பிள்ளைகள்.* — மாமன் பேரன்.*

தாய்

தாயின் சகோதரி — பிள்ளை *

கிருகஸ்தன்.

மேலே காட்டியிருக்கிற வம்சவிருட்சத்திலுள்ள புருஷர்களெல்லாம் கிருகஸ்தனுக்கு வேறு கோத்திர சபிண்டர்களாகிறார்கள். இரண்டு நட்சத்திர அடையாளமுள்ள பெரியோர்கள் கிருகஸ்தனாலாவது ஒரு நட்சத்திர அடையாளமிட்ட புருஷர்களாலாவது கொடுக்கும் பிண்டங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதால், கிருகஸ்தனும் ஒரு நக்ஷத்திர அடையாளமிட்ட புருஷர்களும் சபிண்டர்களாகிறார்கள்.

தாய்வழி தகப்பன்வழி பந்துக்களைக் காட்டியிருக்கிற வம்ச விருட்சத்தில் சிலரைமாத்திரம் தாயபாக தாயக்கிரமசங்கிரகம் முதலிய சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் உதாரணமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், இதில் சொல்லியிராத மற்ற வேறு கோத்திர சபிண்டர்களும் பந்துக்களென்றே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. (2 க. ஐ. 28; 5 க. ஐ. 15; 12 மூ. இ. அ. 448.)

231. மிதாட்சரப்படி பந்துக்களின் விவரம்.—மிதாட்சரப்படி (1) ஆத்மபந்துக்கள், (2) தாய்வழி பந்துக்கள், (3) தகப்பன்வழி பந்துக்கள் என்று மூன்றுவிதம். ஒருவனுடைய அத்தை, சிறியதாயார், பெரியதாயார், மாமன் இவர்களுடைய பிள்ளைகளை ஆத்மபந்துக்களென்றும், தகப்பனுடைய அத்தை சிறியதாயார் பெரியதாயார் மாமன் இவர்களுடைய பிள்ளைகளை தகப்பன்வழி பந்துக்களென்றும், தாயின் அத்தை, சிறியதாயார் பெரியதாயார் மாமன் இவர்களுடைய பிள்ளைகளை தாய்வழி பந்துக்களென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. தாயபாக அனுஷ்டானப்படி மேற்சொன்ன ஆத்மபந்துக்களும் தகப்பனுடைய அத்தை பிள்ளைகளும், தாயினுடைய அத்தை பிள்ளைகளும் பந்துக்களாவார்கள். மேற்சொன்ன மற்றவர்கள் பந்துக்களல்ல. ஏனெனில், அவர்கள் கிருஹஸ்தனுக்காவது அவனுடைய முன்னோர்களுக்காவது பிண்டப்பிராதானங் கொடுக்க யோக்கியதையில்லாதவர்கள். மேற்சொன்ன மூன்று வகுப்பு பந்துக்கள் உதாரணத்துக்காகச் சொல்லியிருப்பதால், அதில் சொல்லியிராத ஒருவனுடைய தங்கை தமக்கை பிள்ளைகளும் மிதாட்சரப்படி பந்துக்கள் தானென்று தீர்ப்புகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. (2 க. ஐ. 28; 5 க. ஐ. 15; 6 ம. ஐ. 278; 12 மூ. இ. அ. 448.)

பம்பாயிராச்சியத்தில் மயூக கிரந்தப்படி தமக்கை தங்கைகள், சகோதரியின் பெண்கள், சகோதரன் பெண்கள், பெண்ணினுடைய பெண் இவர்கள் முதலிய ஸ்திரீவர்க்கமெல்லாம் பந்துக்களாக ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

(c) வார்சுகளின் வரிசைக்கிரமம்.

232. மிதாட்சர தாயபாக சித்தாந்தங்கள்.—மிதாட்சர சித்தாந்தப்படி ரக்த சம்பந்தத்தைக்கொண்டும், தாயபாகப்படி இறந்தவ

னுக்குப் பிண்டப்பிரதானங் கொடுக்கிற சம்பந்தத்தைக்கொண்டும் வார்சுக்கிரமம் ஏற்படுவதால், மிதாட்சர தாயபாக சித்தாந்தங்களுக்கு வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது.

தாயபாகப்படி பிண்டத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறவனைக்காட்டிலும் கொடுப்பவன் சமீப வார்சாகிறான். உதகதானத்தைக் காட்டிலும் லேபதானமும், லேபதானத்தைக் காட்டிலும் பிண்டப்பிரதானமும் உயர்ந்ததாக எண்ணப்படுவதால், சமானோதகர்களைக்காட்டிலும் சகுல்யர்களும், சகுல்யர்களைக் காட்டிலும் சபிண்டர்களும்நெருங்கின வார்சுகளாகிறார்கள். மேலும், தகப்பன் வழியில்மட்டும் பிண்டப்பிரதானஞ்செய்கிறவர்களைக் காட்டிலும், தாய் தகப்பனிருவர் வழிகளிலும் பிண்டப்பிரதானஞ் செய்கிறவர்கள் நெருங்கின வார்சாகிறார்கள். இந்த நியாயங்களை யனுசரித்து தாயபாகத்தில் வார்சுகளின் வரிசை யேற்படுத்தி யிருப்பதால், வேறு கோத்திரக் காரர்களாயினும் பிண்டங் கொடுக்கயோக்கியதை யுடையவர்களாதலால், பந்துவரிசையிலுள்ள வெல்லாரும் லேபப்பிரதானம் செய்கிற சகுல்யரைக்காட்டிலும் உதகதானஞ் செய்கிற சமானோதகரைக் காட்டிலும் நெருங்கிய வார்சாகிறார்கள். மிதாட்சரத்தில் பிண்டங் கொடுப்பது பிரதானமில்லாததால் பந்து வரிசையிலுள்ளவர்கள் வேறு கோத்திரத்தார்களாயிருந்தால் அவர்கள், ஒரு கோத்திரத்தானாகிய சமானோதகர்கள் சகுல்யர்கள் இவர்களுக்குப் பிற்பாடு வார்சாகிறார்கள்.

பொதுவாய் முதலில் ஆண் சந்ததிகள், பிறகு இறந்தவன் விதவை, பெண், தௌஹித்திரன் (பெண்ணின் பிள்ளை) தாய் தகப்பன், அண்ணன் தம்பி, அண்ணன் தம்பி பிள்ளைகள், இவ்விதம் எல்லா அனுஷ்டானத்திலும் கொஞ்சதூரவரையில் வரிசையாக வார்சுகளேற்பட்டுப் பிறகு வித்தியாசப்படுகிறது. அதை போகப்போக விளக்கிக்காட்டுவோம்.

233. புத்திர சந்ததியின் பாத்தியம்.—ஒருவனிறந்தபிறகு அவன் சொத்துக்கு முந்தி பிள்ளைகள், பேரன்கள், கொள்பேரன்கள் வார்சுகளாகிறார்கள். தாயபாகப்படி பாகஸ்தர்களுக்கு தனித்தனி வார்சு பாத்தியமுண்டேயன்றி மிதாட்சரப்படி பொது பாத்தியமில்லை. அதுபோல, மிதாட்சர சம்பிரதாயப்படி தனித்தனி வார்சுபாத்தியம் கிடையாது, பொதுபாத்தியமட்டுமுண்டு-

தகப்பனும் பிள்ளைகளும் பிரித்துக்கொண்டபிறகு வேறு சில பிள்ளைகள் பிறந்தால், மிதாட்சரப்படி இவர்கள் தகப்பனுடன் கூட்டு பாகஸ்தர்களாகிறார்கள். ஆகையால் அவனுடைய முழு சொத்தும் இவர்களுக்கே சேரும். அப்படிப் பிரிந்துபோனபின் பிள்ளை பேரன் கொள்பேரன் ஒருவருமில்லாவிட்டால் மிதாட்சரப்படி தகப்பன் சொத்துக்குப் பிரிந்துபோன பிள்ளையும் அவன் வார்சுகளும் பாத்தியஸ்தர்களாகிறார்கள். பிள்ளை, பேரன், கொள்பேரன் இவர்களிருக்கிறவரையில் சுவான்தாரன் பெண்சாதிக்கு ஜீவனாம்சமட்டுங் கிடைக்குமேயொழிய மற்ற பாத்தியமில்லை.

ஒருவன் தன்னுடன் பிரிந்து தனியாயிருக்கிற பிள்ளையையும், சேர்ந்த பெண்சாதியையும் வைத்துவிட்டிறந்தால், அவன் சொத்து பிரிந்த பிள்ளையைச் சேரும். (இ. லா. ரி. 3 பம். 54; இ. லா. ரி. 2 ம. 182)

234. ஒரேமாதிரியான வார்சுபாத்தியம்.—வார்சுபாத்திய விஷயத்தில் பிள்ளை, பேரன், கொள்பேரன்கள் இம்மூன்றுபேர்களும் ஒரேவிதமான பாத்தியதையையுடையவர்களாதலால் ஒரேவரிசையிலிருப்பவர்களாக எண்ணப்படுகிறார்கள். கொள்பேரனும் சுவான்தாரனுடைய ஜீவித்திருக்கும் பிள்ளைகளோடு சரியான பாத்தியமுள்ளவனாகிறான்.

உதாரணம்.—(1) ஒரு கிருகஸ்தன் இறந்துபோகையில் "இராமன்" "கிருஷ்ணன்" என்கிற இரண்டு பிள்ளைகளும், இராமனால் "சுந்தரம்" "வாசுதேவன்" என்கிற இரண்டு பேரன்களும், கிருஷ்ணனால் "கல்யாணன்" என்கிற பேரனும் இருந்தார்கள். சொத்துக்கு "இராமன்" "கிருஷ்ணன்" என்கிற இருவர்கள்மட்டும் வார்சாகிறார்கள். "சுந்தரம், வாசுதேவன், கல்யாணன்" இவர்கள் தங்களுடைய தகப்பன் பாகத்துக்குமட்டும் வார்சாகி அதை அவரவர்கள் தங்களுக்குள் பாகித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

உதாரணம்.—(2) ஒரு கிருஹஸ்தனுக்கு மூன்று பிள்ளைகளிருந்தார்கள். அவனிறந்து போகும்போது முதல் பிள்ளையும், இரண்டாவது பிள்ளையால் இரண்டு பேரன்களும், மூன்றாவது பிள்ளையால் ஒரு கொள்பேரனு மட்டும் உயிருடனிருந்தார்கள். அந்த கிருஹஸ்தனிறந்தபிறகு சொத்தை மூன்று பாகமாகப் போட்டு முதல் பிள்ளை ஒருபாகமும், இரண்டாவது பிள்ளையின் பிள்ளைகள் ஒருபாகமும், மூன்றாவது பிள்ளையாலேற்பட்ட கொள்பேரன் ஒருபாகமும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

உதாரணம்.—(3) இறந்துபோனவனுடைய செத்து அவனுடைய புத்திரர்கள் எல்லோருக்கும் சமபாகமாகச் சேருமேயல்லாமல் அவனுடைய பெண்சாதிகளின் எண்ணிக்கைப்படி சேரமாட்டாது.

235. பிரிக்கத்தகாத ஜமீனில் வார்சுபாத்தியம்.—பிரிவினையாகக் கூடாத ஜமீன், மிட்டா, அல்லது ஜாகீர் விஷயத்தில், காலஞ்சென்று போன ஜமீன்தார், மிட்டாதார் அல்லது ஜாகீர்தாரருடைய மூத்தமகன் மட்டும் வார்சுதாரனுகி மற்றவர்கள் ஜீவனும்சத்திற்கு மட்டும் பாத்தியஸ்தர்களாவார்கள். (இ. லா. ரி. 4. ம. 250.) ஜமீன்தாருக்கு அனேகம் பெண்சாதிகளால் பிள்ளைகள் உண்டாயிருந்தால், எந்தப் பெண்சாதியினுலாஞலுஞ்சரி, முதலில் பிறந்தவனே மூத்த பிள்ளையாக எண்ணப்படுவானே யொழிய, முதலில் கல்யாணஞ் செய்துகொண்ட பெண்சாதிக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளில் மூத்தவன் ஜமீனுக்கு மூத்த பிள்ளையாக எண்ணப்படமாட்டான். (7 பம். ஸ. தீ. 126; 5 பம். ஐ. 161; 14 மூ. இ. அ. 570; இ. லா. ரி. 2 ம 286) மேலும், தகப்பனுக்கு முதலில் உண்டான ஜேஷ்ட புத்திரனுடைய வம்சமுள்ள வரையில் மற்றப்பிள்ளைகளுக்கு வார்சுபாத்தியம் உண்டாகமாட்டாது. (6 ம. ஐ 93; இ. லா. ரி. 4 ம. 250) ஜேஷ்ட புத்திரனிறந்தால் அவனுக்குப்பிறகு அவன் ஜேஷ்ட புத்திரனும், இவனுமிறந்தால் இவன் பிள்ளைகளில் பெரியவனும் இம்மாதிரியாகவே மூத்தபிள்ளை பட்டத்துக்கு வருவார்கள். ஒரு ஜமீன்தாருக்கு மூன்று நான்கு பிள்ளைகளிருந்து அவர்களில் மூத்தவனிறந்து போனுல், அப்படி யிறந்துபோன மூத்தவனுடைய ஜேஷ்ட புத்திரனே வார்சாக பட்டத்துக்கு வருவானே யொழிய, ஜமீன்தாரருடைய மற்ற குமாரர்களில் பெரியவன் பட்டத்துக்கு வரமாட்டான். குடும்பத்தில் புருஷர்களிருக்கையில் ஸ்தரீகளுக்கு வார்சுபாத்திய முண்டாகாது. மேலும், பிரிவினை செய்யக்கூடாத ஜமீனிலுள்ள ஜமீன்தாரரிறந்தால், அவனுக்கு எவர் நெருங்கின வார்சாக விருக்கிறுர்களோ அவர்களில் அதிக வயதானவன் ஜமீனுக்கு பாத்தியஸ்தனுகிறுன். (3 க. ஐ. 13; 12 மூ. இ. அ. 523, 540.)

236. வைப்பாட்டி பிள்ளை.—பிரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசிய ஜாதிகளில் வைப்பாட்டி பிள்ளைகளுக்கு வார்சுபாத்தியங் கிடையாது. (2 ம. ஐ. 369; 7 மூ. இ. அ. 18; 13 மூ. இ. அ. 18) ஆனுல், சூத்திர ஜாதிகளில் வைப்பாட்டி மகன்களுக்குக் கொஞ்சம் வார்சுபாத்

திய முண்டென்று தர்மசாஸ்திரங்களில் சொல்லப் பட்டிருக்கிற அபிப்பிராயங்களின்படி கோர்ட்டுகளில் தீர்ப்புகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. (15 மூ. இ. அ. 159.)

தர்மசாஸ்திரங்களில் வைப்பாட்டி என்கிற வார்த்தைக்கு "தாஸி" என்று வடமொழியிலிருக்கிற வார்த்தைக்கு வெவ்வேறு அர்த்தஞ் செய்திருப்பதால், அவளுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளின் வார்சுபாத்தியத்தைப் பற்றியும் வெவ்வேறு அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். விலைக்குவாங்கியாவது, விலைக்கு ஊழியமாக வைத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஸ்திரீயுடனாவது அவள் சந்ததியுடனாவது சேர்ந்து அதினால் பிறந்த பிள்ளையே தாசீபுத்திரனாவானே யொழிய, தேவதாசியினிடத்தில் பிறந்த பிள்ளை தாசிபுத்திரனாக மாட்டானென்று கலகத்தா ஹைகோர்ட்டார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள் (இ. லா. ரி. 1 க. 1 ; இ. லா. ரி. 19 க. 91) இந்த அபிப்பிராயப்படி இக்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட தாசீபுத்திரர்களே கிடையாது. ஏனென்றால் 1853ளு 5-வது ஆக்டாகிய அடிமைகளைப்பற்றிய ஆக்டின் தாற்பரியப்படி ஊழியக்காரர்களை விற்பனை கொள்வனை செய்யக்கூடாதென்றும், அப்படிச் செய்பவர்கள் தண்டனைக் குள்ளாவார்களென்று மேற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பம்பாய், மதராஸ், அலகாபாத் ஹைகோர்ட்டுகளில் "தாசீபுத்திரன்" என்கிற சொல்லுக்கு "வைப்பாட்டி மகனென்று" அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார்கள். (இ. லா. ரி. 7 ம. 407 ; இ. லா. ரி. 12 ம. 86 ; இ. லா. ரி. 1 பம். 110 : இ. லா. ரி. 4 பம். 37 ; இ. லா. ரி. 2 அ. 134 ; இ. லா. ரி. 6 அ. 329) முக்கியமாய் "தாசீ" என்கிற சொல் மதராஸ்ராஜதானியில் தேவடியாள் என்று வழக்கமாய்ச்சொல்வதால் அதன் பிரகாரமே தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். (1849 ளு ம. தீ. 50 ; 1 ம. ஐ. 478 ; 13 மூ. இ. அ. 41 ; 2 ம. ஐ. 293 ; 12 மூ. இ. அ. 303 ; 4 ம. ஐ. 204.) ஆகையால், பம்பாய், மதராஸ், அலகாபாத், இராஜதானிகளில் சூத்திரஜாதிகளில் எவராயினும் தேவடியாள் முதலான ஸ்திரீகளை வைப்பாட்டியாக வைத்துக்கொண்டால், அவளுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளுக்கு வார்சுபாத்திய முண்டென்று அறியவேண்டியது.

வைப்பாட்டியாக வைத்துக்கொள்ளாமல் அப்போதைக் கப்போது விபசாரஞ்செய்து அப்படி விபசாரஞ்செய்த காரணத்தினாலுண்டாகும் பிள்ளைகள் தாசீபுத்திரர்களாக எண்ணப்படமாட்ட

ர்கள். மேலும் உரவினுல் புணரத்தகாத ஸ்திரீகளை வைப்பாக வைத்துக்கொண்டால், அந்தஸ்திரீகளிடத்திலுண்டாகும் பிள்ளைகள் தாசிபுத்திரர்களாக எண்ணப்படமாட்டார்கள். ஆகையால், அப்படிப்பட்ட பிள்ளைகளுக்குங் கொஞ்சமேனும் வார்சுபாத்தியம் உண்டாகமாட்டாது.

237. சூத்திரஜாதிகளில் தாசீபுத்திரனுக்கு வார்சு பாத்தியம்.—வைப்பாட்டி பிள்ளைக்கு சூத்திரஜாதியர்களில் மட்டும் வார்சுபாத்தியமுண்டு. அவர்களில் தன் தகப்பனுடைய சொத்துக்கு மாத்திரம் அவர்கள் வார்சேயொழிய, அவனுடைய சிறியதகப்பன் பெரியதகப்பன் சொத்துக்களுக்கு வார்சாக பாத்தியமில்லை. (இ. லா. ரி. 7 ம. 407; இ. லா. ரி. 8 ம. 557; இ. லா. ரி. 12 ம. 402.)

சூத்திரர்களில் வைப்பாட்டி பிள்ளைக்குள்ள வார்சுபாத்திய விஷயமாய் தர்மசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றுல்:—ஔரஸபுத்திரர்களுடைய பாகத்தில் பாதிபாகத்திற்கு மட்டும் வைப்பாட்டிபிள்ளை பாத்தியஸ்தனுகிறுன். கிருஹஸ்தனுக்கு பிள்ளையாவது, பெண்ணுவது பெண்ணினுடைய பிள்ளையாவது இல்லாவிட்டால், அவனுடைய முழு சொத்துக்கும் வைப்பாட்டி பிள்ளை பாத்தியஸ்தனுவான்.

இந்த தர்மசாஸ்திர வாக்கியத்தைக்கொண்டு இப்பொழுது ஐகோர்ட்டு தீர்ப்புகளால் ஸ்திரப்பட்டிருக்கிறதென்னவென்றுல்:—கிருஹஸ்தனுக்கு ஒரு ஔரஸ்புத்திரனும் ஒருவைப்பாட்டி பிள்ளையுமிருந்தால் இந்தவைப்பாட்டி பிள்ளையே ஔரஸபுத்திரனுயிருந்தால் பாதிபாகத்திற்குப் பாத்தியஸ்தனுவானுகையால், அதில் பாதி பாகம் அதாவது முழுசொத்தில் நான்கில் ஒருபாகம் அவனுக்குச் சேரும். ஔரஸபுத்திரனுவது பேரனுவது கொள்பேரனுவது இல்லாமல் கிருஹதஸ்தனுடைய பெண்சாதி பெண் அல்லது பெண்ணினுடையபிள்ளை யிவரிருந்தால், ஔரஸபுத்திரன் பேரன் கொள்பேரனிருக்கும்பொழுது இவர்களில் ஒருவரும் பாத்தியஸ்தர்களாகமாட்டார்களாயினும், வைப்பாட்டிமகன் மட்டுமிருந்தால் பாத்தியஸ்தர்களாவார்கள். இதுயெப்படியெனில், வைப்பாட்டிபுத்திரனே ஔரஸபுத்திரனுயிருந்தால் எல்லா சொத்துக்கும் அவனே பாத்தியஸ்தனுதலால், அதில் பாதிமட்டும் அவனுக்குச்சேர்ந்து மிகுந்தபாதி

கிருஹஸ்தனுடைய பெண்சாதிக்கு அல்லது பெண்ணுக்கு அல்லது பெண்ணினுடைய பிள்ளைக்குச் சேரும். (இ. லா. ரி. 14 பம். 282; இ. லா. ரி. 8 ம. 561)

வைப்பாட்டி மகனுடைய பாத்திய விஷயமாக மேற்சொல்லப்பட்ட தர்மசாஸ்திர வசனத்தில் கிருஹஸ்தனுடைய பிள்ளை, பெண், பெண்ணினுடைய பிள்ளை இவர்கள் வார்சுவிஷயமட்டுஞ் சொல்லப்பட்டு கிருஹஸ்தனுடைய பெண்சாதி வார்சாக ஏற்படலாமா என்கிற விஷயத்தைப்பற்றி யாதொன்றும் தெளிவாய்ச் சொல்லவில்லை. இக்காரணத்தால் வைப்பாட்டி மகனிருக்கும்போது கிருஹஸ்தனுடைய பெண்சாதிக்கு ஜீவனும்ச பாத்தியமட்டுந்தான் உண்டென்று அர்த்தஞ்செய்து அவ்விதமே இரண்டு கேசுகளில் பம்பாய் ஹைகோர்ட்டார் தீர்மானஞ்செய்திருக்கிறார்கள். (இ. லா. ரி. 1 பம். 97, 104; இ. லா. ரி. 4 பம். 37, 52.) பிறகு வேறொரு கேசில், கிருகஸ்தனுக்கு பெண்ணின் பிள்ளைவரையில் யாதொரு வார்சுகளுமில்லாதிருந்தால், ஔரஸன் பாகத்தில் பாதிமட்டும் வைப்பாட்டி மகனுக்குச் சேர்ந்து, மற்றப்பாதி மற்ற வார்சுகளுக்குச் சேருமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. (இ. லா. ரி. 14 பம். 282.)

ஆனால், பிரிக்கத்தகாத ஜமீன்களில் ஜமீன்தாரனுடைய வைப்பாட்டி மகனுக்கு முந்தியே அவன் விதவை வார்சாவாளென்று மதராஸ் ஐகோர்ட்டார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். (இ. லா. ரி. 10 ம. 334.)

258. வைப்பாட்டி மகனின் சேர்ந்த பாத்தியம்.—சூத்திர ஜாதிகளில் வைப்பாட்டி மகன் ஔரஸனுடன் சேர்ந்து ஏக குடும்பமாயிருந்தால், ஔரஸபுத்திரன் ஆண் சந்ததியில்லாமலிறந்துபோனால் எல்லா சொத்துக்களும் வைப்பாட்டி மகனுக்குச் சேருமேயல்லாமல் முதலில் கிருஹஸ்தனுடைய பெண் முதலியவர்களுக்குக் கொஞ்சங்கூடச் சேரமாட்டாது.

பம்பாய் இராச்சியத்தில் ஒருசூத்திரன் இறந்துபோகையில் அவனுக்கு ஒரு ஔரஸபுத்திரன், வைப்பாட்டிமகன் ஒருவன், இரண்டு பெண்சாதிகள், ஒருபெண், ஆக இவ்வைந்து பேர்களிருந்தார்கள். குடும்பத்தின் முழுசொத்துக்கும் ஔரஸ புத்திரனும் வைப்பாட்டி மகனுங் கூட்டாய் பாத்தியஸ்தர்களாகி பொதுகுடும்பம் ஏற்படுத்தி பெண்சாதிகளுக்கு ஜீவனாம்சங் கொடுக்கும் பார

மும், பெண்ணுக்குக் கல்யாணஞ்செய்யும் பாரமும் சொத்தைப் பொருத்ததா யிருந்தது. பிறகு ஔரஸபுத்திரன் ஆண்சந்ததியின் றியிறந்துபோனபோது எல்லா சொத்தும் வைப்பாட்டி மகனுக்குச் சேர்ந்தது. முன்போலவே பெண்சாதிகளுடையவும் பெண்களுடையவும் ஜீவனும்சம் முதலியவை கொடுக்கும் பாரம் அவனையே சேர்ந்ததென்று பம்பாய் ஐகோர்ட்டார் தீர்மானித்திருக்கிருர்கள். (இ. லா. ரி. 4 பம். 37, 42; இ. லா. ரி. 11 க. 702) தகப்பனுயிருடன் இருக்கையில் ஔரஸபுத்திரன் சந்ததி யில்லாமலிறந்தால் வைப்பாட்டி பிள்ளைக்கு முழுசொத்தில் பாதிபாகம் மட்டுஞ் சேர்ந்து மிகுந்த பாதி கிருஹஸ்தனுடைய பெண்சாதிக்குச்சேரும்.

239. பெண்சாதி வார்சு.—பிள்ளை, பேரன், கொள்பேரன் இவரொருவருமில்லாதிருந்தால் இறந்துபோன கிருஹஸ்தனுடைய பெண்சாதி அவன் சொத்துக்கு வார்சாகிருள். (2 ஸ. 49; இ. லா. ரி. 3 பம். 54; இ. லா. ரி. 2 ம. 182) பெண்சாதியிடத்தில் பிள்ளையாகப் புருஷன் பிறக்கிருனென்கிற காரணத்தால் புருஷனிறந்தாலும் அவன் பெண்சாதியிருக்கையில் புருஷனுடைய பாதிதிரேகம் இருக்கிறதென்றே தர்மசாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்ற இக்காரணத்தாலும், பிள்ளையின்றி யிறந்த புருஷனுக்குக் கர்மம் நடத்துகிற காரணத்தைக்கொண்டும் புருஷனுடைய சபிண்டையாக எண்ணப்பட்டு பெண்சாதி ஆண் சந்ததிக்குப் பிறகு வார்சாகிருள். (இ. லா. ரி. 1 ம. 28; 9 மூ. இ. அ. 610)

மிதாட்சரத்தின்படி சேர்ந்த குடும்பத்தின் பாகஸ்தன் ஆண் சந்ததியில்லாமலிறந்தால் அவன் பெண்சாதிக்கு ஜீவனும்சம் மட்டும் கிடைக்குமேயொழிய அவளுக்கு வார்சுபாத்தியமுண்டாகமாட்டாது; புருஷனுடைய சுவயார்ஜித சொத்திற்குமட்டும் அவள் வார்சாகிருள். (இ. லா. ரி. 1 ம. 312; இ. லா. ரி. 4 க. 190; 1 மூ. இ. அ. 490; 9 மூ. இ. அ. 539) தாயபாகப்படி சேர்ந்த குடும்பத்தின் பாகஸ்தர்களுக்குத் தனிபாத்தியம் உண்டாயிருப்பதாக எண்ணப்படுவதால் அவர்களில் ஒருவன் ஆண் சந்ததியில்லாமலிறந்துபோனால் அவன்பாகத்திற்கு அவன்பெண்சாதி வார்சாகிருள்.

240. அனேகபெண்சாதிகளின் வார்சுபாத்தியம்.—ஒருகிருகஸ்தனுக்கு இரண்டு அல்லது அதற்குமேற்பட்ட பெண்சாதிகளிருக்கு

ம்பொழுது அவனுடைய சொத்தெல்லாம் அவர்களுக்கு சேர்ந்தா ற்போல்சேரும். பிரிக்கக்கூடாத ஜமீன்விஷயத்தில் மூத்தபெண் சாதி பட்டத்துராணியாக ஏற்பட்டு மற்றப்பெண்சாதிகளெல்லாம் ஜீவனும்சத்திற்குமட்டும் பாத்தியமுள்ளவர்களாவார்கள். (1 ம. தீ. 453 ; 2 ம. தீ. 440) பிரிக்கக்கூடிய சொத்துவிஷயத்தில் எல் லாப் பெண்சாதிகளும் சரியான பாத்தியமுள்ளவர்களாயிருப்பதால் அவர்கள் சேர்ந்திருப்பின், மூத்தபெண்சாதி எல்லாசொத்துக்கும் மானேஜராவாள். அவர்களில் ஒருவருக்கொருவர் சரிப்படாமற் போனல் கரூர் மூலமாகவாவது, தீர்ப்புமூலமாகவாவது சொத்து க்களைப் பிரித்துக்கொண்டு அவரவர்கள் தங்கள் பாகங்களைத் தனி மையாக அனுபவிக்கலாம். (3 ம. ஐ. 51) அப்படிப் பிரித்துக்கொ ண்டபிறகு அவர்களில் ஒருத்தியிறந்தால் அவளுடைய பாகம் மற் றப்பெண்சாதிகளுக்குச் சேருமேயன்றி அனந்தர வார்சுகளுக்குச் சேரமாட்டாது. சுவான்தாரன் பெண்சாதிகளெல்லோரு மிறந்த பிறகுதான் அந்த சொத்து அனந்தர வார்சுகளுக்குச் சேருமேய ன்றி ஒருபெண்சாதியாவது உயிருடனிருக்குமளவில் சேரமாட் டாது. (இ. லா. ரி. 1 ம. 290 ; 3 ம. ஐ. 268 ; 1 பம். ஐ. 66 ; இ. லா. ரி. 6 பம். 85 ; 11 மூ. இ. அ. 487 ; இ. லா. ரி. 7 அ. 114)

241. சோல்பபாத்தியம்.—பெண்சாதிமுதலிய பெண் வார்சு களுக்கு வார்சு பாத்தியத்தால் ஆண்களுடைய சொத்துக் கிடைக் கும்பொழுது, அதிலவர்களுக்கு சகல சுதந்திரமுமுண்டாகாமல் உயிருடனிருக்கும்வரையி லனுபவிக்கவும், அவசியமான காரியங்க ளுக்காகச் சிலவுசெய்யவுமட்டும் பாத்தியமுண்டாகிறது. ஆகையால், மேற்சொல்லியபடி பெண்சாதிகள் எல்லாரும் சொத்தைப் பிரித் துக்கொண்டு அனுபவித்தாலும் அவர்களிலெவராவது தன்னுடைய பாகத்தை வினியோகஞ்செய்ய அதிகாரமுள்ளவளல்ல. ஒருசமயம் வினியோகஞ் செய்தாலும் அந்த வினியோகம் அவளுயிரிருக்கும் வரையில் செல்லுமே யொழிய, அவளிறந்தபிறகு அவளுடைய பாகமுழுவதும் சக்களத்திகளுக்குச்சேரும். சொத்தைப் பிரித்து க்கொள்ளாவிட்டாலும் கிருகஸ்தன் பெண்சாதிகளிலெவளாவது தன் பாகத்தை உயிருள்ளவரையில் பராதீனஞ்செய்யலாம். மேலும், அந்தப் பராதீனத்தால் சொத்தை யடைந்தவன் மற்ற பெண்சாதி கள்பேரில் பாகத்துக்காக தாவாசெய்யலாம். ஆனல், அப்படி சொ

த்தை எவள் சிலவு செய்தாளோ அவளிறந்துபோன பிறகு அந்தப் பராதீனஞ் செல்லமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 11 ம. 304; இ. லா. ரி. 9 க. 580)

242. விபசாரிக்கு புருஷன்சொத்துக் கிடையாது.—புருஷனுயிரோடிருக்கையில் விபசாரியாக வசித்துவந்த பெண்சாதிக்கு வார்சுபாத்தியத்தால் புருஷன் சொத்துக்கிடைக்கமாட்டாது. (13. க ஐ. 1) விபசாரியாயிருப்பதால் புருஷனால் தள்ளிவைக்கப்பட்ட பெண்சாதியின் விஷயத்தில் மட்டும் இந்தவிதி யுபயோகப்படுமேயொழிய புருஷன் சம்மதித்து வைத்துவந்த பெண்சாதிக்கு இது செல்லமாட்டாதென்று சொல்லத்தக்கதாயிருக்கிறது.

புருஷனிறந்தபிறகு பெண்சாதி விபசாரியாயிருந்தால் அவனுடைய ஆத்மாவின் நன்மைக்கு வேண்டிய வைதீககர்மங்களைச் செய்ய அவள் யோக்கியதை யற்றவளாயிருப்பதால் வார்சு பாத்தியத்தால் அவளுக்குக் கிடைத்திருந்த புருஷனுடைய சொத்து அவளைவிட்டுப் போய்விடுமென்று முன்காலத்தில் சிலர் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். ஆனால், அதன்பிறகு இவ்விஷயம் செவ்வையாக வாதிக்கப்பட்டு புருஷனிறந்தபிறகு அவன் பெண்சாதி வியபசாரியாயிருந்தாலும் அவளுக்குக் கிடைத்திருந்த புருஷன்சொத்து போகமாட்டாதென்று ஐகோர்ட்டாரும் பிரிவிகௌன்சிலாருங்கூடத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். (13 க. ஐ. 1; இ. லா. ரி. 5 க. 776; 4 பம். ஐ. 25; இ. லா. ரி. 2 அ. 150, 171; 1858ளு பம். ஸ. தீ. 1891)

243. புனர்விவாகம் செய்துகொண்டவளுக்கு வார்சுபாத்தியமில்லை.—ஒரு கிருஹஸ்தனிறந்த பிறகு அவன் சொத்துக்கு வார்சாக ஏற்பட்ட பெண்சாதி புனர்விவாகஞ் செய்துகொண்டால், அவளிறந்து போனதாக எண்ணப்படுவதால், புருஷன் சொத்தில் அவளுக்கிருந்த எல்லா பாத்தியமும் போய் அவளுக்குப்பிறகுவரும் வார்சுகளுக்கு அந்தச் சொத்துச் சேர்ந்துவிடும். மறுபடி விவாகஞ்செய்து கொள்ளும்படி புருஷன் அனுமதி கொடுத்திருந்தால் அந்த சொத்தில் அவள் பாத்தியம் போகமாட்டாது. (1856 ளுடத்து 15-வது, ஹிந்துவிதவா ஆக்ட் 2-வது பிரிவு; 13 க. ஐ. 75; இ. லா. ரி. 19 க. 289, 292; 1 பாரே. 431; இ. லா. ரி. 1 ம. 236; இ. லா. ரி. 7 ம. 321; இ. லா. ரி. 11 அ. 330.)

244. பெண் வார்சு.—யாதொரு கிருகஸ்தனுக்குப் பிள்ளை, பேரன், கொள்பேரன், பெண்சாதிமுதலிய வார்சுகளில்லா விட்டால் பெண் அவன் சொத்துக்கு வார்சாவாள். மேலும், அந்த கிரகஸ்தனுடைய பெண்சாதி வார்சாக ஏற்பட்டாலும் அவளுக்குத்தன் ஆயுசுவரையிலும் சொத்தை யனுபவிக்கும் பாத்திய மட்டுமிருப்பதால் அவளிறந்துபோனால் திரும்ப மேற்சொல்லிய சுவான்தாரனுக்கு யார் சமீப வார்சோ அவனுக்கே சொத்துச் சேர்ந்துவிடும். ஆகையால், பெண்சாதிக்குப் பிறகு பெண் வார்சாகிறாள். சபிண்டர்கள் வரிசையில் பெண் சேராவிட்டாலும், இப்படி பெண்சாதிக்குப் பிறகு அனேக சபிண்டர்களுக்கு முன்னேயே பெண் வார்சாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதற்கு இரண்டு காரணங்கள் ஊகிக்கத்தக்கதா யிருக்கின்றன, முதலாவது தகப்பனுடன் நெருங்கிய ரக்தசம்பந்தம். இரண்டாவது பிண்டப்பிரதானஞ் செய்வதற்கு யோக்கியதையான பிள்ளையை (தௌஹித்திரனைப்) பெறும்படியான சுவபாவம்.

245. பெண் விபசாரியாயிருப்பது.—வார்சுபாத்திய விஷயத்தில் பெண்சாதியைப்போலவே பெண்ணுக்குங்கூட விபசார தோஷத்தால் பாதகமுண்டென்று கல்கத்தா ஹைகோர்ட்டார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அதாவது விபசாரியாயிருந்த பெண்ணுக்கு வார்சு பாத்தியத்தால் சொத்துக் கிடைக்கமாட்டாதே யொழிய, சொத்துக்கு பாத்தியமுண்டானபிறகு அந்தப் பெண் விபசாரியாயிருந்தால் அந்த சொத்துபாத்தியம் போகமாட்டாது. (13 க. ஐ. 48; இ. லா. ரி. 4 க. 550.)

பம்பாய் ஐகோர்ட்டார் விபசார தோஷத்தைப்பற்றிய ஸ்மிருதி வாக்கியங்களைச் செவ்வையாய்ப் பரிசோதித்து வார்சு பாத்தியத்திற்கு வியபசார தோஷத்தாலுண்டாகுங் கெடுதி பெண்சாதியைத் தவிற மற்ற பெண்வார்சுகள் விஷயத்திலில்லையென்றும், விபசாரியாயிருந்த பெண் வார்சாவதற்கு ஆட்சேபணையில்லை யென்றும் தீர்மானித் திருக்கிறார்கள். மதராஸ், அலகாபாத் ஐகோர்ட்டார்களும் இந்த அபிப்பிராயப்படியே தீர்ப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். (இ லா. ரி. 4 பம் 104; இ. லா. ரி. 5 ம. 149; 2 அ ஐ. 363; இ லா. ரி. 1 அ. 46.)

யாதொரு விதவையான பெண் புனர்விவாகஞ் செய்துகொண்டால் அவள் தன்னுடைய தகப்பன் சொத்தையடைய, 1856-ஞ்ஸ்த்திய 15-வது ஆக்ட்படி, யாதொரு தடையுமிராது.

246. அனேகம் பேண்கள் வார்சு.—இறந்துபோன யாதொரு கிருகஸ்தனுக்கு ஒரு பெண்சாதியாலாவது பல பெண்சாதிகளாலாவது பல பெண்களிருந்தால் அவர்களில் விவாகமாகாத பெண்களே எல்லா மதங்களின்படிக்கும் முந்திய வார்சுகளாகிறார்கள். விவாகமாகாத பெண்களில்லா விட்டாலும் அவர்களெல்லோரும் இறந்துபோய் விட்டாலும் எந்தப் பெண்கள் வார்சுகளாவார்கள் என்கிற விஷயத்தைப்பற்றி அந்தந்த மதங்களில் கொஞ்சம் வித்தியாசங்களிருக்கின்றன.

தாயபாக சம்பிரதாயப்படி (1) விவாகமாகாத பெண்கள் முதலில் வார்சாவார்கள். (2) இவர்களில்லாவிட்டாலும் இவர்களெல்லோரும் இறந்தபிறகும், ஆண்சந்ததியையுடைய விதவையான பெண்கள்கூட வார்சுகளாகிறார்கள். (இ. லா. ரி. 18 க. 327) ஆண்சந்ததிகளில்லாத விதவைப் பெண்களும் மலடான பெண்களும் பெண்சந்ததி மட்டுமுள்ள பெண்களும் இவர்கள் எந்நிலமையிலும் வார்சுகளாக மாட்டார்களென்று தீர்ப்புகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. (3 பம். ஸ. ரி. 362; 2 ஸ. 176) சொத்துக் கிடைத்தபிறகு மலட்டுத்தனம் ஏற்பட்டால் அந்த சொத்திலுள்ள பாத்தியம் போகமாட்டாது. (15 க. ஐ. 10) மேலும், இப்பொழுது 1856-ம் வருஷத்திய 15-வது ஆக்ட்படி விதவைகள் விவாகஞ்செய்துகொண்டு ஆண்சந்ததி பெறலாமாதலால், விதவையாயிருக்கும் காரணத்தைக்கொண்டு மட்டில் பங்காள தேசானுஷ்டானப்படி பெண்ணுக்கு வார்சு பாத்தியமில்லையென்று சொல்ல நியாயமில்லை. (15 ஸ. 189.)

மிதாட்சர சம்பிரதாயப்படி (1) விவாகமாகாத பெண்கள் முதலில் வார்சாகிறார்கள். (2) இவர்களில்லாவிட்டாலும் இவர்களெல்லோரும் இறந்துபோனபிறகும் விவாகமான பெண்களில் ஏழையாயிருப்பவர்கள் எல்லோரும் வார்சாகிறார்கள். இவர்கள் விதவைகளா யிருந்தாலுஞ்சரி, சுமங்கலிகளா யிருந்தாலுஞ்சரி, சமமான பாத்தியமுடையவர்கள். (3) இவர்களில்லாவிட்டாலும் இவர்களுக்குப் பிறகும் விவாகமான பெண்களில் பணமுள்ளவர்கள்

வார்சுகளாகிறார்கள். இவர்களிற்கூட விதவை சுமங்கிலி யென்கிற பேதமில்லை. இந்தக் கட்டுப்பாட்டின்படி பெண்களுடைய வார்சு பாத்தியம் அவர்களுக்கு ஆண் சந்ததி யிருப்பதைப் பொருத்ததல்ல. காசிதேசத்திலும், பம்பாய் மதறாஸ் பிரெஸிடென்ஸிகளிலும் இந்த மிதாட்சர சித்தாந்தம் அனுஷ்டானத்திலிருந்து வருகிறது.

மிதிலதேசத்திய வழக்கத்தின்படி (1) விவாகமாகாத பெண்கள் முதலில் வார்சாகிறார்கள். (2) இவர்களில்லாவிட்டாலும் இவர்களுக்குப் பிறகும் விவாகமான பெண்கள் வார்சாகிறார்கள். இவர்களுக்குள் விதவை சுமங்கிலி என்கிற பேதம் கிடையாது. ஆண் சந்ததியைப் பற்றியாவது, ஏழைத்தனத்தைப் பற்றியாவது பேதம் கிடையாது. (இ. லா. ரி. 5 க. 587; 2 ஸ. 176; 2 பம். ஐ. 5; 6 பம். ஐ. 183; இ. லா. ரி. 14 பம். 4, 12; இ. லா. ரி. 3 ம. 265; இ. லா ரி. 4 அ. 243; இ. லா. ரி. 2 அ. 561)

247. பெண்களுக்கு சமமான வார்சுபாத்தியம்.—மேற்பாராவில் சொல்லப்பட்ட வரிசைகளில் எந்த வரிசைப் பெண்களுக்காவது வார்சுபாத்தியத்தால் தகப்பனுடைய சொத்துக் கிடைத்தால், அவர்களெல்லோரும் அந்த சொத்துக்குச் சேர்ந்த சமபாத்தியமுள்ளவர்களாவார்கள். இதற்கு முந்தி பல பெண்சாதிகள் விஷயமாக 240-வது பாராவில் சொல்லப்பட்ட நிபந்தனைகளெல்லாம் கூட்டாக பாத்தியமுள்ள பெண்கள் விஷயத்திற்கூட செல்லும். ஒருவருக்கொருவர் செரிப்படாவிட்டால் அவரவர்கள் சொத்தைப் பிரித்துக்கொண்டு அனுபவிக்கலாமே யொழிய சிலவு செய்யக்கூடாது. அவர்களிலொருத்தி யிறந்தால் அவளுடைய பாகம் அந்த வகுப்பிலுள்ள பெண்களில் மற்றவர்களுக்குச் சேருமேயன்றி அவளுடைய பிள்ளைகளுக்குச் சேரமாட்டாது. அவ்வகுப்பிலுள்ள பெண்களெல்லா மிறந்துபோனால் பின்னால் வரத்தக்க பெண்கள் வார்சாவார்கள். பிரிக்கத்தகாத ஜமீன் விஷயத்தில் எந்த வகுப்புப் பெண்கள் வார்சுகளா யிருக்கிறார்களோ அவர்களில் மூத்தவள் ஜமீனுக்கு பாத்தியமுள்ளவளாகிறாள். (14 க. ஐ. 246; 3 ம. ஐ. 317; 6 ம. ஐ. 310)

பம்பாய் இராச்சியத்தில்மட்டும் பெண்களுக்கு வார்சுபாத்தியத்தால் சொத்துக் கிடைத்தால் அதில் அவர்கள் புருஷர்களைப் போல

வே சகல சுதந்திரமுடையவர்களாவார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு ஆண்சந்ததி யில்லாமலிருந்தால் அவர்கள் அதை விக்கிரயம் முதலான விநியோகஞ்செய்ய அட்டியில்லை. (இ. லா. ரி. 6 பம் 85.)

248. பெண்ணின் பிள்ளையின் பாத்தியம்.—தௌகித்திரன் (பெண்ணின் பிள்ளை) ஒருவன் ஆஸ்திக்கு வார்சாக வரவேண்டியதாயிருந்தால், அந்த ஆஸ்திதாரனுக்குப் பிள்ளை, பேரன், கொள்பேரன், பெண்சாதி, பெண் இவர்களில் ஒருவருமில்லாமல் போனால் கடைசியாக தௌகித்திரன் வார்சாகிறான். தௌகித்திரன் வேறு கோத்திரமுள்ளவனாயினும் பந்து வரிசையில் சேர்ந்தவனாதலால் பாட்டனுக்குப் பிண்டப்பிரதானஞ்செய்ய யோக்கியமுள்ளவனாயிருக்கிறான். ஆகையால் பிள்ளையில்லாதவன் தன்பெண்ணின் பிள்ளையைத் தன்பிள்ளையாக ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் வழக்கம் முற்காலத்திலிருந்தாலும் ஒரேகோத்திரமான சபிண்டர்களுக்கு முந்தியே தௌகித்திரன் வார்சாகும்படி ஏற்பட்டதென்று சொல்லத்தக்கதாயிருக்கிறது. பெண்களுக்குப்பிறகு தௌகித்திரன் வார்சாகிற விஷயத்தில் மிதிலதேச வழக்கப்படி முற்காலத்தில சந்தேகமிருந்ததேயொழிய இப்போது சந்தேகமறத் தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கிறது. (6 பம். ஸ. தீ. 140)

பெண்ணினுடைய ஸ்வீகாரபுத்திரன் கூட ஔரஸபுத்திரன் போலவே மாதாமகன் சொத்துக்கு வார்சுபாத்தியமுடையவனாகிறான்.

249. பேரன்களுக்கு சமமான பாத்தியம்.—இறந்துபோன யாதொரு கிருகஸ்தனுக்குப் பெண்சாதியாவது, எவ்வகுப்பைச்சேர்ந்த வொருபெண்ணாவது, உயிருடனிருக்கையில் பேரன்களுக்கு வார்சு பாத்தியமுண்டாகமாட்டாது. கிருஹஸ்தனுடைய பெண்சாதியும், எல்லாவகுப்புப் பெண்களுமிறந்த பிறகே, தௌகித்திரன் வார்சாவான். (15 க ஐ. 10; 1861ளூ ம. தீ. 157; 1 W. மெக் 44; 2 W. மெக் 44, 57; இ. லா. ரி. 1 அ. 608; 5 பம். ஐ. 139; இ. லா. ரி. 8 அ. 365) மேலும் தௌகித்திரர்களுடைய வார்சுபாத்தியம் தங்களுடைய தாயாருடைய சம்பந்தத்தாலுண்டாகாமல் தாயைப்பெற்றபாட்டனுடைய சம்பந்தத்தாலுண்டாவதால், பலபெண்க

ளால் பல தௌகித்திரர்க ளிருக்கும்பொழுது இவர்களெல்லோரு க்கும்சொத்து சரிபாகமாகச் சேருமேயன்றி தாய்களுடைய எண்ணி க்கையைப் பொருத்ததல்ல. அதாவது:—ஒரு பெண்ணினால் இரண் டுபேரன்களும் மற்றொருபெண்ணினால் மூன்றுபேரன்களும், வே றொருபெண்ணினால் ஒருபேரனுமிருந்தால் பாட்டன்சொத்தை ஆறு பாகமாகப் பிரித்து அந்த தௌகித்திரர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ் வொருபாகத்தை யடையவேண்டியது. (3 பம். ஸ. தீ. 100)

பிரிவினை செய்யக்கூடாத ஜமீன்சொத்துக்கு தௌகித்திரர்கள் வார்சுகளாக ஏற்பட்டால் அவர்களில் மூத்தவன்பட்டத்துக்கு பாத் தியஸ்தனாகிறான். ஆனால், அந்த ஜமீனைக் கடைசியாக அனுபவித்த பெண்ணின்பிள்ளை சிறியவனாயிருந்தால் அவனுக்குச் சேரமாட் டாது. (6 ம. ஐ. 310 ; இ. லா. ரி. 3 ம. 290)

250. தௌகித்திரனுக்கு முழுவார்சுபாத்தியம்.—தௌகித்திர னைக்காட்டிலும் நெருங்கிய வார்சுகளாகிய பெண்சாதி பெண் இவ ர்களிறந்தகாலத்தில், முதல் கிருகஸ்தனே இறந்ததுபோல நினைக்க ப்பட்டு அவன் சொத்து தௌகித்திரர்களுக்குச் சரிபாகமாகச் சே ருகிறது. ஆகையால், தௌகித்திரர்களுக்கு வார்சுபாத்தியமுண் டாவதற்கு முந்தியே அவர்களிலொருவனிறந்தால் சொத்து முழு வதும் தௌகித்திரர்களுக்குச் சேருமேயன்றி யிறந்துபோன தௌ கித்திரனுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கொஞ்சங்கூடச் சேரமாட்டாது. தௌகித்திரர்களுக்கு வார்சுபாத்தியமுண்டானபிறகு அவர்களிலெ வனாவதிறந்தால் சொத்திலவனுடைய பாகம் அவனுடைய பிள்ளை கள் முதலிய வார்சுகளுக்குச் சேருமேயன்றி மற்ற தௌகித்திரர்க ளுக்குச் சேரமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 7 ம. 458 ; இ. லா. ரி. 17. க. 33) பெண்சாதியைப்போலும் பெண்ணைப்போலுமில்லாமல் தௌ கித்திரன் சர்வசுதந்திரமுள்ள வார்சாயிருப்பதால் அவனுக்குப் பிறகு அவன் வார்சுகளுக்கே சொத்துச்சேருமேயல்லாமல் பெண்சாதிக்குப் பிறகும்பெண்ணுக்குப் பிறகும்போல மூலபுருஷ னுடைய வார்சுகளுக்குச் சேரமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 3 அ. 134)

251. தாய்தகப்பன் வார்சாவது. — தௌகித்திரனில்லாவிட் டால் கிருகஸ்தனுடைய தாய் தகப்பன் வார்சாவார்களேயன்றி தௌகித்திரனுடைய பிள்ளை வார்சாகமாட்டான். மிதாட்சரசம்பிர

தாயப்படி முதலில் தாயும் பிறகு தகப்பனும் வார்சாகிருர்கள். இவ்வழக்கம் மிதிலே, காசி இந்த தேசங்களிலும், மதிராஸ், பம்பாய் இந்தவிராச்சியங்களிலும் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. இ. லா. ரி. 14 பம். 405; வே. பூ. 110, 448; 2 W. மேக். 55) மயூக சாஸ்திர அனுஷ்டானமுள்ள பெங்காளம், குஜராத்திதேசங்களில் முதலில் தகப்பனும், பிறகு தாயும் வார்சாகிருர்கள். (இ. லா. ரி. 6 பம். 541; 2 W. மெக். 54; 7 பம். ஸ. தீ. 108)

252. தாயின் சுதந்தரமின்மை.—பிள்ளேயின் சொத்து தாயாருக்கு வார்சுபாத்தியத்தால் கிடைத்தபோது அவளுக்கு அந்த சொத்தில் சர்வ பாத்தியமுமுண்டாகாமல் உயிருள்ளவரையில் அனுபவிக்கலாமேயொழிய வேறேவிதமாய் வினியோகம் முதலிவை செய்ய பாத்தியமில்லே. (2 ம. ஐ. 402; 8 ம. ஐ. 91; 8 மூ. இ. அ. 500.)

பெண்சாதியைப்போலவே தாயும் விபசாரியாயிருந்தால் பிள்ளேயின் சொத்து அவளுக்குக் கிடைக்காதென்று கல்கத்தா ஹைகோர்ட்டார் தீர்மானித்திருக்கிருர்கள். அதாவது வியபசாரியாயிருக்கிற தாய்க்கு பிள்ளேயின் சொத்தில் வார்சுபாத்தியமில்லே. ஆனல், வார்சுபாத்தியமுண்டான பிறகு வியபசாரியாயிருந்தால் பாதகமில்லே. (இ. லா. ரி. 4 க. 550) பம்பாய், மதராஸ், அலகாபாத், இந்த ஐகோர்ட்டார்களுடைய அபிப்பிராயப்படி விபசார தோஷமானது பெண்சாதியின் வார்சுபாத்தியத்தைமட்டும் கெடுக்குமேயொழிய, பெண், தாய் முதலிய பெண் வார்சுகளின் பாத்தியத்தைக் கெடுக்கமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 5 ம. 149; 2 அ. ஐ. 363; இ. லா. ரி. 1 அ. 46; இ. லா. ரி. 4 பம். 104.)

வார்சுபாத்தியமடைந்த தாயானவள் புனர்விவாகஞ் செய்து கொண்டாலும் அவளுக்குப் பிள்ளேயின் சொத்துக் கிடைக்காமல் போகமாட்டாதென்று 1856ளுடத்து 15 - வது ஆக்டினல் ஊர்ஜிதப்பட்டிருக்கிறது. (2 க. ஐ. 199)

உதாரணம்.—யாதொரு விதவை புனர்விவாகஞ்செய்துகொண்டபிறகு அவளுடைய முதல்புருஷனல் பிறந்த 'த' என்னும் பிள்ளே, ஆண்சந்ததியாவது பெண்சந்ததியாவது தெளகித்திரனுவது இல்லாமலிறந்தால் 'த' என்பவன் சொத்துக்கு மேற்படி விதவை வார்சாவதற்கு யாதொரு தடையுமில்லே.

253. சபத்னிமாதாவின் பாத்தியம்.—தாயபாக மிதாட்சர இந்த சாஸ்திரங்களின்படிக்கு சபத்னி மாதாவுக்கு வார்சுபாத்தியங்கிடையாது. (இ. லா. ரி. 5 ம. 29; இ. லா. ரி. 8 ம. 107; 5 பம். ஸ. தீ. 315; 6 பம். ஸ். தீ. 53; 1852ளு பம். ஸ. தீ. 563; இ. லா. ரி. 4 பம். 208; க. ஐ. சப்ளிமெண்டல் வாலியம் 67.)

பம்பாய் இராச்சியத்தில்மட்டும் சபத்னீமாதாவுக்கு வார்சுபாத்தியமுண்டென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், இன்னாருக்குப்பிறகு அவள் வார்சாகிறாளென்பது நிச்சயஞ்செய்யப்படவில்லை. அப்பொழுதுகூட தாயென்கிற காரணத்தால் வார்சாகாமல் ஒரேகோத்திரமான சபிண்டனுடைய பெண்சாதி என்கிற காரணத்தால் வார்சாகிறாள். (இ. லா. ரி. 4 பம். 188)

254. அண்ணன் தம்பிகளின் வார்சுபாத்தியம்.—தாய் தகப்பனுக்குப்பிறகு யாதொரு கிருகஸ்தன் சொத்துக்கு அண்ணன் தம்பிகள் வார்சாகிறார்கள். ஒரு தாய்வயிற்றிற் பிறந்தவர்களும் மற்றொரு தாய்வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளைகளுமிருந்தால் ஒரு தாயிடத்துப் பிறந்தவர்கள்மட்டும் வார்சாகிறார்கள். வேறு தாய்வயிற்றிற் பிறந்தவர்களுக்கு சொத்தில் யாதொரு பாகமுங் கிடையாது. ஒரேவயிற்றிற் பிறந்த அண்ணன்தம்பிகள் ஒருவருமில்லாவிட்டால், சொத்துக்கு வேறு தாய்வயிற்றிற்பிறந்த அண்ணன்தம்பிகள் வார்சாவார்கள். குஜராத்தி தேசத்திலும் பம்பாய் பட்டணத்தில்மட்டும், அங்கே முக்கியமாய் மயூக கிரந்தத்தின் அபிப்பிராயத்தை அனுஷ்டிப்பதால் அவ்விடங்களில் ஒரே தாய்வயிற்றிற் பிறந்த அண்ணன் தம்பிகள் ஒருவருமில்லாவிட்டாலும் அவர்கள் பிள்ளைகளிருந்தால் எல்லா சொத்து மிவர்களுக்கே சேருமேயன்றி வேறு தாய்வயிற்றிற் பிறந்த அண்ணன் தம்பிகளுக்குச் சேரமாட்டாது. (12 மூ. இ. அ. 523; 3 க. ஐ. 13; 12 பம். ஐ. 65.)

அண்ணன் தம்பிகளிற் சிலர் சேர்ந்தவர்களாயும், சிலர் பிரிந்தவர்களாயுமிருக்கையில், சேர்ந்தவர்களிலொருவனிறந்தால் அவனுடைய சொத்து முழுவதும் சேர்ந்திருந்த சகோதரர்களுக்குச் சேருமேயன்றி, பிரிந்த சகோதரர்களுக்குச் சேரமாட்டாது. (3 க. ஐ. 7)

மரணமடைந்த கிரகஸ்தனும் அவனுடைய சபத்னீக மாதா வயிற்றுஅண்ணன் தம்பிகளும் பிரிந்திருந்தால், தாயபாகத்தின்படி

இவ்விரண்டுபேர்களும் சொத்துக்கு சமபாகஸ்தர்களாகிருர்கள். (இ லா. ரி. 1 க. 27) இந்த ஸ்திதியில் மிதாட்சரத்தின்படி முழு சொத்துக்கும் வேறு தாய்வயிற்று அண்ணன்தம்பிகளே பாத்தியஸ்தர்களாகிருர்கள்.

ஒரே தாய்வயிற்றிற் பிறந்தவர்கள் வேறு தாய்வயிற்றிற் பிறந்தவர்களென்கிற வித்தியாசம் அண்ணன் தம்பிகளுக்கும் அவர்கள் பிள்ளைகளுக்குமட்டும் உபயோகப்படுமேயொழிய, சிறிய தகப்பன் பெரிய தகப்பன் முதலிய முந்திய வரிசை வார்சுகள் விஷயத்திற் பிரயோசனப்படமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 6 பம். 394)

255. அண்ணன் தம்பிகளின் பிள்ளைகள் வார்சாவது—ஒரே தாய்வயிற்று அண்ணன் தம்பிகளாவது வேறு தாய்வயிற்று அண்ணன் தம்பிகளாவதில்லாமற்போனல், அண்ணன் தம்பிகளின் பிள்ளைகள் வார்சாவார்கள். கிருகஸ்தனிறந்துபோகும்பொழுது அவனுக்குச் சேர்ந்த அல்லது வேறு வயிற்று அண்ணன் தம்பிகளிலொருவராவது உயிருடனிருந்தால் எல்லா சொத்து மவனுக்குச் சேருமேயொழிய அண்ணன் தம்பி பிள்ளைகளுக்குச் சேரமாட்டாது. (3 பம். ஸ. தீ. 106, 289 ; 23 ஸ. 272.)

குஜராத்தி தேசத்திலும் பம்பாய் பட்டணத்திலும் அங்கு அனுஷ்டிக்கப்பட்ட மயூககிரந்தத்தின்படி சொந்த அண்ணன் தம்பிகளின் பிள்ளைகளிருந்தால் இவர்களே வார்சாவார்களேயன்றி, வேறு தாய் வயிற்றிற் பிறந்த அண்ணந்தம்பிகள் வார்சாகமாட்டார்கள், (12 மூ. இ. அ. 523 ; 3 க. ஐ. 13 ; 12 பம். ஐ. 65) மேலும், அந்த மயூக கிரந்தத்தின்படி கிருகஸ்தனிறந்துபோகுங்காலத்தில் அண்ணன் தம்பிகள் சிலரும், அவனுக்கு முன்னிறந்துபோன அண்ணன் தம்பிகளின் பிள்ளைகள் சிலருமிருந்தால், இந்தப் பிள்ளைகள் அண்ணன் தம்பிகளோடுகூட சமபாகத்திற்கு பாத்தியஸ்தர்களாகிருர்கள்.

கிருகஸ்தனிறந்தகாலத்தில் சொத்துக்கு வார்சுகளாயிருந்த அண்ணன் தம்பிகளிலொருவன் சொத்தைப் பிரித்துக்கொள்வதற்கு முந்தியே யிறந்துபோனல், அவனுடைய பாகம் அவனுடைய பிள்ளைகளுக்குச் சேருமேயல்லாமல் அண்ணன் தம்பிகளுக்குச் சேரமாட்டாது. (2 ஸ. 123)

இறந்துபோன கிருகஸ்தனுடைய சொந்த அண்ணன் தம்பிகளுடைய பிள்ளைகளும் வேறு தாய் வயிற்று அண்ணன் தம்பிகளும்

இருந்தால், சொந்த அண்ணன் தம்பி பிள்ளைகளே வார்சாவார்கள். மேலும், அண்ணன் தம்பிகள் பிள்ளைகளிற் சிலர் இறந்துபோன கிருகஸ்தனோடு கூடவிருந்தும், சிலர் பிரிந்துமிருந்தால் சொத்து முழுவதும் சேர்ந்திருந்தவர்களுக்கே சேரும். சொந்த அண்ணன் தம்பிகள் பிள்ளைகள் பிரிந்திருந்தும், வேறு தாய் வயிற்று அண்ணன் தம்பி பிள்ளைகள் கிருகஸ்தனோடு சேர்ந்துமிருந்தால் தாயபாகப்படி இவ்விருவர்களும் சமபாகஸ்தர்களாவார்கள். (5 ஸ. 43; 6 ஸ. 93; 3 க. ஐ. 7; இ. லா. ரி. 1 க. 27.)

அண்ணன் தம்பிகள் குமாரர்கள் தௌகித்திரனைப்போலவே சமபாகஸ்தராவார்களேயொழிய தகப்பன்களுடைய எண்ணிக்கையைக்குறித்து பாகத்தையடையமாட்டார்கள். அதாவது:—ஒரு கிருகஸ்தனிறந்துபோகுங்காலத்தில் "க" என்னும் தமையனுடைய மூன்று குமாரர்களும் 'த' என்னுந் தமையனுடைய இரண்டுகுமாரர்களும் வார்சுகளாக ஏற்பட்டார்கள். இந்த ஐந்துபேர்களும் அவர்களுடைய சிறிய தகப்பன் சொத்தில் சமபாகங்களையடைவார்கள். (6 ஸ. 93; 9 ஸ. 463; 15 ஸ. 70.)

அண்ணன் தம்பிகளுடைய சுவீகாரப்பிள்ளைகளும் ஔரஸ புத்திரர்களைப்போலவே வார்சுபாத்தியமுடையவர்கள். (2 மெக். 74.)

256. அண்ணன் தம்பிகளின் பேரன்களுடைய வார்சுபாத்தியம்.—தாயபாகப்படி அண்ணன் தம்பிகள் பிள்ளைகளுக்குப்பிறகு அண்ணன் தம்பிகள் பேரன்கள் வார்சாகிறார்கள். இவர்களில் ஒரே வயிற்று அண்ணன் தம்பிகளுடைய பேரன்களிருக்கையில் வேறு வயிற்று அண்ணன் தம்பிகள் பேரன்கள் வார்சாகமாட்டார்கள். (இ. லா. ரி. 9 க 563) மிதாட்சர சம்பிரதாயப்படிக்குக்கூட அண்ணன் தம்பிகளுக்குப்பிறகு அண்ணன் தம்பிகள்பேரன்கள் வார்சாகிறார்களென்று மிதிலதேசத்திலிருந்துவந்த ஒருகேசில் பங்காளா சதர்கோர்ட்டார் தீர்மானித்தார்கள். (1855ளுபங். ஸ. தீ. 382) ஆனால், மதராஸ் ஐகோர்ட்டார் இந்த விஷயத்தைச் செவ்வையாக வாதித்து மிதாட்சரப்படி அண்ணன்தம்பிகள் பேரன்கள் வார்சாகமாட்டார்களென்று தீர்மானித்தார்கள். (இ. லாரி. 9 ம. 291.)

257. மிதாக்ஷர தாயபாகங்களின்படி வார்சுகளின் வித்தியாசம்.—வார்சுவரிசையில் அண்ணன் தம்பிகள் பிள்ளைகளுக்குப்பிறகு

வார்சுபாத்தியம் மிதாட்சர தாயபாகங்களின்படி அதிக வித்தியாசமேற்படுகிறது. தாயபாகத்தில் பிண்டப்பிரதானஞ்செய்கிற பாத்தியத்தின்பேரில் வார்சுபாத்தியம் நிர்ணயிக்கப்படுவதால், ஒரே கோத்திர சபிண்டர்களோடு சேர்ந்து வேறு கோத்திர சபிண்டர்கள், அதாவது, பந்துக்கள் வார்சுகளாக ஏற்பட்டுப் பிறகு சகுல்யர்களும் சமானோதகர்களும் வார்சாகிறார்கள். மிதாட்சரத்தில் நெருங்கிய ரக்தசம்பந்தத்தைக்கொண்டு வார்சுபாத்தியம் நிர்ணயிக்கப்படுவதால், ஒரே கோத்திர தாயாதிகள் எல்லாரும், அதாவது, சபிண்டர்கள், சகுல்யர்கள், சமானோதகர்களெல்லாரையும் தாண்டினலொழிய, வேறு கோத்திர தாயாதிகள், அதாவது, பந்துக்கள் வார்சுகளாக ஏற்படமாட்டார்கள். மிதாட்சர தாயபாக சித்தாந்தங்களின்படி வார்சுவரிசைகளை 259-260 இந்தப் பாராக்களில் விவரமாய் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

258. பந்துக்களின் வார்சுபாத்தியம்.—தாயபாகத்திலும் மிதாட்சரத்திலும் விவரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பந்துக்களைத்தவிற இன்னும் அனேகம் பெயர்கள் பந்துவர்க்கத்தில் சேருவார்களென்று மேலே சொல்லியிருக்கிறோம். இவர்களில் தமக்கை, தங்கை, இவர்கள் குமாரர்கள் முதலியவர்களுடைய பாத்தியம் அநேகந்தடவைகளில் விவாதப்பட்டு இதன்கீழ் சொல்லியபடி வார்சுகளாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

பங்காள அனுஷ்டானப்படி தமக்கை தங்கைகளுக்கு வார்சுபாத்தியங் கிடையாது. தாயபாகத்தில் அவர்கள் பந்துக்களாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதுடன் அவர்களுக்குப் பிண்டப்பிரதானஞ் செய்யும்படியான யோக்கியதை கொஞ்சமேனுங் கிடையாது. (7 பம். ஸ. தீ. 192; 2 ஸ. 180; 5 ஸ. 215) காசியிராச்சிய அனுஷ்டானப்படிக்குக்கூட அக்கா தங்கைகள் வார்சுகளல்ல. (இ. லா. ரி. 5 அ. 311) அக்கா தங்கைகள் வேறு கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயினும், அண்ணன் தம்பிகளோடு ரக்தசம்பந்தமுள்ளவர்களாயிருப்பதால் மிதாட்சர சித்தாந்தப்படி பந்துக்களாவார்களென்று நிச்சயஞ்செய்து அவர்களுக்கு வார்சுபாத்தியமுண்டென்று மதராஸ் ஐகோர்ட்டார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். (இ. லா. ரி. 5 ம. 241) மதராஸ் இராஜதானியில் வேறு தாய்வயிற்றிற் பிறந்த அக்கா தங்கைக்கு வார்சுபாத்தியமில்லை. (இ. லா. ரி. 5 ம. 29) பம்பாயிராஜதானியில் அக்கா

தங்கைகளுடைய வார்சுபாத்தியம் முற்றிலும் உறுதிப்பட்டிருக்கின்றது. அண்ணன் தம்பிகளோடுசேர்ந்து கூட ஒரே குடும்பத்திலுண்டானவர்களானதால் அவர்கள் சகோத்திர சபிண்டர்களாவார்களென்றும், வேறு கோத்திரத்தில் கல்யாணஞ்செய்துகொள்ளுங்காரணத்தால் ஒரே கோத்திரத்தில் பிறந்த தன்மை கெட்டுப்போகாதென்றும் மயூககிரந்தஞ் சொல்லுகின்றது. இந்த சாஸ்திரத்தின்படி தகப்பன் தாயார்களுக்குப்பிறகு தமக்கை தங்கைகள் வார்சாகிறார்கள். (இ. லா. ரி. 2 பம். 445) மேலும், சொந்த அக்கா தங்கைகளில்லாவிட்டால் வேறு தாய்வயிற்றிற் பிறந்த அக்கா தங்கைகள் வார்சுகளாவார்கள். (1 பம். ஐ. 118; 9 மூ. இ. அ. 516; இ. லா. ரி. 3 பம். 353, 369; இ. லா. ரி. 4 பம். 188, 198)

தாயபாகத்தில் தங்கை தமக்கை பிள்ளைகளின் வார்சுபாத்தியம் பந்துவரிசையில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் பங்காளா தேசத்தில் அவர்களுடைய பாத்தியம் ஆதிமுதல் ஸ்திரப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், பங்காளா சம்பிரதாயப்படி சொந்த அக்காதங்கைகளுக்கும் வேறு தாய்வயிற்றிற்பிறந்த அக்காதங்கைகளுக்கும் வார்சுபாத்தியத்தில் பேதமில்லாததால் இவர்களுடைய வார்சுகள் சேர்ந்து பொதுவார்சுகளாகிறார்கள். (இ. லா. ரி. 11 க. 69) மிதாட்சரத்தில் தங்கை தமக்கைகள் பிள்ளைகளின் வார்சுபாத்தியம் பந்து வரிசையில் தெளிவாய் சொல்லப்படவில்லை. முற்காலத்தில் அவர்களுக்கு வார்சுபாத்தியமில்லையென்றே தீர்மானிக்கப்பட்டுவந்தது. ஆனால், அவர்களுடைய வார்சுபாத்தியம் இப்பொழுது உறுதிப்பட்டிருக்கிறது. (6 ம. ஐ. 278) மேலும், தங்கை தமக்கைகளைக் காட்டிலும் முந்தியே அவர்கள் பிள்ளைகள் வார்சாகிறார்கள். (இ. லா. ரி. 5 ம. 241) பம்பாய் தேசத்தில் தங்கை தமக்கைகளுடைய பிள்ளைகளின் வார்சுபாத்தியம் ஆதிமுதல் ஸ்திரப்பட்டிருக்கிறது. சொந்தத் தங்கை தமக்கை பிள்ளைகளில்லாவிட்டால் வேறு தாய் வயிற்று தங்கை தமக்கை பிள்ளைகள் வார்சாகிறார்கள். (வே. பூ. 493, 495)

259. மிதாட்சர சம்பிரதாயப்படி வார்சுகளின் வரிசைக்கிரமம்.—மிதாட்சரப்படி வார்சுகளின் வரிசையைக்கிரமம் இதன்கீழ் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. சமானோதகர்கள் வரையிலுள்ள வார்சுகளுடைய வரிசை இதன்கீழ் எழுதப்பட்டிருக்கிற வம்சாவளிபால்

தெரியவரும். அண்ணன் தம்பிகள் பிள்ளைகளுக்குப்பிறகு அண்ணன் தம்பிகள் பேரன்கள் வார்சாகமாட்டார்களென்று மதராஸ்ஜை கோர்ட்டார் தீர்மானித்திருப்பதால் அண்ணன் தம்பிகளுக்குப்பிறகு கொள்பாட்டான் பெண்சாதி முதலியவர்கள் வார்சுகளாக ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள். முதல்மூன்று தலைமுறை சபிண்டார்களுடைய வார்சு வரிசையை யனுசரித்துப் பிறகு வருகிறவர்களின் வரிசைகளேர்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பந்துவரிசையிலுள்ள வார்சுகளுடைய வரிசைக்கிரமம் அனேகம்பெரிய கிரந்தகர்த்தாக்கள் செய்திருக்கிற கிரந்தங்களை யனுசரித்து எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

மிதாட்சரப்படி வார்சுகளின் வரிசைக்கிரமம்.

(1) சபிண்டார்கள்.

1. பிள்ளை.
2. பேரன்.
3. கொள்பேரன்.
4. பெண்சாதி.
5. பெண்.
6. தௌகித்திரன் (பெண்ணின் பிள்ளை)
7. தாய்.
8. தகப்பன்.
9. அண்ணன் தம்பிகள்.
10. அண்ணன் தம்பிகள் பிள்ளைகள்.
11. தகப்பனுடைய தாயார் (பாட்டி)
12. பிதாமகன். (தகப்பனுடைய தகப்பன்)
13. சிற்றப்பன்-பெரியப்பன்.
14. சிற்றப்பன் பெரியப்பன் பிள்ளைகள்.
15. பிதாமகன் தாயார். (கொள்பாட்டி)
16. பிரபிதா மகன் (பிதாமகன் தகப்பன்.)
17. சிறியபாட்டன் பெரியபாட்டன்.
18. சிறியபாட்டன் பெரிய பாட்டன் பிள்ளைகள்.
19. கொள்பேரன் பிள்ளை.
20. கொள்பேரனின் பேரன்.
21. கொள்பேரனின் கொள்பேரன்.
22. அண்ணன் தம்பிகளின் பேரன்கள்.

23. ,, கொள்பேரன்கள்.
24. ,, கொள்பேரனின் பிள்ளைகள்.
25. ,, கொள்பேரனின் பேரன்கள்.
26. சிறிய தகப்பன் பெரிய தகப்பன் பேரன்கள்.
27. ,, கொள்பேரன்கள்.
28. ,, கொள்பேரனின் பிள்ளைகள்.
29. ,, கொள்பேரனின் பேரன்கள்.
30. சிறியபாட்டன் பெரியபாட்டன் பேரன்கள்.
31. ,, கொள்பேரன்கள்.
32. ,, கொள்பேரனின் பிள்ளைகள்.
33. ,, கொள்பேரனின் பேரன்கள்.
34. பிரபிதாமகனுடைய தாயார்.
35. ,, தகப்பன்.
36. ,, அண்ணன் தம்பிகள்.
37. ,, அண்ணன் தம்பிகள் பிள்ளைகள்.
38. ,, தகப்பனுடைய தாயார்.
39. ,, தகப்பனுடைய தகப்பன்.
40. ,, சிறிய தகப்பன் பெரிய தகப்பன்.
41. ,, சிறிய தகப்பன் பெரிய தகப்பன் பிள்ளைகள்.
42. ,, பாட்டனுடையதாயார்.
43. ,, பிரபிதாமகன்.
44. ,, பிதாமகனுடைய அண்ணன் தம்பிகள்,
45. ,, ,, பிள்ளைகள்.
46. பிரபிதாமகனுடைய அண்ணன் தம்பிகளின் பேரன்கள்.
47. ,, ,, கொள்பேரன்கள்.
48. ,, ,, கொள்பேரனின் பிள்ளைகள்.
49. ,, ,, கொள்பேரனின் பேரன்கள்.
50. பிரபிதாமகனுடைய சிறியதகப்பன் பெரியதகப்பனுடைய பேரன்கள்.

51. பிரபிதாமகனின் கிறியதகப்பன் பெரியதகப்பனுடைய கொள்பேரன்கள்.
52. ,, ,, கொள்பேரனின் பிள்ளைகள்.
53. ,, ,, கொள்பேரனின் பேரன்கள்.
54. பிரபிதாமகனுடைய சிறிய பாட்டன் பெரிய பாட்டன்களுடைய பேரன்கள்.
55. ,, ,, கொள்பேரன்கள்.
56. ,, ,, கொள்பேரனின் பிள்ளைகள்.
57. ,, ,, கொள்பேரனின் பேரன்கள்.

(2) சமானோதகர்கள்.

58. கொள்பேரனின் கொள்பேரன் முதல் 7-தலைமுறைவரையில்.
59. மேலே 25 - வதில் சொன்னவர்களுக்கு கீழ் 7 தலைமுறைவரையில்.
60. ,, 29 ,, 7 தலைமுறைவரையில்.
61. ,, 33 ,, ,,
62. ,, 49 ,, ,,
63. ,, 53 ,, ,,
64. ,, 57 ,, ,,
65, ,, 43 - ல் சொன்னவருடைய தாயார்.
66. ,, 43 - ல் ,, தகப்பன்.
67. ,, 43 - ல் ,, சிறியதகப்பன் பெரியதகப்பன், அவர்களுடைய புத்திரசந்ததி 13 தலைமுறைவரைக்கும்.
68. ,, 66 ,, தாயார்.
69. ,, 66 ,, தகப்பன்.
70. ,, 66 ,, சிறியதகப்பன் பெரியதகப்பனும் அவர்களுக்குப்பிறகு 13 தலைமுறைவயில்.
71. சமானோதகர்கள் இவ்விதம் 13 மூன்று தலைமுறைவரையில் வார்சுகளாகி, பிறகு பந்துக்கள் வார்சாவார்கள்.

(3) பந்துக்கள்.

1. பிள்ளையின் தௌகித்திரன்.
2. பேரனின் தௌகித்திரன்.
3. தகப்பனின் தௌகித்திரன். (சகோதரி புத்திரர்கள்)
4. அண்ணன்தம்பிகளின் தௌகித்திரன்.
5. ,, பிள்ளையின் தௌகித்திரன்.
6. பாட்டனின் தௌகித்திரன். (அத்தை பிள்ளை)
7. பெரியதகப்பன் சிறியதகப்பன் தௌகித்திரன்.
8. மாமன்.
9. மாமன் பிள்ளை,
10. சிறியதாயார் பெரியதாயார் பிள்ளைகள்.
11. தகப்பனுடைய அத்தைபிள்ளைகள்.
12. சிறியபாட்டன் பெரியபாட்டன் தௌகித்திரன்.
13. தகப்பனின் மாமன்.
14. தகப்பனின் மாமன் பிள்ளை.
15. தகப்பனின் சிறியதாயார் பெரியதாயார் பிள்ளைகள்.
16. தாயின் தகப்பன்.
17. தாயின் சிறியதகப்பன் பெரியதகப்பன்.
18. ,, ,, பிள்ளைகள்.
19. தாயின் அத்தை மகன்.
20. தாயின் மாமன்.
21. தாயின் மாமன் பிள்ளை.
22. தாயின் சிறியதாயார் பெரியதாயார் பிள்ளைகள்.
23. தாயின் பாட்டன்.
24. தாயின் சிறியபாட்டன் பெரியபாட்டன்.
25. ,, ,, பிள்ளைகள்.
26. தாயின் கொள்பாட்டன்.
27. பிள்ளையின் பெண். (இ. லா. ரி. 14 ம. 149)
28. அக்கா தங்கைகள். (8 ம. ஐ. 88 ; இ. லா. ரி. 5 ம. 241)
29. அத்தை. (இ. லா. ரி. 13 ம. 10)

260. பம்பாய் தேசாசாரங்கள்.—பம்பாயி ராச்சியத்தில் முக்கியமாய் குஜராத்தி தேசத்திலும் பம்பாய் பட்டணத்திலும் ஆதாரமாக வழக்கத்திலிருந்து வருகிற மயூக கிரந்தத்தின்படி ஒரே கோத்திரமுள்ள சபிண்டர்களுடைய பெண்சாதிகள்கூட சபிண்டர்களா

எண்ணப்பட்டு, புருஷர்களிறந்துபோயிருந்தால் அவர்கள் ஸ்தானத்தில் வார்சுகளாக ஏற்படுகிருர்கள். (6 பம். ஐ. 152; இ. லா. ரி. 5 பம். 110; இ. லா. ரி. 9 பம். 31) இவ்விதம் ஆஸ்திதாரனுடைய பிள்ளையின் பெண்சாதி, பேரனின் பெண்சாதி, கொள்பேரனின் பெண்சாதி, தௌகித்திரின் பெண்சாதி, அண்ணன்தம்பிகளின் பெண்சாதி, சிறியதகப்பன்பெரியதகப்பனின் பெண்சாதி, இவர்கள் முதலிய விதவைகள் தங்கள் புருஷனுக்குப்பிறகு மயூககிரந்தப்படி வார்சுகளாகிருர்கள்.

மேலும், ஒரே குடும்பத்திற் பிறந்த காரணத்தால், அதிலுள்ள பெண்களும் புருஷர்களும் ஒரே கோத்திரத்தாராய் பாவிக்கப்பட்டு, பெண்களுக்கு வேறு கோத்திரத்தில் கல்யாணமானலும் ஒரே கோத்திரத்தில் பிறந்த நிலைமை தப்பிப்போகாதென்று மயூககிரந்தம் சொல்லுகிறது. இந்த அபிப்பிராயத்தின்படி தங்கைதமக்கைகள், அவர்கள் பெண்கள், அண்ணன்தம்பிகளின், பெண்கள், பிள்ளையின் பெண்கள், பெண்ணின் பெண்கள், இவர்கள் முதலிய பெண்வரிசை வார்சுகள் ஏற்பட்டிருக்கிருர்கள். அத்தை ஒரு கோத்திரத்திற் பிறந்த சபிண்டையாக பாவிக்கப்பட்டு தாயுடன் பிறந்த மாமனுக்கு முந்தி வார்சாகிருள். (8 பம். ஐ. 244)

261. தாயபாக அனுஷ்டானப்படி வார்சுக் கிரமங்கள்.—தாயபாகப்படி முதல் மூன்று தலைமுறை சகோத்திர சபிண்டர்களுடன் கலந்து வேறுகோத்திர சபிண்டர்களான பிதாவின் பந்துக்களும் மாதாவின் பந்துக்களும் வார்சுகளாகிருர்கள். அதன்பிறகு சகுல்யர்கள், அதாவது, 4, 5, 6 தலைமுறையுள்ள சகோத்திர சபிண்டர்களும், அவர்களுக்குப் பிறகு சமானோதகர்களும் வார்சுகளாகிருர்கள். இதன்கீழ் காட்டப்பட்டிருக்கிற வார்சு கிரமத்தை, தற்காலம் அனேகம் தீர்ப்புகளின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 15 க. ஐ. 35; இ. லா. ரி. 4 க. 411; இ. லா. ரி. 9 க. 563, 566; இ. லா. ரி. 15 க. 780) பங்காளராச்சிய அனுஷ்டானப்படி ஸ்திரீகளுக்கு வார்சுபாத்தியங் கிடையாது. ஆனல், பெண்சாதி, பெண், தாயார், தகப்பனுடைய தாயார் பாட்டனுடைய தாயார், இந்த ஐந்துபேர்கள்மட்டும் வார்சுகளாக ஏற்படலாமென்று சுருதி வாக்கியங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதால் அவர்கள்மட்டும் வார்சுகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிருர்கள்.

தாயபாக அனுஷ்டானப்படி வார்சுகளின் வரிசைக்கிரமம்.

(1) சபிண்டர்கள்.

1. பிள்ளை.
2. பேரன்.
3. கொள்பேரன்.
4. பெண்சாதி.
5. பெண்.
6. தௌகித்திரன்.
7. தகப்பன்.
8. தாய்.
9. சகோதரர்கள்.
10. ,, பிள்ளைகள்.
11. ,, பேரன்கள்.
12. சகோதரிகளின் பிள்ளைகள்.
13. தகப்பனுடைய தகப்பன் (பாட்டன்).
14. தகப்பனுடைய தாய்.
15. சிறியதகப்பன் பெரியதகப்பன்.
16. ,, ,, பிள்ளைகள்.
17. ,, ,, பேரன்கள்.
18. பாட்டனுடைய தௌகித்திரன்.
19. ,, தகப்பன் (கொள்பாட்டன்)
20. ,, தாயார்.
21. சிறியபாட்டன் பெரியபாட்டன்.
22. ,, ,, பிள்ளைகள்.
23. ,, ,, பேரன்கள்.
24. கொள்பாட்டனுடைய தௌகித்திரன்.
25. பிள்ளையின் தௌகித்திரன்.
26. பேரனுடைய தௌகித்திரன்.
27. அண்ணன்தம்பிகள் தௌகித்திரன்.
28. ,, பிள்ளைகளின் தௌகித்திரன்.
29. சிறியதகப்பன் பெரியதகப்பன் தௌகித்திரன்.
30. ,, ,, பிள்ளையின் தௌகித்திரன்.

31. சிறியபாட்டன் பெரியபாட்டன் தௌகித்திரன்.
32. ,, ,, பிள்ளையின்தௌகித்திரன்.
33. தாயின் தகப்பன்.
34. மாமன்
35. ,, பிள்ளை.
36. ,, பேரன.
37. கிறியதாயார் பெரியதாயார் பிள்ளை.
38. தாயின்பாட்டன்,
39. தாயின் சிறியதகப்பன் பெரியதகப்பன்
40. ,, ,, பிள்ளை.
41. ,, ,, பேரன்.
42. தாயின்பாட்டனுடைய தௌகித்திரன்.
43. தாயின் கொள்பாட்டன்.
44. தாயின் சிறியபாட்டன் பெரியபாட்டன்
45. ,, ,, பிள்ளை.
46. ,, ,, பேரன்.
47. தாயின் கொள்பாட்டனுடைய தௌகித்திரன்.
48. மாமனுடைய தௌகித்திரன்.
49. ,, பிள்ளையின் தௌகித்திரன்.
50. தாயின்சிற்றப்பன் பெரியப்பனுடைய தௌகித்திரன்.
51. ,, ,, பிள்ளேயின் தௌகித்திரன்.
52. தாயின் சிறியபாட்டன் பெரியபாட்டனின் தௌகித்திரன்.
53. ,, ,, பிள்ளையின் தௌகித்திரன்.

(2) ஸகுல்யர்கள்.

54. கொள்பேரனுடைய பிள்ளை.
55. ,, பேரன்.
56. ,, கொள்பேரன்
57. சகோதரர்களின் கொள்பேரன்.
58. ,, ,, மகன்.
59. ,, ,, பேரன்.
60. சிற்றப்பன் பெரியப்பன் கொள்பேரன்.
61. ,, ,, ,, பிள்ளை

62. ,, ,, ,, பேரன்.
63. சிறியபாட்டன் பெரியபாட்டன் கொள்பேரன்.
64. ,, ,, ,, மகன்.
65. ,, ,, ,, பேரன்.
66. கொள்பாட்டனின் தகப்பன்.
67. ,, சகோதரர்கள்.
68. ,, ,, பிள்ளை.
69. ,, ,, பேரன்.
70. ,, சகோதரிகள் பிள்ளை.
71. ,, பாட்டன்.
72. ,, சிற்றப்பன் பெரியப்பன்.
73. ,, ,, ,, பிள்ளை.
74. ,, ,, ,, பேரன்.
75. ,, பாட்டனுடைய தௌகித்திரன்.
76. ,, கொள்பாட்டன்.
77. ,, பாட்டனுடைய சகோதரர்கள்.
78. ,, ,, பிள்ளை.
79. ,, ,, பேரன்.
80. ,, கொள்பாட்டனுடைய தௌகித்திரன்.
81. ,, சகோதர்களின் தௌகித்திரன்.
82. ,, ,, பிள்ளையின் தௌகித்திரன்.
83. ,, சிறியதகப்பன் பெரிய தகப்பனுடைய தௌகித்திரன்.
84. ,, ,, பிள்ளையுடைய தௌகித்திரன்.
85. ,, சிறியபாட்டன் பெரியபாட்டனுடைய தௌகித்திரன்.
86. ,, ,, ,, பிள்ளையின் தௌகித்திரன்.
87. ,, அண்ணன் தம்பிகள் கொள்பேரன்.
88. ,, ,, ,, பிள்ளை.
89. ,, ,, ,, பேரன்.
90. ,, சிறிய தகப்பன் பெரியதகப்பன் கொள் பேரன்
91. ,, ,, ,, கொள்பேரன் பிள்ளை

92. கொள்பாட்டனின் சிற்றப்பன் பெரியப்பனின் கொள்பேரன். பேரன்

93. ,, பாட்டனுடைய சகோதரர்களின் கொள்பேரன்.

94. ,, ,, ,, கொள்பேரன் பிள்ளை.

95. ,, ,, ,, கொள்பேரன் பேரன்.

(3) ஸமாநோதகர்கள்.

96. மேலே குறித்த 56 - வதிலுள்ளவருக்குக்கீழ் 7 - தலைமுறைவாைக்கும்.

97. ,, 59 ,,

98. ,, 62 ,,

99. ,, 65 ,,

100. ,, 89 ,,

101. ,, 92 ,,

102. ,, 95 ,,

103. ,, 76 ன் தகப்பன் ,,

104. ,, 76 ன் சிற்றப்பன் பெரியப்பன்களுடைய ஆண்சந்ததிகளுக்குக்கீழ் 13-தலைமுறைவாைக்கும்.

105. ,, 103 ன் தகப்பன்

106. ,, 103 ன் சிறியதகப்பன், பெரிதகப்பன் இவர்களின் ஆண்சந்ததி 13 தலைமுறைவுாைக்கும்.

107. இவ்விதமே சமாநோதகர்கள் 13 தலைமுறைவரைக்கும் வார்சுகளாவார்கள்.

262. வார்சுகளில்லாத சோத்து சர்க்காரைச்சேருவது.—மேலே சொல்லப்பட்ட சபிண்டர்கள், சமாநோதகர்கள், பந்துக்கள் இவர்களில் ஒருவருமில்லாவிட்டால், பிராமணனுடைய சொத்து அவனுடைய குருவுக்கும், குருவில்லாவிட்டால் சிஷியனுக்கும், சிஷியனில்லாவிட்டால் கூடப்படித்தவனுக்கும், அவனுமில்லாவிட்டால் பட்டத்தரித்த வித்வானுக்கும், இவனுமில்லாவிட்டால் எந்த பிராமணனுக்காவது சேருமென்றும், பிராமணனைத்தவிர மற்ற ஜாதியா

ருடைய சொத்து விஷயத்தில் பாத்தியஸ்தர்க ளில்லாவிட்டால் சர்க்காருக்குச் சேருமென்றும் தர்மசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், குரு சிஷியன் முதலியவர்கள் எவராவது பிராமணனுடைய சொத்துக்கு வார்சாக ஏற்பட்ட கேசுகள் இதுவரையில் காணப்படவில்லை. மேலும் பிராமணனுடைய சொத்தாயிருந்தாலும் வார்சுதாரரில்லாவிட்டால் சர்க்காருக்குச் சேருமென்றே தீர்ப்புகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. (8 மூ. இ. அ. 500) பாத்தியஸ்தர்கள் ஒருவருமில்லையென்று தெளிவாக ருசுவில்லாவிட்டால் தான் சொத்து சர்க்காருக்குச் சேருமேயொழிய இல்லாவிட்டால் சேரமாட்டாது. (12 மூ. இ. அ. 448) சர்க்காருக்குச் சொத்துச் சேர்ந்தால் முதல் பாத்தியஸ்தனால் ஒத்தி பந்தகம் முதலிய பராதீனங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்தால் அந்தப் பராதீனங்களாலும், அவனுடைய கடன்களாலும் அவர்கள் கட்டுப்படுவார்கள். மேலும் கடைசி வார்சு விதவை முதலிய சொல்ப பாத்தியமுடையவர்களாயிருந்தால் அவளுடைய அதிகாரத்தை மீறி அவசியமன்றியில் செய்திருந்த பராதீனங்களை சர்க்காரார் ஆட்சேபித்து ரத்துசெய்துகொள்ளலாம். (8 மூ. இ. அ. 529)

263. சேர்ந்திருந்தவர்களுக்குண்டான வார்சு பாத்தியம்.—ஒருதரம் பிரித்துக்கொண்டு மறுபடி சேர்ந்திருந்தவர்கள் மிதாட்சர குடும்பத்திற்போல பொது பாத்தியமுள்ளவர்களாகாமல் கொஞ்ச மேற்றத்தாழ்ச்சியாக தாயபாகக் குடும்பத்தின்பிரகாரம் தனி பாத்தியமுள்ளவர்களாக ஆகிறார்களென்று காணப்படுகிறது. சேர்ந்த பாகஸ்தர்களிலொருவனிறந்தால், தர்மசாஸ்திரப்படி அவனுடைய சொத்துக்கு முதலில் (1) ஆண் சந்ததிகள் வார்சாகிறார்கள். இவர்களில்லாவிட்டால் (2) சேர்ந்த சகோதரர்களில் ஒரு தாய்வயிற்றிற் பிறந்தவர்கள் வார்சாகிறார்கள். இவர்களில்லாவிட்டால், (3) சேர்ந்த வேறு தாய்வயிற்றுச் சகோதரர்களுடன் பிரிந்த ஒரே தாய்வயிற்றுச் சகோதரர்கள் சேர்ந்து பொதுவில் வார்சாகிறார்கள். பிறகு (4) பிரிந்த ஒரே தாய்வயிற்று சகோதரர்களும், பிறகு (5) சேர்ந்த தகப்பன், இவனில்லாவிட்டால் (6) சிறியதகப்பன் பெரியதகப்பன், (7) பிரிந்த வேறு தாய்வயிற்றுச் சகோதரர்கள் தகப்பன், (8) தாய், (9) பெண்சாதி, (10) அக்கா தங்கைகள், இவர்களொருவருமில்லாவிட்டால் கிருகஸ்தனுடைய மற்ற சபிண்டர்களும் சமானோதகர்களும்

வார்சாகிருர்கள். (5 ஸ. 249 ; 7 ஸ. 35 ; 20 ஸ. 197 ; இ. லா. ரி. 1 க. 27.)

(*d*) வார்சுபாத்தியத்தைக் கெடுப்பவைகள்.

264. வார்சு பாத்தியத்தைத் தடுக்கும் காரியங்கள்.—மதத்துக்கும் ஜாதிக்குந் தக்கபடி சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற கர்மங்களைச் செய்யச் சொத்து ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றும், சொத்துக்கு வார்சாகிறவர்கள் கிருஹஸ்தனுடைய ஆத்மா நற்கதியை யடையவேண்டுவதற்கு வேண்டிய கர்மங்களை நடத்த யோக்கியதை யுள்ளவரா யிருக்கவேண்டுமென்றும், அந்த யோக்கியதையல்லாதவர்கள் வார்சாகமாட்டார்களென்றும் தர்மசாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. வார்சுபாத்தியத்தைக் கெடுக்கும் தோஷங்கள் அனேகஞ் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அவைகளில் சிலவற்றிற்கு அதாவது :— பொய்சொல்லுவது, மோசஞ்செய்வது, லோபித்தனம், துர்நடத்தை, தகப்பனுக்குக் கீழ்ப்படியாமை, சூதாடுதல், குடி முதலியவைகளுக்குப் பிராயச்சித்த மேற்பட்டிருப்பதால், அவைகள் இந்தக் காலத்தில் கோர்ட்டுகளிலெடுத்துச் சொல்லத்தக்கினவைகளல்ல. ஆகையால், பிராயச்சித்தத்தால் நிவர்த்திசெய்யக்கூடாத தோஷங்கள்மட்டுந்தான் முக்கியமானவைகள். அவைகளாவன :—ஜாதிப்பிரஷ்டனாய் வேறு மதத்திற் சேருவது, நபுஸ்கனுயிருப்பது, பிறவிக்குருட்டுத்தனம், செவிடு, ஊமை, பைத்தியம், அங்கயீனம், நிவர்த்திசெய்யக்கூடாத வியாதிகள் முதலான தோஷமுள்ளவர்கள் வார்சுபாத்தியத்தால் சொத்தையடையமாட்டார்களென்று மனுஸ்மிருதி முதலிய தர்ம சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

265. ஜாதிப்பிரஷ்டம்.—வேறு மதத்தைச் சேருவதாலாவது, பைகிஷ்காரம் முதலிய வேறு எந்தக் காரணத்தாலாவது ஜாதியை விட்டு விலகினவனுக்கு சொத்து பாத்தியங்களாவது வார்சுபாத்தியங்களாவது போகமாட்டாதென்று 1850ஞு 21 - வது ஆக்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், எவராவது கிறிஸ்து முதலிய புறமதங்களைச் சேர்ந்தால் அவர்களுக்கு சொத்தின் வார்சுபாத்தியம் போகமாட்டாது. ஆனுல், வேறு காரணங்களால் அப்படிப்பட்ட பாத்தியம் போய்விடும். அவைகளாவன: —

(1) ஒரு கிருகஸ்தனிறந்துபோகும்போது அவனுடைய விதவையும், அதற்குமுந்தி ஜாதியைவிட்டு விலகின பிள்ளையுமிருந்தார்கள். சொத்து முழுவதும் பிள்ளைக்குச் சேரும்.

(2) ஒரு கிருகஸ்த னிறந்துபோகும்பொழுது அவனுக்கு ஆண் சந்ததியிலொருவருமில்லை. விதவாவிவாகத்தில் சேர்ந்தவர்களுடன் போஜனஞ் செய்ததால் ஜாதியைவிட்டு நீக்கப்பட்ட அவன் பெண்சாதியும் ஜாதியிலிருந்து விலகின தாயாதிகளுமிருந்தார்கள். பெண்சாதியே அவன் சொத்துக்கு வார்சாவாள்.

(3) ஒரு கிருகஸ்த னிறந்துபோகும்பொழுது அவனுக்கு ஆண்சந்ததியி லொருவருமில்லை. விலக்கப்பட்டு விபசாரியாயிருந்துவந்த விதவையும், விலகின ஞாதிகள்மட்டுமிருந்தார்கள். விதவை வார்சாகமாட்டாள். ஏனென்றால் 1850ளுபத்து 21 - வது ஆக்ட்படி விலக்கப்பட்டிருந்த தோஷம் பாத்தியத்தைக் கெடுக்காவிட்டாலும், விபசாரியாயிருந்த காரணத்தால் வார்சுபாத்தியம் நீங்கிவிடும். (5 க. ஐ. 466; 13 க. ஐ. 1, 25, 75; இ. லா. ரி. 5 க. 776.)

(4) அலகாபாத் இராச்சியத்தில் "த" என்ற பிதாவும், "ம" என்ற மகனும் இந்துமதத்தை விட்டு கிறிஸ்துமதத்தைச் சேர்ந்தார்கள். பிறகு "த" என்பவனிறந்தான். "ம" என்பவன் இந்து மதத்திலிருந்த அவனுடைய சிறிய தகப்பன் சொத்துக்கு வார்சாவானென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. (இ. லா. ரி. 11 அ. 100.)

(5) மைசூர் முதலான சில சுதேச ராஜ்யங்களில், முசொல்லிய 1850ளுபத்து 21 - வது ஆக்ட் அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவரப்படாததால் அந்த தேசங்களில் ஜாதியைவிட்டு விலகினவனுக்கு வார்சுபாத்தியம் போய்விடுமென்றே சொல்லத்தக்கதாயிருக்கிறது.

266. குருடு, செவிடு முதலியவை.—நபும்ஸகர்களுக்கும், பிறவிக்குருடு, செவிடு, ஊமை, முதலிய வியாதிகளால் நிவர்த்தியில்லாமலிருப்பவர்களுக்கும் வார்சுபாத்தியங் கிடையாது. ஆனால், மேற்கண்ட தோஷங்கள் நடுவில் வந்திருந்தாலும், நிவர்த்திசெய்யக்கூடியதாயிருந்தாலும் வார்சுபாத்தியம் போகமாட்டாது. (1 க. ஐ. 117; 14 க. ஐ. 273; இ. லா. ரி. 18 க. 387, 111; இ. லா. ரி. 1 பம். 177, 557; 4 பம். ஐ. 135; 1870 பம். ஸ. தீ. 661; இ. லா. ரி. 6 அ. 332.)

267. பைத்தியம்.—பைத்தியம் பிடித்தவர்கள் வார்சுபாத்தியத்திற்கு யோக்கியமுள்ளவர்களல்ல. பைத்தியமென்றால் முழுவதும் புத்தி கெட்டுப்போய் கெட்ட காரியங்களைச் செய்து பிறருக்

குக் கெடுதியுண்டாகும்படியான நிலைமையென்று எண்ணக்கூடாது. தான் செய்கிற காரியம் சரியானதில்லையென்று அறிந்துகொள்ளப் போதுமான அறிவில்லாமை பைத்தியமென்றெண்ணப்படும். (இ. லா. ரி. 12 அ. 530; 1 ம. ஐ. 214) பைத்தியத்தால் வார்சுபாத்தியம் போவதற்கு, அது பிறவிமுதலாயிருக்கவேண்டியதா, அல்லது பிறகு உண்டாயிருந்தால் போதுமானதாவென்கிற விஷயத்தில் ஐகோர்ட்டார்கள் வெவ்வேறு அபிப்பிராயமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். பிறவி முதல் பைத்தியமாயிருந்தால்மட்டும் வார்சுபாத்தியம் போகுமென்று பம்பாய் ஐகோர்ட்டார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். (இ. லா. ரி. 1 பம். 177, 182, 554, 13 மூ. இ. அ. 519; 14 மூ. இ. அ. 176.) ஆனால், பிறவிமுதல் பைத்தியமில்லாவிட்டாலும் வார்சுபாத்தியமுண்டாகுங் காலத்திலிருந்தால் வார்சுபாத்தியம் போய்விடுமென்றும், அந்தப் பைத்தியம் எப்பொழுதும் நிவர்த்தி செய்யத்தகாததாயிருப்பது அவசியமில்லையென்றும் கல்கத்தா, அலகாபாத் ஹைகோர்ட்டார்கள் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். (இ. லா. ரி. 5 அ. 509; 9 க. ஐ. 198, 204; இ. லா. ரி. 8 க 149; இ. லா. ரி. 10 [illegible]3.)

268. அங்கஹீனர்கள்.—கை கால்கள் இல்லாமல் வேலைசெய்ய முடியாத அங்கஹீனர்கள் வார்சுபாத்திய மற்றவர்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிறவிமுதல் அங்கஹீனர்களாகவில்லாமல், மத்தியகாலத்தில் வியாதியினாலாவது, வேறு எந்தக் காரணத்தினாலாவது கால் கைகள் போய் அசையமாட்டாமலிருக்கும் நொண்டிகளும் முடங்களும் வார்சுபாத்திய மற்றவர்களென்று சொல்லத்தக்கதாயிருக்கின்றது. (இ. லா. ரி. 1 பம். 185; பம். ஸி. ரி. 151; வெ. பூ. 578.)

269. நீங்காத வியாதி.—நீங்காத குஷ்டரோகம் முதலிய வியாதிகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் வார்சுபாத்தியமற்றவர்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த வியாதிகள் பிறந்தது முதலிருக்கவேண்டியதனவசியம். மத்திய காலத்திலுண்டாயிருந்தாலும் அவைகள் மிகவும் கெட்டவைகளாகவும், நீக்கத் தகாதவைகளாகவுமிருந்தால் வார்சுபாத்தியம் போய்விடும். தேகமெல்லாம் புண்ணையும், அவைகளை யாற்றி நிவிர்த்திசெய்ய முடியாமலிருந்தாற்றான் குஷ்டரோகத்தால் வார்சுபாத்தியம் போகும். (1860ஞு ம. தீ.

259; இ. லா. ரி. 1 பம். 554; இ. லா. ரி. 5 பம். 145) க்ஷயரோகம், ராஜபிளவை, இவைகள்கூட நிவர்த்திசெய்யமுடியாத ஸ்திதியிலிருந்தால் வார்சுபாத்தியம் போய்விடுமென்று சொல்லப்படுகிறது. (2 ஸ. 125)

270. வியபசாரம்.—இறந்துபோன கிருகஸ்தனுக்கு ஆண்சந்ததி யொருவருமில்லாமல் அவனுடைய பெண்சாதி வார்சாக யேற்படுங்காலத்தில், அதற்கு முந்தியே அவளுக்கு விபசார தோஷமுண்டாயிருந்தால், வார்சுபாத்தியமுண்டாகமாட்டாது. பெண், தாயார், பாட்டி, பாட்டனுடைய தாயார், இவர்கள் முதலிய பெண் வார்சுகளுடைய வார்சுபாத்தியத்திற்கு பங்காளா தேசத்தில்மட்டும் வியபசார தோஷத்தால் கெடுதலுண்டேயொழிய மற்ற விடங்களில் பாதகமில்லையென்று இதற்கு முந்தியே தெரிவித்திருக்கிறோம்.

271. புனர்விவாகம்—புருஷனிறந்தபிறகு பெண்சாதி புனர்விவாகஞ் செய்துகொண்டால், புருஷனுடைய சொத்திலுள்ள பாத்தியமெல்லாம் போய் அநந்தர வார்சுகள் அந்த சொத்துக்கு பாத்தியஸ்தர்களாவார்கள். அந்த சொத்து அவளுக்குத் தானமாக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், புனர்விவாகஞ் செய்துகொள்ளும்படி புருஷன் அனுமதிகொடுத்துப் போயிருந்தாலும், பெண்சாதியின் பாத்தியம் போகமாட்டாது. பெண், தாயார், தகப்பனுடைய தாயார் முதலிய பெண் வார்சுகள் திரும்ப விவாகஞ்செய்துகொண்டாலும், அவர்களுடைய வார்சுபாத்தியத்திற்குக் கெடுதியுண்டாகமாட்டாது.

272. துறவி.—சன்னியாசம், வானப்பிரஸ்தம், நித்ய பிர்ம்மசர்யம் முதலிய விஷயங்களில் ஏதிலாவது புகுந்து, முற்றிலும் வைராக்கியமடைந்து, இவ்வுலக நடவடிக்கைகளை முற்றிலும் விட்டுவிட்டவர்களுக்கு வார்சுபாத்தியம் நிற்கமாட்டாது. அப்படிப்பட்டவர்கள் இறந்தவர்களாக எண்ணப்பட்டு, அவர்களுக்குப் பிந்திய வார்சுகள் பாத்தியஸ்தர்களாவார்கள். ஒன்றையும் மேற்போட்டுக்கொள்ளாமல் விரக்தியாயிருந்தால்மட்டும் வார்சுபாத்தியம் போய்விடுமென்று எண்ணக்கூடாது. (1 ஸ. 209)

283. ஔரஸ தத்வம்.—எந்த வார்சுகளாயினும் அவர்களுடைய தாய் தகப்பனுக்குக் கிரமமாகப் பிறந்த பிள்ளைகளல்லது

பெண்களல்லவென்று தெளிவாக ருசுக் காணப்பட்டால் அவர்களுக்கு வார்சுபாத்தியமுண்டாகமாட்டாது. 1872ஞூத்து 1 - வது ஆக்டாயி சாட்சிய ஆக்ட் 112 - வது பிரிவின்படி ஸ்தரீ புருஷர்கள் சேர்ந்திருக்கும்பொழுதாவது, அவர்கள் பிரிந்திருந்த விஷயத்தில் பிரிந்த தேதிமுதல் 280 தினங்களுக்குள்ளேயாவது பிறந்த குழந்தை அவர்களுக்குப் பிறந்ததாகவே எண்ணப்படும். ஆனால், கர்ப்பமுண்டாகக்கூடிய எக்காலத்திலாவது அந்த ஸ்தரீபுருஷர்கள் சேர்ந்திருக்கவில்லையென்று தெளிவாக ருசுக் காணப்பட்டால், அவர்களுக்குப் பிறந்ததாக உளகிக்க முடியாது.

உதாரணம்.—(1) ஸதிரீ புருஷர்களிரண்டு பேரும் சேர்ந்திருக்கையில் பிள்ளை பிறந்தது. ஆனால், பிறந்ததுமுதல் புருஷன் நபும்ஸகன் என்றும், அது நிவர்த்தியாகத் தக்கதில்லை யென்றும், அவன் ஸ்திரீகளுடன் புணர அசக்தனென்றும், அவனால் கருப்போற்பத்தி யுண்டாக்குவது முடியாதென்றும் அவனைப் பலவாறு செவ்வையாய்ப் பரீக்ஷித்து டாக்டர் முதலியவர்களுடைய ருசு எற்பட்டது. அந்தப் பிள்ளை அவனுக்குப் பிறந்ததாக, எண்ணப்படமாட்டாது.

(2) பெண்சாதி புருஷனைவிட்டுப் பிறந்த வீட்டுக்குப்போயிருந்தாள். பிறகு ஒரு வருஷத்தில் அவளுக்குக் குழந்தை பிறந்தது. பெண்சாதி புருஷனைவிட்டுப் போனதன்பிறகு அந்த ஸ்திரீபுருஷர்கள் சேரவில்லையென்று ஏற்பட்டால் அந்தக் குழந்தை அவனுக்குப் பிறந்ததாக எண்ணப்படமாட்டாது.

(3) புருஷன் தேசாந்திரம் போய் சிலவருஷம் அங்குமிங்கும் திரிந்துவிட்டுப் பிறகு பெண்சாதியிடஞ் சேர்ந்தான். அப்படிச்சேர்ந்த நாலைந்து மாதங்களுக்குள் அவர்களுக்குச் சந்ததி யுண்டாயிற்று. அது அவனுக்குப் பிறந்த சந்ததியாகமாட்டாது.

(4) புருஷனிறந்துபோகுங்காலத்தில் பெண்சாதிகர்ப்பமாகவிருந்து பிறகு சந்ததியுண்டானால், அந்தச் சந்ததியவர்களுக்குப் பிறந்ததாக எண்ணப்படும். மேலும் வார்சுபாத்தியம் ஏற்படும் காலத்திற்கு முந்தியே பிறந்திருந்த பெண்கள் அல்லது பிள்ளைகளுக்கும் எவ்விதமான பாத்தியங்களுண்டோ அந்தகாலத்தில் கர்ப்பத்திலிருந்து பிறகு பிறந்தவர்களுக்கும் அதே பாத்தியங்களுண்டு. (5 பம். ஸ. தீ. 315 ; 9 க. ஜ. 397)

(5) புருஷனிறந்த காலத்தில் பெண்சாதி கர்ப்பமாயிருந்தாளென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், புருஷனிறந்த ஒருவருஷத்திற்குப் பிறகு அவளுக்குச் சந்ததியுண்டாயிற்று. இந்தச் சந்ததி ஔரஸப் பிள்ளையாக நினைக்கப்படமாட்டான். சில ஸ்திரீகள் 4, 5 வருஷங்கள் வரையில் கர்ப்பமென்று சொல்வதுண்டு. அதைக்கோர்ட்டார் நம்பமாட்டார்கள்.

274. மேல்பாராவில் சோன்ன தோஷங்களின் காலம்.—மேல் பாராவில் சொன்ன தோஷங்கள் வார்சுபாத்திய முண்டாவதற்கு முந்தி ஏற்பட்டால் கெடுதியோ யொழிய, வார்சு பாத்தியமுண்டா னபிறகு உண்டானல் பாதகமில்லை. (1854ஞு பம். ஸ. தீ. 244; இ. லா. ரி. 5 அ. 509; இ. லா. ரி. 5 க. 776; இ. லா, ரி. 14 ம. 294.) மேலே சொன்ன தோஷங்கள் ஸ்திரீ புருஷர்களுடைய வார்சு பாத்தியங்களைக் கெடுத்தாலும், வார்சுபாத்தியமாயில்லாமல், உயில்மூலமாயாவது, தானமூலமாயாவது சொத்துக் கிடைத்தால் அந்தசொத்தை அவர்களடையத் தடையில்லை. (இ. லா. ரி. 18 க. 341; இ. லா. ரி. 2. அ. 809)

எந்த தோஷத்தாலாவது புருஷர்களுக்கு வார்சுபாத்தியம் கெட்டுப்போய்விட்டால் அவர்களுக்கும் அவர்கள் பெண்சாதி, சுவீகாரப் பிள்ளை முதலியவர்களுக்கும் ஜீவனும்ச பாத்தியமுமுண்டு. அப்படி வார்சுபாத்தியமிழந்தவர்களுக்கு யேதேனும் சுவயார்ஜித சொத்திருந்தால் அது அவர்களுடைய பெண்சாதிகளுக்கும், சுவீகாரப் பிள்ளைக்குஞ் சேரும். (1857ஞு ம. தீ. 210) ஆனல், அப் படி பாத்தியமிழந்தவர்களுக்கு தோஷமற்றஅவுரசப் புத்திரனாவது பேரனாவதிருந்தால் அவர்களுக்கு வார்சுபாத்திய முண்டாகும்.

275. அநந்தர வார்சுகள்.—மேலே சொல்லியபடி பாத்திய மிழந்தவர்கள் வார்சுகளாக ஏற்படும்போது, அவர்களில்லாதது போலவே, அதாவது இறந்ததுபோலவே எண்ணப்பட்டு அவர்களுக்குப் பிந்திய அநந்தரவார்சுகளுக்குச் சொத்துச் சேரும்.

உதாரணம்.—(1) இறந்த கிரகஸ்தனுக்கு பைத்தியம்பிடித்தபிள்ளையும், நல்லஸ்திதியிலிருக்கிற பெண்ணுமிருந்தால், பெண்வார்சாவார்கள். (2. W. மேக் 42.) பைத்தியமுள்ள பிள்ளை வார்சாகமாட்டான்.

(2) இறந்தவனுக்கு பைத்தியமுள்ளபெண்ணும், அவள் வயிற்றிற்பிறந்த பிள்ளையுமிருந்தால், அவள்பிள்ளை (தௌகித்திரன்) வார்சாவான்.

(3) இறந்தவனுக்கு குருடனான ஒருபிள்ளையும், நல்லஸ்திதியிலுள்ள ஒரு பெண்ணுமிருந்தார்கள். ஆனல், கிருகஸ்தனிறந்துபோகும்போது குருடன் பெண்சாதி கர்ப்பமாயிருந்து நல்ல ஆண்குழந்தையைப்பெற்ருள். அந்த ஆண்பிள்ளை வா சாவான். கிருகஸ்தனிறந்தபிறகு கர்ப்பமாகி பிள்ளைபெற்ருல் அந்தப்பிள்ளை பெண்ணுக்குப்பிறகுதான் வார்சாவான்.

(4) இறந்தவனுக்கு பிரிந்த நல்லஸ்திதியிலிருக்கிற சகோதரனும், குஷ்டரோகியான பிரிந்த வேருெரு சகோதரனும், அந்த ரோகிக்குப்பிறந்த நல்ல

ஸ்திதியிலிருக்கிற பிள்ளையுமிருந்தால், நல்ல ஸ்திதியிலிருக்கிற பிரிந்த சகோதரன் சொத்துமுழுவதையுமடைவான். இறந்தவனுக்கு குருடனுன தங்கை பிள்ளையும் நல்லஸ்திதியிலுள்ள தங்கை பேரனுமிருந்தால், தங்கை பேரனுக்கு ஒருவேளை வார்சுபாத்தியமில்லை. (2 க. ஐ. 115 ; 9 க. ஐ. 198, 203.)

(5) கிருகஸ்தனிறந்துபோகும்போது அவன்சொத்து அவன் மகனுக்கு எந்ததோஷத்தாலாவது சேராமல், வேறு ஆண்சந்ததிக்குச் சேர்ந்தபிறகு அந்தமகனின் பெண்சாதி கர்ப்பந்தரித்து நல்லஸ்திதியிலுள்ள பிள்ளையைப் பெற்ருலும், அந்தப்பிள்ளைக்கு வார்சுபாத்தியமுண்டாகமாட்டாதென்று **பம்பாய், கல்கத்தா** ஹைகோர்ட்டார்கள் தீர்மானித்திருக்கிருர்கள். ஆனுல், மதராஸ் ஐகோர்ட்டார், வார்சுபாத்தியமிழந்த பிள்ளையின் பெண்சாதி கிருகஸ்தனிறந்தபிறகு கர்ப்பந்தரித்துநல்ல பிள்ளையைப்பெற்ருல் அந்தப்பிள்ளைக்கு கிருகஸ்தனுடைய சொத்தில் சரியானபாகமடையலாமென்றே தீர்மானித்திருக்கிருர்கள். (இ. லா. ரி, 9 ம. 64 ; இ. லா. ரி. 6 பம். 616 ; இ. லா. ரி. 5 அ 509;1 க. ஐ. 117 ; 2 க. ஐ. 103.)

276. வியாதி நீவர்த்திக்குப் பிறகு சொத்துபாத்தியம்.—வார்சுபாத்தியத்தைக் கெடுத்த தோஷங்கள், பிறகு நிவர்த்தியானுல், பாகத்திற்குப் பிறகு பிறந்த பிள்ளைகளின் விஷயத்தைப்போல, வார்சுபாத்தியமுண்டாகுமென்று தர்மசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனுல், தோஷம் நிவர்த்தியாவதற்கு முந்தியே சொத்து வேறொருவருக்குச் சேர்ந்துபோகிற பட்சத்தில், அது திரும்ப வரமாட்டாது.

உதாரணம்:—(1)ஒரு கிருகஸ்த னிறந்துபோகுங்காலத்தில், அவனுடைய பெண்சாதியும், பிறவிக்குருடனுன ஒரு பிள்ளையு முயிருடனிருந்தால் பெண்சாதி வார்சாவாள். பிறகு அந்தப் பிள்ளைக்குக் கண்ரோகம் நிவர்த்தியானுலும்,விதவையின் சுவாதீனத்திலிருந்து சொத்து அவனுக்குச் சேரமாட்டாது. ஆனுல், அவளுக்குப்பிறகு பிள்ளையே நெருங்கின வார்சானதால் அவனுக்குச் சொத்துச்சேரும்.

(2) ஒரு கிருகஸ்த னிறந்துபோகுங்காலத்தில் அவனுக்கொரு பிறவிக் குருடனுன பிள்ளையும், பிரிந்த சகோதரனுமிருந்தால், சொத்து சகோதரனுக்குச்சேரும். பிறகு அந்தப் பிறவிக்குருடனுக்குக் கண்ரோகந் தீர்ந்தாலும், அவனுக்குச் சொத்துக்கிடைக்கமாட்டாது. ஏனென்ருல், அந்தப்பிரிந்த சகோதரன் முழுவார்சுபாத்தியமுடையவனுனதால் அவனுக்குப்பிறகு அவனுடைய பிள்ளைகளே வார்சாவார்கள். அந்தப் பிரிந்த சகோதரனுக்குப் பிள்ளை முதலிய வார்சுகளொருவருமில்லாவிட்டால், அண்ணன் மகனெ நெருங்கிய வார்சாவதால் அவனுக்குச் சொத்துச்சேரும்

(e) பேண்வார்சு விஷயமாய் விதிகள்.

277. பேண்களுக்கு சோத்தில் முழு சுதந்திரமில்லை. ஒருவனிறந்தபிறகு அவனுடைய சொத்து அவனுடைய ந்திரர்களுடைய அநுபவத்திலேயே யிருக்கவேண்டுமேயொழிய, மற்ற வம்சஸ்தர்களுக்குச் சேர்ந்துபோகக் கூடாதென்கிற கருத்து இந்துக்களில் ஸ்திரப்பட்டிருக்கிறது. இக்கருத்தால் ஆண்வார்சுகளுக்கும் பெண்வார்சுகளுக்கும் சில வித்தியாசமேற்பட்டிருக்கிறது. புருஷவார்சுக்குச் சொத்துக் கிடைத்தால், அதில் அவனுக்கு சகல சுவதந்திர முண்டாகிறது. அந்த சொத்தை அவனிஷ்டம் வந்தபடி சிலவு செய்யவும், மற்றப்படி வினியோகஞ் செய்யவும் பாத்திய முண்டு. மேலும் அவனிறந்தபிறகு அவனுடைய பிள்ளை முதலிய வார்சுகளுக்குச் சொத்துச் சேருமேயொழிய, ஆதிகிருகஸ்தனுடைய வார்சுக்குச் சேரமாட்டாது. பெண்சாதி முதலியவர்களுக்கு வார்சு பாத்தியத்தால் புருஷனுடைய சொத்துக் கிடைத்தால், அதில் அவர்களுக்கு முழுபாத்திய முண்டாகாமல், ஆயிசுவரையிலனுபவிக்கவும், அவசியமான காரியங்களுக்குச் சிலவுசெய்யவுமட்டும் பாத்தியமுண்டாகிறது. இதுவுமல்லாமல் அவர்களிறந்த பிறகு இறந்துபோன மூலபுருஷனுக்கு எவர் நெருங்கின வார்சாயிருக்கிறார்களோ அவருக்கே அந்தச் சொத்துச் சேருமேயொழிய அந்த ஸ்திரீகளுடைய வார்சுகளுக்குச் சேரமாட்டாது. பம்பாய் பிரெசிடென்சியைத் தவிர மற்றவிடங்களில் எல்லாப் பெண்வார்சுகளுக்கும், அதாவது பெண்சாதி, பெண், தாயார், தகப்பனுடைய தாயார், பாட்டனுடைய தாயார், தமக்கை முதலியவெல்லாப் பெண் வார்சுகளுக்கும் மேலே சொல்லப்பட்ட குறைவான பாத்தியந்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த சொத்துக்கள் ஸ்தாவரமானதாயிருந்தாலும், ஜங்கமமானதா யிருந்தாலும், ஸ்வயார்ஜிதமாயிருந்தாலும், பிதுரார்ஜிதமாயிருந்தாலும் அதில் பெண்களுக்குக் குறைவான பாத்தியந்தானுண்டு. (இ. லா. ரி. 8 ம. 290, 305; 13 மூ. இ. அ. 139, 487.) சமணமதஸ்தர்களில் மட்டும் கிருகஸ்தனுடைய ஸ்வயார்ஜித சொத்தின்பேரில் பெண்வார்சுகளுக்கு சகல பாத்தியமு முண்டென்றும், பிதுரார்ஜித சொத்தில்கூட அவர்களுக்கு அதிக பாத்தியமுண்டென்றும் காணப்படுகிறது. (6 அ. ஐ. 382; இ. லா. ரி. 1 அ. 688) மிதிலதேசத்திலும் பம்பாய்தேசத்திலும் மேலே சொன்ன பாத்தியம் பெண்களுக்கு ஸ்தாவரஜங்கம சொத்துக்களில் ஏற்படு

கிறது. பாகம் பிரித்துக்கொள்ளுங் காலத்தில் பொதுசொத்தில் சில பாக ஸ்திரீகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால், அதில்கூட அவர்களுக்கு வான பாத்தியந்தானுண்டாகும். ஆனல், பாகஷரத்தில் முழு யும் கொடுத்திருந்தால் செல்லும். (இ. லா. ரி. 16 க. 758; 11 க. ஐ. 459; 1 அ. ஐ. 10)

278. பம்பாய் தேசத்தில் சில்விதிவிலக்குகள்.—பம்பாய் இராச்சியத்தில் பெண், தங்கை தமக்கைகள் முதலிய சில பெண் வார்சுகளுக்கு மட்டில் சம்பூரணமான பாத்தியம் உறுதிப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஆதாரமாகச் செல்லுகிற மயூக கிரந்தத்தின்படியும், இதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட மிதாட்சர வசனத்திற்கும் அங்கே செய்யப்பட்ட அர்த்தத்தைக் கொண்டும், பெண் வார்சுகளிரண்டு வகுப்புகளாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிருர்கள். (1) வேறுகோத்திரத்தில் பிறந்து விவா ால் கிருகஸ்தனுடைய கோத்திரத்தில் சேர்ந்தவர்கள். அதாவ ண்சாதி, தாயார், தகப்பனுடைய தாயார், பாட்டனுடைய தாயார், பிள்ளையின் பெண்சாதி யிவர்கள் முதலியவர்கள். (2) கஸ்தனு கோத்திரத்தில் பிறந்து விவாகத்தால் வேறு கோத தைச ்ச வர்கள். அதாவது :—பெண், தமக்கை, பேத்தி, தம்பியன் பெண், அத்தை முதலியவர்கள். முதல்வகுப்பு ஸ்தரீகள் புருஷர்க டை சொத்துக்கு வார்சாகும்பொழுது அதில் அவர்களுக்கு முழுப ்யமு முண்டாகாமல், அவர்களிறந்தபிறகு, அது மூலபுருஷனுடைய வார்சுகளுக்கே சேரும். (இ. லா. ரி. 16 பம். 229) இரண்டாம் வகுப்பு ஸ்திரீகள் புருஷர்களுடைய சொத்துக்கு வார்சாகும்பொழுது அதில் அவர்களுக்குப் புருஷர்களைப் போலவே முழுபாத்தியமுமுண்டாகமாட்டாது. மேலுமவர்களிறந்தபிறகு அந்த சொத்து மூதல்கிருகஸ்தனுடைய வார்சுகளுக்குச் சேராமல் அந்த ஸ்தரீகளே புருஷர்களாயிருந்தால் அவர்களுக்கு யார் வார்சாவார்களோ அப்படிப்பட்டவர்களுக்கே சேரும். அதாவது :–பிள்ளை, பெண், பெண்ணின் பிள்ளை, தாய் தகப்பன்கள் வகையரா வார்சுகளுக்குச் சேரும். (இ. லா. ரி. 9 பம். 501 ; இ. லா. ரி. 12 பம் 505.)

279. ஸ்திரீகளின் அனுபவ பாத்தியம்.—பம்பாய் தேசத்தில் பெண்சாதி முதலிய ஸ்திரீவார்சுகளுக்கும் மற்ற தேசங்களிலுள்ளவெல்லாஸ்திரீவார்சுகளுக்கும் புருஷர்களிடமிருந்து கிடைத்த சொ

த்தில் அவர்களுக்கு முழுபாத்தியமில்லா விட்டாலும் அவர்களதை த்தங்களாயிசுவரையி லிஷ்டப்படி அனுபவிக்கலாம். சொத்தின்வரும்படி யெவ்வளவாயிருந்தாலும் அதைக் [illegible]துங்கூட மீர்க்காமல் செலவுசெய்து கொள்ளலாம் அதைச் [illegible]வக்கவாவது, அதைப்பற்றி வேறு யாருக்காவது கணக்கு சொல்லவாவது, கடமை கிடையாது. அசல் ஜீவஜீவ்ய வட்டி முதலானதற்கு விட்டு விருத்திசெய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தமுமில்லை. அதை விரயஞ்செய்யாமல் தங்கள் சுவாதீனத்திற்கு எந்த நிலமையில் வந்ததோ அந்த நிலமையில் தங்களுடைய அநந்தர வார்சுகளுக்குச் சேரும்படி காப்பாற்றினால் போதுமானது. மேலும் வரும்படியை எவ்விதமாகவாகிலும் செலவு செய்யலாமே யொழிய சிற்சில அவசியமான சந்தர்ப்பங்களைத் தவிற மற்ற எந்த சமயத்திலும் அசல் சொத்தை சிலவுசெய்யக் கூடாது. அதை விற்பனை முதலிய வினியோகஞ் செய்யக்கூடாது. (இ. லா. ரி. 4 ம. 152; இ. லா. ரி. அ[illegible]. 244; இ. லா. ரி. 8 பம். 190.)

சொத்தின் வரும்படியைத் தனக்கிஷ்டப்படி [illegible] செலவு செய்யவும், தன்னிஷ்டப் பட்டவர்களுக்கு [illegible]மாகக் கொடுக்கவும், பெண்வார்சுகள் பாத்தியஸ்தர்களாக விருந்தபோதிலும், அவர்களிறந்துபோனகாலத்தில், சிலவிடாமல் மிகுதியிருந்த ஆதாயம் அசல் சொத்தோடு சேரும். ஆகையால், அதை அந்தப் பெண்வார்சுகள் உயில்மூலமாய்க் கொடுக்க அதிகாரமில்லை. மேலுமசல்சொத்தின் ஆதாயத்தைச் சேர்த்துக் கொஞ்சந்துகை யேற்பாடு செய்யப்பட்டால், அல்லது அதைக்கொண்டு கொஞ்சம் சொத்து சம்பாதிக்கப்பட்டால் அது அசல் சொத்துடன் சேர்ந்ததென்று சாதாரணமாய் எண்ணப்பட்டு அதின் விஷயத்தில் பெண்வார்சுகளுக்கு முழுபாத்தியம் தப்பிப்போய்விடும். (இ. லா. ரி. 10 க. 354; 5 அ. ஐ. 197, 206) ஆனால், அப்படி ஆதாயம் சேர்த்து சம்பாதிக்கப்பட்ட சொத்தை அந்தப் பெண்வார்சுகள் முதன்முதற்கொண்டு தனக்காகவே உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுகிற எண்ணத்துடன் அசலுடன் சேர்க்காமல் தனியாகவைத்திருந்தால், அதையவள் உயிருடனிருக்கையில் மறுபடி விரயஞ்செய்யலாம். (இ. லா. ரி. 16 க. 574; இ. லா. ரி. 10 பம். 478.)

280. வைதீக காரியங்கள் நடத்த சோத்துவினியோகம் —வரும்படி பே ரத பட்சத்தில் சில அவசியமான காரியங்களுக்காக அசல் ([illegible] ள் சிலவுசெய்யலாம். இந்தக் காரி[illegible] மசா[illegible] ருஷனிடத்திலிருந்து கிடைத்திருக்கு[illegible] டைய உ[illegible] ர்கிரியைகள், சிரார்த்தம் முதலிய கர்மங்க[illegible] வகை[illegible] அசல் சொத்தை விரயஞ் செய்தாவது நடத்தி, அவனுடைய ஆத்மாவுக்கு நற்கெதியுண்டாகும்படி செய்யவேண்டியது. மேலுமவனால் சிரார்த்தம் முதலிய கர்மங்கள் நடத்தப்படத் தக்கவர்களுடைய கர்மங்களைக்கூட நடத்தவேண்டியது. (11 க. ஐ. 418; இ. லா. ரி. 8 க. 36.) புருஷனுக்கு நற்கதி கிடைக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் தீர்த்த யாத்திரைகளையும், பிராமணர்களுக்கு தானங்களையும் கோவில் குளம்முதலிய பிரதிஷ்[illegible] களையும் செய்யலாம். ஆனல், இவைகளுக்காக ஐவேஜிக்குத் தக்க[illegible] சிலவுசெய்யலாமே யொழிய அதிகமாய் சிலவிடக்கூடாது. மசாதது சொல்பமாயிருந்தால் இவைகளுக்காகக் கொஞ்சங்கூட செலவிடக்கூடாது. (இ. லா. ரி. 11 ம. 288; 11 க. ஐ. 118.) விதவ[illegible] ன் ந[illegible] செய்யும் தீர்த்தயாத்திரை முதலியவைகளுக்கா[illegible] அசல் சொத[illegible] செலவிடக்கூடாது. (இ. லா, ரி. 4 அ. 482) சொத்தின் வரும்ப[illegible] யில் செலவுசெய்ய அட்டியில்லை.

(2) கிருகஸ்த[illegible] வாங்கியிருந்த கடன்களைத் தீர்ப்பதவசியமானதா யிருந்தால், அசல் ஆஸ்தியை விற்கலாம். அக்கிரமமான கடன்களைத் தீர்ப்பது அவசியமானதல்ல. (இ. லா. ரி. 2 பம். 499) காலாவதியால் பாதிக்கப்பட்ட கடன்களைத் தீர்ப்பதற்காக அசல் சொத்தை விரயஞ் செய்யக்கூடா[illegible]தென்று சில கேசுகளில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. (14 ஸ. 147; 6 பம். ஐ. 270) ஆனல், பிந்திய தீர்மானங்களால் காலாவதியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற கடன்களைத் தீர்ப்பதற்காகக்கூட அசல் சொத்தை விரயஞ்செய்யலாமென்று ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. (இ. லா. ரி. 18 ம. 189; இ. லா. ரி. 11 பம். 320, 325.) அப்படிக் காலாவதியான கடன்களைத் தீர்ப்பது மோசக்கருத்துடன் செய்யக்கூடாது. (இ. லா. ரி. 11 பம். 666.)

(3) பெண்வார்சுகளுக்குக் கிடைத்த சொத்தைக் கொண்டு கொடுக்க வேண்டிய ஜீவனும்சங்களுக்காகவும் செய்யவேண்டிய விவாக முதலியவைகளுக்காவும் அவசியமானல் சொத்தை விரயஞ்

செய்யலாம். (16 ஸ. 5 2; இ. லா. ரி. 5 பம். 450) ஆனால், எப்பொழுது அவசியமுண்டாகப் போகிறதென்று முந்தியே சொத்தை விரயஞ்செய்து பணத்தை வைத்திருந்[illegible]து.

[illegible]பது கொள்ளலாம். அதைச் [illegible]

(4) மேலே [illegible]வைகளை [illegible]ம் நீங்கக் கூடாத நிர்ப்பந்தங்களேற்பட்ட[illegible]ாகவும், பெண் வார்சுகள் அசல் சொத்தை விரயஞ்செய்யலாம். கிஸ்தி பாக்கி, ஏதேனும் டிக்கிரிப்படி செலுத்தவேண்டிய துகை, சொத்து விஷயமாகக் கொடுக்கப்பட்ட பிராதில் பிரதிவாதியாகச் சேர்க்கப்பட்டு அதைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட நியாயமான சிலவுகள், அழிந்துபோகுஞ் சொத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட மராமத்துச் சிலவுகள், இவைகள் அவசியமான சிலவுகளாக எண்ணப்படும். நீங்கக்கூடாத நிர்ப்பந்தமுண்டா, இல்லையாவென்பது அந்தந்த சந்தர்ப்பங்களைப் பார்த்து அறிந்துகொள்ளவேண்டியது. சர்க்கார் கிஸ்திபாக்கிமுதலிய நிர்ப்பந்தங்களில், அவ்வார்சுகளுடைய அனியாயச் சிலவாலுண்டாயிருந்தாலும் பாதகமில்லை. சொத்தையடைந்தவன் கெட்ட நடத்தையாலாவது துண்டுதலின் பேரிலாவது அந்த நிர்ப்பந்தமுண்டாயிருக்கக்கூடாது. (இ. லா. ரி. 11 பம். 609; இ. லா. ரி. 12 க. 52; இ. லா. ரி. [illegible]. 532; இ. லா. ரி. 6 க. 845; 6 மூ. இ. அ. 42[illegible])

281. பெண்வார்சுகளால் விர்ப்பனை. மேல்பராவில் சொல்லப்பட்ட அவசியமான காரியங்கள் நேரிட்டபொழுது அசல் சொத்தைச் செலவுசெய்யாமல் கடன்வாங்கி யந்தக்கடனை சொத்தின் வரும்படியைக்கொண்டு நாளளவில் தீர்க்கவாவது, சொத்தின் ஒரு பாகத்தைக்கூடக் கிரயஞ் செய்யாமல் ஒத்திவைத்துத் துகைவாங்கி அதனால் தனக்குவரும் வரும்படியைக் குறைத்துக்கொள்ளவாவது பெண்வார்சுகள் கட்டப்பட்டவர்களல்ல. சொத்தில் சிலபாகத்தை தடையில்லாமல் விற்று அந்த அவசியமான காரியங்களை நடத்தலாம். பெண் வார்சுகளுக்கு நியாயமாகத்தோன்றுகிறபடி சொத்தை ஒத்திவைத்தாவது, விற்றாவது, அந்தப் பெண்வார்சும் அவளிடத்தில் சொத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறவனும் கெட்ட எண்ணமில்லாமல் ஏற்பாடு செய்திருந்தால் விற்பதைக் காட்டிலும் ஒத்திவைப்பது இலாபகரமென்கிற காரணத்தைக்கொண்டு அநந்தவார்சுகள் ஆட்சேபிக்கவாவது பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு கிரயத்தை ரத்து

செய்து கொ... வது பாத்தியமில்லை. (9 ... 34; 3 க. ஐ. 375) ... குறைவா... விலைக்கு தகுந்த சொத்து அனியாயமா... ர்சுக ளிறந்தபிறகு அநந்தர வார்... ம். ... ழுது வட்டியுடன் கிரயத் துகைை ... வார்சுதார... க்கொண்டு கொடுக்கும்படி செய்வித்து ... கிரயத்தை ரத்துசெய்யக்கூடும். (9 ஸ. 108; 11 க. ஐ. 416.) எவ்வளவு ஸ்பஷ்ட்டமாக அனியாயம் நடந்ததாக காணப்பட்டாலும் விலைக்கு வாங்கினவன் அந்த அனியாயத்தை யறிந்திருந்தானென்று தெளிவாக நினைக்க வழியில்லாத நிலைமையில் இவ்விதமாகக் கோர்ட்டார் நடத்தமாட்டார்கள். பெண்வார்சுகளுக்குக் கிடைத்த சொத்து ஒத்திக் குள்பட்டிருந்து, அந்த ஒத்தியை மீட்டுக்கொள்ளப் போதுமான துகை அவள் வசத்திலிருக்கும், ... சல் சொத்தில் சிலபாகத்தை அவள் விற்று ஒத்தியை மீ..., அவளிறந்தபிறகு அநந்தர வார்சுதாரன் பிராது மூலமாய அநதக்கிரயத்தை ரத்து செய்துகொள்ளலாம். ஆனல், கிரயத்துகையை வட்டி... செலுத்திவைக்க அவன் கட்டுப்பட்டவ... (இ. ல... ம். 450; 14 க. ஐ. 226.)

282. கடன் கொ...கிறவர்களுக்குச் சம்மந்தமானவைகள்.—சேர்ந்த குடும்பத்து... மானேஜருக்குப் பொதுசொத்தில் எவ்வித மான பாத்தியமுண்டோ அவ்விதமான பாத்தியந்தான் பெண்வார்சுகளுக்குண்டென்று சொல்லலாம். மேலும், மானேஜருக்குக் கடன் கொடுத்து சொத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறவனுக்கு என்ன விதிநிஷேதங்களுண்டோ, அவைகள் பெண்வார்சுகளுக்குமுண்டு. சொத்தை வாங்கிக்கொள்ளுகிறவன் விரயஞ்செய்யத் தகுந்த நிர்ப்பந்தமிருந்ததென்று ருசுசெய்யக் கடமைப்பட்டவனு யிருக்கிறுன். அவசியமிருந்ததென்று ருசுச்செய்துவிட்டால் விரயஞ்செய்து பெற்றுக்கொண்ட துகையைப் பெண்வார்சு நியாயமாகச் சிலவிட்டாளென்று ருசுச்செய்வது கட்...யமல்ல. மேலும் தகுந்த ஜாக்கிரதையுடன் விசாரித்து அவசியமிருந்ததாக வுறுதியாக நம்பி யெவ்விதமான கெட்ட எண்ணமில்லாமல் பணங்கொடுத்து சொத்தை சுவாதீனம் செய்துகொண்டவனுக்கு, அந்த அவசியவிஷயமாகச் சொல்லப்பட்ட சங்கதிகள் கடைசியில் பொய்யென்றேற்பட்டாலும் கெடுதியில்லை. ஏதோஒரு அவசியமிருந்ததாக தஸ்தாவேஜில் எழுதப்

பட்டிருப்பன (16 ரோண்டுமட்டும், அந்த அவ.50) ...தவத்திலிரு ந்த தென்றுவது, அதைப்பற்றி ...தந்த ...முந்தி ...பட்டதெ ன்றுவது, எண்ணப்படமாலிருந்தாலும் ...

அவசியமான ...களுக்கு ...லாம் அதைச் ... ன்வாங்கி அந்தக் கடனுக்காகச் சொத்தைக் ... ல் அவள் பத்தி ரம்மட்டும் எழுதிக்கொடுத்திருந்தால் அதனுல் அநந்தர வார்சுகள் கட்டுப்படமாட்டார்கள். (இ. லா. ரி. 4 ம. 375) அவசியமான காரி யங்களுக்காகக் கடன்வாங்கப்பட்டதாக ருசு ஏற்பட்டால், சொத் தைப் பாத்தியப்படுத்தாமலிருந்தாலும் அந்தக் கடன்களைத் தீர்க்க அநந்தர வார்சு கட்டுப்பட்டவன். (இ. லா. ரி. 6 க. 36)

கடன் கொடுத்தவர்கள் பெண் வார்சுகளின்பேரில் செய்யும் பிராதில் பெறப்படும் டிக்கிரியால் அநந்தர வார்சுகள்கூடக் கட்டுப் படவேண்டுமென்று இஷ்டப்பட்டால், அந்தத் ... அவசியமான காரியங்களுக்கு வாங்கப்பட்டதென்று பிராதில் ... அதுடன், அநந்தர வார்சுகளையும் பிரதிவாதிகளாகச் சேர்க்கவேண்டுமென் பது கோர்ட்டாருடைய அபிப்பிராயமாய் ...ப்படுகிறது. (11 மூ. இ. அ. 267) மேலே சொன்னபடி பாகத்தில் ...ச்சொல்... ஒரு பெண்வார்சின்பேரில் டிக்கிரி பெறப்பட்டால் அவளுடைய ஆயுசு வரையில் அனுபவிக்கும் பாத்தியம் அந்த ...ருக்குக் கட்டுப்படும். (11 மூ. இ. அ. 241; இ. லா. ரி. 4 ம. 4...)

283. பெண்கள் செய்த அவசியமான வினியோகங்கள்.—தகு ந்த அவசியமில்லாமல் பெண்வார்சுகள் செய்யும் வினியோகங்கள் அநந்தர வார்சுகளைக் கட்டுப்படுத்தாது. ஆனுலவைகள் அவளாயி சுவரையில் செல்லுகிறதற்கு ஒரு தடையுமில்லை. (2 ம. ஐ. 393; இ. லா. ரி. 8 க. 204) அநந்தர வார்சுகள் ஒருவருமில்லாவிட்டா லும் சொத்தை யவசியமின்றியில் வினியோகஞ்செய்ய பாத்தியம் பெண்வார்சுகளுக் குண்டாகமாட்டாது. அந்நிலமையில் சர்க்கார் பாத்தியஸ்தர்களானதால் அந்த வினியோகங்களைஅவர்கள் ஆட்சே பிக்கலாம். (8 மூ. இ. அ. 529.)

284. பெண்வார்சுகள் சோத்தை விடுவேது.—ஒரு பெண்வார் சுக்குக் கிடைத்த சொத்து விஷயமாயுள்ள எல்லா பாத்தியங்களை யும் அவளிஷ்டப்படும்பொழுது விட்டுவிட்டு, அக்காலத்தில் அநந்

தர வா[illegible] கொடுக்[illegible]லாம். இப்படிச் செ[illegible]ண்டானாலும் பாதகமில்லை. (8 ஸ. [illegible]

உதார[illegible] அவனு[illegible] ஆஸ்தியை யனுபவித்துவரும் விதவை [illegible] வார்சாயிருந்த தௌகித்திரனுக்கு எல்லாச் சொத்தையும் [illegible] அதற்குப்பிறகு அந்த விதவை ஜீவித்திருக்குங்காலத்தில் தௌகித்திரனிறந்தான். விதவை இறந்துபோகுங்காலத்தில் அவள் மைத்துனன் சமீப வார்சாயிருந்தான். இந்த ஸ்திதியில் விதவை பாத்தியத்தை விட்டுவிடாமலேயிருந்தால் மைத்துனனுக்குச் சொத்து வருமென்பது நிச்சயந்தான். ஆனாலவள் எப்பொழுது தன்னுடைய பாத்தியத்தை விட்டாளே[illegible] அப்பொழுதே தௌகித்திரன் சர்வ பாத்தியமுள்ள வார்சாக ஏற்பட்டதால அவனுக்குப்பிறகு அந்தச் சொத்து அவனுடைய பிள்ளை முதலானவர்களுக்குச் சேரும்.

திருகா[illegible]ந்தர வார்சாயுள்ளவன் கிழவனாகவாவது, வியாதிபிடித்துச் சீக்கிர[illegible]இறந்துபோகக்[illegible]டியவனாகவாவதிருந்தால், மேற்சொல்லியபடி வார்சானஸ்திரீ தன் பாத்[illegible]த்தை விட்டுவிட்டு அவனுக்காவது அவன் வார்சுகளுக்காவதுச் சொத்[illegible]ரும்படி செய்யலாம்.

2[illegible] அநந்தரவார[illegible]ஷ்டப்படி சோத்து வினியோகம்.—பெண்வார்சால் செய்யப்[illegible]ட சொத்து வினியோகங்கள் அநந்தர வார்சின் சம்[illegible]யுட[illegible]செய்யப்பட்டிருந்தால் அவை யவசியமாயிருந்தாலும் இல்லாவிட[illegible]லும் செல்லும். (9 ஸ. 350; இ. லா. ரி. 5 க. 49) அநந்தர வார்சு[illegible]ள் தஸ்தாவேஜில் கையெழுத்துப் போட்டிருந்தால் அவர்கள் சம்மதித்தார்களென்று ருசுச்செய்ய அனுகூலமாயிருக்கும். (24 ஸ. 127) அநந்தர வார்சு முழு பாத்தியமில்லாத ஸ்திரீயாயிருந்தால் அவளுடைய சம்மதியினால், அவளுக்குப்பின் வரும் வார்சுகள் கட்டுப்படமாட்டார்கள். (இ. லா. ரி. 11 அ. 253; 14 மூ. இ. அ[illegible]

286. ச[illegible]வர் யார்?—அநந்தரவார்சு சம்மதியென்கிறபொழுது, த[illegible]தில் நெருங்கிய அநந்தரவார்சினுடைய சம்மதி போதுமா, அல்லது பெண்வார்சு இறந்துபோகுங்காலத்தில் ஜீவித்திருப்பவர்களில் எவர் சமீப வார்சோவென்று தெரியாததால் எல்லா அநந்தரவார்சுகளும் சம்மதிக்கவேண்டுமா, என்[illegible] விஷயம் கொஞ்சம் கஷ்டமாயிருக்கிறது. அநந்தர வார்சுகளில் நெருங்கினவன் வினியோகத்துக்குச் சம்மதித்திருந்து அவனந்த

ஸ்திரீ உயிரு[illegible]டும், அந்த அவ[illegible]50) ஆதைவ[illegible]டைய சம்மதியால் மற்ற அந்[illegible]தந்தபடி [illegible]முந்தி[illegible]லும் அவனுடைய பிள்ளை முத[illegible]யிருந்தாலும் அதைத் [illegible] இ. லா. ரி. 5 க. 44; 1856 [illegible] ஸ. [illegible]லாம் அதைச் [illegible]

பெண்வார்சு இறந்துபோ[illegible]ரார் வார்சுகளாயிருக்கத் தகுந்தவர்களோ [illegible]ல்லோரும் சம்மதிக்கவேண்டிய தவசியமென்றும் அநந்தர வார்சுகளில் தற்காலத்தில் நெருங்கினவன் ஒருவன்மட்டில் சம்மதித்தால் போதாதென்றும், பம்பாய் அலகாத் ஐகோர்ட்டார்கள் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பம்பாய் கேசில் புருஷனுடைய சொத்து விதவையினுடைய அனுபவத்திலிருந்தது. அவளுடைய பெண்ணும் அவள் புருஷனுடைய ஒருதூர ஞாதியும் அநந்தர வார்சுகளா யிருந்தார்கள். பம்பாய் தேசவழக்கப்படி முழுபாத்தியமுள்ள வார்சாகிய அ[illegible]ணினுடைய சம்மதியுடன் விதவை சொத்[illegible] வினியோ[illegible] செய்தாள். அதற்குப்பிறகு முதலில் பெண்ணும் [illegible]ரு விதவையுமிறந்தார்கள். அந்த வினியோகம் தூரஞாதியைக் [illegible]டுத்த மாட்டாதென்று சொல்லிச் சொத்தை அவனுக்குக் கொ[illegible] தீர்[illegible] செய்தார்கள். (இ. லா. ரி. 5 பம். 563; 13 [illegible] இ. அ. 228; இ. லா. ரி. 3 அ. 362; இ. லா. ரி. 6 அ. 116, 288[illegible]10 அ. 407.)

ஆனால், கல்கத்தா ஐகோர்ட்டார் த[illegible]லத்தில், வினியோகஞ் செய்தபோது நெருங்கின வார்சான அ[illegible]ந்தரவார்சு ஒருவன் சம்மதி போதுமென்றும் அவன் பெண்வார்சு வுயிருடனிருக்கும்பொழுதே இறந்துபோனாலும் வினியோகம் ரத்தாகமாட்டாதென்றும் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். (இ. லா. ரி. 10 க. 1102) வினியோக காலத்தில் ஒரே வரிசையிலிருக்கிற அனேக அநந்தர வார்சுகளிருந்தால், அதாவது:—தௌகித்திரன், [illegible]கள் முதலிய இரண்டு மூன்று பேர்களிருந்தால் [illegible]டைய சம்மதியும் அவசியமென்றும் தீர்மானிக்க[illegible] (இ. லா. ரி. 17 க. 896.)

287. அநந்தரவார்சு தாவா.—தக்க அவசியமில்லாத சமயத்தில் பெண் வார்சுகள் தானம் விற்பனை முதலியவைகள் செய்தா[illegible] அந்த வினியோகஞ் செய்த 12-வருஷத்திற்குள் அநந்தரவார்சு [illegible]துகொடுத்து, அது அந்தப் பெண்வார்சு ஜீவித்திருக்கும் வரை